EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2017.9.20.
COM(2017) 536 final

2017/0230 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról szóló 1093/2010/EU rendelet; az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról szóló 1094/2010/EU rendelet; az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról szóló 1095/2010/EU rendelet; az európai kockázatitőke-alapokról szóló 345/2013/EU rendelet; az európai szociális vállalkozási alapokról szóló 346/2013/EU rendelet; a pénzügyi eszközök piacairól szóló 600/2014/EU rendelet; az európai hosszú távú befektetési alapról szóló (EU) 2015/760 rendelet; a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről szóló (EU) 2016/1011 rendelet; valamint az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételkor vagy értékpapíroknak a szabályozott piacra történő bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról szóló (EU) 2017/1129 rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2017) 308 final} - {SWD(2017) 309 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Az integrált pénzügyi piacok jelentős előnyökkel járnak az európai gazdaság finanszírozása, valamint a stabil és fenntartható alapokon nyugvó munkahelyteremtés és növekedés szempontjából. A pénzügyi integráció és a piaci integritás elősegítése, valamint a pénzügyi stabilitás védelme érdekében a pénzügyi szolgáltatások uniós belső piaca közös szabályokat és erős felügyeleti együttműködést igényel. Pénzügyi rendszerének a pénzügyi válságra válaszul és a globális törekvésekkel összhangban történt átalakításakor ezért az Unió bevezette az európai pénzügyi szabályozás egységes szabálykönyvét, és létrehozta az európai felügyeleti hatóságokat. Az európai felügyeleti hatóságok az átfogó reformcsomag intézményi sarokkövét képezik, és alapvető szerepet játszottak annak biztosításában, hogy a pénzügyi piacok Unió-szerte jól szabályozottak, erősek és stabilak legyenek. Az európai felügyeleti hatóságok hozzájárulnak az egységes szabálykönyv fejlesztéséhez és következetes alkalmazásához, megoldást nyújtanak a határokon átnyúló problémákra, és ezáltal elősegítik a szabályozási és a felügyeleti konvergencia megteremtését.

A válságot követő intézkedések ellenére továbbra is jelentős mozgástér áll rendelkezésre a belső piac szabályozási és felügyeleti konvergenciájának javítására. Az integrált pénzügyi piacok hatékony működéséhez integráltabb felügyeleti megoldásokra van szükség, míg a központosítottabb felügyeleti megoldások másfelől elősegíthetik a piaci integrációt.

Éppen ezért az Unió a szélesebb pénzügyi szektor stabil alapokon nyugvó további integrációján dolgozik. A tőkepiaci unió létrehozására éppen azért került sor, hogy megalapozza a tőkepiacok belső piacának teljes megvalósulását. Ebben az összefüggésben az öt elnöknek az európai gazdasági és monetáris unió kiteljesítéséről szóló 2015. júniusi jelentése[1] kiemelte az uniós felügyeleti keretrendszer megerősítésének szükségességét, amely végül egy egységes tőkepiaci felügyelethez vezet. Újabban, a Bizottság gazdasági és monetáris unió elmélyítéséről szóló vitaanyaga[2] szerint az uniós felügyeleti keretrendszer – és különösen az Európai Értékpapírpiaci Hatóság (a továbbiakban: ESMA) – felülvizsgálatával kell megtenni az első lépéseket az említett egységes felügyelet 2019-re kiépítendő rendszere felé. A vitaanyag emellett a – bankunióból és tőkepiaci unióból álló – pénzügyi unió 2019-ig történő megteremtése mellett is kiállt annak érdekében, hogy biztosított legyen az euró integritása, és javuljon az euróövezet és az Unió egészének működése. A globális pénzügyi piacok jelentős mértékben függnek egymástól, és az uniós szabályozási keret nagymértékben a pénzügyi válság nyomán elsősorban a G20-országok által elfogadott nemzetközi standardokon alapulnak. Mivel az Unió célja a tőkepiaci unió megteremtésének felgyorsítása, elengedhetetlen az uniós felügyeleti szabályozást a továbbiakban úgy alakítani, hogy az alkalmas legyen a nemzetközi integrált pénzügyi piacok előnyeinek teljes kiaknázására, biztosítva egyúttal az Unió és a világ többi része között felmerülő határokon átnyúló kockázatok hatékony nyomonkövethetőségét és kezelhetőségét. Az európai felügyeleti hatóságoknak kulcsfontosságú szerepük van e tekintetben.

Végül, az Egyesült Királyság döntése, hogy kilép az Unióból, tovább fokozza a felügyeleti szabályozással kapcsolatos kihívásokat a megmaradó 27 uniós tagállam számára. Az Unió jelenlegi legnagyobb pénzügyi központjának jövőbeli távozása azt jelenti, hogy a megmaradó

[1] Az öt elnök jelentése: „Az európai gazdasági és monetáris unió kiteljesítése”, 2015. június 22.;
[2] Vitaanyag a gazdasági és monetáris unió elmélyítéséről, COM(2017) 291, 2017. május 31.

27 uniós tagállam tőkepiacait tovább kell fejleszteni, és meg kell erősíteni a felügyeleti szabályozást annak biztosítása érdekében, hogy a pénzügyi piacok továbbra is megfelelő, stabil alapokon támogassák a gazdaságot.

A jelenlegi javaslat célja, hogy kiigazítsa és erősítse az európai felügyeleti hatósági keretrendszert, biztosítva, hogy e hatóságok nagyobb részt tudjanak vállalni a pénzügyi piaci felügyeletből. Az európai felügyeleti hatóságokat ezért el kell látni a megfelelő hatáskörökkel, irányítási rendszerrel és finanszírozással.

Először is, az európai felügyeleti hatóságok azon meglévő hatásköreit, amelyek részben elégtelennek és nem kellőképpen meghatározottnak bizonyultak – például az uniós jog következetes alkalmazása, a technikai tanácsok kidolgozása vagy az egyenértékűségi határozatok folyamatos támogatásának biztosítása tekintetében –, meg kell erősíteni és javítani kell. Az európai felügyeleti hatóságok megbízatásának jelenlegi hatályát szintén felül kell vizsgálni a tőkepiaci unió szakpolitikai céljaira tekintettel. Egyes célzott területek egységesebb közvetlen felügyeletére van szükség a felügyeleti gyakorlatok és a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó uniós szabályok végrehajtásának következetesebbé tételéhez. Az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek 2017. évi felülvizsgálata során megállapítást nyert, hogy az egész Unió számára kiemelten fontos vagy jelentős mértékű határokon átnyúló kereskedelem által jellemzett tevékenységek és szervezetek felügyeletét a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok helyett az európai felügyeleti hatóságoknak kell ellátniuk. Ehhez hasonlóan az európai felügyeleti hatóságoknak nagyobb mértékben kell részt venniük az Unió területén működő, de nem uniós országokból származó szervezetek engedélyezésében és felügyeletében.

Másodszor, e javaslat célja az európai felügyeleti hatóságok hatékonyabb irányításának megteremtése. Az európai felügyeleti hatóságok döntéshozatalában jelenlévő ösztönző rendszer a döntések hiányához vezet, különösen a szabályozási konvergencia és a felügyeleti konvergencia területén, illetve olyan döntésekhez vezet, amelyek elsősorban a nemzeti, nem pedig a szélesebb körű uniós érdekeket veszik figyelembe. Bizonyos mértékig ez az európai felügyeleti hatóságok európai megbízatása és az európai felügyeleti hatóság testületeiben részt vevő hatáskörrel rendelkező hatóságok nemzeti megbízatása közötti elkerülhetetlen feszültséget tükrözi[3]. E helyzet nincs megfelelő összhangban a felügyeleti konvergencia céljával. Ahhoz, hogy az európai felügyeleti hatóságok nagyobb szerepet játszanak a pénzügyi integráció elmélyítésében vagy a belső piac stabilitásának megerősítésében, hatékonyabb konvergencia-hatáskörökre is szükség lesz[4].

Harmadszor, az európai felügyeleti hatóságoknak megfelelő finanszírozási alapra van szükségük, amely lehetővé teszi számukra, hogy céljaik megvalósítására tekintettel a szükségleteiknek megfelelően oszthassák el az erőforrásokat. A jelenlegi költségvetési szabályozás korlátozza és a jövőben is korlátozni fogja az európai felügyeleti hatóságok tevékenységét, mivel a tagállamok különböző okokból vonakodhatnak tovább növelni a nemzeti hozzájárulást.

---

[3] Lásd az Európai Parlament 2013. évi tanulmányát: „Az új Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerének felülvizsgálata”, 1. rész: az európai felügyeleti hatóságok (EBH, EIOPA és ESMA) munkája (http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2013/507446/IPOL-ECON_ET(2013)507446_EN.pdf).

[4] „E tekintetben a pénzügyi szektor szabályainak közös végrehajtását biztosító integráltabb felügyeleti keret és a centralizáltabb felügyeleti végrehajtás kulcsfontosságú.” Vitaanyag a gazdasági és monetáris unió elmélyítéséről, COM(2017) 291, 2017. május 31., 20. oldal.

A jelen javaslat az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek[5] és egyes ágazati jogi aktusok[6] konkrét módosításait fogalmazza meg az európai felügyeleti hatóságok hatásköreinek, irányításának és finanszírozási keretrendszerének megerősítése érdekében, mivel ezek azok a területek, amelyek megerősítésére szükség van ahhoz, hogy az európai felügyeleti hatóságok meg tudjanak birkózni a fent körvonalazott kihívásokkal.

Az e javaslatot kísérő hatásvizsgálati jelentés figyelembe veszi az említett módosítások költségeit és hasznát. A jelentés különböző intézkedései lehetőségeket határoz meg az európai felügyeleti hatóságok hatásköreinek uniós szintű megerősítése, irányításuk (ideértve a döntéshozatalt is) javítása és finanszírozási keretrendszerük fenntarthatóságának, valamint a jelenlegi és jövőbeli feladatokkal való arányosságának biztosítása érdekében. A hatásvizsgálat átfogó bizonyítékkal szolgál arra vonatkozóan, hogy a javasolt módosítások hatékonyan hozzájárulnak az európai felügyeleti hatósági keretrendszer megerősítéséhez és ezáltal az uniós pénzügyi rendszer általános stabilitásához, mindeközben minimális szinten tartva az Unió általános költségvetését és az érdekelteket terhelő költségeket. A javasolt módosítások a Bizottság politikai prioritásaival összhangban hozzájárulnak a tőkepiaci unió továbbfejlesztéséhez és elmélyítéséhez is.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

E javaslat összhangban van a hatékony és eredményes uniós szintű felügyeleti megoldások biztosítására irányuló számos más létező uniós szakpolitikai rendelkezéssel és folyamatban lévő kezdeményezéssel.

Az Unió és tagállamai a pénzügyi válság kezdete óta azon munkálkodnak, hogy alapjaiban átdolgozzák a pénzügyi felügyeletet és szabályozást. Az Unió több reformot is kezdeményezett a gazdaság és a társadalom egésze számára előnyösebb, biztonságosabb, stabilabb, átláthatóbb és felelős pénzügyi rendszer kialakítása érdekében. Ennek során létrehozásra került az egységes felügyeleti mechanizmus, az egységes szanálási mechanizmus és a felügyeletre vonatkozó különös és diszkrét feladatok elvégzésére az egységes szanálási testület. E javaslat összhangban van e testületek feladataival és funkcióival, illetve kiegészíti azokat.

E javaslat emellett összhangban van a pénzügyi jogszabályok egységes szabálykönyvével is, amelyhez az európai felügyeleti hatóságok munkájukkal jelentősen hozzájárulnak. Az egységes szabálykönyv célja, hogy Unió-szerte közös szabályokat állapítson meg, biztosítva ezzel a pénzügyi stabilitást és az egyenlő versenyfeltételeket, valamint a fogyasztó- és befektetővédelem magas szintjét. A javaslat összhangban van például a pénzügyi szektor stabilitásának növelésére irányuló, a tőkekövetelményekről szóló hatályos irányelvvel/rendelettel (bankok) és a Szolvencia II. irányelvvel (biztosítók). E javaslat

[5] 1093/2010/EU rendelet az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról; az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról szóló 1094/2010/EU rendelet; 1095/2010/EU rendelet az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról.

[6] A pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről szóló (EU) 2016/1011 rendelet; az európai kockázatitőke-alapokról szóló 345/2013/EU rendelet; az európai szociális vállalkozási alapokról szóló 346/2013/EU rendelet; a pénzügyi eszközök piacairól szóló 600/2014/EU rendelet; (EU) 2015/760 rendelet az európai hosszú távú befektetési alapokról; valamint (EU) 2017/1129 rendelet az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételkor vagy értékpapíroknak a szabályozott piacra történő bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról.

emellett összhangban van a pénzforgalmi szolgáltatások és jelzáloghitelek fogyasztóvédelemmel kapcsolatos hatályos keretrendszerével is.

A folyamatban lévő kezdeményezéseket illetően a Bizottság a mai napon az Európai Rendszerkockázati Testület (a továbbiakban: ERKT) megerősítése érdekében is jogalkotási kezdeményezést nyújt be, mely testület az európai felügyeleti hatóságokkal együtt alkotja a pénzügyi válság nyomán létrehozott Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerét. Egyéb közelmúltbeli példák többek között: a Bizottság EMIR rendelet célzott módosítására irányuló javaslata[7] a központi szerződő fél engedélyezése és a harmadik országbeli központi szerződő felek elismerésére vonatkozó követelmények tekintetében az uniós szintű felügyelet megerősítése érdekében; valamint a Bizottság magánnyugdíjtermékekről szóló javaslata[8] az EIOPA szerepének azáltal történő megerősítése érdekében, hogy az említett hatóság hatáskört kap ezen új termékek engedélyezésére annak érdekében, hogy azokat páneurópai szinten magas minőségi védjeggyel lehessen ellátni, és azok Unió-szerte forgalmazhatók legyenek.

E javaslat végül – az egyenértékűségről szóló bizottsági szolgálati munkadokumentumban[9] foglaltaknak megfelelően – összhangban áll az uniós pénzügyi jogszabályok harmadik országokra vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtásával és érvényesítésével kapcsolatos meglévő uniós szakpolitikai rendelkezésekkel. A szolgálati munkadokumentum áttekintést nyújt az uniós pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályokban foglalt, harmadik országokra vonatkozó egyenértékűségi eljárásokról. A munkadokumentum felvázolja a vonatkozó tapasztalatokat, és azonosítja azokat a kiemelt figyelmet érdemlő területeket, amelyekkel e javaslat is foglalkozik. Az uniós szakpolitikai célokra tekintettel a szakpolitikák továbbfejlesztése szempontjából fontos elemnek minősül a jó adóügyi kormányzás és a nemzetközi standardokon alapuló, pénzmosás elleni küzdelem. A szakpolitikák összhangjának biztosítása, valamint az adókikerülés és a pénzmosás elleni biztosítékok megerősítése céljából a Bizottság továbbra is foglalkozni fog ezekkel az ügyekkel a megfelelő uniós jogszabályok keretein belül – ideértve a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozókat is –, és megfontolja azok egyenértékűségi eljárásokba történő integrálását.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

E javaslat összhangban van a tőkepiaci unió továbbfejlesztésére irányuló, folyamatban lévő bizottsági erőfeszítésekkel. A hatékonyabb felügyeleti keretrendszer kulcsfontosságú a tőkepiacok további integrálása szempontjából, mivel hozzájárul a pénzügyi szektor szabályainak következetesebb végrehajtásához. Ebben az összefüggésben az öt elnök 2015. júniusi jelentése[10] kiemeli az uniós felügyeleti keretrendszer megerősítésének szükségességét, amely végül egy egységes tőkepiaci felügyelethez vezet. A tőkepiaci unióról szóló 2016. szeptemberi közlemény[11] és a tőkepiaci unió félidős felülvizsgálatáról szóló közlemény[12] is hangsúlyozza az uniós tőkepiacok további fejlesztésének és integrálásának szükségességét.

---

7 Az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) létrehozásáról szóló 1095/2010/EU rendeletnek és a 648/2012/EU rendeletnek a központi szerződő felek engedélyezésére vonatkozó eljárások és az érintett hatóságok, valamint a harmadik országbeli központi szerződő felek elismerésére vonatkozó követelmények tekintetében történő módosításáról szóló rendeletre irányuló javaslat, COM(2017) 331 final.

8 A páneurópai magánnyugdíjtermékről szóló rendeletre irányuló javaslat, COM/2017/0343 final – 2017/0143 (COD).

9 „Uniós egyenértékűségi határozatok a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos szakpolitikában: értékelés”, SWD(2017)102 final.

10 https://ec.europa.eu/commission/publications/five-presidents-report-completing-europes-economic-and-monetary-union_hu

11 „Tőkepiaci unió – A reform felgyorsítása”, COM(2016)601 final.

E javaslat emellett összhangban van a Bizottság tőkepiaci unió keretében arra vállalt kötelezettségeivel is, hogy választ ad a jelenkor piacait jellemző két új kihívásra: fenntartható pénzügyek és pénzügyi technológia (FinTech).

A fenntartható pénzügyeket illetően a tőkepiaci unióval kapcsolatos kezdeményezés keretein belül a Bizottság kötelezettséget vállalt az Unió fenntartható befektetések és pénzügyek területén fennálló vezető szerepének megerősítésére. A pénzügyi szektor az új környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok és lehetőségek miatt folyamatosan változik, minek folytán a felügyeleti keretrendszert és megközelítést a változásokhoz kell idomítani. Emellett a pénzügyi szektor kulcsfontosságú szerepet tölt be a karbonszegény, energiatakarékosabb gazdaságba történő átmenet biztosításában is. Szoros együttműködésre és a felügyeleti módszerek fenntarthatóság irányába ható konvergenciájára van szükség uniós szinten. E tekintetben e javaslat összhangban van az energiaunióra vonatkozó stratégiával, az Unió körforgásos gazdaságra vonatkozó kötelezettségvállalásaival és a fenntartható fejlesztési célokkal.

Az európai felügyeleti hatóságoknak emellett hozzá kell járulniuk a pénzügyi technológiában (FinTech) rejlő potenciál és lehetőségek kiaknázásához is, kezelve ugyanakkor e terület kockázatait, például a szabályozási követelmények alkalmazása terén kialakítandó egységesebb gyakorlatok révén. Ez magában foglalja a FinTech-kel kapcsolatos szempontok jobb integrálását az európai felügyeleti hatóság felügyeleti munkájába. Ebben az összefüggésben e javaslat összhangban van emellett az európai digitális egységes piaci stratégiával is. Az új technológiák folyamatos hatást gyakorolnak a pénzügyi szektorra. Ez a felügyeleti keretrendszer és megközelítés változásokhoz idomítását is szükségessé teszi. A nemzeti felügyeleti hatóságok több olyan kezdeményezést is tettek, amelyek megfelelő koordináció hiányában káros hatást gyakorolhatnak a belső piac megfelelő működésére. Szorosabb együttműködésre és a felügyeleti módszerek technológiai innováció irányába ható konvergenciájára van szükség uniós szinten, például egy uniós innovációs központ felállításával az európai felügyeleti hatóságok keretében.

A jelenlegi irányítási rendszer célzott módosításai összhangban vannak emellett a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseivel is, hogy az Unión belül hatékonyabbá és függetlenebbé tegye a decentralizált ügynökségek döntéshozatalát. A pénzügyi szolgáltatások területén más európai ügynökségek vagy intézmények, mint például az Európai Központi Bank vagy az Egységes Szanálási Testület, állandó és független előkészítő testülettel rendelkeznek, amely saját hatáskörökkel és feladatokkal bír, és bizonyos ügyekben döntést hozhat, vagy részt vehet a döntéshozatali eljárásban. Az európai felügyeleti hatóságokon belül az állandó tagokkal és kizárólagos megbízatással működő ügyvezető tanácsok létrehozása összhangban van az ügynökségek döntéshozatali eljárásában az uniós szempontok megerősítését szolgáló létező biztosítékokkal.

Végül a finanszírozást illetően, az uniós decentralizált ügynökségek többségének finanszírozására az uniós költségvetésből kerül ugyan sor, léteznek azonban olyan uniós ügynökségek is, amelyek vegyes vagy kizárólag magánfinanszírozással működnek. E tekintetben az európai felügyeleti hatóságok költségvetéséhez való ipari hozzájárulásokra való átállás összhangban van a jelenlegi uniós gyakorlattal.

---

[12] A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: a tőkepiaci unióról szóló cselekvési terv félidős felülvizsgálata, COM(2017)292 final.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

Valamennyi módosítás jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 114. cikke. Az e javaslatban szereplő minden rendeletnek ez a rendelkezés a jogalapja.

A javaslat az európai felügyeleti hatóságokat létrehozó rendeletek új fejleményekhez való hozzáigazítására irányul annak érdekében, hogy a belső piaci konvergencia és ezáltal a belső piac hatékonyabb működése céljából javuljon az európai felügyeleti hatóságok működése. A hatásvizsgálati jelentés keretében elvégzett elemzés azonosítja az európai felügyeleti hatóságokra vonatkozó keretrendszer azon területeit, amelyek módosítására van szükség az uniós felügyeleti szabályozás és ennek révén az uniós pénzügyi rendszer stabilitásának és hatékonyságának növelése érdekében.

Az ágazati jogszabályok további módosítására van szükség annak érdekében, hogy az európai felügyeleti hatóságok kibővített hatásköreik teljes potenciálját ki tudják használni. A hatásvizsgálati jelentés és az azt kísérő értékelés alátámasztják, hogy az uniós fellépés indokolt és szükséges az európai felügyeleti hatóságok hatásköreinek, irányítási és finanszírozási keretrendszerének kapcsán azonosított problémák kezeléséhez.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

Mivel az európai felügyeleti hatóságok uniós testületek, a működésüket szabályozó rendeleteket kizárólag az uniós jogalkotó módosíthatja. Emellett a módosítások a belső piac egységesebb működését is szolgálják, mely célkitűzést a tagállamok önállóan nem tudják megvalósítani.

Az **EuVECA-ról, az ESZVA-ról és az EHTBA-ról szóló rendeletek** hatálya alá tartozó alapok esetében a ESMA mint egységes felügyeleti testület létrehozása biztosítja, hogy a három rendelet egységes követelményei és feltételei egyforma módon kerüljenek alkalmazásra minden tagállamban. Az egységes felügyelet csökkenti a költségek és az adminisztrációs feladatokkal eltöltött idő mennyiségét és sokféleségét, minek folytán a vezetők mérsékelhetik a tranzakciós és működési költségeket. Az egységes felügyelet egyszerűsíti az EuVECA, az ESTVA és az EHTBA alapok engedélyezésére és nyilvántartásba vételére irányuló igazgatási eljárásokat, valamint az alapok felügyeletének azok letelepedési helyétől független központosításával növeli a versenyfeltételek egyenlőségét. Az egységes felügyelet emellett elősegíti a piaci integrációt ezekben a szektorokban, és fokozza az uniós gazdaság piaci finanszírozását az említett alapokon keresztül.

A **pénzügyi eszközök piacairól szóló rendeletre/irányelvre** tekintettel és a kritikus referenciamutatókhoz hasonlóan az **adatszolgáltatás** jellemzően Unió-szerte működő üzleti tevékenység, és az ebből eredő szabályozási és felügyeleti problémák nem kezelhetők kizárólag tagállami fellépéssel.

Az ESMA új **koordinációs feladatkörét** illetően az már szerepel az ESMA-ról szóló rendeletben és a megfelelő uniós jogi aktusokban. Az ezért csak az uniós jog módosításával erősíthető.

A **referenciamutatókról szóló rendeletet** illetően a kritikus referenciamutatók kiemelkedő gazdasági jelentőséggel bírnak, mivel ezek az egész Unióban alkalmazásra kerülnek pénzügyi

eszközökben (különösen a származtatott pénzügyi eszközökben), pénzügyi megállapodásokban és befektetési alapok által. A felügyeleti kollégiumok egyes kritikus referenciamutatók tekintetében legalább a referenciamutató-kezelők és a referenciamutatók felügyelt adatszolgáltatóinak tagállamaiból történő kialakításának követelménye önmagában is azt támasztja alá, hogy e referenciamutatók felügyelete nem valósítható meg egyetlen nemzeti felügyeleti hatóság által, és ezért a szükséges megoldásokat uniós szinten kell kialakítani.

A kritikus referenciamutatók minden kezelőjének az ESMA közvetlen felügyelete alá helyezése arányos, mivel e referenciamutatók döntő jelentőségűek az Unió számára, és a jelenlegi felügyeleti kollégiumok nem minden esetben képesek válságos helyzetben kellően rugalmasan reagálni.

A harmadik országokban előállított referenciamutatók akkor használhatók az Unióban, ha azokat az Unióban működő illetékes hatóság elismerte vagy jóváhagyta, vagy ha azon ország szabályozási és felügyeleti rendszerét, amelyben azok találhatók, a referenciamutatókról szóló rendelet által létrehozott rendszerrel egyenértékűnek kell elismerni. Míg az egyenértékűségi határozatot a Bizottság hozza meg, és a harmadik ország felügyeleti hatóságának együttműködési megállapodást kell kötnie az ESMA-val, addig a jóváhagyásról és az elismerésről a nemzeti illetékes hatóságok döntenek. Ezért számos nemzeti illetékes hatóságnak kell foglalkoznia ilyen kérelmekkel, ami annak kockázatát hordozza magában, hogy a harmadik országbeli referenciamutató-kezelők olyan nemzeti illetékes hatóságot próbálnak választani, amely megengedőbbnek tűnik a döntéshozatalban és a referenciamutató-kezelő felügyeletében („forum shopping”). Mivel a referenciamutató-kezelő harmadik országban található, megdől a nemzeti felügyelet mellett szóló legfőbb érv, vagyis a felügyelt szervezetekhez való közelség érve. Az ESMA harmadik országbeli referenciamutató-kezelők tekintetében illetékes hatósággá tétele növelné a hatékonyságot, és csökkentené a „forum shopping” kockázatát, valamint az e szervezetek felügyeletében tetten érhető különbségeket. Ezt azonban a tagállamok nem tudják egyedül véghezvinni.

Annak biztosítása érdekében, hogy az ESMA képes legyen közvetlenül felügyelni bizonyos referenciamutató-kezelőket, szükséges a referenciamutatókról szóló rendelet felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal történő módosítása az említett rendelet egyes rendelkezéseinek további pontosítása céljából.

A tájékoztatókról szóló rendelet vonatkozásában 2011 óta az ESMA jelentős időt és erőfeszítést fordított arra, hogy a tájékoztatók ellenőrzése és jóváhagyása tekintetében előmozdítsa a nemzeti illetékes hatóságok közötti szabályozási konvergenciát. Ennek folytán kerültek kidolgozásra a „felügyeleti útmutatók”, amelyek olyan általánosan elfogadott elveket határoznak meg, amelyek tájékoztatók jóváhagyása során történő alkalmazására ösztökélik a nemzeti illetékes hatóságokat. Emellett az ESMA, mivel bizonyíték merült fel a tagállami gyakorlatok közötti eltérésre vonatkozóan, 2012-ben és 2015-ben két partneri felülvizsgálatot folytatott le a tájékoztatók jóváhagyási eljárása tekintetében. Ezen intézkedések, bár nagyon hasznosak voltak, nem érték el teljesen a teljes felügyeleti konvergencia előmozdítására irányuló célkitűzésüket, és – tekintettel arra, hogy a kibocsátók sok esetben megválaszthatják, hogy melyik illetékes hatóság hagyja jóvá a tájékoztatójukat – a nemzeti illetékes hatóságok gyakorlatai között továbbra is fennálló eltérések még mindig teret engednek a szabályozási arbitrázsnak és a hatékonyságromlásnak.

A Bizottság azonosította a tájékoztatók azon típusait, amelyek az érintett értékpapírok és kibocsátók jellege miatt olyan, az Unión belüli határokon átnyúló vonatkozással, technikai

összetettséggel és potenciálisan a szabályozási arbitrázs olyan kockázatával járnak, amelyek ESMA által ellátott központosított felügyelete hatékonyabb eredményekkel szolgálna, mint nemzeti szintű felügyeletük. Ezek a tulajdonviszonyt megtestesítőnek nem minősülő értékpapírok kizárólag minősített befektetőknek kínált nagykereskedelmi tájékoztatói, azok a tájékoztatók, amelyek az összetett értékpapírok különleges típusaira, például az eszközfedezetű értékpapírokra vonatkoznak, vagy amelyeket hivatásos kibocsátók készítenek el, valamint az (EU) 2017/1129 rendelettel összhangban harmadik országbeli kibocsátó szervezetek által készített tájékoztatók.

A jóváhagyásuk – valamint az összes kapcsolódó felügyeleti és végrehajtási tevékenység – ESMA szintjén történő központosítása javítja az uniós felügyelet minőségét, egységességét és hatékonyságát, valamint egyenlő versenyfeltételeket teremt a kibocsátók számára, és csökkenti a jóváhagyási eljárások időtartamát is. A központosítás emellett megszünteti a „kibocsátó szerinti tagállam” választásának szükségét, és megakadályozza a „forum shoppingot”.

- **Arányosság**

E javaslat célzott módosításokat ír elő az uniós felügyeleti keretrendszer megerősítése céljából, javítva az Unió pénzügyi rendszerének fenntarthatóságát, stabilitását és hatékonyságát, és növelve a fogyasztó- és befektetővédelmet. Ennek érdekében a javaslat megfelelően célzott változásokat ír elő az uniós szintű felügyeleti keretrendszer tekintetében, hatékonyabb és eredményesebb irányítással. A javaslat átalakítja az európai felügyeleti hatóságok meglévő feladatait és hatásköreit, és új hatáskörökkel ruházza fel az európai felügyeleti hatóságokat annak érdekében, hogy az említett hatóságok lépést tudjanak tartani az új fejleményekkel, ideértve a technológiai vívmányokat is, de annak érdekében is, hogy kezelje az Unión belüli határokon átnyúló tevékenységek további terjedését és az uniós pénzügyi piacok és a világ többi része közötti valószínűleg további integrációt. A javaslat emellett a finanszírozási rendszert is átalakítja annak biztosítása érdekében, hogy az európai felügyeleti hatóságok finanszírozása fenntartható és a feladataikkal arányos legyen.

A szektorspecifikus jogi aktusokat illetően a javasolt módosítások alapvetően az ESMA közvetlen felügyeletének bevezetésére korlátozódnak. A jogi aktusok kiválasztására az érintett szektorok jellemzőire tekintettel került sor. Ezen túlmenően szükséges az úgynevezett MiFIR-rendelet módosításainak összehangolása a 2009/138/EK (Szolvencia II.) irányelvet érintő szűk körű változásokkal. Ennek érdekében az említett irányelv módosítására irányuló külön javaslat kerül benyújtásra.

A javasolt változtatások nem lépik túl a kitűzött célok eléréséhez szükséges mértéket.

Emellett a Szerződésben rögzített arányosság elvének megfelelően az európai felügyeleti hatóságok tevékenységének és intézkedéseinek tartalma és formája nem haladhatja meg az e rendelet céljainak eléréséhez szükséges mértéket, és azoknak arányban kell állniuk az adott európai felügyeleti hatóság tevékenységével érintett intézmények vagy vállalkozások pénzügyi vagy üzleti tevékenységével járó kockázatok jellegével, mértékével és összetettségével.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A javaslat célja az európai felügyeleti hatóságról szóló hatályos rendeletek és egyes pénzügyi ágazati jogszabályok[13] módosítása. A jelen javaslattal módosítandó jogi aktusok mindegyike rendelet; a megfelelő módosítások benyújtására ezért egyetlen módosító (saláta)rendeletre irányuló javaslatban kerül sor.

Emellett javasolt a pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelv[14] módosítása (elsősorban azért, hogy tükrözze az úgynevezett MiFIR-rendelet módosításait) és a 2009/138/EK (Szolvencia II.) irányelv szűk körű módosítása. E két módosítás érdekében külön módosító irányelvre irányuló javaslat kerül benyújtásra.

Végül a Bizottság – szintén külön dokumentumban – kiigazítja az ESMA és EMIR módosítására irányuló, közelmúltban beterjesztett rendeletjavaslatát[15]. .

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

Az e javaslatot kísérő hatásvizsgálat és értékelés annak felmérése céljából elemzi a jelenlegi európai felügyeleti hatósági keretrendszert, hogy az lehetővé tette-e az európai felügyeleti hatóságok számára, hogy elérjék a pénzügyi rendszer stabilitásának és hatékonyságának fenntartható megerősítésére és a fogyasztó- és befektetővédelem növelésére irányuló célkitűzésüket.

Az európai felügyeleti hatóságok hatékonyságát és eredményességét illetően az elemzés megállapította, hogy az európai felügyeleti hatóságok nagyrészt teljesítették jelenlegi céljaikat. Ennek ellenére célzott fejlesztésekre van szükség a jövőbeli kihívásokkal való szembenézéshez. Az elemzés különösen a következőket állapította meg:

a) az európai felügyeleti hatóság hatáskörei a feladatok megfelelőbb elvégzésének biztosítása érdekében egyes területeken erősíthetők. Ennek eredményeként Unió-szerte az összes piaci szereplő fogyasztó tekintetében jobb szabályozási és

[13] 1093/2010/EU rendelet az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról; az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról szóló 1094/2010/EU rendelet; az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról szóló 1095/2010/EU rendelet; a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről szóló (EU) 2016/1011 rendelet; az európai kockázatitőke-alapokról szóló 345/2013/EU rendelet; az európai szociális vállalkozási alapokról szóló 346/2013/EU rendelet; a pénzügyi eszközök piacairól szóló 600/2014/EU rendelet; (EU) 2015/760 rendelet az európai hosszú távú befektetési alapokról; valamint (EU) 2017/1129 rendelet az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételkor vagy értékpapíroknak a szabályozott piacra történő bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról.

[14] 2014/65/EU irányelv a pénzügyi eszközök piacairól (MiFID II. irányelv).

[15] Az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) létrehozásáról szóló 1095/2010/EU rendeletnek és a 648/2012/EU rendeletnek a központi szerződő felek engedélyezésére vonatkozó eljárások és az érintett hatóságok, valamint a harmadik országbeli központi szerződő felek elismerésére vonatkozó követelmények tekintetében történő módosításáról szóló rendeletre irányuló javaslat, COM(2017) 331 final.

felügyeleti eredmények, valamint a határokon átnyúló kockázat hatékony és eredményes kezelése várhatók;

b) az európai felügyeleti hatóság jelenlegi irányítási keretrendszere megnehezíti az uniós és nemzeti érdekek közötti konfliktusok kezelését, kockáztatva ezzel, hogy az európai felügyeleti hatóság által hozott döntések meghozatalára nem minden esetben a közös uniós érdekek figyelembevételével kerül sor, hogy a döntéshozatal késik, illetve hogy – különösen a nem szabályozási tevékenységek (jogi kötőerővel bíró közvetítés, az uniós jog megsértésével kapcsolatos eljárások, partneri felülvizsgálatok kezdeményezése) tekintetében – az európai felügyeleti hatóság tétlen lesz;

c) a jelenlegi finanszírozási keretrendszer nincs arányban az európai felügyeleti hatóságok által ellátott feladatokkal, mely aránytalanság a helyzet változatlansága esetén tovább nő, különösen az európai felügyeleti hatóságok jövőben elvégzendő feladataira tekintettel; úgy tűnik emellett, hogy az aránytalanság a nemzeti illetékes hatóságok egyenlőtlen hozzájárulását eredményezi, mely jelenség nehezen igazolható.

A koherencia szempontjából az európai felügyeleti hatóságok szabályozási ügyekben végzett tevékenysége teljes mértékben összhangban van a szélesebb körű uniós felügyeleti keretrendszer kialakításával. Az említett tevékenység szintén összhangban van az egységes szabálykönyv létrehozásával. Mindazonáltal az irányítási és finanszírozási rendszer, valamint az európai felügyeleti hatóságok hatásköreinek hatékonysága által teremtett korlátok megakadályozták az európai felügyeleti hatóságokat abban, hogy kellőképpen összpontosíthassanak az Unió által elfogadott, a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó releváns jogszabályok egységes alkalmazásának elősegítésére.

A relevancia szempontjából az elemzés azt állapította meg, hogy az európai felügyeleti hatósági keretrendszer releváns.

Végül az európai felügyeleti hatósági keretrendszer egyértelműen többletértéket teremtett az Unió számára, mert e hatóságok tevékenysége elengedhetetlen a pénzügyi szolgáltatások egységes piaca megvalósulásának előrelendítéséhez.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A bizottsági szolgálat 2017 tavaszán széles körű nyilvános konzultációt folytatott le az európai felügyeleti hatóságok működésére vonatkozóan. A konzultáció során közel 230 válasz érkezett. A válaszok sokféle válaszadói csoporttól származtak: 26 % állami hatóságoktól és nemzetközi szervezetektől, 71 % szervezetektől és társaságoktól, 3 % pedig magánszemélyektől.

A nyilvános konzultáción kívül jelentő számú észrevétel, állásfoglalás és egyéb hozzájárulás is érkezett, ideértve egyes kormányok hivatalos véleményeit is. Annak ellenére, hogy az említettek nem szerepelnek az uniós felmérés statisztikáiban, az e javaslat alátámasztását szolgáló elemzés során sor került azok figyelembevételére.

A válaszadók összességében jelentős fejlődésként és az uniós felügyeleti konvergencia irányába tett fontos lépésként értékelik az európai felügyeleti hatóságok létrehozását. A legtöbben támogatják az európai felügyeleti hatóságok szerepének növelését a felügyeleti konvergencia javításában. Sok érdekelt elismeri, hogy a tőkepiaci unió megvalósítása és az Egyesült Királyság azon döntése, hogy kilép az Unióból, olyan új helyzetet teremt, amelyben

el kell gondolkodni az uniós szintű felügyelet erősítéséről, különösen a határokon átnyúló tevékenységekre és a harmadik országokkal való egyenértékűségre tekintettel.

Az európai felügyeleti hatóságok hatásköreit illetően a válaszadók nagy része ellenzi az európai felügyeleti hatóságok hatásköreinek közeljövőbeli jelentős kiterjesztését, egyesek azonban felismerik az említett hatóságok korlátait, és célzott fejlesztéseket kívánnak látni. A válaszadók többségének véleménye szerint a rendelkezésre álló eszközök általánosságban elégségesek, és azokat jobban és nagyobb mértékben kellene használni. Az egyenértékűség nyomon követését illetően széles körben támogatott a hatáskörök kiterjesztése, illetve pontosítása.

A fogyasztói szervezetek szerint jelentős hiányosságok állnak fenn a fogyasztóvédelmi szabályok érvényesítése kapcsán, amelyek szerintük eredménytelenek, vagy figyelmen kívül hagyják a legégetőbb nemzeti szintű problémákat. Véleményük szerint az európai felügyeleti hatóság tevékenységi körét a fogyasztóvédelem területére is ki kell terjeszteni. A válaszadók többsége egyetértett abban, hogy a földrajzi egyensúllyal együtt nehéz megfelelő egyensúlyt biztosítani az európai felügyeleti hatóság érdekképviseleti csoportjaiban. A fogyasztók és felhasználók képviselői arra panaszkodnak, hogy a pénzügyi intézmények képviselői számbeli fölényben vannak velük szemben, minek folytán az érdekképviseleti csoportok véleménye nem kiegyensúlyozott. Több szervezet véleménye szerint az európai felügyeleti hatóságok termékek betiltására vonatkozó hatáskörét ki kellene terjeszteni a fogyasztókat megkárosító termékekre is.

Az európai felügyeleti hatósággal kapcsolatos nyilvános konzultáció válaszadói kifejezetten támogatják a központi szerződő fél[16] elszámolóházak és az adatszolgáltatók uniós szintű, az Unió és nem az egyes nemzeti piacok érdekeit szolgáló közvetlen felügyeletét. Sok válaszadó nem válaszolt a közvetlen felügyeletre vonatkozó kérdésre. Néhányan válaszoltak arra a kérdésre, hogy fel kellene-e jogosítani az ESMA-t a páneurópai kollektív befektetési alapok közvetlen felügyeletére, és támogatták ezt, de többnyire nem tesznek különbséget az alapok különböző fajtái között.

Az új területek ESMA általi közvetlen felügyeletével szemben megfogalmazott vélemények elsősorban az alábbi érvekre támaszkodnak: a nemzeti szintű felügyelet a legalkalmasabb a tagállamok különböző piaci szerkezeteinek kezelésére. Az ESMA általi felügyelet összeütközésbe kerülhet a lakossági befektetők védelmére, a pénzügyi stabilitásra, valamint az adózásra, a jogvitákra és a konfliktusrendezésre vonatkozó nemzeti hatáskörökkel. Emellett működési nehézségek is felmerülhetnek, például a forgalmazási megállapodásokra vagy marketingre vonatkozó helyi követelmények ellenőrzése tekintetében. Ehelyett a felügyeleti konvergenciát biztosító, már meglévő eszközöket kellene hatékonyabban felhasználni az integrált tőkepiacok kialakítása érdekében.

Az ESMA közvetlen felügyelete mellett felhozott legfőbb érvek a következők: egyes válaszadók elismerik az ESMA páneurópai vonatkozással bíró szervezetek vagy eszközök feletti felügyeletének lehetséges előnyeit, mely felügyelet révén megszüntethetők lennének a

[16] A központi szerződő felek kapcsán már elfogadásra került egy bizottsági javaslat, ezért azokkal nem foglalkozik e hatásvizsgálat. A javaslat egy páneurópaibb megközelítést vezet be az uniós központi szerződő felek felügyelete tekintetében annak érdekében, hogy biztosítható legyen a további felügyeleti konvergencia, és felgyorsíthatók legyenek egyes eljárások. Az ESMA feladata lesz biztosítani az uniós központi szerződő felek koherensebb és egységesebb felügyeletét, valamint a nem uniós országokbeli központi szerződő felek szigorúbb felügyeletét.

felügyeleti gyakorlatok közötti különbségek, de nem lenne akadálya a különböző piaci szerkezetek adott esetben történő figyelembevételének sem. E válaszadók szerint ilyen megoldásokkal kezelhető lenne a vonatkozó uniós szabályok eltérő alkalmazása és a jelenlegi rendszert jellemző szabályozási arbitrázs kockázata miatti széttagoltság problémája.

Az európai felügyeleti hatóság irányítása terén az érdekeltek összességében úgy gondolják, hogy az európai felügyeleti hatóságok testületei és elnökei megfelelően látták el feladataikat. A válaszadók közel fele tekintené a nyilvános konzultációs dokumentumban szereplő, irányításra vonatkozó változásokat előnyösnek. Annak ellenére, hogy az állami hatóságok többsége nem támogatja az európai felügyeleti hatóság irányítására vonatkozó változtatásokat, e vélemények egy része bizonyos mértékig abból fakad, hogy az állami hatóságok nem kívánnak lemondani saját hatásköreikről.

Szavazati jogokkal rendelkező független tagoknak az európai felügyeleti hatóság testületeibe történő felvételének eltérő mértékű a támogatottsága. A közszféra nagyrészt ellene volt (bár a képviselőik fele nem is válaszolt), a magánszektor véleménye pedig megosztott, többen kiemelték a jelenlegi rendszerből fakadó érdekellentéteket. Az elnökök szerepének megerősítését a többség – különösen az állami hatóságok – nem támogatja, a szakmai szervezetek többsége pedig a javítások mellett érvelt.

A finanszírozást illetően az érdekeltek nagy része elismeri az európai felügyeleti hatóságok jelenlegi finanszírozásának, valamint az uniós és nemzeti költségvetéseknek a korlátait. A válaszadók jelentős része egyetért azzal, hogy az európai felügyeleti hatóságoknak elégséges és fenntartható forrásokra van szükségük ahhoz, hogy ambiciózus céljaikat elérjék és működésüket javítsák. Több válaszadó kiemelte, hogy az európai felügyeleti hatóságok finanszírozási szintjének a feladataiktól kellene függenie, és az európai felügyeleti hatósággal kapcsolatos felülvizsgálat eredményén kellene alapulnia.

A válaszadók közel fele fejtette ki álláspontját arról a kérdésről, hogy szükséges-e az európai felügyeleti hatóságok részben vagy egészben ipari hozzájárulásból való finanszírozása. A nagy többség nem támogatja a jelenlegi finanszírozási keretrendszer felülvizsgálatát és a nemzeti illetékes hatóságok hozzájárulásának ipari hozzájárulásokkal való felváltását. A változást támogató kisebbség nagyobb része a részben ipari finanszírozású rendszert részesítené előnyben.

- **Hatásvizsgálat**

A Bizottság hatásvizsgálatot folytatott a vonatkozó szakpolitikai lehetőségekről. E lehetőségek a pénzügyi rendszer stabilitásának és hatékonyságának Unió-szerte fenntartható módon történő megerősítésére, valamint a fogyasztó- és befektetővédelem növelésére irányuló általános célkitűzésre tekintettel kerültek értékelésre.

A hatásvizsgálat elkészítése során a Bizottság lefolytatta az európai felügyeleti hatóságok működésének értékelését, amely fontos hiányosságokra hívta fel a figyelmet. Ezek közé tartoztak a következők: a) az Unió-szerte azonos standardok szerinti hatékony felügyelet biztosítására szolgáló hatáskörök elégtelen meghatározása; b) az Unión belüli, illetve az Unió és a világ többi része közötti összekapcsoltság határokon átnyúló kockázatainak hatékony kezeléséhez szükséges hatáskörök hiánya; c) olyan irányítási keretrendszer, amely a döntéshozatali eljárásokban az ösztönzők összehangoltságának hiányához vezet; valamint d) olyan finanszírozási keretrendszer, amely nem biztosít elegendő forrást az európai felügyeleti hatóságok feladatainak ellátásához.

A hatásvizsgálat az alábbi területeket érintette: 1. hatáskörök; 2. irányítás; valamint 3. az európai felügyeleti hatóságok finanszírozása az azonosított hiányosságokkal és az új kihívásokkal – például a szabályozási és felügyeleti konvergenciával – való megbirkózás érdekében. Az irányítási és finanszírozási hiányosságok általában jellemzőek a három európai felügyeleti hatóságra, mivel azonos szabályok vonatkoznak rájuk. A hatáskörök változásai az ESMA tekintetében elsősorban meghatározott szektorokra, az európai felügyeleti hatóságok tekintetében pedig a felügyeleti konvergencia felügyeletére irányulnak.

A vizsgált lehetőségek a következők voltak:

Az irányítás területén: a) nincs szakpolitikai intézkedés; a jelenlegi irányítási szerkezet módosítására nem kerül sor; b) a jelenlegi irányítási modell célzott módosítása, például a döntéshozatali hatáskörök jellegüknél fogva történő differenciálása, az elnök kiválasztására irányuló eljárás javítása; valamint c) a felügyeleti tanácsba független, állandó (szavazati joggal nem rendelkező) tagok felvétele.

A hatáskörök területén: a) nincs szakpolitikai intézkedés; a szabályozási és felügyeleti konvergenciával kapcsolatos feladatokhoz kapcsolódó jelenlegi hatáskörök, valamint az ESMA közvetlen felügyeleti feladatai nem változnak; b) egyes meglévő hatáskörök pontosítása és a felügyelet megerősítése; c) egyes meglévő hatáskörök pontosítása és az ESMA további közvetlen felügyeleti hatáskörökkel való felruházása egyes célzott területeken; valamint d) a három európai felügyeleti hatóságban a pénzügyi szolgáltatások, a bankok és a biztosítások felügyeletének központosítása.

A finanszírozás területén: a) nincs szakpolitikai intézkedés[17]; b) a közfinanszírozási rendszer átalakítása úgy, hogy az tekintettel legyen az egyes tagállamok nemzeti pénzügyi szektorainak méretére; c) vegyes köz- és magánfinanszírozási rendszer, amelyben a hazai magánszektor hozzájárulásai lépnek a nemzeti illetékes hatóságok hozzájárulásainak helyébe; valamint d) kizárólag a magánszektor által finanszírozott rendszer.

Ezt követően különböző kritériumok[18] szerint megtörtént a fenti lehetőségek összehasonlítása annak érdekében, hogy azonosítani lehessen azokat, amelyek a legmegfelelőbbek a hatásvizsgálat problémameghatározásában és az értékelésben azonosított hiányosságok kezelésére.

Ezen elemzést követően

- az irányítás területén az előnyben részesített lehetőség szerint a döntéshozatali eljárásban a nemzeti illetékes hatóságok mellett független, szavazati jogokkal rendelkező tagok is részt vesznek; bevezetésre kerül egy új kinevezési eljárás és az elnök új szerepe, valamint az igazgatótanácsot kívülről kinevezett állandó tagokból álló független ügyvezető tanács váltja fel.
- a hatáskörök területén az előnyben részesített lehetőség pontosít egyes hatásköröket, például hivatalos szereppel ruházza fel az európai felügyeleti hatóságokat az egyenértékűségi eljárások folyamatos nyomon követése terén, javítja az európai

[17] A közvetlen felügyelet (az ESMA esetében) továbbra is kizárólag iparilag finanszírozott maradna.

[18] Például a finanszírozás tekintetében a fenntarthatóság, az arányosság és az elégségesség, az irányítás tekintetében megfelelő ösztönzők a hatáskörök hatékony alkalmazásához és az uniós érdekek érvényesítéséhez, a hatáskörök tekintetében pedig a határokon átnyúló tevékenységek és szervezetek hatékony és eredményes felügyeletének biztosítása.

felügyeleti hatóságok uniós jog helyes alkalmazásának biztosítására való képességét, valamint elsősorban harmadik országokkal vagy határokon átnyúló ügyekkel kapcsolatos célzott területeken felügyeleti hatáskörökkel ruházza fel az európai felügyeleti hatóságokat.

- a finanszírozás területén az előnyben részesített lehetőség fenntartja a jelenlegi éves uniós hozzájárulást az európai felügyeleti hatóságok költségvetéséhez, de a nemzeti illetékes hatóságoktól származó forrásokat a magánszektor általi finanszírozással váltja fel.

Az azonosított előnyben részesített lehetőségek azok, amelyek a legjobban biztosítják, hogy az európai felügyeleti hatóságok képesek megbirkózni a növekvő munkateherrel és kezelni az ágazati jogszabályokból eredő felügyeleti keretrendszer változásait. Emellett az előnyben részesített lehetőségek elsősorban a jelenlegi rendszer célzott módosítására, nem pedig a teljes átalakításra összpontosítanak. Ez összhangban van az értékelés azon következtetésével, hogy az európai felügyeleti hatóságok keretrendszere viszonylag jól működött azon jelentős kihívások kezelésének területén, amelyekkel e hatóságoknak szembe kellett nézniük, valamint a megbízatásuk teljesítéséhez rendelkezésre álló eszközök területén is.

A hatásvizsgálat emellett mind minőségi, mind mennyiségi szempontból felülvizsgálta az előnyben részesített lehetőségek kumulatív hatását is. Az elemzés szerint az előnyben részesített lehetőségek megvalósításával az európai felügyeleti hatóságok hatékonyabban fogják tudni ellátni meglévő feladataikat, és szabályozó termékek elkészítése mellett nagyobb mértékű felügyeleti konvergenciát fognak tudni biztosítani.

Konkrétabban az európai felügyeleti hatóságok várható hatékonyabb teljesítményének három oka van: először is a nemzeti érdekek döntéshozatali eljárásban történő védelme érdekében az ösztönzők kiegyensúlyozásával az európai felügyeleti hatóságok irányításában jelenlévő ösztönző rendszer javítására kerül sor abból a célból, hogy különösen a szabályozási és felügyeleti konvergencia előmozdítására irányuló hatáskörök hatékonyabban legyenek gyakorolhatók. Másodszor, a nemzeti illetékes hatóságoktól származó közfinanszírozásra való utaltság csökkentésére és a költségvetés magánszektorból származó forrásokkal való kiegészítésére vonatkozó döntés biztosítja, hogy az európai felügyeleti hatóságok megfelelő finanszírozáshoz jussanak meglévő feladataik ellátásához, és könnyebben tudjanak alkalmazkodni a jövőbeli változásokhoz. Végül az európai felügyeleti hatóságok hatáskörei egyes elemeinek célzott módosításai biztosítják, hogy az európai felügyeleti hatóságok a létrehozásuk óta eltelt hat év tapasztalataira, valamint a különböző pénzügyi piacok és az uniós szintű jogszabályok változásaira tekintettel hatékonyan és eredményesen végezhessék feladataikat. E célzott változtatások emellett összhangban vannak az érdekeltek azon véleményével is, hogy indokolt az európai felügyeleti hatóságok koordinációs szerepének kibővítése, és hogy az európai felügyeleti hatóságoknak hatékonyabban kellene kihasználniuk meglévő hatásköreiket.

A különböző érdekelteket érintő nettó költségbeli hatást illetően – és az ESMA közvetlen hatáskörökkel való felruházását kivéve – az előnyben részesített lehetőségek előreláthatólag korlátozott hatással lennének a magánszektorra, mivel a magánszektor magánfinanszírozású nemzeti hatóságokhoz való hozzájárulásai a nemzeti illetékes hatóságok európai felügyeleti hatóságok éves költségvetéséhez való kötelező hozzájárulásának megszűnésével csökkennének. Az uniós költségvetésre gyakorolt nettó hatás semleges; jóllehet a javaslat elfogadását követő első évben szükség lesz az uniós költségvetésből történő előfinanszírozásra, ez az összeg az új finanszírozási mechanizmusok hatálybalépését követően visszafizetésre kerül az uniós költségvetésbe. Ezen túlmenően a nemzeti illetékes

hatóságokra gyakorolt nettó hatás szintén semleges, mivel egyrészt a nemzeti illetékes hatóságok a továbbiakban nem fognak hozzájárulásokat teljesíteni az európai felügyeleti hatóságok költségvetéséhez, másrészt (arányosan) csökkenteniük kell az e kiadás fedezésére szolgáló bevételek iránti szükségleteiket. A fogyasztókra nézve várhatóan nem lesznek költségbeli hatások.

A hatásvizsgálat 2017. június 14-én került benyújtásra a Szabályozói Ellenőrzési Testülethez. A Szabályozói Ellenőrzési Testület kedvezőtlen véleményt adott a hatásvizsgálatról, és számos javítási ajánlást tett. A dokumentum ennek megfelelően felülvizsgálatra, majd július 19-én újból benyújtásra került. Július 27-én a Szabályozói Ellenőrzési Testület fenntartásokkal ellátott kedvező véleményt adott, és a javításra irányuló megjegyzéseket tett, amelyek a lehető legteljesebb mértékben figyelembevételre kerültek. A Szabályozói Ellenőrzési Testület megjegyzéseinek figyelembevétele érdekében a hatásvizsgálatban elvégzett főbb változtatások a következők voltak:

1. *Szükséges a felügyeleti rendszerek számára a bankok, biztosítók és értékpapírpiacok elkövetkező években várható fejlődésével kapcsolatban jelentett kihívások elemzésének elvégzése. Az elemzésnek tartalmaznia kell az Egyesült Királyság Unióból való kilépésének az európai felügyeleti hatóságok alapvető feladataira gyakorolt különböző hatásait.*

A hatásvizsgálat felülvizsgálatára került sor annak egyértelműbb megindoklása érdekében, hogy a szakpolitikai kezdeményezés az uniós egységes piac és e piac integrációjának érdekét szolgálja, és az az 5 elnök jelentésében bejelentett és legutóbb a gazdasági és monetáris unió elmélyítéséről szóló vitaanyagban[19] kifejezésre juttatott kötelezettségvállalás nyomán született annak érdekében, hogy előrelépés történjen a valódi pénzügyi unió felé, ideértve a tőkepiacok egységes felügyeletét is. Azok a kihívások adják a hatásvizsgálat referenciakeretét, amelyeket e dokumentumok a gazdasági és monetáris unió tekintetében általánosságban és annak pénzügyi piacai tekintetében konkrétan megfogalmaznak. Az Egyesült Királyság távozására és annak következményeire a hatásvizsgálat főbb fejezeteiben nagyobb hangsúly került.

2. *El kell végezni Az európai felügyeleti hatóságok alapforgatókönyv által és a különböző lehetőségekben meghatározott költségeinek és finanszírozási hiányainak vizsgálatát.*

Az európai felügyeleti hatóságok további feladatokkal (közvetlen és közvetett hatáskörökkel) való felruházáshoz szükséges forrásokkal; a forrásokra vonatkozó, az irányítással kapcsolatos módosításokból eredő hatásokkal és a forrásokra vonatkozó, a közvetett felügyelet finanszírozása módszerének változásaiból eredő hatásokkal kapcsolatban több eszmecserére és mennyiségi meghatározásra is sor került.

Sor került a közvetlen és közvetett felügyelet, valamint más tevékenységek költségei közötti különbségtételre és annak érthetőbbé tételére, hogy ki viseli az előnyben részesített lehetőségek költségeit.

Az előnyben részesített lehetőségek (költségbeli) nettó hatásaira vonatkozóan további eszmecserék kerültek lefolytatásra a finanszírozási hiányok és a teljes felügyeleti költségek szektorra gyakorolt hatása kérdésének jobb kezelése érdekében.

Konkrétan

[19] Vitaanyag a gazdasági és monetáris unió elmélyítéséről, COM(2017) 291, 2017. május 31.

1. frissítésre került a költségeket tartalmazó táblázat a pénzügyi kimutatás alapján. Már rendkívül részletes költség- és hatásbecslések állnak rendelkezésre a jelenlegi európai felügyeleti hatósági keretrendszer mindkét módosítására és az új közvetlen hatáskörökre vonatkozóan.

2. A finanszírozási lehetőségek összehasonlítására vonatkozó rész a kérésnek megfelelően teljes mértékben újrafogalmazásra került annak érdekében, hogy bemutassa különösen a 3. lehetőség és az alapforgatókönyv, valamint a 2. lehetőség teljes költségei és előnyei közötti különbségeket.

3. A beszedési mechanizmusról szóló rész teljes mértékben újrafogalmazásra került annak érdekében, hogy megfeleljen az információvédelmi standardoknak, majd a jogalkotási javaslat részeként bekerült a törzsszövegbe.

Az egyes szektorokra gyakorolt nettó hatás e szakaszban nem volt kimerítően vizsgálható, mivel az az egyes tagállamok nemzeti illetékes hatóságok finanszírozására használt modelljétől függ. Például ha egy adott tagállam piaci szereplői jelenleg nem fizetnek a felügyeletükért (ez a helyzet a teljes mértékben közfinanszírozású nemzeti illetékes hatóságok esetében), akkor ebből következően az előnyben részesített lehetőség elosztási módszere költségemelkedéssel jár e piaci szereplők tekintetében a tagállamok adófizetőinek és nemzeti költségvetéseinek előnyére. Ugyanakkor ha a piaci szereplők a nemzeti illetékes hatóságaik költségvetéseihez való hozzájárulásaik révén már fizetnek az európai felügyeleti hatóságokért, akkor a nettó hatás (a többletköltség/-haszon) azokon a különböző módszereken, amelyeket a nemzeti illetékes hatóságok használnak az egyes szervezeteknek történő díjfelszámításra, valamint a szervezetek európai felügyeleti hatóságok finanszírozásához általuk alkalmazott súlyozásán múlik. Ebben az esetben annak érdekében, hogy az uniós többletköltségre/-haszonra vonatkozó pontos, megbízható becsléseket lehessen készíteni, alapos összehasonlító elemzésre van szükség, amelyhez elengedhetetlen a a díjak elosztására saját módszereiket alkalmazó nemzeti illetékes hatóságok bevonása. Mindenesetre azonban észszerűen abból lehet kiindulni, hogy az egységes piacon a pénzügyi szervezetek között az egyenlő versenyfeltételek egységes díjszabási mechanizmussal történő megteremtése végső soron előnyös lenne minden piaci szereplő számára. Emellett megjegyzendő, hogy az európai felügyeleti hatóságok finanszírozásához szükséges összeg elviekben nem veszélyeztetheti az egyes szervezetek működési modelljeit.

3. *A lehetőségek összehasonlítását javítani kell, és az előnyben részesített lehetőség kiválasztását jobban alá kell tá masztani elérhető bizonyítékokkal és elemzésekkel.*

A lehetőségek és az elemzés részletesebb leírásai és a meglévő leírások kiegészítése a lehető legteljesebb mértékben benyújtásra kerültek, különösen a hatáskörökről és a finanszírozásról szóló részek, de az irányításra vonatkozó rész tekintetében is.

A hatáskörökkel kapcsolatos fejtegetés a hatásvizsgálat mellékletében további információkkal és érvekkel került alátámasztásra. Az előnyben részesített lehetőséget alátámasztó bizonyítékok hiánya a hatáskörökről szóló részben egyes esetekben azzal a ténnyel magyarázható, hogy a szakpolitika irányát bizonyos esetekben politikai döntések szabták meg.

Az irányítással kapcsolatos lehetőségekre vonatkozó fejtegetés példákon, valamint elbeszéléseken keresztül kimerítően alátámasztásra és indokolásra, valamint az Európai Parlament és a Bizottság értékeléseinek eredményeivel megerősítésre került. Az irányítással kapcsolatban azonosított probléma jellege jelentősen megnehezíti a megbízható és ellenőrizhető adatok beszerzését.

A finanszírozással kapcsolatban például az előnyben részesített 3. finanszírozási lehetőségről szóló részben az értékelés további elemekkel egészült ki, és egyértelműbbé lett téve a meglévő érvelés.

4. *Az értékelésnek még inkább bizonyítékokon kell alapulnia, és azt jobban alá kell támasztani.*

Az értékelés felülvizsgálatára került sor annak érdekében, hogy jobban különbséget lehessen tenni az érdekeltekkel folytatott konzultációkból származó véleményekkel kapcsolatos értékelés és érvelés között. További érvek kerültek hozzáadásra, és amennyiben lehetséges volt, az értékelés további bizonyítékokkal került alátámasztásra. A felhasznált bizonyítékok típusait illetően vannak bizonyos korlátok; az értékelés egyes részei nagyban támaszkodnak elbeszélésekre és az érdekeltek európai felügyeleti hatóságokkal kapcsolatos tapasztalataira. Ennek ellensúlyozásaként kísérlet történt minél több példa különböző információs forrásokból történő beszerzésére (lásd például az irányításról szóló részt). Más részek, például a finanszírozással kapcsolatos, több hivatkozásra és alátámasztott érvekre támaszkodnak.

Az értékelés olyan visszatekintés is egyben, amely az elmúlt évekre visszapillantva összeveti azokat azzal az alapforgatókönyvvel, amelyben nem léteznek az európai felügyeleti hatóságok. Az értékelés ezért jellegénél fogva kevésbé koncentrál az ESMA számára szükséges új, további közvetlen felügyeleti hatáskörök szükségességére.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

E javaslat nem kapcsolódik egy célravezető és hatásos szabályozás programhoz vagy egyszerűsítési folyamathoz sem. E javaslat célja az európai felügyeleti hatóságok keretrendszerének javítása és a jelenlegi felügyeleti szabályozás megerősítése. Az európai felügyeleti hatóságok hatásköreire, irányítási keretére és finanszírozási rendszerére vonatkozó javasolt változtatások várhatóan hatékonyabbá és eredményesebbé teszik az uniós szintű felügyeletet. Egy megerősített európai felügyeleti hatósági keretrendszer a pénzügyi stabilitás és a kockázatcsökkentés mellett javítja a jog- és gazdasági biztonságot. Ez összhangban van a Bizottság minőségi jogalkotási programjával.

Amennyiben e javaslat révén egyes felügyeleti feladatok uniós szinten az ESMA-nál összpontosulnak, annyiban a kezdeményezés megszünteti a feladatok nemzeti hatóságok körében való megkettőződését. Ez várhatóan méretgazdaságosságot teremt az Unió szintjén, és csökkenti a nemzeti szinten elkülönített források szükségességét. Ami pénzügyi intézményeket és a pénzügyi piaci szereplőket illeti, számukra főként az adminisztratív terhek csökkenése jelent előnyt, azáltal, hogy egyes területeken egyetlen felügyeleti hatóság lesz.

- **Alapjogok**

A javaslat tiszteletben tartja az alapvető jogokat, valamint a különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket. A javaslat különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájának[20] 37. cikkében megfogalmazott, a fenntartható fejlődés elvével összhangban álló magas színvonalú környezetvédelemre irányuló célkitűzéshez járul hozzá.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Az európai felügyeleti hatóságok jelenlegi finanszírozása az uniós általános költségvetéséből származó általános hozzájáruláson (40 %) és a nemzeti illetékes hatóságoktól származó

[20] HL C 326., 2012.10.26., 391. o.

hozzájáruláson (60 %) alapul. Az ESMA-t illetően ez a megoszlás némileg eltérő, mivel az ESMA közvetlen felügyelete alatt álló szervezetek (például a hitelminősítő intézetek és a kereskedési adattárak) felügyeleti díjakat fizetnek ezen ügynökségnek. E javaslat módosítja az európai felügyeleti hatóságok finanszírozási rendszerét. Az európai felügyeleti hatóságok költségvetése ezt követően három finanszírozási forrásra támaszkodna:

- az európai felügyeleti hatóságok közvetett felügyelete alatt álló pénzügyi intézmények által fizetett éves hozzájárulások;
- az európai felügyeleti hatóságok közvetlen felügyelete alatt álló szervezetek által fizetett felügyeleti díjak. Ez különösen fontos az ESMA szempontjából, mivel a jogalkotási javaslat szerint a nemzeti illetékes hatóságok közvetlen felügyeleti hatásköreit az ESMA veszi át (egyes uniós alapok, adatszolgáltatók, egyes referenciamutató-kezelők és egyes tájékoztatók tekintetében);
- Uniós kiegyensúlyozó hozzájárulás, amely nem haladja meg az egyes ügynökségek teljes bevételének 40 %-át. A kiegyensúlyozó hozzájárulás összegét a többéves pénzügyi keret fogja előre meghatározni.

Mindazonáltal az európai felügyeleti hatóságok új bevételi forrásához (vagyis a közvetetten felügyelt pénzügyi intézmények éves hozzájárulásaihoz) szükség van a Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusra, amely az alábbiakat szabályozza: i. az éves hozzájárulások teljes összegének felosztása a pénzügyi intézmények különböző kategóriái között; valamint ii. objektív kritériumok, amelyek alapján az egyes pénzügyi intézmények által fizetendő egyedi éves hozzájárulást ki lehet számítani. Az átmeneti időszak alatt (vagyis az éves hozzájárulások egyes jellemzőit meghatározó felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásáig) fenn kell tartani a uniós hozzájárulásokon (40 %) és a nemzeti illetékes hatóságok hozzájárulásain (60 %) alapuló jelenlegi finanszírozási rendszert. Ez hatással van az uniós költségvetésre, valamint a különböző nemzeti illetékes hatóságok költségvetéseire is.

Az irányítási szervezettel, a közvetett felügyeleti hatáskörökkel, a finanszírozási rendszerrel és az európai felügyeleti hatóságok közvetlen felügyeleti hatásköreivel kapcsolatban javasolt változtatások új források bevonását teszik szükségessé. Az EBH 29, az EIOPA 35, az ESMA pedig 156 további teljes munkaidős alkalmazottal bővül a javaslat különböző rendelkezései alkalmazásának megkezdésekor. Megjegyzendő, hogy az ESMA tekintetében a további teljes munkaidős alkalmazottak többsége (156-ból 97) a közvetlen felügyelettel kapcsolatos munkát fog végezni. Az európai felügyeleti hatóságoknak emellett további IT költségekkel (a 2019–2020 közötti időszakban várhatóan 10,2 millió euróval) és fordítási költségekkel (a 2019–2020 közötti időszakban várhatóan 1,8 millió euróval) is számolniuk kell.

Megjegyzendő, hogy az európai felügyeleti hatóságok minden költségvetési igénye kapcsán továbbra is alkalmazandó lesz az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek által az éves költségvetések elkészítésével, elfogadásával és végrehajtásával kapcsolatban létrehozott összes elszámoltathatósági és ellenőrzési mechanizmus. Ezen túlmenően az európai felügyeleti hatóságoknak szánt uniós kiegyensúlyozó hozzájárulásra és az azok létszámtervére (pl. az alkalmazottak számára) vonatkozó éves döntést továbbra is a Parlament és a Tanács hagyja jóvá, és arra vonatkozóan továbbra is a Tanács ajánlása alapján a Parlament jogosult mentesítést adni.

E javaslat pénzügyi és költségvetési vonzatait az e javaslathoz csatolt pénzügyi kimutatás ismerteti részletesen.

Megjegyzendő, hogy a pénzügyi kimutatásban szereplő adatok nem érintik a 2018 májusában benyújtandó 2020 utáni többéves pénzügyi keretre vonatkozó javaslatot. Ezzel

összefüggésben megjegyzendő továbbá, hogy míg a közvetlen felügyelethez szükséges létszám a felügyelendő tőkepiaci szereplők számának és méretének alakulásától függ majd, addig a vonatkozó kiadások finanszírozására alapvetően az említett piaci szereplőktől beszedendő díjakból kerül majd sor.

E JAVASLAT PÉNZÜGYI ÉS KÖLTSÉGVETÉSI VONZATAIT AZ E JAVASLATHOZ CSATOLT PÉNZÜGYI KIMUTATÁS ISMERTETI RÉSZLETESEN.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

E rendelet végrehajtásának felülvizsgálatára kétféleképpen kerül majd sor: háromévente az európai felügyeleti hatóságok rendes felülvizsgálatának részeként és az ágazati rendeletek felülvizsgálatának részeként, többnyire az alkalmazásuk kezdő napját két vagy három évvel követően.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

(1) Az európai felügyeleti hatóságokról szóló rendeletek[21] módosításai

Az európai felügyeleti hatóságokról szóló rendeletek (11) preambulumbekezdése szerint az európai felügyeleti hatóságok tevékenységének célja a belső piac működőképességének fokozása, különösen a szabályozás és a felügyelet magas, hatékony és egyenletes szintje révén.

Az európai felügyeleti hatóságokról szóló rendeletek 1. cikkének (2) bekezdése szerint az említett hatóságok az ott hivatkozott jogi aktusok hatályán belül, vagyis az uniós jogalkotó által meghatározott és rendszeresen naprakésszé tett arányos keretrendszeren belül járnak el.

Az EBH rendeletre, az EIOPA rendeletre és az ESMA rendeletre vonatkozó módosításokat a javasolt rendelet 1., 2., illetve 3. cikke tartalmazza.

a) Hatáskörök

Az alábbiakban kiemelt változtatások az európai felügyeleti hatóságok e javaslattal megerősített általános hatásköreihez kapcsolódnak. Az ESMA új közvetlen felügyeleti hatásköreivel a 2–5. rész foglalkozik.

Új tevékenységi körök és hangsúlyok

Az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek 1. cikke azokat a jogi aktusokat sorolja fel, amelyek az európai felügyeleti hatóságok hatáskörébe tartoznak. Az 1. cikk úgy van megszerkesztve, hogy csak az európai felügyeleti hatóságok létrehozása előtt elfogadott jogi aktusokat és azokat a jogi aktusokat kell felsorolni, amelyek nem állapítanak meg feladatokat az európai felügyeleti hatóságok számára. Az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeleteket követően elfogadott minden jogi aktus – ideértve a módosításokat és az európai felügyeleti hatóságok hatáskörébe tartozó jogi eszközökön alapuló jogi aktusokat, valamint az európai felügyeleti hatóságok számára feladatokat megállapító jogi aktusokat is –

[21] 1093/2010/EU rendelet az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról; az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról szóló 1094/2010/EU rendelet; 1095/2010/EU rendelet az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról.

automatikusan az európai felügyeleti hatóságok hatáskörébe tartozik, és ehhez nem szükséges azokat az 1. cikkben felsorolni.

Az európai felügyeleti hatóságról szóló minden egyes rendelet 1. cikkére vonatkozó javasolt módosítások a következők: javasolt az EBH rendelet hatálya alá vonni a fogyasztói hitelről szóló 2008/48 irányelvet és a fizetési számlákról szóló 2014/92 irányelvet; az EIOPA rendelet hatálya alá vonni a gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009/103 irányelvet; az ESMA rendelet hatálya alá pedig a 2013/34 számviteli irányelvet.

Az EBH rendelet 4. cikkének módosításai a rendeletek alkalmazásában használt fogalommeghatározások listáját egészítik ki. A módosítás konkrétabban a „pénzügyi intézmény” fogalmát módosítja annak biztosítása érdekében, hogy a vonatkozó ágazati jogszabályok hatálya alá tartozó minden szervezet az európai felügyeleti hatóság hatáskörébe kerüljön. Az „illetékes hatóság” fogalmának javasolt új meghatározása biztosítja, hogy minden érintett felügyelet és hatóság e fogalom alá tartozzon akkor is, ha azokat az alkalmazandó jogszabály nem határozza meg „illetékes hatóságként”.

Javasolt az EIOPA és az ESMA rendeletek 8. cikkének módosítása annak érdekében, hogy szerepeljen azokban a pénzügyi intézmények felügyeletére az egész Unióban alkalmazandó uniós felügyeleti kézikönyv kidolgozásának és naprakészen tartásának feladata. Ez összhangba hozza e két rendeletet az EBH rendelettel. Ezen túlmenően az EBH-t illetően javasolt annak megbízása a pénzügyi intézmények szanálására az egész Unióban alkalmazandó uniós szanálási kézikönyv kidolgozásának és naprakészen tartásának feladatával.

Az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek 8. és 9. cikkének módosítása kimondja, hogy az európai felügyeleti hatóságoknak hozzá kell járulniuk a fogyasztóvédelem elősegítéséhez. Mindhárom európai felügyeleti hatóság köteles emellett feladataik elvégzése során figyelembe venni a technológiai innovációt, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőket. Az EIOPA és az ESMA esetében emellett rögzítésre került, hogy feladataik elvégzése során alkalmazniuk kell a helyes szabályozás elvét. Ez összhangba hozza a rendeleteket az EBH rendelettel. Végül a feladatok kiegészültek azzal, hogy mélyreható tematikus felülvizsgálatokat kell végezni a piaci magatartásra vonatkozóan, és közös értelmezést kell kialakítani a piaci gyakorlatokat illetően, azonosítva a lehetséges problémákat és elemezve hatásaikat, valamint hogy lakossági kockázati mutatókat kell kidolgozni a fogyasztói károk lehetséges okainak időben történő azonosítására.

Technológiai innováció

A 8. cikk (1a) bekezdése kifejezetten kötelezi az európai felügyeleti hatóságokat arra, hogy az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek szerinti feladataik e rendeletekkel összhangban történő elvégzése során vegyék figyelembe a technológiai innovációt. A technológiai innováció hozzájárul a könnyebb elérhetőséghez és kényelemhez. Az innováció csökkenti a működési költségeket és a belépési korlátokat, az ilyen innovációkat tehát támogatniuk kell az európai felügyeleti hatóságoknak. A technológiai innovációban rejlő lehetőségek kiaknázásához szükség van az integritás biztosítására az adathasználatot illetően, rendezett és tisztességes piacokra, a pénzügyi rendszer jogellenes célokra történő használatának elkerülésére és kiberbiztonságra.

Ezen túlmenően az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek 29. cikkének módosításai megerősítik az európai felügyeleti hatóságok koordinációs szerepét az innovatív cégek és szolgáltatások piacra lépésének területén, különösen a nemzeti felügyeleti hatóságok és az európai felügyeleti hatóságok közötti információcsere révén.

Környezeti, társadalmi és irányítási tényezők

Mindhárom európai felügyeleti hatóság köteles feladataik elvégzése során figyelembe venni a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkkel kapcsolatos kockázatokat. Ez azt is lehetővé fogja tenni az európai felügyeleti hatóságok számára, hogy nyomon kövessék, hogy a pénzügyi intézmények hogyan azonosítják, jelentik és kezelik azon kockázatokat, amelyeket a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők jelenthetnek a pénzügyi stabilitásra, a fenntarthatósággal kapcsolatos céloknak jobban megfelelővé téve ezáltal a pénzügyi piaci tevékenységeket.

Az európai felügyeleti hatóságok emellett iránymutatással is szolgálhatnak arra vonatkozóan, hogy a fenntarthatósággal kapcsolatos megfontolásokat hogyan lehet hatékonyan beépíteni a vonatkozó uniós pénzügyi jogszabályokba, és elősegíthetik e rendelkezések elfogadását követően azok egységes végrehajtását.

Iránymutatások és ajánlások

Jóllehet az iránymutatások és ajánlások kidolgozására vonatkozó hatáskör a felügyeleti konvergencia fontos és eredményes eszközének bizonyult, az érdekeltek kiemelték, hogy azoknak az európai felügyeleti hatóságok hatáskörén belül kell maradniuk, és hogy az ilyen eszközök kidolgozása során biztosítani kell a költségek és hasznok teljes körű értékelését. Az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek 16. cikkének módosításai szerint a költség-haszon elemzés elvégzését kell a főszabálynak tekinteni. A módosítások célja emellett annak biztosítása, hogy ha a megfelelő európai felügyeleti hatósági érdekképviseleti csoportok tagjainak többsége úgy véli, hogy az európai felügyeleti hatóságok az iránymutatások vagy ajánlások kibocsátásával túllépték hatásköreiket, erről véleményt nyújtsanak be a Bizottsághoz. Ilyen esetben a Bizottság megvizsgálja az iránymutatások hatályát, és előírhatja az érintett európai felügyeleti hatóság számára, hogy vonja vissza az érintett iránymutatásokat.

Emellett e cikkek módosításai lehetővé teszik az európai felügyeleti hatóságok számára, hogy a PFER-en belül következetes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlatok létrehozása érdekében olyan hatóságoknak címezzenek iránymutatásokat, amelyeket az európai felügyeleti hatóságokról szóló rendeletek nem határoznak meg hatáskörrel rendelkező hatóságként, de amelyek fel vannak hatalmazva az európai felügyeleti hatóságok hatáskörébe tartozó jogszabályok alkalmazásának biztosítására.

Az uniós jog megsértése

A Bizottság emellett az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeleteknek az uniós jog megsértésére vonatkozó 17. cikkével kapcsolatos módosításokat is javasol. Ahhoz, hogy az európai felügyeleti hatóságok jogsértések üldözésére vonatkozó hatásköre hatékony lehessen, elengedhetetlennek bizonyult, hogy az európai felügyeleti hatóságok hozzáférjenek minden szükséges információhoz. A módosítások biztosítják, hogy az uniós jog megsértésével kapcsolatos vizsgálatok során az európai felügyeleti hatóságok kellő indokolással és magyarázattal ellátott információkérést intézhessenek közvetlenül más hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz vagy az érintett pénzügyi intézményekhez, illetve pénzügyi piaci szereplőkhöz. Amennyiben az európai felügyeleti hatóságok közvetlenül az érintett pénzügyi intézménytől/pénzügyi piaci szereplőtől kérnek információt, erről tájékoztatni kell a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságot, amely segíti az európai felügyeleti hatóságokat a kért információ megszerzésében. Emellett kiemelendő, hogy az ügyvezető tanács lesz felelős a jogsértések kezeléséért (lásd lentebb), ami tovább növeli ezen eszköz hatékonyságát.

Nézeteltérések rendezése

Javasolt az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérések rendezésére vonatkozó 19. cikkének módosítása. A cél annak

biztosítása, hogy ilyen nézeteltérések esetén az európai felügyeleti hatóságok eljárhassanak és érdemben beavatkozhassanak. A módosítások egyértelművé teszik, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti, határokon átnyúló helyzetekben felmerülő nézeteltérések rendezésére az európai felügyeleti hatóságok saját kezdeményezésére is sor kerülhet, amennyiben objektív kritériumok alapján megállapítható a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérés. Ez utóbbi esetben a nézeteltérés feltételezendő, ha az európai felügyeleti hatóság hatáskörébe tartozó jogszabályok közös határozathozatalt írnak elő, de nem születik közös határozat a vonatkozó jogszabályban meghatározott határidőn belül. Ezzel összefüggésben a módosítások arra is kötelessé teszik a hatáskörrel rendelkező hatóságokat, hogy értesítsék az európai felügyeleti hatóságokat, ha nem került sor megállapodás elérésére. Emellett az ügyvezető tanács lesz felelős a nézeteltérések rendezéséért (lásd lentebb), ami növeli ezen eszköz hatékonyságát.

Felügyeleti konvergencia és koordináció

Az EIOPA rendelet és az ESMA rendelet 29. cikkének módosításai kimondják, hogy e két európai felügyeleti hatóság köteles kidolgozni és fenntartani egy naprakész felügyeleti kézikönyvet annak érdekében, hogy a felügyeleti hatóságok körében elősegítse a közös felügyeleti kultúra további terjedését. Ez az EBH már meglévő hatáskörein alapul. A bankok tekintetében a módosítások szerint az EBH-nak a szanálás terén kell hasonló kézikönyvet kidolgoznia.

A javasolt új 29a. cikk szerint az európai felügyeleti hatóságok szélesebb körű általános koordinációs hatásköröket kapnak annak érdekében, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok által ellátott mindennapos felügyelet konvergenciáját Unió-szerte sokkal kiemelkedőbben és hatékonyabban segítsék elő. Az európai felügyeleti hatóságok „stratégiai felügyeleti terv” keretében kötelesek az Unió egész területére vonatkozó felügyeleti prioritásokat meghatározni, amelyek alapján a hatáskörrel rendelkező hatóságok értékelésre kerülnek. A hatáskörrel rendelkező hatóságok kötelesek a stratégiai tervvel összhangban éves munkaprogramot készíteni. Ez lehetővé teszi mindhárom európai felügyeleti hatóság számára, hogy biztosítsák a konvergenciát azon pénzügyi intézmények prudenciális felügyelete tekintetében, amelyek elsősorban nem a letelepedésük és felügyeletük szerinti tagállamokban fejtik ki tevékenységüket; ez az EIOPA számára különösen fontos.

E javaslat módosítja továbbá az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek partneri felülvizsgálatra vonatkozó jelenlegi 30. cikkét is. E felülvizsgálatok hozzáadott értéknek növelése és a felülvizsgálatok pártatlanságának biztosítása érdekében a felülvizsgálatok a továbbiakban nem „partneri” felülvizsgálatok, hanem „független” felülvizsgálatok lesznek, amelyekért az új ügyvezető tanács lesz a felelős. Az európai felügyeleti hatóságoknak jelentést kell készíteniük a felülvizsgálat eredményeiről, a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak pedig minden erőfeszítést meg kell tenniük azért, hogy megfeleljenek az európai felügyeleti hatóságok által a partneri felülvizsgálat nyomonkövetési intézkedéseként alkalmasint kibocsátott iránymutatásoknak és ajánlásoknak.

E javaslat egy új 31a. cikket is tartalmaz, amelynek célja az európai felügyeleti hatóságok koordinációs feladatkörének megerősítése annak biztosítása érdekében, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok hatékonyan felügyeljék a harmadik országokba irányuló kiszervezést, valamint tevékenység- és kockázatátruházást. A felügyeleti gyakorlatok tagállamonként eltérnek. Az európai felügyeleti hatóságok kötelesek ezeket a megállapodásokat előzetesen és folyamatosan is nyomon követni.

Az ESMA koordinációs szerepe a piaci visszaéléssel kapcsolatos vizsgálatok terén

Ha a piacműködtetők az ESMA hatáskörébe tartozó és jelentős határokon átnyúló elemmel bíró tevékenységeket végeznek, az ESMA lehet a legmegfelelőbb helyzetben a vizsgálatok megindítására és koordinálására. A javasolt új 31b. cikk megerősített koordinációs szereppel ruházza fel az ESMA-t azáltal, hogy az javaslatot tehet a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak vizsgálatok megindítására, és az ilyen vizsgálatok során megkönnyíti az információcserét, ha az ESMA alapos okkal feltételezheti, hogy olyan jelentős határokon átnyúló hatással járó tevékenységre kerül sor, amely veszélyezteti a pénzügyi piacok rendes működését és épségét vagy az Unión belüli pénzügyi stabilitást. E célból az ESMA adattároló rendszert tart fent, amelynek segítségével a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól beszerezhető, illetve azok között megosztható az összes szükséges információ.

Stresszteszt végzése

Az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek 32. cikkének módosításai két dolgot érnek el. Először is a stresszteszt végzése tekintetében összehangolják az EIOPA rendeletet és az ESMA rendeletet az EBH rendelettel. Másodszor, a stressztesztek átláthatóságának biztosítása érdekében e javaslat lehetővé teszi az egyes pénzügyi intézmények vagy pénzügyi piaci szereplők eredményeinek közzétételét. A javaslat kimondja azt is, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok szakmai titoktartási kötelezettsége nem akadályozhatja meg őket abban, hogy a stresszteszt eredményeit közzététel céljából továbbítsák az európai felügyeleti hatóságok felé. A második módosítás mindhárom európai felügyeleti hatóságra vonatkozik. Emellett annak érdekében, hogy a stressztesztekre vonatkozó döntések az egységes piacot teljes mértékben figyelembe vegyék, az ilyen döntések – ideértve a stressztesztek módszereit és a stressztesztek eredményei közzétételének módját – meghozatalára mindhárom európai felügyeleti hatóságban az ügyvezető tanácsot javasolt feljogosítani.

Harmadik országok egyenértékűsége

A harmadik országok egyenértékűsége fontos eszköz a nemzetközi piaci integráció elősegítéséhez, és biztosítja a hatékony felügyeletet (lásd: bizottsági szolgálati munkadokumentum az egyenértékűségi határozatokról a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos szakpolitikában[22]). Az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek 33. cikkének módosítása megerősíti, hogy az európai felügyeleti hatóságoknak a Bizottság kérelmére segítséget kell nyújtaniuk a Bizottságnak az egyenértékűségi határozatok előkészítésében. Ilyen határozatok meghozatalát követően fontos annak biztosítása, hogy azokat hozzáigazítsák az új fejleményekhez. A módosítások éppen ezért az európai felügyeleti hatóságokat bízzák meg az azon harmadik országokban bekövetkezett szabályozási és felügyeleti fejlemények, valamint alkalmazott végrehajtási gyakorlatok folyamatos nyomon követésével, amelyekre vonatkozóan a Bizottság egyenértékűségi határozatot hozott, és azzal, hogy évente bizalmas jelentést nyújtsanak be a Bizottságnak a megállapításaikról. Ebből a célból az európai felügyeleti hatóságok igazgatási megállapodásokat is kötnek harmadik országokkal.

Információgyűjtés

A releváns információkhoz való hozzáférés az alapja annak, hogy az európai felügyeleti hatóságok hatékonyan el tudják látni feladataikat. Az információkat jellemzően az a nemzeti felügyeleti hatóság adja meg, amely a legközelebb áll a pénzügyi piacokhoz és intézményekhez, de végső esetben az európai felügyeleti hatóságok közvetlenül a pénzügyi intézményhez vagy piaci szereplőhöz is intézhetnek információkérést. Például ha a

[22] „Uniós egyenértékűségi határozatok a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos szakpolitikában: értékelés”, SWD(2017)102 final.

hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság nem adja meg vagy nem képes megadni kellő időben a kért információt. Indokolt biztosítani, hogy az európai felügyeleti hatóságok hozzáférhessenek a feladataik elvégzéséhez szükséges információkhoz. Ezért e javaslat olyan mechanizmust hoz létre, amelynek segítségével megerősödik az európai felügyeleti hatóságok információgyűjtési jogának hatékony gyakorlása (lásd az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek új 35–35h. cikkét). Az európai felügyeleti hatóságok rendelkezésére fog állni minden szükséges eszköz ahhoz, hogy biztosítsák az információnyújtásra irányuló kérésnek vagy határozatnak való megfelelést. A módosítások közigazgatási jellegű pénzbírságok és kényszerítő bírságok kiszabására vonatkozó hatáskörrel ruházzák fel az európai felügyeleti hatóságokat az Európai Unió Bírósága általi felülvizsgálhatóság és a szervezet meghallgatása mellett olyan esetekben, amikor a pénzügyi intézmény és/vagy a pénzügyi piaci szereplő nem adja meg a megfelelő információkat.

Belső modellek a biztosítási szektorban

Az EIOPA rendelet javasolt új 21a. cikke megerősíti az EIOPA-nak a belső modellek felügyeleti konvergenciáját biztosító szerepét. A belső modellek felügyeletének és jóváhagyásának eltérései következetlenséghez vezethetnek és egyenlőtlen versenyfeltételeket teremtenek. Az EIOPA jogosult lesz lesz kérésre a megfelelő információkat kellő időben megszerezni és az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságoknak véleményeket kibocsátani. Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóságok között a csoportszintű belső modellekkel kapcsolatos nézeteltérések merülnek fel, az EIOPA emellett az alapító rendelet 19. cikke szerint – saját kezdeményezésére, egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság kérésére vagy bizonyos esetekben az érintett csoport kérésére – jogosult lesz segíteni a hatóságokat a megállapodás elérésében.

További rendelkezések

Az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek 37. cikkének módosításai megerősítik azon európai felügyeleti hatósági érdekképviseleti csoportok konzultációs szerepét, amelyek véleménye és tanácsa alapvető jelentőséggel bír az európai felügyeleti hatóságok mindennapi működése szempontjából. Ha a érdekképviseleti csoport tagjai nem tudnak kialakítani közös véleményt vagy tanácsot, az érdekeltek egyik csoportját képviselő tagok külön véleményt vagy tanácsot nyújthatnak.

Az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek 39. cikkének módosításai szerint az európai felügyeleti hatóságok határozatait – a megfelelő információk információkérés nyomán történő átadásának elmulasztása esetén hozott vizsgálati jellegű határozatok kivételével – nyilvánosságra kell hozni a határozatról készült, annak indokolását röviden ismertető összefoglalóval együtt.

b) Irányítás

E javaslat hatékonyabb irányítási szerkezetet irányoz elő az európai felügyeleti hatóságok számára azáltal, hogy bevezeti a jelenlegi igazgatótanácsot (az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek 45. és 47. cikke) felváltó, állandó tagokkal működő független ügyvezető tanácsot, és átalakítja a felügyeleti tanács összetételét (az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek 40. cikke). E javaslat pontosítja e két testület feladatait (43. és 47. cikk). Emellett az elnöki tisztség és hatáskörök is megerősítésre kerülnek (48. cikk).

Az ügyvezető tanács

Az ügyvezető tanács legfőbb feladata a felügyeleti tanács által hozandó határozatok előkészítése. Ez annak biztosítását szolgálja, hogy a felügyeleti tanács döntéshozatala gyorsabb és egyszerűbb legyen. Ez hozzájárul továbbá a döntéshozatal során az uniós megközelítés fokozottabb érvényesítéséhez is. A bankszektor különleges helyzetének (a

tagállamok többsége részt vesz a bankunióban) figyelembevétele érdekében kifejezetten elő van írva, hogy az EBH ügyvezető tanácsának kiegyensúlyozottnak és arányosnak kell lennie, és az Unió egészét kell tükröznie.

Az ügyvezető tanács az elnökből és az állandó tagokból áll. Az állandó tagok száma egyrészt az ESMA, másrészt az EBH és az EIOPA szervezetén belül eltérő lesz, mivel a javaslat az ESMA-t – a másik két európai felügyeleti hatósággal szemben – egyes területeken jelentős számú új feladattal ruházza fel. Az állandó tagokat a Bizottság által megszervezett nyilvános pályázati eljárás alapján kell kinevezni. A Bizottság egy szűkített listát állít össze a jelöltekről, amelyet jóváhagyás céljából benyújt az Európai Parlamentnek. A Tanács a szűkített lista jóváhagyását követően határozat útján nevezi ki az állandó tagokat. A felmentési eljárás a kinevezési eljárást tükrözi, és a Tanácsra bízza a végső döntést. Az állandó tagok egyike átveszi a jelenlegi ügyvezető igazgató feladatait, akinek tisztsége ezt követően megszűnik.

Az ügyvezető tanács veszi át az igazgatótanácsnak az európai felügyeleti hatóságok munkaprogramjának és költségvetésének elkészítésével kapcsolatos szerepét.

Az ügyvezető tanács egyes területeken döntéshozatali hatáskörrel fog rendelkezni. Például az egyes hatáskörrel rendelkező hatóságokkal szemben bizonyos nem szabályozási jellegű ügyekkel, például a vitarendezéssel, az uniós jog megsértésével és a független felülvizsgálatokkal kapcsolatban. Ez biztosítja a hatékony, pártatlan és az uniós érdekeket szem előtt tartó döntéshozatalt. Az ügyvezető tanács feladata emellett a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára felügyeleti prioritások meghatározása az új „stratégiai felügyeleti terv” keretében. A testület ellenőrzi a hatáskörrel rendelkező hatóságok munkaprogramja uniós prioritásoknak való megfelelését, és felülvizsgálja azok végrehajtását. Az ügyvezető tanács felelős továbbá a nem uniós országokba irányuló tevékenységátruházással, kiszervezéssel és kockázatátruházással kapcsolatos intézkedések nyomon követésért annak biztosítása érdekében, hogy az eredendő kockázatok kezelésre kerüljenek. A testület dönt a stresszteszt végzéséről és a stresszteszt eredményei közzétételének módjáról. Végül az ügyvezető tanács felel az információkérésre vonatkozó határozatokért is. Az ügyvezető tanács tagjai mind egy-egy szavazattal rendelkeznek, és az elnöké a döntő szavazat. Az ügyvezető tanács feladatait a 47. cikk javasolt változata határozza meg.

A módosítások az igazgatótanácsra való hivatkozásokat az ügyvezető tanácsra való hivatkozásokkal váltják fel. Emellett az ügyvezető igazgatói tisztség megszűnik. Az ügyvezető igazgató feladatait az ügyvezető tanács egyik állandó tagja veszi át.

A felügyeleti tanács

Az európai felügyeleti hatóságok általános irányításáért és döntéshozataláért felelős legfőbb szerve továbbra is a felügyeleti tanács marad. A 40. cikkel kapcsolatban javasolt módosítások azonban az ügyvezető tanács állandó tagjainak szavazati jogok nélküli felvételével megváltoztatják a felügyeleti tanács összetételét. A módosítások emellett adott esetben biztosítják a fogyasztóvédelmi hatóságok részvételét is.

A felügyeleti tanácsban minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van. Mivel egyes nem szabályozási jellegű feladatokkal (a vitarendezéssel, az uniós jog megsértésével és a független felülvizsgálatokkal) kapcsolatos határozatokat az ügyvezető tanács hoz meg, a döntéshozatal jelenlegi szabályai szintén módosításra kerülnek.

Annak ellenére, hogy az Egyesült Királyság jövőbeli távozásával csökken a bankunióban részt nem vevő tagállamok száma és súlya, és további tagállamok léphetnek be a bankunióba, javasolt az EBH felügyeleti tanácsa által hozott intézkedések és határozatok tekintetében a kettős többségre épülő szavazási rendszer fenntartása, mely rendszer 2013-ban a „bankunió”

csomag részeként került bevezetésre annak biztosítása céljából, hogy az EBH határozatai mind a bankunióban részt vevő tagállamok, mind a többi tagállam sajátos helyzetét tükrözzék. A felügyeleti tanács tehát továbbra is tagjainak minősített többségével hozza meg határozatait, mely többségben benne kell lennie legalább a bankunióban részt vevő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok egyszerű többségének és a bankunióban részt nem vevő hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok egyszerű többségének.

A jelenlegi rendszer azonban rendkívül megnehezíti az EBH döntéshozatalát azzal, hogy a határozatokat abban az esetben sem lehet meghozni, ha a részt nem vevő tagállamok többsége szerint a szavazás nem elég fontos ahhoz, hogy azon jelen legyenek. Annak biztosítása érdekében, hogy az EBH folytatni tudja a hatékony döntéshozatalt, teljes mértékben megőrizve eközben a szavazáson jelen lévő részt nem vevő tagállamok biztosítékait, a szavazásra vonatkozó jelenlegi szabályokat úgy kell módosítani, hogy azok biztosítsák, hogy a szavazást távollétek esetén se kelljen elhalasztani. Ez emellett egyértelműen arra fogja ösztönözni a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokat, hogy jelen legyenek az EBH ülésein, növelve ezáltal az üléseken hozott határozatok legitimációját. A módosítás éppen ezért kimondja, hogy a határozatot a szavazáson jelen lévő részt nem vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságainak egyszerű többségével és a szavazáson jelen lévő részt vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságainak egyszerű többségével kell meghozni.

A hatáskörök megoszlása a két testület között

Az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek 43. és 47. cikkének módosításai határozzák meg a felügyeleti tanács és az ügyvezető tanács közötti hatáskörmegosztás alapelvét. Eltérő rendelkezés hiányában (lásd az ügyvezető tanácsra vonatkozó fenti részeket) a felügyeleti tanács felelős a rendeletben említett minden határozat meghozataláért. Azokban az esetekben, amelyekben az ESMA a közvetlen felügyelettel kapcsolatos hatásköröket gyakorol, a felügyeleti tanácsa csak kétharmados többséggel utasíthatja el az ügyvezető tanács határozatra irányuló javaslatát. Ilyen esetben a tervezetet az ügyvezető tanácsnak felül kell vizsgálnia (az ESMA rendelet 44. cikkének módosításai).

A felügyeleti tanácsot meg kell fosztani az elnök feletti fegyelmi jogkörtől, mivel már nem jogosult a kinevezésére (lásd lent).

A 41. cikk módosításai és az új 45b. cikk lehetővé teszik a felügyeleti tanács és az ügyvezető tanács számára, hogy egyes feladatok ellátására belső bizottságokat hozzanak létre. Munkacsoportok létrehozása a továbbiakban nem lehetséges.

Az elnök

Az elnök az európai felügyeleti hatóság legfőbb képviselője. Az elnök tisztsége és hatáskörei megerősítésre kerülnek annak érdekében, hogy hatósági jogköreit növelni lehessen.

Az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek 48. cikkének módosításai pontosítják az elnök kinevezésére irányuló eljárást. Az elnököt a Bizottság által megszervezett nyilvános pályázati eljárás alapján kell kinevezni. A Bizottság egy szűkített listát állít össze a jelöltekről, amelyet jóváhagyás céljából benyújt az Európai Parlamentnek. A szűkített lista Európai Parlament általi jóváhagyását követően a Tanács minősített többséggel hozott határozattal nevezi ki az állandó tagokat. A felmentési eljárás a kinevezési eljárást tükrözi, és a Tanácsra bízza a végső döntést. Ez növeli az elnök legitimációját és tekintélyét. Az elnök emellett az ügyvezető tanácsban döntő szavazattal rendelkezik.

További rendelkezések

A vegyes bizottság hatáskörébe tartozó feladatok az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek 54. cikkének módosításával kibővülnek a fogyasztó- és befektetővédelmi ügyekkel.

c) Pénzügyi rendelkezések

Annak biztosítása érdekében, hogy az európai felügyeleti hatóságok finanszírozási rendszere fenntartható legyen, és arányban álljon az általuk végzett és jövőben végzendő feladatokkal, illetve hogy a finanszírozási rendszer arányosan kösse össze a díjakat és hozzájárulásokat az európai felügyeleti hatóságok tevékenységével, javasolt a jelenlegi finanszírozási rendszer felülvizsgálata. A javasolt rendszerben továbbra is megtalálható a – jelenleg az Unió által biztosított – közfinanszírozási elem, amelyet a hazai ipar és más piaci szereplők a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok által fizetett hozzájárulásokat felváltó hozzájárulásaival kell kiegészíteni. Az európai felügyeleti hatóságok létrehozásának jogalapja (az EUMSZ 114. cikke) lehetővé teszi a finanszírozási rendszer módosítását és az ipartól származó hozzájárulások beszedését.

Az uniós általános költségvetés és a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok hozzájárulásainak jelenleg meghatározott aránya (40 %/60 %) megszűnik.

A módosításokkal biztosítható, hogy az európai felügyeleti hatóságok bevétele ezt követően három fő forrásból származzon:

A 62. cikk módosításai uniós kiegyensúlyozó hozzájárulást írnak elő. A többéves pénzügyi keretben előzetesen meghatározott javasolt maximális éves uniós hozzájárulás az európai felügyeleti hatóságok éves költségvetésének 40 %-át fedezheti. E rendelkezés tiszteletben tartja az uniós költségvetés korlátait. A rendelkezés továbbá megszünteti a jelenleg alkalmazott fix megosztást (40 %/60 %), amely akadályozhatja az európai felügyeleti hatóságokat bevételeik más forrásból történő növelésében. E tekintetben a többéves pénzügyi keret elkészítéséhez az európai felügyeleti hatóságok kötelesek a Bizottság részére az éves költségvetési javaslatuk elkészítésére szolgáló módszerek alapján a várható költségvetési igényükre vonatkozó középtávú előrejelzéseket készíteni (legalább 5 évre).

Másodszor, bevezetésre került egy, a magánszektorból származó új forrás: a pénzügyi intézmények éves hozzájárulása. Ez a bevételforrás váltja fel a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok jelenlegi kötelező hozzájárulásait az európai felügyeleti hatóságok költségvetéséhez. Az éves hozzájárulásokat azok a pénzügyi intézmények fogják megfizetni, amelyek az európai felügyeleti hatóságok közvetett felügyelete alatt állnak, és amelyek az alapító rendeletek 1. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartoznak. A módosítások kimondják, hogy a pénzügyi intézmények éves hozzájárulásai összegének a piaci szereplők alapító rendeletek és ágazati jogszabályok szerinti egyes kategóriái tekintetében a Hatóság által elvégezni tervezett becsült munkamennyiségen kell alapulnia. A módosítások értelmében ezeket az éves hozzájárulásokat a tagállamok által kijelölt nemzeti hatóságok szedik be. A módosítások emellett kimondják, hogy olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktust kell elfogadni, amely meghatározza, hogy az éves hozzájárulások teljes összege miként oszlik meg a pénzügyi intézmények különböző kategóriái között az e kategóriáktól elvárt tevékenységek alapján. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus emellett a pénzügyi intézmények minden kategóriája számára megfelelő és objektív kritériumokat állapít meg a ténylegesen fizetendő éves hozzájárulások kiszámítására. E kritériumokat a pénzügyi intézmények méretére kell alapozni annak érdekében, hogy tükrözzék azok piaci jelentőségét. Végül a felhatalmazáson alapuló jogi aktus *de minimis* küszöböket állapít meg, amelyek alatt a kisebb pénzügyi intézményeknek egyáltalán nem kell pénzügyi hozzájárulást teljesíteniük, vagy azok számára minimum-hozzájárulást állapít meg.

Harmadszor, a három rendelet változatlanul hagyja azokat a jelenlegi rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik a három európai felügyeleti hatóság számára, hogy a közvetlen felügyeletük alatt álló szervezetektől díjakat szedjenek be. E rendelkezés jelenleg különösen fontos az ESMA számára.

Az új finanszírozási mechanizmus szerint a szervezeteknek nem kell kétszer megfizetniük ugyanannak a szolgáltatásnak a díját. Azok a szervezetek, amelyek az európai felügyeleti hatóságok közvetlen felügyelet alatt állnak, az ágazati jogszabályok által meghatározott felügyeleti díjat fizetnek, a (közvetlenül a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok, közvetve pedig az európai felügyeleti hatóságok által felügyelt) többi pénzügyi intézmény pedig pénzügyi hozzájárulást teljesít.

A módosításokban emellett két kiegészítő bevételforrás is szerepel. A módosítások bevezetik a tagállamok és megfigyelők önkéntes pénzügyi hozzájárulásának lehetőségét is azzal a feltétellel, hogy az ilyen hozzájárulások nem veszélyeztethetik az európai felügyeleti hatóságok függetlenségét és pártatlanságát. Az ilyen önkéntes hozzájárulásokból finanszírozható például a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok feladatainak az európai felügyeleti hatóságokra történő átruházása. A módosítások ezen túlmenően annak lehetőségét is bevezetik, hogy az európai felügyeleti hatóságok a kiadványokért, képzésekért és a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok által kért egyéb szolgáltatásokért díjakat szedjenek be.

d) Általános rendelkezések

Az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek 70. cikkének módosításai kiterjesztik a szakmai titoktartási kötelezettséget a nem a hatóságok személyi állományába tartozó személyekre (vagyis a Hatóság feladataival kapcsolatban közvetlenül vagy közvetve, tartósan vagy alkalmilag szolgáltatást nyújtó személyekre, beleértve az ügyvezető tanács és a felügyeleti tanács által erre felhatalmazott vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságok által erre kijelölt tisztviselőket és más személyeket is). Azonos szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók azokra a megfigyelőkre is, akik részt vesznek az ügyvezető tanács és a felügyeleti tanács ülésein, akik közreműködnek a Hatóság tevékenységeiben. E módosítás biztosítja, hogy azokat a személyeket, akikre nem vonatkozik az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek 70. cikkében megfogalmazott szakmai titoktartási kötelezettség, és akik részt vesznek a testületi üléseken, a munkacsoportokban, az albizottságokban és a szakértői hálózatban, szintén kösse a szakmai titoktartási kötelezettség.

Az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet, valamint a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó ágazati jogszabályok arra kötelezik az európai felügyeleti hatóságokat, hogy tényleges igazgatási mechanizmusokat működtessenek, ideértve a harmadik országbeli felügyeletekkel történő információcserét is. A hatékony együttműködés és információcsere még fontosabbá válik, mivel e módosító rendelet folytán egyes európai felügyeleti hatóságok a nem uniós szervezetek és tevékenységek felügyeletére vonatkozó további, szélesebb körű feladatokat kell, hogy ellássanak. Amennyiben ezzel kapcsolatban az európai felügyeleti hatóságok személyes adatokat kezelnek – ideértve az ilyen adatok Unión kívülre történő továbbítását is –, köti őket az (EU) 2018/XXX rendelet (az uniós intézményekre és szervekre vonatkozó adatvédelmi rendelet). Megfelelőségi határozat vagy – például az uniós intézményekre és szervekre vonatkozó adatvédelmi rendelet 49. cikkének (3) bekezdése szerinti közigazgatási megállapodásokban előírt – megfelelő garanciák hiányában az európai felügyeleti hatóságok a rendelet – különösen a pénzügyi felügyeleti hatóságok közötti nemzetközi adatcserére alkalmazandó – 51. cikke (1)

bekezdésének d) pontjában meghatározott, közérdekre alapított eltérés szerint és az abban foglalt feltételekkel harmadik ország hatóságának is átadhatnak személyes adatokat.

(2) A 4., az 5., illetve a 7. cikk a 345/2013/EU rendelet (EuVECA), a 346/2013/EU rendelet (ESZVA) és az (EU) 2015/760 rendelet (EHTBA) módosításaira vonatkozik.

Az európai kockázatitőke-alapokról szóló, 2013. április 17-i 345/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[23] (EuVECA) és az európai szociális vállalkozási alapokról szóló, 2013. április 17-i 346/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[24] (ESZVA) különös finanszírozási rendszert vezettek be annak érdekében, hogy megkönnyítsék a piaci szereplőknek, hogy az innovatív kis- és középvállalkozások (a továbbiakban: kkv-k) és a szociális vállalkozások számára Európa-szerte tőkét gyűjtsenek, vagy azokba befektessenek. Egységes követelmények és feltételek kerültek bevezetésre azon kollektív befektetési vállalkozások kezelői tekintetében, amelyek minősített kockázatitőke-alapok vagy szociális vállalkozási alapok forgalmazása során az „EuVECA” vagy az „ESZVA” megnevezést kívánják használni. Az európai hosszú távú befektetési alapokról szóló, 2015. április 29-i (EU) 2015/760 európai parlamenti és tanácsi rendelet[25] bevezette az „EHTBA” mechanizmust, amely a reálgazdaságba – például infrastrukturális projektekbe – történő befektetéseket célozza, a hosszabb távú befektetésre koncentrálva. Az (EU) 2015/760 rendelet olyan egységes követelményeket határoz meg, amelyeket a hosszú távú alapoknak be kell tartaniuk annak érdekében, hogy „EHTBA”-nak minősülhessenek.

Az EuVECA, az ESZVA és az EHTBA harmonizált kollektív befektetési alapok. A 345/2013/EU rendelet, a 346/2013/EU rendelet és az (EU) 2015/760 rendelet irányadó a minősített befektetésekre, a minősített portfólióvállalkozásokra, a koncentrációs szabályokra és az elfogadható befektetőkre. A szabályok emellett a felügyeleti hatásköröket is meghatározzák, ideértve a nyilvántartásba vételre, az engedélyezésre, a folyamatos felügyeletre és a nyilvántartásból való törlésre vagy az engedély visszavonására vonatkozó követelményeket is.

A 345/2013/EU rendelet, a 346/2013/EU rendelet és az (EU) 2015/760 rendelet legfőbb célja a munkahelyteremtés és a növekedés fellendítése, a kkv-k finanszírozása és a szociális és hosszú távú befektetések előmozdítása, valamint az uniós befektetési kultúra fejlesztése. A mérlegelési jogkörük nemzeti illetékes hatóságok általi eltérő használata, azok különböző közigazgatási gyakorlatai, valamint a felügyeleti kultúrák és teljesítmények különbségei azonban az e három rendelettel elért harmonizáció ellenére továbbra is fennmaradnak. Ezek a különbségek veszélyeztetik a minősített kockázatitőke-alapok, a minősített szociális vállalkozási alapok és a hosszú távú befektetési alapok kezelőinek egyenlő versenyfeltételeit a különböző tagállamokban, ugyanakkor növelik e kezelők tranzakciós és működési költségeit. Egyetlen uniós felügyelet kijelölése elősegíti e rendeletek céljainak elérését, mivel az még inkább megkönnyíti ezen alapstruktúrák határokon átnyúló integrációját, fejlesztését és forgalmazását.

E javaslat célja ezen uniós címkével rendelkező alapok Unión belüli engedélyezésére/nyilvántartásba vételére irányadó igazgatási eljárások további egyszerűsítése

[23] Az Európai Parlament és a Tanács 345/2013/EU rendelete (2013. április 17.) az európai kockázatitőke-alapokról (HL L 115., 2013.4.25., 1. o.).

[24] Az Európai Parlament és a Tanács 346/2013/EU rendelete (2013. április 17.) az európai szociális vállalkozási alapokról (HL L 115., 2013.4.25., 18. o.).

[25] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/760 rendelete (2015. április 29.) az európai hosszú távú befektetési alapokról (HL L 123., 2015.5.19., 98–121. o.).

és az egyenlő versenyfeltételek megerősítése azáltal, hogy azok felügyeletét – az alap létrehozásának és forgalmazásának helyétől függetlenül – központosítja. A szabályok egységes alkalmazása lehetővé tenné a kezelők számára a tranzakciós és működési költségek csökkentését és a befektetői döntések megerősítését.

Az ESMA feladata ezen uniós alapok és kezelőik engedélyezése/nyilvántartásba vétele, növelve ezzel ezen igazgatási eljárások hatékonyságát. Ezen alapok kezelői kötelesek egy meghatározott illetékes hatóságnál – az ESMA-nál – kérelmezni az engedélyezést/nyilvántartásba vételt, mely hatóság felelős annak biztosításáért is, hogy az említett rendeletekben szereplő szabályokat megfelelően alkalmazzák. A célzott változtatások azért kerülnek bevezetésre, hogy a nemzeti illetékes hatóságok hatásköreit az ESMA-ra telepítsék.

Ezen uniós alapokat olyan közvetlenül alkalmazandó rendeletek szabályozzák, amelyekben már szerepelnek olyan szabályok, amelyeket az ESMA tartat be.

Azon EuVECA és ESZVA alapok tekintetében, amelyek túllépik a 2011/61/EU ABAK-irányelv 3. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti küszöbértéket, és ezért az ezen irányelv szerint engedélyezett alternatívbefektetésialap-kezelők kezelik azokat, szintén az ESMA lesz az illetékes hatóság. Az ESMA biztosítja, hogy e kezelők – az EuvECA-rendelet vagy az ESZVA-rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében felsorolt különös ágazati rendelkezések mellett – megfeleljenek a kezelők székhelye szerinti tagállam ABAK-irányelvet átültető nemzeti jogának is. E megközelítés célja az egységes felügyelet biztosítása és azon adminisztratív terhek csökkentése, amelyek akkor merülnének fel, ha e szervezeteket ugyanazon alapok tekintetében az ESMA és a nemzeti illetékes hatóságok párhuzamosan felügyelnék.

E javaslat az indokolt esetekre felhatalmazásokat ad a három rendeletben szereplő követelmények pontosítására, hogy egyes jogi kötelezettségek tartalma és az ESMA mérlegelési jogkörének terjedelme megfelelően pontos legyen a harmonizáció kívánt szintjének biztosításához.

A 345/2013/EU rendelet és a 346/2013/EU rendelet a közelmúltban felülvizsgálatra került[26] különös tekintettel az alapokra vonatkozó különös szabályozásra és a hatály vagy az elfogadható befektetések változtatásaira. A felülvizsgálatban nem szerepelnek felügyeleti elemek. A két rendeletet módosító rendeletjavaslatot a társjogalkotók elfogadták és az Európai Parlament jóváhagyta[27]. Bár a javaslat Tanács általi végső elfogadása és annak az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzététele továbbra is folyamatban van, indokolt a két rendelet módosításokkal kiegészített, társjogalkotók által elfogadott szövegét alapul venni e javaslat elkészítése során. Amennyiben az elfogadási folyamat során a két rendelet elfogadott módosításaiban az elkövetkezendő napokban változás áll be, a Bizottság készen áll arra, hogy e javaslatot módosítsa annak érdekében, hogy az e változtatásokkal összhangban legyen.

A 11. cikknek megfelelően a 4–6. cikk alkalmazása 36 hónappal a rendelet hatálybalépését követően kezdődik, megfelelő időt biztosítva az azokban előirányzott felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok kidolgozására és elfogadására. A javaslat átmeneti intézkedéseket

[26] Az európai kockázatitőke-alapokról szóló 345/2013/EU rendelet és az európai szociális vállalkozási alapokról szóló 346/2013/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat, COM/2016/0461 final.

[27] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/... rendelete az európai kockázatitőke-alapokról szóló 345/2013/EU rendelet és az európai szociális vállalkozási alapokról szóló 346/2013/EU rendelet módosításáról, ahogyan azt az Európai Parlament ideiglenesen elfogadta, 2017. június 27., 2016/0221/COD.

is tartalmaz a nemzeti illetékes hatóságok hatásköreinek és feladatainak ESMA-ra történő átruházására vonatkozóan.

(3) A 600/2014/EU rendelet (MiFIR – adatszolgáltatók) módosításai

A 6. cikk az alábbi módosításokat vezeti be:

- a 600/2014/EU (MiFIR) rendelet hatálya alá vonja az **adatszolgáltatók** engedélyezését és felügyeletét, valamint a bejelentéshez és átláthatósághoz kapcsolódó számítások céljából történő közvetlen adatszerzésre vonatkozó hatásköröket;
- a MiFIR-rendeletbe felveszi a három különböző fajta adatszolgáltató fogalommeghatározását;
- feljogosítja az ESMA-t a felügyeleti feladataihoz szükséges információkérésre;
- az ESMA-t jelöli ki az adatszolgáltatók felügyeleteként;
- meghatározza azokat a hatásköröket, amelyekkel az ESMA-nak mint illetékes hatóságnak rendelkeznie kell;
- a Bizottságot az összesítettadat-szolgáltatás működésére vonatkozó jelentéstételre kötelezi;
- kimondja a nemzeti illetékes hatóságok hatásköreinek ESMA-ra való átruházását.

E javaslat emellett kifejezetten kimondja, hogy a MiFIR-rendelet szerinti beavatkozási hatáskörök az ÁÉKBV[28] és az alternatív befektetési alapok (ABA-k)[29] kezelőire is vonatkoznak, amennyiben azok tevékenységüket közvetlenül a kezelőiken keresztül gyakorolják.

A MiFIR-rendelet 40. cikke már ideiglenes beavatkozási hatáskörökkel ruházza fel az ESMA-t, ami lehetővé teszi az ESMA számára, hogy bizonyos feltételekkel ideiglenesen megtiltsa vagy korlátozza az Unióban bizonyos pénzügyi eszközök vagy bizonyos jellemzőkkel bíró pénzügyi eszközök forgalomba hozását, forgalmazását vagy értékesítését, vagy a pénzügyi tevékenységek vagy gyakorlatok valamely típusát. Ezek a termékszintű beavatkozási hatáskörök azokra a befektetési vállalkozásokra és hitelintézetekre vonatkoznak, amelyek pénzügyi eszközök forgalomba hozatalával, forgalmazásával vagy értékesítésével foglalkoznak, ideértve a kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeit. Mivel a kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeit a 2009/65/EK irányelvvel összhangban engedélyezett, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) alapkezelő társaságai és az ÁÉKBV befektetési társaságok, valamint a 2011/61/EU irányelvvel összhangban engedélyezett, alternatív befektetési alapok kezelői (ABAK-ok) közvetlenül is forgalomba hozhatják, forgalmazhatják vagy értékesíthetik, szükség van annak kifejezett kimondására, hogy a MiFIR-rendelet szerinti fent említett termékkel kapcsolatos beavatkozási hatáskörök az ÁÉKBV alapkezelő társaságaira és ÁÉKBV befektetési társaságokra, valamint bizonyos feltételekkel az ABAK-okra is alkalmazandók.

---

[28] Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról.

[29] Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról.

A 2014/65/EU irányelvet módosító javaslat (MiFID II. irányelv) célja, hogy az adatszolgáltatókat kivonja a 2014/65/EU irányelv hatálya alól.

(4) Az (EU) 2016/1011 rendelet módosításai (referenciamutatók).

E rendelet 8. cikke az (EU) 2016/1011 rendeletet (a referenciamutatókról szóló rendelet) módosítja. A 11. pont az ESMA-t jelöli ki a kritikus **referenciamutatók** és az összes Unióban felhasznált, de azon kívül igazgatott referenciamutatók kezelői tekintetében illetékes hatóságként. A 4., 5., 12., 13., 14., 15., 16., 17. és 19. pont az e kijelölést tükröző technikai módosítások, amelyek közül a 4. pont kimondja, hogy a Bizottság kritikusnak minősíti azokat a referenciamutatókat, amelyek 500 milliárd EUR-t meghaladó volumen referenciájaként szolgálnak. A 18. pont meghatározza azokat a hatásköröket, amelyekkel az ESMA-nak mint illetékes hatóságnak rendelkeznie kell.

A 10. pont kimondja, hogy az ESMA engedélyezi a kritikus referenciamutatók kezelőit. A 16. pont megszünteti a felügyeleti kollégiumokat a kritikus referenciamutatók tekintetében, mivel az ESMA mint e referenciamutatók új felügyelete a kockázatok értékelése stb. során uniós szemléletmóddal fog eljárni.

A 8. és 9. pont az ESMA-t határozza meg a harmadik országbeli referenciamutató-kezelők, illetve referenciamutatók elismerésére és jóváhagyására illetékes hatóságként.

Az 1., 2., 3. és 6. pont felhatalmazza a Bizottságot, hogy tovább pontosítsa az (EU) 2016/1011 rendelet egyes rendelkezéseit annak biztosítása érdekében, hogy az ESMA közvetlenül alkalmazhassa a megfelelő rendelkezéseket.

Végül az (EU) 2016/1011 rendelet 30. cikkének módosításai biztosítják, hogy a harmadik országok (EU) 2016/1011 rendelettel való egyenértékűsége folyamatos nyomon követés alatt álljon. A harmadik országbeli referenciamutató-kezelők felügyelete terén történő megfelelő információcsere és együttműködés érdekében az ESMA köteles a harmadik országok felügyeleteivel együttműködési megállapodásokat kötni. Amennyiben azonban egy harmadik ország szerepel azon joghatóság szerinti területek jegyzékén, amelyeket úgy tekintenek, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereiket olyan stratégiai hiányosságok jellemzik, amelyek jelentős fenyegetést jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére nézve, az ESMA nem köthet az adott harmadik ország felügyeleteivel ilyen együttműködési megállapodást.

(5) Az (EU) 2017/1129 rendelet módosításai (tájékoztató)

E rendelet 9. cikke az (EU) 2017/1129 rendelet módosításait tartalmazza annak érdekében, hogy egyes **tájékoztatók** felügyelete az ESMA-hoz kerüljön át.

A legfőbb módosítás a 10. pontban szerepel, amely a tájékoztatók négy kategóriája esetében az ESMA-ra ruházza „a kibocsátó szerinti tagállam illetékes hatóságának” szerepét. E tájékoztatók tekintetében az ESMA felel az ellenőrzésért és a jóváhagyásért, valamint az engedélyezéssel kapcsolatos iratküldésért. „Értelmezési szabály” kerül bevezetésre annak érdekében, hogy a tájékoztatókról szóló rendelet rendelkezései alkalmazhatók legyenek azokban a helyzetekben, amelyekben az ESMA közvetlen felügyeletet gyakorol. Az 1. pont a hivatásos kibocsátókra vonatkozó fogalommeghatározásokat vezet be. A 4. pont a nyilvános forgalomba hozatal helye szerinti tagállamok illetékes hatóságai helyett az ESMA-ra ruházza emellett az általa jóváhagyandó tájékoztatókra vonatkozó reklámok felügyeletével kapcsolatos hatáskört is. Bár e reklámok megfelelése ellenőrzésének az ESMA általi tényleges ellátása továbbra is opcionális marad, az kötelezővé válik, ha az illetékes hatóságok hivatalosan kérik az ESMA-t, hogy gyakorolja ezen ellenőrzési hatáskört, ha az általa

jóváhagyott tájékoztatókat a joghatósága szerinti területen belüli ajánlattételre vagy piacra történő bevezetésre használják.

A 2., 3., 4., 6., 8., 11. és 12. pont az ESMA új szerepét pontosító rendelkezéseket vezet be azokra a helyzetekre vonatkozóan, amelyekben a 10. pont „értelmezési szabálya” nem elég a jogi egyértelműség eléréséhez (nyelvhasználati szabályok, együttműködési megállapodások, iratküldés).

A 7. pont pontosítja és megerősíti a harmadik ország nemzeti szabályai szerint elkészített tájékoztatók egyenértékűségi rendszerének működését. Amennyiben e szabályokat a Bizottság végrehajtási határozattal egyenértékűnek nyilvánítja, a harmadik ország felügyelete által már jóváhagyott harmadik országbeli tájékoztatót csak be kell nyújtani az ESMA-hoz, és az ESMA minden egyes olyan nyilvános forgalomba hozatal helye szerinti tagállam illetékes hatóságának megküldi a benyújtási igazolást (a jóváhagyási igazolás helyett, lásd az 5. pont b) alpontját), amelyben az ilyen „egyenértékű” harmadik országbeli tájékoztató megküldésére sor került. A harmadik országbeli kibocsátók tájékoztatóinak felügyelete céljából az ESMA-nak együttműködési megállapodásokat kell kötnie a harmadik országbeli felügyeletekkel. Amennyiben azonban egy harmadik ország szerepel azon joghatóság szerinti területek jegyzékén, amelyeket úgy tekintenek, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereiket olyan stratégiai hiányosságok jellemzik, amelyek jelentős fenyegetést jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére nézve, az ESMA nem köthet az adott harmadik ország felügyeleteivel ilyen együttműködési megállapodást (lásd a 9. pont a) alpontját). Az 5. pont a) alpontja kijavítja az (EU) 2017/1129 rendelet 25. cikke (4) bekezdésének mulasztását annak kimondásával, hogy az illetékes hatóságok a végleges feltételek benyújtását követően kötelesek az ESMA-t elektronikus úton is tájékoztatni az alaptájékoztatók összes végleges feltételéről, akkor is, ha az érintett alaptájékoztató a 2003/71/EK irányelvben egykor előírtakkal összhangban egyik nyilvános forgalomba hozatal helye szerinti tagállamban sem engedélyezett.

A 13. pont az (EU) 2017/1129 rendelet hibáját javítja ki azáltal, hogy összhangba hozza azt a határidőt, amelyen belül a tagállamok kötelesek a szankciós szabályaikat a Bizottságnak és az ESMA-nak megküldeni, a rendelet 49. cikkének (3) bekezdésében meghatározott azon határidővel, amelyen belül a tagállamok kötelesek a rendelet VIII. fejezetének megfelelni.

A 14. pont az ESMA olyan hatásköreire vonatkozó új fejezetet vezet be, amelyek a tájékoztatókról szóló rendelet felügyeletéhez és végrehajtásához szükségesek, ideértve a pénzbírságok és kényszerítő bírságok kiszabására vonatkozó hatáskört is.

2017/0230 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról szóló 1093/2010/EU rendelet; az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról szóló 1094/2010/EU rendelet; az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról szóló 1095/2010/EU rendelet; az európai kockázatitőke-alapokról szóló 345/2013/EU rendelet; az európai szociális vállalkozási alapokról szóló 346/2013/EU rendelet; a pénzügyi eszközök piacairól szóló 600/2014/EU rendelet; az európai hosszú távú befektetési alapról szóló (EU) 2015/760 rendelet; a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről szóló (EU) 2016/1011 rendelet; valamint az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételkor vagy értékpapíroknak a szabályozott piacra történő bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról szóló (EU) 2017/1129 rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére[30],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[31],

rendes jogalkotási eljárás keretében[32],

mivel:

(1) A pénzügyi válságot és a Jacques de Larosière által vezetett magas szintű szakértői csoport ajánlásait követően az Unió az egységes szabálykönyvvel fontos előrelépéseket tett a pénzügyi piacok nem csak erősebb, de harmonizáltabb szabályozása felé. Az Unió emellett létrehozta a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerét (a továbbiakban: PFER), amelynek két alappillére az európai felügyeleti hatóságok által koordinált mikroprudenciális felügyelet és az Európai Rendszerkockázati Testület (a továbbiakban: ERKT) létrehozásával megvalósított makroprudenciális felügyelet. A három európai felügyeleti hatóság az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel[33] létrehozott Európai Bankhatóság (a továbbiakban: EBH), az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel

30 HL C… , , . .o.

31 HL C… , , . .o.

32 Az Európai Parlament …-i álláspontja (HL ...) és a Tanács …-i határozata.

33 Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

létrehozott Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság (a továbbiakban: EIOPA) és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel[34] létrehozott Európai Értékpapír-piaci Hatóság (ESMA) (a továbbiakban együttesen: az alapító rendeletek), amelyek működésüket 2011 januárjában kezdték meg. Az európai felügyeleti hatóságok végső célja a pénzügyi rendszer stabilitásának és hatékonyságának Unió-szerte fenntartható módon történő megerősítése, valamint a fogyasztó- és befektetővédelem növelése.

(2) Az európai felügyeleti hatóságok alapvetően hozzájárultak az uniós pénzügyi piacok harmonizációjához azzal, hogy információt szolgáltattak a Bizottságnak a Tanács és a Parlament által elfogadott rendeletekre és irányelvekre irányuló kezdeményezéséhez. Az európai felügyeleti hatóságok emellett a részletes technikai szabályokat is előkészítették, amelyek felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok keretében kerültek elfogadásra.

(3) Az európai felügyeleti hatóságok szintén hozzájárultak a pénzügyi felügyelet konvergenciájához. Továbbá az uniós felügyeleti gyakorlathoz is a hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz címzett iránymutatásokkal és a felügyeleti gyakorlatok felülvizsgálatának koordinálásával. Az alapító rendeletekben megállapított döntéshozatali eljárás azonban – a korlátozott források és az európai felügyeleti hatóságok rendelkezésére álló eszközök jellege mellett – megakadályozta az említett hatóságokat általános céljaik maradéktalan elérésében.

(4) A hét éves működést, valamint az értékeléseket és a Bizottság által elvégzett nyilvános konzultációkat követően megállapítható, hogy az európai felügyeleti hatóságok a jelenlegi jogszabályi keretek között mind az Unión belül, mind az Unió és harmadik országok viszonylatában egyre több nehézséggel szembesülnek a pénzügyi piacok és szolgáltatások további integrációjára és a fogyasztóvédelem erősítésére irányuló céljaik elérésében.

(5) Az európai felügyeleti hatóságok hatásköreinek célok elérését elősegítő megerősítéséhez szükséges a megfelelő irányítás és a kielégítő finanszírozás is. A megerősített hatáskörök önmagukban nem elégségesek ahhoz, hogy az európai felügyeleti hatóságok elérjék céljaikat, ha nem rendelkeznek ehhez kielégítő finanszírozással, vagy ha irányításuk nem hatékony és eredményes módon zajlik.

(6) A tőkepiaci unióról szóló cselekvési terv félidős felülvizsgálatáról szóló 2017. június 8-i bizottsági közlemény kiemelte, hogy a pénzügyi piacok és szolgáltatások hatékonyabb és egységesebb felügyelete elengedhetetlen a tagállamok között azok felügyeleti feladatainak ellátása során felmerülő szabályozási arbitrázs megszüntetéséhez, a piaci integráció felgyorsításához és a pénzügyi szervezetek és befektetők számára az egységes piaci lehetőségek megteremtéséhez.

(7) A felügyeleti integráció terén történő további előrelépések tehát különösen fontosak a tőkepiaci unió megvalósításához. Tíz évvel a pénzügyi válság kezdete és az új felügyeleti rendszer bevezetése után a pénzügyi szolgáltatásokat és a tőkepiaci uniót egyre inkább két fő fejlesztés mozgatja: a fenntartható pénzügyek és a technológiai innováció. Mindkettő képes a pénzügyi szolgáltatások átalakítására, és a pénzügyi felügyeleti rendszernek képesnek kell lennie ezek kezelésére.

[34] Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

(8) Elengedhetetlen tehát, hogy a pénzügyi rendszer kivegye részét a kritikus fenntarthatósági kihívások kezeléséből. Ehhez szükség van a pénzügyi rendszer széles körű újraszervezésére, amelyhez az európai felügyeleti hatóságoknak aktívan hozzá kell járulniuk, elsősorban a helyes szabályozási és felügyeleti keretrendszer megteremtésére irányuló reformokkal, amelyek a fenntartható befektetések irányába terelik a magántőke-áramlást.

(9) Az európai felügyeleti hatóságoknak fontos szerepet kell játszaniuk a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők által a pénzügyi stabilitásra jelentett kockázatok felismerésében és jelentésében, valamint annak elérésében, hogy a pénzügyi piaci tevékenységek nagyobb összhangba kerüljenek a fenntarthatósági célokkal. Az európai felügyeleti hatóságoknak iránymutatással kell szolgálniuk arra vonatkozóan, hogy a fenntarthatósággal kapcsolatos megfontolásokat hogyan lehet hatékonyan beépíteni a vonatkozó uniós pénzügyi jogszabályokba, és elősegíthetik e rendelkezések elfogadását követően azok egységes végrehajtását.

(10) A technológiai innováció erősödő hatással volt a pénzügyi szektorra, és a hatáskörrel rendelkező hatóságok ennek megfelelően különböző kezdeményezésekkel álltak elő, hogy kezeljék ezeket a technológiai fejleményeket. Annak érdekében, hogy elősegítsék a hatékonyabb felügyeleti konvergenciát és a bevált gyakorlatok érintett hatóságok egymás közötti, illetve az érintett hatóságok és a pénzügyi intézmények vagy pénzügyi piaci szereplők közötti cseréjét, az európai felügyeleti hatóságok szerepét az ellenőrzés és a felügyeleti koordináció terén meg kell erősíteni.

(11) A pénzügyi piacok technológiai fejlesztései javíthatják a pénzügyi integrációt, hozzájutást biztosíthatnak a finanszírozáshoz, fokozhatják a piac integritását és a működési hatékonyságot, valamint csökkenthetik ez e piacokra való belépés korlátait. Az alkalmazandó anyagi jogi szabályok szempontjából szükséges mértékben a hatáskörrel rendelkező hatóságok képzésének a technológiai innovációra is ki kell terjednie. Ez annak elkerüléséhez is hozzájárul, hogy a tagállamok e tekintetben eltérő megközelítéseket alakítsanak ki.

(12) Az alapító rendeletek számos nemzeti hatóságot nem határoznak meg hatáskörrel rendelkező hatóságként, ennek ellenére azok jogosultak a pénzügyi szolgáltatásokra és piacokra vonatkozó uniós jogszabályok alkalmazásának biztosítására. Annak érdekében, hogy az PFER-en belül biztosítható legyen az egységes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlat, szükség van ezek meghatározására. Ez lehetővé teszi az európai felügyeleti hatóságok számára, hogy e nemzeti hatóságok részére iránymutatásokat és ajánlásokat adjanak ki.

(13) Annak érdekében, hogy az érdekeltek érdekei megfelelő biztosítékokkal legyen ellátva az európai felügyeleti hatóságok iránymutatások és ajánlások kiadására vonatkozó hatáskörének gyakorlása során, amennyiben az érdekképviseleti csoportok tagjainak kétharmada úgy véli, hogy az érintett európai felügyeleti hatóság túllépte hatáskörét, erről jogosultak véleményt megfogalmazni. Ez esetben a Bizottság felelős azért, hogy megfelelő értékelést követően kötelezze az európai felügyeleti hatóságot az iránymutatás, illetve az ajánlás visszavonására.

(14) Emellett az alapító rendeletek 17. cikke szerinti eljárás során és az uniós jog megfelelő alkalmazása érdekében indokolt az európai felügyeleti hatóságok információhoz való hozzáférését megkönnyíteni és felgyorsítani. Ehhez az európai felügyeleti hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy kellő indokolással és magyarázattal ellátott kérés útján közvetlenül az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságoktól, pénzügyi intézményektől és pénzügyi piaci szereplőktől kérhessenek

információt, akkor is, ha e hatóságok, intézmények vagy piaci szereplők nem szegték meg az uniós jog valamely rendelkezését. Az európai felügyeleti hatóságoknak tájékoztatniuk kell az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot a kérésről és arról, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság köteles az európai felügyeleti hatóságokat segíteni a kért információ beszerzésében.

(15) A pénzügyi szektor harmonizált felügyelete következetes megközelítést igényel a hatáskörrel rendelkező hatóságok körében. Ennek érdekében a hatáskörrel rendelkező hatóságok tevékenysége az európai felügyeleti hatóságok rendszeres és független felülvizsgálata alatt áll, amelyet az általuk kialakított felülvizsgálati bizottságok segítségével végeznek el. Az európai felügyeleti hatóságoknak emellett módszertani keretet is ki kell dolgozniuk ezen felülvizsgálatokra. A független felülvizsgálatoknak nem kizárólag a felügyeleti gyakorlatok konvergenciájára kell kiterjedniük, hanem arra is, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok képesek-e magas színvonalú felügyeleti eredmények elérésére, továbbá a hatáskörrel rendelkező hatóságok függetlenségére. A felülvizsgálatok eredményeit közzé kell tenni a megfelelés ösztönzése és az átláthatóság növelése érdekében, kivéve, ha a közzététel veszélyeztetné a pénzügyi stabilitást.

(16) A pénzügyi szektor harmonizált felügyelete megköveteli, hogy a határokon átnyúló helyzetekben a különböző tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai között felmerülő nézeteltérések hatékonyan rendeződjenek. Az ilyen nézeteltérések rendezésére szolgáló jelenlegi szabályok nem teljesen kielégítőek. Ezért azokat módosítani kell annak érdekében, hogy könnyebben alkalmazhatóak legyenek.

(17) Az európai felügyeleti hatóságok felügyeleti gyakorlatok konvergenciájára irányuló munkájához elengedhetetlen az uniós felügyeleti kultúra terjesztése. Az európai felügyeleti hatóságok mindazonáltal nem rendelkeznek az e cél eléréséhez szükséges összes eszközzel. Szükséges lehetővé tenni az európai felügyeleti hatóságok számára, hogy a többéves stratégiai felügyeleti tervben általános felügyeleti célokat és prioritásokat határozhassanak meg, amelyek célja, hogy segítsék a hatáskörrel rendelkező hatóságokat az uniós piaci integritásra és pénzügyi stabilitásra leselkedő veszélyek legfőbb területeinek azonosításában és az azokra való összpontosításban, ideértve a határokon átnyúló tevékenységet végző vállalkozások prudenciális felügyeletét is. A stratégiai felügyeleti tervnek kockázatalapúnak kell lennie, és figyelembe kell vennie a felügyeleti intézkedések általános gazdasági és szabályozási tendenciáit, valamint az európai felügyeleti hatóságok által a hatáskörrel rendelkező hatóságok felülvizsgálata és az egész Unióra kiterjedő stressztesztek alapján megállapított aktuális mikroprudenciális trendeket, lehetséges kockázatokat és gyenge pontokat. A hatáskörrel rendelkező hatóságok ezt követően a stratégiai felügyeleti terv végrehajtása érdekében kötelesek éves munkaprogramot készíteni, amely az uniós prioritásokat és célokat ülteti át e hatóságok működési céljaiba. Az európai felügyeleti hatóságokat fel kell jogosítani arra, hogy a mindennapi felügyeletre vonatkozó éves munkaprogramok végrehajtását felülvizsgálják, ideértve a mintavételezés alapján egyedi esetekben annak biztosítása érdekében hozott felügyeleti intézkedéseket is, hogy az európai felügyeleti hatóságok elérhessék a felügyeleti gyakorlatok harmonizálására irányuló céljukat.

(18) Az engedélyezett szervezetek közötti kiszervezéssel, tevékenység- és kockázatátruházással (közvetítés) kapcsolatos jelenlegi felügyeleti gyakorlatok tagállamonként eltérőek. E különböző szabályozási megközelítések a tagállamokban a szabályozási arbitrázs kockázatával járnak („negatív verseny”). A kiszervezett vagy átruházott tevékenységek a nem megfelelő felügyelet a pénzügyi stabilitásra

leselkedő veszélyeknek teszi ki az Uniót. E veszélyek különösen jelentősek akkor, ha a felügyelt szervezetek olyan harmadik országokba szervezik ki vagy ruházzák át tevékenységüket, illetve a kockázatokat, amelyek felügyeleti hatóságai nem rendelkeznek a szükséges eszközökkel a lényeges tevékenységek és fő feladatok megfelelő és hatékony felügyeletéhez. Az európai felügyeleti hatóságoknak aktív szerepet kell játszaniuk a felügyeleti konvergencia elősegítésében azzal, hogy – az uniós joggal összhangban és az általuk elfogadott iránymutatásokra, ajánlásokra és véleményekre tekintettel – biztosítják a harmadik országokba történő kiszervezéssel, kockázatátruházással, valamint a lényeges tevékenységek és fő feladatok átruházásával kapcsolatos közös értelmezést és felügyeleti gyakorlatokat. Az európai felügyeleti hatóságoknak ezért rendelkezniük kell a szükséges hatáskörökkel ahhoz, hogy hatékonyan koordinálják a nemzeti felügyeleti hatóságok által végzett, a vállalkozások engedélyezésére és nyilvántartásba vételére irányuló felügyeleti tevékenységeket, valamint a felügyeleti gyakorlatok folyamatos felülvizsgálatát. E koordinációs feladat végzése során az európai felügyeleti hatóságoknak különösen azokra a helyzetekre kell koncentrálniuk, amelyek a szabályok kijátszására irányulhatnak, és nyomon kell követniük azokat a pénzügyi intézményeket vagy pénzügyi piaci szereplőket, amelyek jelentős mértékben alkalmaznak harmadik országokba irányuló kiszervezést, valamint tevékenység- és kockázatátruházást azzal a szándékkal, hogy kihasználják az uniós szintű engedély előnyeit, miközben az alapvető tevékenységeket vagy feladatokat lényegében az Unión kívül végzik.

(19) A folyamatos pénzügyi stabilitás érdekében a Bizottság által elfogadott, harmadik országokra vonatkozó egyenértékűségi határozatokat folyamatosan nyomon kell követni. Az európai felügyeleti hatóságoknak ezért ellenőrizniük kell, hogy az a kritérium, amely alapján a harmadik országokra vonatkozó egyenértékűségi határozat meghozatalára került sor, illetve az abban meghatározott feltételek teljesülnek-e. Emellett e harmadik országokban az európai felügyeleti hatóságoknak nyomon kell követniük a szabályozási és felügyeleti fejleményeket és a végrehajtási gyakorlatokat. E tekintetben az európai felügyeleti hatóságoknak igazgatási megállapodásokat kell kötniük a harmadik országok hatáskörrel rendelkező hatóságaival annak érdekében, hogy a nyomon követés és a felügyeleti tevékenységek koordinációja céljából információkat szerezhessenek. E megerősített felügyeleti rendszer biztosítja, hogy a harmadik országok / az egyenértékűség átláthatóbb, az érintett harmadik országok számára kiszámíthatóbb és minden szektorban egységesebb legyen.

(20) A pontos és teljes körű információk európai felügyeleti hatóságok általi beszerzése és összegyűjtése alapvető fontosságú feladataik ellátásához és céljaik eléréséhez. Annak érdekében, hogy a pénzügyi intézmények és a pénzügyi piaci szereplők számára a jelentéstételi kötelezettség megkettőződése elkerülhető legyen, ezen információkat a pénzügyi piacokhoz és intézményekhez legközelebb álló érintett hatáskörrel rendelkező hatóságnak vagy nemzeti felügyeleti hatóságnak kell szolgáltatnia. Arra az esetre azonban, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nem adja meg vagy nem képes megadni meghatározott időn belül a kért információt, az európai felügyeleti hatóságoknak célszerű jogot biztosítani arra is, hogy közvetlenül a pénzügyi intézménynek vagy pénzügyi piaci szereplőknek nyújthassanak be kellő indokolással és magyarázattal ellátott információkérést. Emellett az európai felügyeleti hatóságok információbeszerzési joga hatékonyságának biztosítása érdekében szükséges azok számára lehetővé tenni, hogy időszakos kényszerítő bírságokat szabhassanak ki azokra a pénzügyi intézményekre vagy pénzügyi piaci szereplőkre, amelyek nem teljesítik megfelelően, teljes mértékben vagy kellő időben az információ átadásra

irányuló kérést vagy határozatot. Az érintett pénzügyi intézmények vagy pénzügyi piaci szereplők európai felügyeleti hatóságok általi meghallgatáshoz való jogát kifejezetten biztosítani kell.

(21) Az európai felügyeleti hatóságok alapító rendeletei szerint a hatáskörrel rendelkező hatóságok alapvető szerepet játszanak az irányítási szerkezetükben. E rendeletek kimondták azt is, hogy az összeférhetetlenség megelőzése érdekében a felügyeleti tanács és az igazgatótanács tagjai függetlenül és kizárólag az Unió érdekeit szem előtt tartva járnak el. Az európai felügyeleti hatóságok eredeti irányítási szerkezete nem nyújtott azonban megfelelő biztosítékokat ahhoz, hogy az összeférhetetlenség teljesen elkerülhető legyen, ami befolyásolhatja az európai felügyeleti hatóságok arra való képességét, hogy a felügyeleti konvergencia terén az összes szükséges döntést meghozzák, és biztosítsák, hogy döntéseik teljes mértékben figyelembe vegyék a szélesebb körű uniós érdekeket. Ezért annak érdekében, hogy az európai felügyeleti hatóságok döntéshozatali eljárásának hatékonysága és eredményessége biztosítható legyen, az európai felügyeleti hatóságokon belül újra kell szervezni a döntéshozatali hatáskörök elosztását.

(22) Ezen túlmenően a felügyeleti tanács döntéshozatali eljárásának uniós dimenzióját független, állandó, összeférhetetlenséggel nem érintett testületi tagokkal meg kell erősíteni. A szabályozási jellegű ügyekkel és a közvetlen felügyelettel kapcsolatos döntéshozatali hatáskörök teljes mértékben a felügyeleti tanácsnál maradnak. Az igazgatótanácsot állandó tagokból álló ügyvezető tanáccsá kell átalakítani, amely dönthet egyes nem szabályozási kérdésekben, ideértve a hatáskörrel rendelkező hatóságok független felülvizsgálatát, a vitarendezést, az uniós jog megsértését, a stratégiai felügyeleti tervet, a harmadik országokba irányuló kiszervezés, tevékenység és kockázatátruházás nyomon követését, a stressztesztet és az információkérést is. Az ügyvezető tanácsnak emellett meg kell vizsgálnia és elő kell készítenie a felügyeleti tanács által hozandó összes határozatot. Emellett az elnök tisztsége és szerepe megerősítésre kerül azáltal, hogy az elnök formális feladatokat és az ügyvezető tanácsban döntő szavazati jogot kap. Végül az európai felügyeleti hatóságok irányításában az uniós dimenziót az elnök és az ügyvezető tanács tagjai kiválasztási eljárásának módosításával is meg kell erősíteni azáltal, hogy abban a Tanács és az Európai Parlament is részt vesz. Az ügyvezető tanács összetételének kiegyensúlyozottnak kell lennie.

(23) A megfelelő szintű szakértelem és elszámoltathatóság biztosítása érdekében az ügyvezető tanács elnökét és tagjait érdemeik, alkalmasságuk, az elszámolási, kereskedés utáni és pénzügyi kérdésekkel kapcsolatos ismereteik, valamint a pénzügyi felügyelet terén szerzett gyakorlatuk alapján kell kinevezni. Az átláthatóság és a demokratikus ellenőrzés biztosítása, valamint az uniós intézmények jogainak védelme érdekében az ügyvezető tanács elnökét és tagjait nyilvános pályázati eljárás alapján kell kiválasztani. A Bizottságnak egy szűkített listát kell készítenie, és azt jóváhagyás céljából be kell nyújtania az Európai Parlamentnek. A jóváhagyást követően a Tanácsnak határozatot kell elfogadnia az ügyvezető tanács tagjainak kinevezéséről. Az ügyvezető tanács elnökének és állandó tagjainak elszámoltathatónak kell lennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az alapító rendeletek alapján hozott döntésekért.

(24) A működési feladatok hatékony elosztásának és a mindennapi igazgatási tevékenységek irányításának biztosítása érdekében az európai felügyeleti hatóságok ügyvezető igazgatóinak jelenlegi feladatait az ügyvezető tanács valamely tagja veszi át, akit e konkrét feladatok alapján kell kiválasztani.

(25) Indokolt a pénzügyi intézmények és a pénzügyi piaci szereplők hozzájárulása az európai felügyeleti hatóságok finanszírozásához, mivel az európai felügyeleti hatóságok tevékenységének végső célja, hogy hozzájáruljanak a pénzügyi stabilitáshoz és a versenytorzulás elkerülésével az egységes piac megfelelő működéséhez. Az európai felügyeleti hatóságok működése kedvező minden pénzügyi intézmény és pénzügyi piaci szereplő számára, függetlenül attól, hogy végeznek-e határokon átnyúló tevékenységet. Az európai felügyeleti hatóságok hozzájárulnak ahhoz, hogy stabil környezetben és egyenlő versenyfeltételek mellett végezhessék üzleti tevékenységüket. Azok a pénzügyi intézmények és pénzügyi piaci szereplők, amelyek nem állnak az európai felügyeleti hatóságok közvetlen felügyelete alatt, szintén kötelesek az európai felügyeleti hatóságok azon tevékenységeinek finanszírozásához hozzájárulni, amelyekből előnyük származik. Emellett azonban az európai felügyeleti hatóságok a közvetlen felügyeletük alatt álló pénzügyi intézményektől és pénzügyi piaci szereplőktől díjakat is beszedhetnek.

(26) A hozzájárulás mértékének a pénzügyi intézmények és a pénzügyi piaci szereplők minden egyes kategóriáján belül figyelemmel kell lennie arra, hogy az adott pénzügyi intézmény vagy pénzügyi piaci szereplő mennyiben részesül az európai felügyeleti hatóságok tevékenységéből származó előnyökből. Ennek megfelelően a pénzügyi intézmények és pénzügyi piaci szereplők által fizetendő egyedi hozzájárulást azok méretére tekintettel kell meghatározni annak érdekében, hogy tükrözze az érintett piacon betöltött jelentőségüket. A kiemelkedően alacsony hozzájárulások beszedésére *de minimis* küszöb vonatkozik annak biztosítása érdekében, hogy azok beszedése gazdaságos legyen, biztosítva ugyanakkor, hogy a nagyobb vállalkozásoknak ne kelljen aránytalan hozzájárulást teljesíteniük.

(27) Annak meghatározására, hogy a pénzügyi intézmények és a pénzügyi piaci szereplők éves hozzájárulását hogyan kell kiszámítani, felhatalmazást kell adni a Bizottság számára jogi aktusoknak a Szerződés 290. cikkével összhangban történő elfogadására. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok megállapítják a várható kiadásoknak a pénzügyi intézmények vagy pénzügyi piaci szereplők egyes kategóriáihoz történő hozzárendelésének módszertanát és a méreten alapuló egyedi hozzájárulások mértékének meghatározására szolgáló kritériumokat. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

(28) Az európai felügyeleti hatóságok munkája bizalmas jellegének megőrzése érdekében a szakmai titoktartási követelmények minden olyan személyre alkalmazandóak, akik az érintett európai felügyeleti hatóság feladataival kapcsolatban közvetlenül vagy közvetve, tartósan vagy alkalmilag szolgáltatást nyújtanak.

(29) Az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet, valamint a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó ágazati jogszabályok arra kötelezik az európai felügyeleti hatóságokat, hogy tényleges igazgatási mechanizmusokat működtessenek, ideértve a harmadik országbeli felügyeletekkel történő információcserét is. A hatékony együttműködés és információcsere még fontosabbá válik, mivel e módosító rendelet folytán egyes európai felügyeleti hatóságok a nem

uniós szervezetek és tevékenységek felügyeletére vonatkozó további, szélesebb körű feladatokat kell, hogy ellássanak. Amennyiben ezzel kapcsolatban az európai felügyeleti hatóságok személyes adatokat kezelnek – ideértve az ilyen adatok Unión kívülre történő továbbítását is –, köti őket az (EU) 2018/XXX rendelet (az uniós intézményekre és szervekre vonatkozó adatvédelmi rendelet). Megfelelőségi határozat vagy – például az uniós intézményekre és szervekre vonatkozó adatvédelmi rendelet 49. cikkének (3) bekezdése szerinti közigazgatási megállapodásokban előírt – megfelelő garanciák hiányában az európai felügyeleti hatóságok a rendelet – különösen a pénzügyi felügyeleti hatóságok közötti nemzetközi adatcserére alkalmazandó – 51. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott, közérdekre alapított eltérés szerint és az abban foglalt feltételekkel harmadik ország hatóságának is átadhatnak személyes adatokat.

(30) Alapvető fontosságú, hogy az EBH döntéshozatali eljárása megfelelő biztosítékokat nyújtson a bankunióban részt nem vevő tagállamok számára, lehetővé téve ugyanakkor az EBH számára, hogy a részt nem vevő tagállamok számának csökkenése esetén is folytatni tudja a hatékony döntéshozatalt. Az EBH döntéshozatalára vonatkozó jelenlegi szavazási szabályokat, amelyek szerint a részt vevő tagállamok többsége és a részt nem vevő tagállamok többsége hozza meg a döntéseket, fenn kell tartani. További biztosítékokra van azonban szükség ahhoz, hogy elkerülhető legyen az a helyzet, amelyben kizárólag a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak távolléte miatt nem lehet döntést hozni, és biztosítani kell, hogy a lehető legnagyobb számú hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság legyen jelen a szavazáson a határozott és legitim szavazás elérése érdekében.

(31) Az európai felügyeleti hatóságok alapító rendeletei kimondják, hogy az európai felügyeleti hatóságok az ERKT-val együttműködésben kezdeményezik és koordinálják az uniós szintű stressztesztek annak érdekében, hogy a pénzügyi intézmények és a pénzügyi piaci szereplők piaci fejlesztésekkel szembeni ellenállóképességét felmérjék. Ez hivatott biztosítani emellett az egységes módszertan lehető legszélesebb körű alkalmazását az ilyen tesztek nemzeti szintű lefolytatása során is. Annak érdekében, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok felügyeleti aggályai és az uniós megfontolások közötti megfelelő egyensúly biztosított legyen, szükséges a stressztesztek kezdeményezésére és koordinálására irányuló döntések jogát az európai felügyeleti hatóságok ügyvezető tanácsára ruházni. Valamennyi európai felügyeleti hatóság tekintetében szükséges pontosítani, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok szakmai titoktartási kötelezettsége nem akadályozhatja meg a hatáskörrel rendelkező hatóságokat abban, hogy a stressz-teszt eredményeit közzététel céljából továbbítsák az európai felügyeleti hatóságok felé.

(32) A belső modellekkel kapcsolatos felügyelet és jóváhagyás magas szintű konvergenciájának biztosítása érdekében az EIOPA-nak jogosultnak kell lennie a lehetséges következetlenségek orvoslását szolgáló vélemények kibocsátására és a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a belső modellek jóváhagyására irányuló megállapodások elérésében történő segítségnyújtásra. A hatáskörrel rendelkező hatóságoknak e véleményeknek megfelelően kell meghozniuk döntéseiket, vagy meg kell magyarázniuk, hogy a véleményt miért hagyták figyelmen kívül.

(33) A kereskedési tevékenységek és különösen egyes befektetési vállalkozások olyan tevékenységeinek egyre növekvő határokon átnyúló dimenziójával, amelyek rendszerszintű jellegüknél fogva a pénzügyi stabilitásra hatást gyakorló határokon átnyúló hatásokkal járhatnak, az ESMA számára lehetővé kell tenni, hogy megerősített koordinációs szerepet játsszon a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a

megfelelő vizsgálatok kezdeményezésére tett javaslatok terén. Az ilyen vizsgálatok során továbbá könnyebbé kell válnia az információcserének, ha az ESMA alapos okkal feltételezheti, hogy olyan jelentős határokon átnyúló hatással járó tevékenységre kerül sor, amely veszélyezteti a pénzügyi piacok rendes működését és épségét vagy az Unión belüli pénzügyi stabilitást. E célból az ESMA-nak adattároló rendszert kell fenntartania, amelynek segítségével a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól beszerezhető, illetve azok között megosztható az összes szükséges információ.

(34) A 345/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[35], a 346/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[36] és az (EU) 2015/760 európai parlamenti és tanácsi rendelet[37] legfőbb célja a munkahelyteremtés és a növekedés fellendítése, a kkv-k finanszírozása és a szociális és hosszú távú befektetések előmozdítása, valamint az uniós befektetési kultúra fejlesztése. A mérlegelési jogkörük nemzeti illetékes hatóságok általi eltérő használata, azok különböző közigazgatási gyakorlatai, valamint a felügyeleti kultúrák és teljesítmények különbségei azonban az e három rendelettel elért harmonizáció ellenére továbbra is fennmaradnak. Ezek a különbségek veszélyeztetik a minősített kockázatitőke-alapok, a minősített szociális vállalkozási alapok és a hosszú távú befektetési alapok kezelőinek egyenlő versenyfeltételeit a különböző tagállamokban, ugyanakkor növelik e kezelők tranzakciós és működési költségeit.

(35) A tranzakciós és működési költségek csökkentése, a befektetői döntések megerősítése és a jogbiztonság növelése érdekében szükséges a felügyeleti hatásköröket – ideértve a nyilvántartásba vételt és a nyilvántartásból való törlést, valamint az engedély megadását és visszavonását is – a 345/2013/EU rendeletben említett minősített kockázatitőke-alapok kezelői és ezen alapok, a 346/2013/EU rendeletben említett minősített szociális vállalkozási alapok kezelői és ezen alapok, valamint az (EU) 2015/760 rendeletben említett európai hosszú távú befektetési alapok tekintetében a hatáskörrel rendelkező hatóságokról az ESMA-ra telepíteni. E célból az ESMA számára lehetővé kell tenni, hogy vizsgálatokat és helyszíni ellenőrzéseket végezzen, bírságokat vagy kényszerítő bírságokat szabjon ki, hogy kényszerítse a személyeket a jogsértés megszüntetésére, valamint arra, hogy hiánytalanul szolgáltassák az ESMA által kért megfelelő információkat, illetve vizsgálatnak vagy helyszíni ellenőrzésnek vessék alá magukat.

(36) Az európai hosszú távú befektetési alapokról szóló, 2015. április 29-i (EU) 2015/760 európai parlamenti és tanácsi rendelet olyan egységes követelményeket határoz meg, amelyeket a hosszú távú alapoknak teljesíteniük kell ahhoz, hogy megkaphassák az „EHTBA” minősítést. Az (EU) 2015/760 rendelet meghatározza a minősített befektetésekre és a minősített portfólióvállalkozásokra, valamint a koncentrációra és az elfogadható befektetőkre vonatkozó szabályokat. A szabályok emellett meghatározzák a felügyeleti hatásköröket, ideértve az engedélyezésre és a folyamatos felügyeletre vonatkozó követelményeket is. E rendelet – bár fenntartja az (EU) 2015/760 rendelet prudenciális szabályozását – az ESMA-t felügyeleti

[35] Az Európai Parlament és a Tanács 345/2013/EU rendelete (2013. április 17.) az európai kockázatitőke-alapokról (HL L 115., 2013.4.25., 1. o.).

[36] Az Európai Parlament és a Tanács 346/2013/EU rendelete (2013. április 17.) az európai szociális vállalkozási alapokról (HL L 115., 2013.4.25., 18. o.).

[37] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/760 rendelete (2015. április 29.) az európai hosszú távú befektetési alapokról (HL L 123., 2015.5.19., 98. o.).

hatáskörökkel ruházza fel, ideértve az engedélyezést, a folyamatos felügyeletet és az engedélyek visszavonását is. E rendelet feljogosítja az ESMA-t, hogy szabályozástechnikai standardtervezeteket készítsen, amelyek nem tartalmazzák a politikai döntésekre irányuló javaslattételt a Bizottság felé, így tehát az ESMA (EU) 2015/760 rendelet szerinti jogi kötelezettségei és mérlegelési jogköre kellően egyértelműek. Hasonló változtatások történtek a 345/2013/EU rendelet és a 346/2013/EU rendelet tekintetében annak érdekében, hogy az ESMA-ra felügyeleti hatásköröket ruházzanak.

(37) Annak érdekében, hogy a minősített kockázatitőke-alapok, a minősített szociális vállalkozási alapok és az európai hosszú távú befektetési alapok és azok kezelői tekintetében hatékonyan gyakorolhassa felügyeleti hatásköreit, az ESMA-t fel kell jogosítani arra, hogy vizsgálatokat és helyszíni ellenőrzéseket végezhessen. Annak érdekében, hogy az ESMA felügyeleti képessége biztosítva legyen, az ESMA-t olyan hatáskörökkel kell felruházni, amelyek alapján bírságokat vagy kényszerítő bírságokat szabjon ki, hogy kényszerítse a személyeket a jogsértés megszüntetésére, valamint arra, hogy hiánytalanul szolgáltassák az ESMA által kért megfelelő információkat, illetve vizsgálatnak vagy helyszíni ellenőrzésnek vessék alá magukat. E rendeletnek ezért pontosan meg kell határoznia e közigazgatási szankcióknak vagy egyéb közigazgatási intézkedéseknek a határait, amelyeknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük, és közös megközelítést, valamint elrettentő hatást kell biztosítaniuk. Az ESMA vizsgálati és jogérvényesítési tevékenységének szükséges és indokolt esetben a nemzeti hatóságok segítségére kell támaszkodnia. Az ESMA-t fel kell jogosítani arra, hogy e feladatok közül némelyeket visszaruházzon a nemzeti illetékes hatóságokra.

(38) A 600/2014/EU rendelet 40. cikke ideiglenes beavatkozási hatáskörökkel ruházta fel az ESMA-t, ami lehetővé teszi az ESMA számára, hogy bizonyos feltételekkel ideiglenesen megtiltsa vagy korlátozza az Unióban bizonyos pénzügyi eszközök vagy bizonyos jellemzőkkel bíró pénzügyi eszközök forgalomba hozását, forgalmazását vagy értékesítését, vagy a pénzügyi tevékenységek vagy gyakorlatok valamely típusát. Egyértelmű, hogy ezek a 600/2014/EU rendelet szerinti termékszintű beavatkozási hatáskörök azokra a befektetési vállalkozásokra és hitelintézetekre vonatkoznak, amelyek pénzügyi eszközök forgalomba hozatalával, forgalmazásával vagy értékesítésével foglalkoznak, ideértve a kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeit. Mivel a kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeit a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban engedélyezett, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások alapkezelő társaságai és befektetési társaságok, valamint a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban engedélyezett, alternatív befektetési alapok kezelői közvetlenül is forgalomba hozhatják, forgalmazhatják vagy értékesíthetik, a jogbiztonság növelése érdekében szükség van annak kifejezett kimondására, hogy a 600/2014/EU rendelet szerinti fent említett termékkel kapcsolatos beavatkozási hatáskörök az ÁÉKBV alapkezelő társaságaira és ÁÉKBV befektetési társaságokra, valamint az ABAK-okra is alkalmazandók.

(39) Szigorúan meghatározott és kivételes esetekben az ESMA gyakorolhatja beavatkozási hatáskörét annak érdekében, hogy korlátozza vagy megtiltsa az ÁÉKBV vagy ABA-k befektetési jegyeinek vagy részvényeinek forgalomba hozatalát, értékesítését vagy forgalmazását azok vezetői által is. Ez akkor indokolt, ha a javasolt intézkedésre komoly befektetővédelmi aggályok vagy a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását, illetve az uniós pénzügyi rendszer

stabilitását vagy annak egy részét fenyegető veszély miatt van szükség; az adott pénzügyi eszközre vagy tevékenységre vonatkozó uniós jog szabályozási követelményei nem kezelik a veszélyt; és az illetékes hatóság vagy illetékes hatóságok intézkedtek a veszély kezelésére, vagy a megtett intézkedések nem megfelelőek a veszély kezeléséhez.

(40) A kereskedési adatok minőségének, formázásának, megbízhatóságának és költségeinek eltérései káros hatással vannak az átláthatóságra, a befektetővédelemre és a piaci hatékonyságra. A kereskedési adatok nyomon követésének és helyreállításának, valamint ezen adatok következetességének, minőségének és észszerű költségen való Unión belüli kereskedési helyszínek általi elérhetőségének és hozzáférhetőségének javítása érdekében a 2014/65/EU irányelv új jogi szabályozást vezetett be az adatszolgáltatások tekintetében, ideértve az adatszolgáltatók engedélyezését és felügyeletét is.

(41) A kereskedési adatok minősége és ezen adatok kezelése és szolgáltatása – ideértve a határokon átnyúló adatkezelést és -szolgáltatást is – alapvető fontosságú a 600/2014/EU rendelet pénzügyi piacok átláthatóságának javítására irányuló fő céljának eléréséhez. A felhasználók számára ezért döntő fontosságú a fő adatok szolgáltatása ahhoz, hogy áttekintésük legyen az Unió pénzügyi piacain folyó kereskedési tevékenységről, az illetékes hatóságok számára pedig az, hogy pontos és átfogó információkat kapjanak a vonatkozó ügyletekről.

(42) Emellett a kereskedési adatok egyre inkább elengedhetetlen eszközzé válnak a 600/2014/EU rendeletből eredő követelmények hatékony érvényesítéséhez. Az adatkezelés, az adatminőség és a méretgazdaságosság megteremtése szükségességének határokon átnyúló dimenziójára tekintettel és az adatminőség és az adatkezelők feladatainak esetleges eltérései hatásának elkerülése érdekében szükséges és indokolt az adatkezelőkre vonatkozó engedélyezési és felügyeletit hatásköröket az illetékes hatóságokról az ESMA-ra telepíteni és ezeket a hatásköröket a 600/2014/EU rendeletben meghatározni, lehetővé téve ugyanakkor az ESMA adatokra vonatkozó hatásköreiből eredő előnyök egyesítését.

(43) A lakossági befektetőket értesíteni kell a lehetséges kockázatokról, amikor pénzügyi eszközökbe fektetnek. Az Unió jogi keretrendszerének célja a megtévesztő értékesítés abból eredő kockázatának csökkentése, hogy olyan pénzügyi termékeket értékesítenek a lakossági befektetők számára, amelyek nem felelnek meg a szükségleteiknek vagy várakozásaiknak. Ennek érdekében a 2014/65/EU irányelv és a 600/2014/EU rendelet megerősíti a szervezetrendszerre és az üzletmenetre vonatkozó követelményeket, hogy biztosítható legyen, hogy a befektetési vállalkozások az ügyfeleik érdekeinek leginkább megfelelő módon járjanak el. E követelmények közé tartozik az ügyfelek kockázatokról való jobb felvilágosítása, az ajánlott termékek megfelelőségének jobb értékelése, illetve a pénzügyi eszközök meghatározott célzott piacra történő értékesítésének kötelezettsége, figyelembe véve olyan tényezőket, mint például a kibocsátók fizetőképessége. Az ESMA köteles a hatásköreit arra használni, hogy biztosítsa a felügyeleti konvergenciát és támogassa a nemzeti hatóságokat a befektetővédelem magas szintjének elérésében, valamint a pénzügyi termékekhez kapcsolódó kockázatok hatékony ellenőrzésében.

(44) Fontos a kereskedés előtti és utáni átláthatósági követelmények és a kereskedési kötelezettségek rendszerének kidolgozásához, valamint a 600/2014/EU rendelet és az

596/2014/EU rendelet[38] szerinti referenciaadatokhoz alkalmazott számításokhoz szükséges adatok hatékony és eredményes benyújtásának, összegyűjtésének, elemzésének és közzétételének biztosítása. Az ESMA ezért a kereskedés előtti és utáni átláthatósági követelmények és az adatszolgáltatók engedélyezése és felügyelete tekintetében hatáskörrel kell, hogy rendelkezzen a piaci szereplőktől történő közvetlen adatgyűjtésre.

(45) E hatáskörök ESMA-ra telepítése központosított engedélyezést és felügyeletet tesz lehetővé, amellyel elkerülhető az a jelenlegi helyzet, amelyben a különböző kereskedési helyszíneknek, rendszeres internalizálóknak, APA-knak és CTP-knek több illetékes hatóságnak kell azokat az adatokat átadniuk, amelyeket ezt követően csak az ESMA-hoz kell benyújtani. E központosított rendszer jelentős előnyöket nyújthatna a piaci szereplőknek az adatok nagyobb szintű átláthatósága, a befektetővédelem és a piaci hatékonyság szempontjából.

(46) Az adatgyűjtési hatáskörök, az engedélyezés és a felügyelet illetékes hatóságokról az ESMA-ra történő telepítése alapvető fontosságú az ESMA által a 600/2014/EU rendelet alapján végzett egyéb feladatokhoz is, például a piacmonitoringhoz, az ESMA ideiglenes beavatkozási hatásköréhez és pozíciómenedzselési hatásköréhez, illetve a kereskedés előtti és utáni átláthatósági követelményeknek való következetes megfelelés biztosításához.

(47) Az adatkezelés és -szolgáltatás területén a hatékony felügyeleti jogkör ESMA általi gyakorlásának biztosítása érdekében az ESMA számára lehetővé kell tenni vizsgálatok és helyszíni ellenőrzések lefolytatását. Az ESMA számára lehetővé kell tenni, hogy bírságot vagy kényszerítő bírságot szabjon ki, hogy a jogsértés megszüntetésére, valamint arra kényszerítse az adatszolgáltatókat, hogy hiánytalanul szolgáltassák az ESMA által kért megfelelő információkat, illetve vizsgálatnak vagy helyszíni ellenőrzésnek vessék alá magukat, és hogy közigazgatási szankciókat vagy egyéb közigazgatási intézkedéseket alkalmazzon abban az esetben, ha megállapítja, hogy valamely személy szándékosan vagy gondatlanságból megsértette a 600/2014/EU rendeletet.

(48) A kritikus referenciamutatókat használó pénzügyi termékek minden tagállamban elérhetőek. E referenciamutatók ezért alapvető fontosságúak a pénzügyi piacok működéséhez és az Unión belüli pénzügyi stabilitáshoz. A kritikus referenciamutatók felügyeletének ennek megfelelően teljes képet kell alkotnia a lehetséges hatásokról, nem csak azokban a tagállamokban, ahol a kezelő található és ahol az adatszolgáltató található, hanem a teljes Unióban. Éppen ezért indokolt a kritikus referenciamutatók ESMA általi uniós szintű felügyelete. Annak érdekében, hogy a feladatok megkettőződése elkerülhető legyen, a kritikus referenciamutatók kezelőit kizárólag az ESMA-nak kell felügyelnie, ideértve az általuk igazgatott nem kritikus referenciamutatókat is.

(49) Amennyiben azonban a referenciamutató csak egy tagállamban bír kritikus jelentőséggel, e tagállam illetékes hatóságának szorosabb piaci közelsége indokolttá teheti az ESMA számára, hogy az adott referenciamutató felügyeletét részben vagy egészben azon tagállam illetékes hatóságára ruházza át, amelyben annak kezelője

[38] Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete és 596/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK és a 2003/125/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 173., 2014.6.12., 1. o.).

található, feltéve, hogy az ESMA e célból beszerezte az érintett illetékes hatóság előzetes hozzájárulását.

(50) Mivel a kritikus referenciamutatók kezelőire és adatszolgáltatóira szigorúbb követelmények vonatkoznak, mint a többi referenciamutató kezelőjére és adatszolgáltatójára, a referenciamutatók kritikus referenciamutatókká minősítését a Bizottságnak vagy az ESMA-nak kell elvégeznie, és a Bizottságnak kell kodifikálnia. Mivel a nemzeti illetékes hatóságok férnek hozzá legkönnyebben az általuk felügyelt referenciamutatók adataihoz és az azokra vonatkozó információkhoz, azoknak értesíteniük kell a Bizottságot vagy az ESMA-t azokról a referenciamutatókról, amelyek véleményük szerint teljesítik a kritikus referenciamutatóvá minősítés feltételeit. .

(51) A kritikus referenciamutatók felügyeleti kollégiumainak létrehozására azért került sor, hogy hozzájáruljanak az (EU) 2016/1011 rendelet szabályainak harmonizált alkalmazásához és a felügyeleti gyakorlatok konvergenciájához. Mivel az ESMA közvetlen kapcsolatban áll a nemzeti felügyelőkkel, vagy e felügyelőkből áll, e felügyeleti kollégiumokra a továbbiakban nincs szükség.

(52) Az uniós elismerést kérelmező harmadik országban található referenciamutató-kezelők tekintetében a referencia-tagállam megállapítására irányuló eljárás nagy terhekkel jár, és mind a kérelmezők, mind a nemzeti illetékes hatóságok számára sok időt vesz igénybe. A kérelmezők és az Unióhoz a jóváhagyási rendszeren keresztül hozzáférést kereső harmadik országban található más referenciamutató-kezelők a szabályozási arbitrázs reményében megpróbálhatják a megállapítást befolyásolni. E referenciamutató-kezelők a jogi képviselőjüket olyan tagállamban választhatják meg, amelyben a felügyelet szerintük kevésbé szigorú. Az ESMA mint illetékes hatóság harmonizált megközelítése a harmadik országból származó referenciamutatók és kezelőik tekintetében elkerüli ezeket a kockázatokat és a referencia-tagállam megállapításának, illetve a későbbi felügyeletnek a költségeit. Ezen túlmenően ez a harmadik országokból származó referenciamutatók tekintetében illetékes hatóságként betöltött szerepe az ESMA-t az Unióban a harmadik országok felügyeleteinek megfelelőjévé teszi, növelve ezzel a határokon átnyúló együttműködés hatékonyságát és eredményességét.

(53) A referenciamutató-kezelők nagy részét, ha nem a többségét, bankok vagy ügyfelek pénzét kezelő pénzügyi szolgáltató cégek alkotják. Annak érdekében, hogy ne gyengítse az Unió pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmét, az illetékes hatóságokkal egy egyenértékűségi rendszer keretében kötendő együttműködési megállapodás megkötésének feltétele kell, hogy legyen, hogy az illetékes hatóság országa ne szerepeljen azon joghatóság szerinti területek jegyzékén, amelyeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereit olyan stratégiai hiányosságok jellemzik, amelyek jelentős fenyegetést jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére nézve.

(54) Majdnem minden referenciamutatóra hivatkoznak a több tagállamban vagy az egész Unió területén elérhető pénzügyi termékek. Az olyan referenciamutatók előállításához kapcsolódó kockázatok feltárásához, amelyek már nem megbízhatóak vagy nem reprezentatívak az általuk mérni hivatott piaci és gazdasági valóság tekintetében, az illetékes hatóságoknak – ideértve az ESMA-t is – együtt kell működniük, és szükség esetén segíteniük kell egymást munkáját.

(55) Az érintett értékpapírok és kibocsátók jellege miatt az (EU) 2017/1129 rendelet alapján elkészített tájékoztatók egyes típusai olyan, az Unión belüli határokon

átnyúló vonatkozással, technikai összetettséggel és/vagy potenciálisan a szabályozási arbitrázs olyan kockázatával járnak, amelyek ESMA által ellátott központosított felügyelete hatékonyabb eredményekkel szolgálna, mint nemzeti szintű felügyeletük. Az ilyen tájékoztatók jóváhagyásának, valamint a kapcsolódó felügyeleti és jogérvényesítési tevékenységeknek az ESMA szintjén történő központosítása csökkenti a megfelelési költségeket és az adminisztratív akadályokat, ugyanakkor javítja az Unióban a felügyelet minőségét, egységességét és hatékonyságát.

(56) A tulajdonviszonyt megtestesítőnek nem minősülő értékpapírok zárt körű kibocsátása a kibocsátók számára fontos tőkeforrás, és azok természetükből fakadóan határokon átnyúló jellegűek. Míg a minősített befektetők körében lefolytatott zárt körű kibocsátáshoz nincs szükség tájékoztatóra, addig az (EU) 2017/1129 rendelet szerint az értékpapírok szabályozott piacra történő későbbi bevezetéséhez tájékoztatót kell közzétenni. A tájékoztatók rendszere lehetővé teszi a kibocsátók számára, hogy rugalmasan választhassák meg azt a kibocsátó szerinti tagállamot, amelyben a tulajdonviszonyt megtestesítőnek nem minősülő értékpapírok egységnyi címlete meghaladja az 1000 EUR-t. Mivel a zárt körű kibocsátással érintett tulajdonviszonyt megtestesítőnek nem minősülő értékpapírok általában 1000 EUR-t meghaladó egységnyi címletűek, ez lehetőséget teremt a szabályozási „forum shoppingra”. Az ESMA feljogosításával ezeknek a szabályozott piacra vagy annak csak a minősített befektetők számára elérhető részére bevezetett tulajdonviszonyt megtestesítőnek nem minősülő értékpapírok nagykereskedelmi tájékoztatóinak a jóváhagyására, elérhető a kibocsátók számára egyenlő versenyfeltételek megteremtésének és a jóváhagyási eljárások jelentős egyszerűsítésével megvalósított nagyobb fokú hatékonyság kettős célja.

(57) Az eszközfedezetű értékpapírokra vonatkozó tájékoztatók jóváhagyásához és a hivatásos kibocsátók, például ingatlantársaságok, bányatársaságok, tudományos kutatással foglalkozó társaságok vagy hajózási társaságok által készített tájékoztatók jóváhagyásához a nemzeti illetékes hatóságoknak a legtöbb esetben szakosított munkaerőre van szükségük annak érdekében, hogy viszonylag kis számú tájékoztatót kezeljenek. Emellett egyes nem pénzügyi információk hivatásos kibocsátók általi megosztásáról nem rendelkeznek az (EU) 2017/1129 rendelet 13. cikkében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok, arról tehát a nemzeti illetékes hatóságok saját mérlegelési jogkörükben dönthetnek. Ez alacsony hatékonysághoz és szabályozási arbitrázshoz vezethet. Az ilyen típusú tájékoztatók jóváhagyásának ESMA-ra telepítése egyrészről biztosítja az egyenlő versenyfeltételeket az információátadás területén, és csökkenti a szabályozási arbitrázs kockázatát, másrészről optimalizálja a felügyeleti erőforrások uniós szintű elosztását azáltal, hogy az ESMA-t teszi szakértői központtá, megerősítve ezzel az érintett tájékoztatók felügyeletének hatékonyságát.

(58) Azok a harmadik országból származó kibocsátók, amelyek az uniós jog szerinti tájékoztatókat készítenek, bizonyos rugalmasságot élveznek a tájékoztató jóváhagyása céljából a kibocsátó szerinti tagállam megválasztása terén, ami a tagállamok között a felügyeleti „forum shopping” veszélyével jár. Az ilyen jóváhagyások ESMA szintjén történő egységesítése biztosíthatná a harmonizált megközelítést a harmadik országból származó kibocsátók tekintetében, és megszüntetné a szabályozási arbitrázs lehetőségét. A harmadik országból származó kibocsátók tekintetében tehát attól a tagállamtól függetlenül, amelyben az értékpapírokat felajánlják, vagy ahol a piacra történő bevezetés iránti kérelmet benyújtják, uniós szinten az ESMA lenne az egyedüli kapcsolattartó pont. Ennek

következtében az ilyen harmadik országból származó kibocsátók tekintetében nem kell kibocsátó szerinti tagállamot meghatározni.

(59) A harmadik országok nemzeti joga szerint elkészített tájékoztatókra vonatkozó egyenértékűségi rendszert módosítani kell annak érdekében, hogy az egyenértékűségi értékelés és ezt követően a Bizottság határozathozatala ne csak e harmadik országok nemzeti jogának tájékoztatási követelményein, hanem egy, a tájékoztató – ideértve adott esetben annak kiegészítését is – harmadik ország felügyelete általi ellenőrzésére és jóváhagyására szolgáló rendszer létezésén és az e tájékoztatók alapján tett ajánlatok és piacra történő bevezetések hatékony felügyeletén és kikényszerítésén alapuljon. Annak érdekében, hogy az „Uniós egyenértékűségi határozatok a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos szakpolitikában: értékelés” (SWD(2017) 102 final) bizottsági szolgálati munkadokumentumban foglalt megközelítésének megfeleljen, a Bizottság számára lehetővé kell tenni az egyenértékűségi határozatok további feltételekkel való kiegészítését az uniós piaci integritás és a pénzügyi szolgáltatások tekintetében a belső piac fejlesztése, valamint a nemzetközi közös értékek és szabályozási célok érdekében. E feltételek lehetnek a harmadik ország kötelezése arra, hogy hatékony egyenértékűségi rendszert hozzon létre az (EU) 2017/1129 rendelet szerint elkészített tájékoztatók elismerése céljából, vagy az ESMA jogosultsága arra, hogy az érintett harmadik ország felügyeletével együttműködjön a harmadik ország szabályainak folyamatos nyomon követése érdekében.

(60) Amennyiben a harmadik ország a saját nemzeti joga szerint elkészített tájékoztatókra vonatkozó jogi és felügyeleti megállapodásait a Bizottság egyenértékűnek nyilvánítja, és amennyiben az ESMA és e harmadik ország felügyeleti hatósága egymással együttműködési megállapodást kötött, a harmadik ország felügyeleti hatósága által jóváhagyott bármely olyan tájékoztatót, amelyet az Unióban értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételre vagy egy szabályozott piacra történő bevezetésre használnak, az ESMA-hoz kell benyújtani, és arra nem kell alkalmazni a kibocsátó szerinti tagállam megállapítására vonatkozó szabályokat.

(61) Az (EU) 2017/1129 rendelet szerinti egyenértékűségi rendszer kötelezi az illetékes hatóságokat és az ESMA-t, hogy az ajánlattételek és a harmadik ország szabályai szerint elkészített tájékoztatók alapján az Unióban történő piaci bevezetés tekintetében a harmadik ország felügyeleteire támaszkodjanak, és ezen illetékes hatóságoknak és az ESMA-nak meg kell bízniuk abban, hogy az érintett harmadik ország biztosítja a pénzügyi rendszer pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozására való használatának elkerülését. E célból és annak érdekében is, hogy ne gyengítse az Unió pénzmosás és/vagy terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmét, az ESMA által egy harmadik országbeli felügyelettel az (EU) 2017/1129 rendelet szerinti egyenértékűségi rendszer keretében kötendő együttműködési megállapodás megkötésének feltétele kell, hogy legyen, hogy a harmadik ország ne szerepeljen azon joghatóság szerinti területek jegyzékén, amelyeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereit olyan stratégiai hiányosságok jellemzik, amelyek jelentős fenyegetést jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére nézve.

(62) Az ESMA számára lehetővé kell tenni, hogy közigazgatási szankciókat szabjon ki vagy egyéb közigazgatási intézkedéseket hozzon az (EU) 2017/1129 rendeletnek a tájékoztatók ESMA által jóváhagyandó konkrét típusaival kapcsolatos megsértése miatt. E rendeletnek ezért pontosan meg kell határoznia e közigazgatási

szankcióknak vagy egyéb közigazgatási intézkedéseknek a határait, amelyeknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(63) Az ESMA által jóváhagyandó tájékoztatók reklámjára irányuló felügyeletet szintén az ESMA-nak kell ellátnia. Az ESMA-nak jogosultnak kell lennie e reklámok megfelelésének ellenőrzésére. Ezt az ellenőrzést azonban köteles elvégezni az ESMA az olyan tagállamban alkalmazott reklámokkal kapcsolatban, amelynek illetékes hatósága hivatalosan kérte az ESMA-t, hogy gyakorolja ellenőrzési hatáskörét, ha az általa jóváhagyott tájékoztatót a joghatósága szerinti területen belüli ajánlattételre vagy piacra történő bevezetésre használják. E feladat ellátásának érdekében az ESMA-nak a vonatkozó nemzeti fogyasztóvédelmi szabályokra vonatkozó megfelelő tudással rendelkező humánerőforrásokkal kell rendelkeznie.

(64) Az ESMA-nak ellenőriznie kell és jóvá kell hagynia az e rendelet által meghatározott típusú összes olyan tájékoztatót, amelyet e rendelet alkalmazásának kezdő napját követően nyújtottak be jóváhagyás céljából. Az e rendeletben meghatározott típusú azon tájékoztatók, amelyeket e rendelet alkalmazásának kezdő napja előtt az illetékes hatóság jóváhagyott, vagy amelyeket benyújtottak jóváhagyás céljából az illetékes hatósághoz, de az említett időpontban még nem hagytak jóvá, továbbra is az adott illetékes hatóság felügyelete alatt állnak. Az egyértelműség kedvéért e felügyelethez különösen az ellenőrzés és a még jóvá nem hagyott tájékoztatók jóváhagyási eljárásai véglegesítésének, valamint – adott esetben – a kapcsolódó kiegészítésekre és végleges feltételekre vonatkozó összes jóváhagyási és értesítési feladatoknak kell tartozniuk.

(65) Indokolt észszerű határidőt szabni a tervezett irányítási szerkezethez és a felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusokhoz szükséges intézkedésekre annak érdekében, hogy az európai felügyeleti hatóságok és az egyéb érintett felek az e rendelet szerinti szabályokat alkalmazhassák.

(66) Az 1093/2010/EU rendeletet; az (EU) 1094/2010 rendeletet; az (EU) 1095/2010 rendeletet; az (EU) 345/2013 rendeletet; az (EU) 346/2013 rendeletet; a 600/2014/EU rendeletet; az (EU) 2015/760 rendeletet; az (EU) 2016/2011 rendeletet; valamint az (EU) 2017/1129 rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk
Az 1093/2010/EU rendelet módosítása

Az 1093/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban és a 2002/87/EK irányelv, a 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv*, az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv**, a 2014/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv***, az (EU) 2015/847 európai parlamenti és tanácsi rendelet****, az (EU) 2015/2366 európai

parlamenti és tanácsi irányelv*****, továbbá – amennyiben e jogi aktusok alkalmazandók a hitelintézetekre, a pénzügyi intézményekre és az őket felügyelő hatáskörrel rendelkező hatóságokra a 2002/65/EK irányelv és az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv****** vonatkozó részeinek hatályán belül, beleértve az ezeken alapuló valamennyi irányelvet, rendeletet és határozatot is – a Hatóságra feladatokat ruházó bármely további jogi kötőerővel bíró uniós jogi aktus hatályán belül jár el. A Hatóság az 1024/2013/EU tanácsi rendeletnek******* is megfelelően jár.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

** Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

*** Az Európai Parlament és a Tanács 2014/92/EU irányelve (2014. július 23.) a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetésiszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számla nyitásáról, illetve használatáról (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 257., 2014.8.28., 214. o.).

**** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/847 rendelete (2015. május 20.) a pénzátutalásokat kísérő adatokról és az 1781/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 1. o.).

***** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

****** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

******* A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).”;

2. a 2. cikk (5) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az e rendeletben foglalt, felügyeletre történő hivatkozások magukban foglalják a valamennyi hatáskörrel rendelkező hatóság által az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusoknak megfelelően végzendő tevékenységeket.”;

3. a 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„(1) »pénzügyi intézmények«: az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusok szerinti szabályozás és felügyelet hatálya alá tartozó összes vállalkozás;”;

b) a 2. pont i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában meghatározott illetékes hatóságok, ideértve az Európai Központi Bankot az 1024/2013/EU rendeletben rá ruházott feladatokhoz kapcsolódó ügyek tekintetében;”;

c) a 2. pont ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. a 2002/65/EK és az (EU) 2015/849 irányelv tekintetében azon hatáskörrel rendelkező hatóságok és szervek, amelyek biztosítják, hogy a hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások megfeleljenek ezen irányelvek előírásainak;”;

d) a 2. pont iii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„iii. a betétbiztosítási rendszerek tekintetében a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően a betétbiztosítási rendszereket működtető szervek, vagy amennyiben a betétbiztosítási rendszert egy magántulajdonban álló vállalkozás működteti, az említett irányelvnek megfelelően az e rendszereket felügyelő hatóság és az említett irányelv szerinti érintett közigazgatási hatóságok; továbbá”;

e) a 2. pont a következő v. és vi. alponttal egészül ki:

„v. a 2014/17/EU irányelv, a 2015/751 rendelet, az (EU) 2015/2366 irányelv, a 2009/110/EK irányelv, a 924/2009/EK rendelet és a 260/2012/EU rendelet szerinti illetékes hatóságok;

vi. a 2008/48/EK irányelv 20. cikkében említett testületek és hatóságok.”;

4. a 6. cikk a következőképpen módosul:

a) a 2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„2. az ügyvezető tanács, amely ellátja a 47. cikkben meghatározott feladatokat;”;

b) a 4. pontot el kell hagyni;

5. a 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az aa) pont helyébe a következő szöveg lép:

„aa) a pénzügyi intézmények felügyeletére az Unióban alkalmazandó naprakész uniós felügyeleti kézikönyv kidolgozása és fenntartása;”;

ii. a szöveg a következő ab) ponttal egészül ki:

„ab) a pénzügyi intézmények szanálására az Unióban alkalmazandó uniós szanálási kézikönyv kidolgozása és naprakészen tartása, amely meghatározza a bevált felügyeleti gyakorlatokat és a magas színvonalú módszertanokat és eljárásokat;”;

iii. az e) és az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) a felügyeleti eredmények következetességének fokozása érdekében megszervezi és lefolytatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok felülvizsgálatát, és – ezzel összefüggésben – iránymutatásokat és ajánlásokat bocsát ki, valamint megállapítja a bevált gyakorlatokat;

f) a hatáskörébe tartozó területen megfigyeli és értékeli a piaci fejleményeket, beleértve adott esetben különösen a háztartási hitelek és a kkv-knak nyújtott hitelek, valamint az innovatív pénzügyi szolgáltatások tendenciáival kapcsolatos fejleményeket;”;

iv. a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„h) elősegíti a betétesek, a fogyasztók és a befektetők védelmét;”;

b) az (1a) bekezdés a következő c) ponttal egészül ki:

„c) figyelembe veszi a technológiai innovációt, az innovatív és fenntartható üzleti modelleket, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők integrációját.”;

c) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a szöveg a következő ca) ponttal egészül ki:

„ca) ajánlásokat bocsát ki a 29a. és 31a. cikkben meghatározottak szerint;”;

ii. a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„h) összegyűjti a pénzügyi intézményekre vonatkozó szükséges információkat a 35. és 35b. cikkben előírtaknak megfelelően;”;

6. a 9. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság nyomon követi az új és a már fennálló pénzügyi tevékenységeket, és iránymutatásokat és ajánlásokat fogadhat el piacok biztonságának és megbízhatóságának, valamint a szabályozási és felügyeleti gyakorlatok konvergenciájának elősegítése érdekében.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Hatóság saját szerves részeként létrehoz egy valamennyi érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot és fogyasztóvédelmi hatóságot összefogó pénzügyi innovációs bizottságot annak érdekében, hogy koordinált megközelítést alakítson ki az új, illetve innovatív pénzügyi tevékenységek szabályozási és felügyeleti kezelése tekintetében, továbbá tanáccsal szolgáljon a Hatóságnak, amelyet az az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elé tud terjeszteni. A Hatóság a nemzeti adatvédelmi hatóságokat is bevonhatja a bizottságba.”;

7. a 16. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A Hatóság a tagállamok azon hatóságainak is címezhet iránymutatásokat és ajánlásokat, amelyeket e rendelet nem határoz meg illetékes hatóságként, de amelyek fel vannak hatalmazva az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok alkalmazásának biztosítására.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság – különleges körülményeket kivéve – nyilvános konzultációkat folytat az általa kibocsátandó iránymutatásokról és ajánlásokról, valamint elemzi az ilyen iránymutatások és ajánlások kibocsátásához kapcsolódó esetleges költségeket és hasznokat. Ezeknek a konzultációknak és elemzéseknek arányban kell állniuk az iránymutatás vagy ajánlás alkalmazási körével, jellegével és hatásával. A Hatóság

ezenkívül – különleges körülményeket kivéve – kikéri a 37. cikkben említett banki érdekképviseleti csoport véleményét vagy tanácsát.”;

c) a (4) bekezdés a következő mondattal egészül ki:

„A jelentésnek azt is ismertetnie kell, hogy a Hatóság mivel indokolta iránymutatásainak és ajánlásainak kiadását, és össze kell foglalnia az ezen iránymutatásokról és ajánlásokról folytatott nyilvános konzultációk során érkezett visszajelzéseket.”;

d) a szöveg a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Amennyiben a banki érdekképviseleti csoport tagjainak kétharmada úgy véli, hogy a Hatóság egyes iránymutatások vagy ajánlások kibocsátásával túllépte hatáskörét, e tagok indokolással ellátott véleményt küldhetnek a Bizottságnak.

A Bizottság az érintett iránymutatások vagy ajánlások kibocsátását indokoló magyarázatot kér a Hatóságtól. A Bizottság a Hatóság magyarázatának kézhezvételét követően megvizsgálja az iránymutatások vagy ajánlások hatályát a Hatóság hatáskörére tekintettel. Amennyiben a Bizottság úgy véli, hogy a Hatóság túllépte hatáskörét, és miután lehetőséget adott a Hatóságnak álláspontja kifejtésére, a Bizottság végrehajtási határozatot fogadhat el, előírva a Hatóság számára az érintett iránymutatások vagy ajánlások visszavonását. A Bizottság határozatát nyilvánosságra kell hozni.”;

8. a 17. cikk (2) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A 35. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül a Hatóság bármikor kellő indokolással és magyarázattal ellátott információkérést intézhet közvetlenül más hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz vagy az érintett pénzügyi intézményekhez, ha ezt szükségesnek tartja az uniós jog feltételezett megsértésének vagy alkalmazása elmulasztásának kivizsgálásához. A pénzügyi intézményekhez intézett, magyarázattal ellátott kérésben meg kell indokolni, hogy az információra miért van szükség az uniós jog feltételezett megsértésének vagy alkalmazása elmulasztásának kivizsgálásához.

A kérés címzettje indokolatlan késlekedés nélkül megadja a Hatóságnak a világos, pontos és teljes körű információkat.

Valamely pénzügyi intézményhez intézett információkérés esetén a Hatóság tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a kérésről. A Hatóság kérésére a hatáskörrel rendelkező hatóságok segítik a Hatóságot az információk megszerzésében.”;

9. a 19. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusokban meghatározott esetekben és a 17. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül a Hatóság a (2)–(4) bekezdésben meghatározott eljárással összhangban segítheti a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében az alábbi körülmények valamelyikének fennállása esetén:

a) egy vagy több érintett hatáskörrel rendelkező hatóság kérelmére, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem ért egyet egy másik hatáskörrel rendelkező hatóság eljárásával vagy egy intézkedésének, javasolt intézkedésének tartalmával vagy az eljárásának hiányával;

b) saját kezdeményezésére, amennyiben objektív kritériumok alapján megállapítható a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérés.

Azokban az esetekben, amelyekben az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok a hatáskörrel rendelkező hatóságok általi közös határozathozatalt írnak elő, nézeteltérés feltételezendő, ha az említett hatóságok nem hoztak közös határozatot az említett jogi aktusokban meghatározott határidőn belül.”;

b) a szöveg a következő (1a) és (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok a következő esetekben haladéktalanul értesítik a Hatóságot arról, hogy nem került sor megállapodás elérésére:

a) ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusok határidőt szabtak a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti megállapodás elérésére, és az alábbi események közül bármelyik bekövetkezik:

i. a határidő lejár;

ii. egy vagy több érintett hatáskörrel rendelkező hatóság objektív tényezők alapján arra a következtetésre jut, hogy nézeteltérés áll fenn;

b) ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusok nem szabtak határidőt a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti megállapodás elérésére, és az alábbi események közül bármelyik bekövetkezik:

i. egy vagy több érintett hatáskörrel rendelkező hatóság objektív tényezők alapján arra a következtetésre jut, hogy nézeteltérés áll fenn; vagy

ii. két hónap eltelt a valamely másik hatáskörrel rendelkező hatóság arra irányuló kérelmének a hatáskörrel rendelkező hatóság általi kézhezvétele óta, hogy az utóbbi tegyen intézkedést az említett uniós jogi aktusoknak való megfelelés érdekében, és a megkeresett hatóság még nem hozott a kérelmet teljesítő határozatot.

(1b) Az elnök megvizsgálja, hogy a Hatóságnak el kell-e járnia az (1) bekezdéssel összhangban. Ha a beavatkozásra a Hatóság saját kezdeményezésére kerül sor, a Hatóság tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a beavatkozással kapcsolatos határozatáról.

Ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok közös határozat meghozatalát írják elő, a Hatóságnak a 47. cikk (3a) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban történő határozathozataláig a közös határozathozatalban részt vevő összes hatáskörrel rendelkező hatóság elhalasztja az egyéni határozathozatalt. Ha a Hatóság úgy határoz, hogy eljár, a közös határozathozatalban részt vevő összes hatáskörrel rendelkező hatóság elhalasztja határozathozatalát a (2) és (3) bekezdésben meghatározott eljárás befejezéséig.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a (2) bekezdésben említett egyeztető szakasz végéig az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok nem jutottak megállapodásra, a Hatóság határozatot hozhat, amelyben felszólítja az említett hatóságokat egyedi intézkedések meghozatalára vagy valamely konkrét intézkedés mellőzésére az ügy rendezése és az uniós jognak való megfelelés biztosítása érdekében. A Hatóság határozata kötelező az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokra nézve. A Hatóság határozata megkövetelheti, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok vonják vissza vagy módosítsák az általuk

meghozott határozatot, vagy éljenek a vonatkozó uniós jog által biztosított hatásköreikkel.”;

d) a szöveg a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A Hatóság tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a (2) és (3) bekezdés szerinti eljárások eredményéről és – adott esetben – a (3) bekezdés alapján hozott határozatáról.”;

e) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Szerződés 258. cikke szerinti bizottsági hatáskörök sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a Hatóság határozatának, és így nem biztosítja, hogy a pénzügyi intézmény teljesítse az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok értelmében rá közvetlenül alkalmazandó előírásokat, a Hatóság a pénzügyi intézménynek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az uniós jog szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve a tevékenység megszüntetését is.”;

10. a 22. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1a) bekezdést el kell hagyni;

b) a (4) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E célok érdekében a Hatóság gyakorolhatja az ezen rendelet által ráruházott hatásköröket, ideértve a 35. és 35b. cikkben foglaltakat is.”;

11. a 29. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a szöveg a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) kibocsátja a stratégiai felügyeleti tervet a 29a. cikkel összhangban;”;

ii. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a vonatkozó uniós jogszabályokban előírt, alkalmazandó titoktartási és adatvédelmi rendelkezések teljes mértékű tiszteletben tartása mellett elősegíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti, valamennyi releváns kérdéssel – ideértve adott esetben a kiberbiztonságot és a kibertámadásokat is – kapcsolatos hatékony, kétoldalú és többoldalú információcserét;”;

iii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) ágazati és szektorok közötti képzési programokat dolgoz ki – a technológiai innovációra tekintettel is –, megkönnyíti a személyzeti csereprogramokat, és a hatáskörrel rendelkező hatóságokat ösztönzi a szakemberek kirendelési rendszerének és egyéb eszközöknek az intenzívebb használatára.”;

b) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Egy közös felügyeleti kultúra kialakítása érdekében a Hatóság a pénzügyi intézmények változó üzleti gyakorlatának és üzleti modelljeinek figyelembevételével a pénzügyi intézmények felügyeletére az Unióban alkalmazandó naprakész uniós felügyeleti kézikönyvet dolgoz ki és tart fenn. A Hatóság egy, a pénzügyi intézmények szanálására az Unióban alkalmazandó naprakész uniós szanálási kézikönyvet is kidolgoz és fenntart. Az uniós felügyeleti kézikönyv és az uniós szanálási kézikönyv egyaránt meghatározza a bevált felügyeleti gyakorlatokat és a magas színvonalú módszertanokat és eljárásokat.”;

12. a szöveg a következő 29a. cikkel egészül ki:

„29a. cikk

Stratégiai felügyeleti terv

(1) A [XXX illessze be a módosító rendeletre való hivatkozást] rendelet alkalmazásának megkezdésekor és azt követően minden harmadik év március 31-ig a Hatóság a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak címzett ajánlást bocsát ki, amelyben meghatározza a stratégiai felügyeleti célkitűzéseket és prioritásokat (a továbbiakban: stratégiai felügyeleti terv), figyelembe véve a hatáskörrel rendelkező hatóságok hozzájárulásait. A Hatóság tájékoztatásul továbbítja a stratégiai felügyeleti tervet az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, és nyilvánosságra hozza azt honlapján.

A stratégiai felügyeleti terv konkrét prioritásokat állapít meg a felügyeleti tevékenységek tekintetében a következetes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlatok, valamint az uniós jog közös, egységes és következetes alkalmazásának elősegítése, továbbá a 32. cikkel összhangban azonosított lényeges mikroprudenciális tendenciák, esetleges kockázatok és gyenge pontok kezelése érdekében.

(2) Minden év szeptember 30-ig az összes hatáskörrel rendelkező hatóság benyújtja a következő évre vonatkozó éves munkaprogramjának tervezetét a Hatóságnak értékelés céljából, és kifejezetten meghatározza, hogy a programtervezet miként áll összhangban a stratégiai felügyeleti tervvel.

Az éves munkaprogram tervezete tartalmazza a felügyeleti tevékenységek konkrét célkitűzéseit és prioritásait, valamint az éves munkaprogram tervezetét benyújtó hatáskörrel rendelkező hatóság által az említett program által felölelt év során megvizsgálandó pénzügyi intézmények, piaci gyakorlatok és magatartások, valamint pénzügyi piacok kiválasztásának mennyiségi és minőségi szempontjait.

(3) A Hatóság értékeli az éves munkaprogram tervezetét, és a stratégiai felügyeleti tervben meghatározott prioritások meg nem valósítása lényeges kockázatának fennállása esetén a Hatóság ajánlást intéz az érintett hatáskörrel rendelkező hatósághoz az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság éves munkaprogramjának a stratégiai felügyeleti tervvel való összehangolása érdekében.

A hatáskörrel rendelkező hatóság minden év december 31-ig elfogadja éves munkaprogramját ezen ajánlásokat figyelembe véve.

(4) Minden év március 31-ig az összes hatáskörrel rendelkező hatóság megküldi a Hatóságnak az éves munkaprogram végrehajtásáról szóló jelentését.

A jelentésnek legalább a következő információkat kell tartalmaznia:

a) a felügyeleti tevékenységek, a pénzügyi intézményekre, piaci gyakorlatokra és magatartásokra, valamint pénzügyi piacokra vonatkozó vizsgálatok leírása, továbbá az uniós és a nemzeti jog megsértéséért felelős pénzügyi intézményekkel szemben előírt igazgatási intézkedésekre és kiszabott szankciókra vonatkozó információk;

b) az elvégzett és az éves munkaprogramban nem tervezett tevékenységek leírása;

c) az éves munkaprogramban előírt, el nem végzett tevékenységek és a program nem teljesített célkitűzéseinek listája, valamint az említett tevékenységek elvégzése és az említett célkitűzések elérése elmulasztásának okai.

(5) A Hatóság értékeli a hatáskörrel rendelkező hatóságok végrehajtási jelentéseit. A stratégiai felügyeleti tervben meghatározott prioritások meg nem valósítása lényeges kockázatának fennállása esetén a Hatóság ajánlást intéz valamennyi érintett hatáskörrel rendelkező hatósághoz azt illetően, hogy miként orvosolhatók tevékenységeik releváns hiányosságai.

A jelentések és saját kockázatértékelése alapján a Hatóság azonosítja a hatáskörrel rendelkező hatóság azon tevékenységeit, amelyek kritikusak a stratégiai felügyeleti terv teljesítése szempontjából, és – adott esetben – elvégzi e tevékenységek felülvizsgálatát a 30. cikk alapján.

(6) A Hatóság az éves munkaprogramok értékelése során azonosított legjobb gyakorlatokat nyilvánosságra hozza.”;

13. a 30. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk címe helyébe a következő szöveg lép:

„A hatáskörrel rendelkező hatóságok felülvizsgálatai”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság a felügyeleti eredmények konzisztenciájának erősítése érdekében a hatáskörrel rendelkező hatóságok néhány vagy összes tevékenységéről rendszeres időközönként felülvizsgálatokat végez. E célból a Hatóság a felülvizsgált hatáskörrel rendelkező hatóságok objektív értékelését és összehasonlítását lehetővé tevő módszereket dolgoz ki. A felülvizsgálatok során figyelembe kell venni a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal kapcsolatban meglévő információkat és korábban végzett értékeléseket, beleértve a Hatóságnak a 35. cikkel összhangban szolgáltatott összes információt és az érdekeltektől származó összes információt is.”;

c) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) E cikk alkalmazásában a Hatóság kizárólag a Hatóság személyzetéből álló felülvizsgálati bizottságot hoz létre. A Hatóság egyes feladatokat vagy döntéseket a felülvizsgálati bizottságra ruházhat át.”;

d) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A felülvizsgálatok többek között értékelik:”;

ii. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a hatáskörrel rendelkező hatóság erőforrásainak, függetlensége mértékének és irányítási hátterének megfelelőségét, különös tekintettel az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusok hatékony alkalmazására és a piaci fejleményekre való reagálás képességére;”;

e) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Hatóság jelentést készít a felülvizsgálat eredményeiről. E jelentés megindokolja és meghatározza a felülvizsgálat eredményeként előirányzott nyomonkövetési intézkedéseket. E nyomonkövetési intézkedések a 16. cikk szerinti

iránymutatások és ajánlások, valamint a 29. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti véleményezés formájában fogadhatók el.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek a kibocsátott iránymutatásoknak és az ajánlásoknak. Ha a hatáskörrel rendelkező hatóságok nem teszik meg a jelentésben meghatározott nyomonkövetési intézkedéseknek megfelelő intézkedéseket, a Hatóság nyomonkövetési jelentést ad ki.

A Hatóság a szabályozástechnikai standardtervezetek vagy végrehajtás-technikai standardtervezetek 10–15. cikk szerinti, illetve az iránymutatások vagy ajánlások 16. cikk szerinti kidolgozásakor figyelembe veszi a felülvizsgálat eredményét és a feladatainak ellátása során általa szerzett minden más információt a legmagasabb színvonalú felügyeleti gyakorlatok konvergenciájának biztosítása érdekében.”;

f) a szöveg a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A Hatóság véleményt nyújt be a Bizottságnak minden esetben, ha – a felülvizsgálat eredményére vagy a feladatainak ellátása során általa beszerzett más információkra tekintettel – úgy véli, hogy a pénzügyi intézményekre vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságokra alkalmazandó szabályok további harmonizációja szükséges.”;

g) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

(4) A Hatóság közzéteszi a (3) bekezdésben említett jelentéseket – a nyomonkövetési jelentéseket is beleértve –, kivéve, ha a közzététel veszélyeztetheti a pénzügyi rendszer stabilitását. A felülvizsgálatnak alávetett hatáskörrel rendelkező hatóságot bármely jelentés közzététele előtt fel kell hívni észrevételeinek benyújtására. Ezen észrevételeket nyilvánosságra kell hozni, kivéve, ha a közzététel veszélyeztetheti a pénzügyi rendszer stabilitását.”;

14. a 31. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a technológiai innovációra támaszkodó piacműködtetők vagy termékek piacára történő belépés megkönnyítésére irányuló tevékenységét illetően a Hatóság elősegíti a felügyeleti konvergenciát, különösen az információk és a bevált gyakorlatok cseréje révén. A Hatóság adott esetben iránymutatásokat vagy ajánlásokat fogadhat el a 16. cikkel összhangban.”;

15. a szöveg a következő 31a. cikkel egészül ki:

„31a. cikk

A tevékenységek átruházásának és kiszervezésének, valamint a kockázat átruházásának koordinációja

(1) A Hatóság a (2), (3), valamint a (4) és (5) bekezdéssel összhangban folyamatosan koordinálja a hatáskörrel rendelkező hatóságok felügyeleti intézkedéseit annak érdekében, hogy elősegítse a felügyeleti konvergenciát a tevékenységek pénzügyi intézmények általi átruházásának és kiszervezésének területén, valamint a kockázat általuk történő átruházásával kapcsolatban.

(2) A hatáskörrel rendelkező hatóságok tájékoztatják a Hatóságot, ha az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság felügyelete alatt álló pénzügyi intézménnyel kapcsolatos engedélyezést vagy nyilvántartásba vételt szándékoznak végezni az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusokkal összhangban, és ha a pénzügyi

intézmény üzleti terve a pénzügyi intézmény tevékenységei lényeges részének vagy fő feladatai bármelyikének harmadik országokba történő kiszervezését vagy átruházását, illetve a pénzügyi intézmény tevékenységei lényeges részével járó kockázat harmadik országokba történő átruházását foglalja magában annak érdekében, hogy a pénzügyi intézmény kihasználja az uniós szintű engedély előnyeit, miközben az alapvető tevékenységeket vagy feladatokat lényegében az Unión kívül végzi. A Hatóság részére nyújtott tájékoztatásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye a Hatóság általi megfelelő értékelést.

Ha a Hatóság szükségesnek véli, hogy véleményt adjon ki egy hatáskörrel rendelkező hatóság részére az első albekezdés szerinti tájékoztatás tárgyát képező engedélyezés vagy nyilvántartásba vétel uniós jognak vagy a Hatóság által elfogadott iránymutatásoknak, ajánlásoknak vagy véleményeknek való megfelelésének hiányával kapcsolatban, a Hatóság erről az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság általi tájékoztatás kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot. Ebben az esetben az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság megvárja a Hatóság véleményét a nyilvántartásba vétel vagy az engedélyezés elvégzése előtt.

A Hatóság kérésére a hatáskörrel rendelkező hatóság a kérés kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül információt szolgáltat a felügyelete alatt álló pénzügyi intézménynek az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusokkal összhangban történő engedélyezéséről vagy nyilvántartásba vételéről szóló határozataival kapcsolatban.

A Hatóság az uniós jogban meghatározott határidők sérelme nélkül legkésőbb az első albekezdés szerinti tájékoztatás kézhezvételétől számított 2 hónapon belül kiadja véleményét.

(3) A pénzügyi intézmény tájékoztatja a hatáskörrel rendelkező hatóságot tevékenységei lényeges részének vagy fő feladatai bármelyikének harmadik országban letelepedett más szervezetnek vagy saját fiókjának történő kiszervezéséről vagy arra történő átruházásáról és a tevékenységeinek lényeges részével járó kockázat harmadik országban letelepedett más szervezetre vagy saját fiókjára történő átruházásáról. Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság félévente tájékoztatja a Hatóságot az ilyen tájékoztatásokról.

A 35. cikk sérelme nélkül a Hatóság kérésére a hatáskörrel rendelkező hatóság információt szolgáltat a pénzügyi intézmények kiszervezési, átruházási vagy kockázatátruházási intézkedéseivel kapcsolatban.

A Hatóság nyomon követi, hogy az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok ellenőrzik-e, hogy az első albekezdésben említett kiszervezési, átruházási vagy kockázatátruházási intézkedések megtételére az uniós joggal összhangban kerül-e sor, hogy azok megfelelnek-e a Hatóság iránymutatásainak, ajánlásainak vagy véleményeinek, és hogy azok nem akadályozzák-e a hatáskörrel rendelkező hatóságok általi hatékony felügyeletet és a végrehajtást valamely harmadik országban.

(4) A Hatóság – többek között valamely határozat felülvizsgálatára vagy valamely engedély visszavonására irányuló – ajánlásokat intézhet az érintett hatáskörrel rendelkező hatósághoz. Ha az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság 15 munkanapon belül nem tesz eleget a Hatóság ajánlásainak, a hatáskörrel rendelkező

hatóságnak ezt meg kell indokolnia, a Hatóságnak pedig ezen indokolással együtt nyilvánosságra kell hoznia ajánlását.”;

16. a 32. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A Hatóság legalább évente dönt arról, hogy el kell-e végezni a (2) bekezdés szerinti egész Unióra kiterjedő értékelést, és döntésének indokairól tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot. Amennyiben ilyen egész Unióra kiterjedő értékelés készül, és a Hatóság azt megfelelőnek ítéli, közzéteszi az egyes részt vevő pénzügyi intézményekre vonatkozó eredményeket.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok szakmai titoktartási kötelezettségei nem akadályozzák a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a (2) bekezdés szerinti egész Unióra kiterjedő értékelés eredményének közzétételében vagy az ilyen értékelés eredményének a Hatósághoz annak érdekében történő továbbításában, hogy a Hatóság közzétegye a pénzügyi intézmények ellenállóképessége egész Unióra kiterjedő értékelésének eredményeit.”;

b) a (3a) és (3b) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3a) A Hatóság előírhatja a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak célzott felülvizsgálatok elvégzését. A módszerek, gyakorlatok és eredmények összehasonlíthatóságának és megbízhatóságának biztosítása érdekében a 21. cikknek megfelelően és az abban rögzített feltételek szerint előírhatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára helyszíni vizsgálatok elvégzését, és maga is részt vehet e helyszíni vizsgálatokon.”;

17. a 33. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság a Bizottság kifejezett tanácsadás iránti kérelmére, vagy ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok ezt írják elő, segítséget nyújt a Bizottságnak a harmadik országbeli szabályozási és felügyeleti rendszerek egyenértékűségével kapcsolatos határozatok előkészítésében.”;

b) a szöveg a következő (2a), (2b) és (2c) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A Hatóság nyomon követi az azon harmadik országokban bekövetkezett szabályozási és felügyeleti fejleményeket, alkalmazott végrehajtási gyakorlatokat és bekövetkezett releváns piaci fejleményeket, amelyek tekintetében a Bizottság egyenértékűségi határozatokat fogadott el az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusoknak megfelelően, annak ellenőrzése érdekében, hogy továbbra is teljesülnek-e az említett határozatok meghozatalának alapjául szolgáló kritériumok és az azokban rögzített feltételek. A Hatóság évente bizalmas jelentést nyújt be megállapításairól a Bizottságnak.

Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusokban meghatározott különleges követelmények sérelme nélkül és az (1) bekezdés második mondatában foglalt feltételek mellett a Hatóság együttműködik azon harmadik országok érintett hatáskörrel rendelkező hatóságaival, és – adott esetben – szanálási hatóságaival is, amelyek jogi és felügyeleti rendszereit egyenértékűnek fogadták el. Ezen együttműködésnek az említett harmadik országok érintett hatóságaival kötött igazgatási megállapodásokon kell alapulnia. A Hatóság az alábbiakra vonatkozó rendelkezéseket foglal az ilyen igazgatási megállapodásokba azok megtárgyalásakor:

a) azon mechanizmusok, amelyek lehetővé teszik a Hatóság számára, hogy megszerezze a vonatkozó információkat, ideértve a szabályozási rendszerre, a felügyeleti szemléletmódra, a releváns piaci fejleményekre és bármely olyan változásra vonatkozó információkat is, amely hatással lehet az egyenértékűségi határozatra;

b) a szükséges mértékben az ilyen egyenértékűségi határozatok nyomon követése, a felügyeleti tevékenységek – ideértve szükség esetén a helyszíni vizsgálatokat is – koordinációjával kapcsolatos eljárások.

A Hatóság tájékoztatja a Bizottságot, ha egy harmadik ország hatáskörrel rendelkező hatósága megtagadja ilyen igazgatási megállapodás megkötését vagy a hatékony együttműködést. A Bizottság figyelembe veszi ezen információt a vonatkozó egyenértékűségi határozatok felülvizsgálatakor.

(2b) Ha a Hatóság a (2a) bekezdésben említett harmadik országokban a szabályozási, felügyeleti vagy végrehajtási gyakorlatokkal kapcsolatos olyan fejleményeket észlel, amelyek hatással lehetnek az Unió vagy egy vagy több tagállam pénzügyi stabilitására, a piac integritására vagy a befektetők védelmére, illetve a belső piac működésére, erről bizalmasan és haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot.

A Hatóság évente bizalmas jelentést nyújt be a Bizottságnak a (2a) bekezdésben említett harmadik országokban bekövetkezett szabályozási, felügyeleti, végrehajtási és piaci fejleményekről, különös tekintettel azoknak a pénzügyi stabilitás, a piac integritása, a befektetők védelme vagy a belső piac működése szempontjából betöltött jelentőségére.

(2c) A hatáskörrel rendelkező hatóságok előzetesen tájékoztatják a Hatóságot azon szándékukról, hogy igazgatási megállapodást kívánnak kötni harmadik országbeli felügyeleti hatóságokkal az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok által szabályozott területek bármelyikén, ideértve a harmadik országbeli szervezetek fiókjaival kapcsolatos megállapodásokat is. A hatáskörrel rendelkező hatóságok ezzel egyidejűleg az ilyen tervezett megállapodások tervezetét is a Hatóság rendelkezésére bocsátják.

A Hatóság igazgatási modellmegállapodásokat dolgozhat ki következetes, hatékony és eredményes uniós felügyeleti gyakorlatok létrehozása és a nemzetközi felügyeleti koordináció megerősítése céljából. A hatáskörrel rendelkező hatóságok a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy kövessék az ilyen modellmegállapodásokat.

A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésébe belefoglalja a felügyeleti hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel vagy harmadik országok közigazgatásával kötött igazgatási megállapodásokra, a Hatóság által az egyenértékűségi határozatok előkészítésében a Bizottságnak nyújtott segítségre és a Hatóság által a (2a) bekezdéssel összhangban folytatott nyomonkövetési tevékenységre vonatkozó információkat.”;

18. a 34. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 2013/36/EK irányelv 22. cikke szerinti és ezen irányelv szerint két vagy több tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak konzultációját igénylő értékelésére tekintettel, a Hatóság valamely érintett hatáskörrel rendelkező hatóság kérelmére véleményt bocsáthat ki és tehet közzé az ilyen értékelésről, kivéve az említett irányelv 23. cikke (1) bekezdésének e) pontjában foglalt kritériumokkal kapcsolatban. A véleményt haladéktalanul, de mindenképpen

az említett irányelv szerinti értékelési időszak vége előtt kiadják. A 35. és 35b. cikk alkalmazandó azon területekre, amelyek tekintetében a Hatóság véleményt adhat ki.”;

19. a 35. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1), (2) és (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság kérelmére a hatáskörrel rendelkező hatóságok a Hatóság rendelkezésére bocsátják az e rendelet által ráruházott feladatok elvégzéséhez szükséges összes információt, feltéve, hogy jogszerűen hozzáférnek a szóban forgó információkhoz.

A rendelkezésre bocsátott információnak pontosnak és teljes körűnek kell lennie, és azt a Hatóság által meghatározott határidőn belül kell benyújtani.

(2) A Hatóság kérheti, hogy az információt rendszeres időközönként és a megadott formátumban vagy a Hatóság által jóváhagyott összehasonlítható sablonokban bocsássák rendelkezésére. E kérelmeket lehetőség szerint egységes jelentéstételi formátumban kell eljuttatni.

(3) A hatáskörrel rendelkező hatóság kellően indokolt kérelmére a Hatóság az ágazati jogszabályokban és e rendelet 70. cikkében megállapított szakmai titoktartási szabályokkal összhangban átad minden olyan információt, amelyre a hatáskörrel rendelkező hatóságnak feladatai elvégzéséhez szüksége van.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Ha az (1) bekezdéssel összhangban kért információ nem áll rendelkezésre, vagy azt a hatáskörrel rendelkező hatóságok nem bocsátották rendelkezésre a Hatóság által meghatározott határidőn belül, a Hatóság kellő indokolással és magyarázattal ellátott kérést intézhet az alábbiak bármelyikéhez:

a) egyéb, felügyeleti feladatokkal megbízott hatóságok;

b) az érintett tagállam pénzügyekre hatáskörrel rendelkező minisztériuma, amennyiben az rendelkezik prudenciális információkkal;

c) az érintett tagállam nemzeti központi bankja;

d) az érintett tagállam statisztikai hivatala.

A Hatóság kérésére a hatáskörrel rendelkező hatóságok segítik a Hatóságot az említett információk megszerzésében.”;

c) a (6) és a (7a) bekezdést el kell hagyni;

20. a szöveg a következő 35a–35h. cikkel egészül ki:

„35a. cikk

A 35b. cikkben említett hatáskörök gyakorlása

A 35b. cikkel összhangban a Hatóságra, a Hatóság valamely tisztviselőjére vagy a Hatóság által felhatalmazott valamely személyre ruházott hatáskörök nem használhatók fel olyan információk vagy dokumentumok kiszolgáltatásának az előírására, amelyekre titoktartási kötelezettség vonatkozik.

35b. cikk

Pénzügyi intézményekhez, holdingtársaságokhoz vagy érintett pénzügyi intézmények fiókjaihoz és egy pénzügyi csoporton vagy konglomerátumon belüli, szabályozás alá nem tartozó operatív szervezetekhez intézett információkérés

(1) Ha a 35. cikk (1) vagy (5) bekezdése alapján kért információ nem áll rendelkezésre, vagy azt nem bocsátották rendelkezésre a Hatóság által meghatározott határidőn belül, a Hatóság egyszerű kérés vagy határozat útján kérheti az alábbi intézményektől és szervezetektől, hogy bocsássanak rendelkezésre az e rendelet szerinti feladatainak ellátását számára lehetővé tevő minden szükséges információt:

a) az érintett pénzügyi intézményektől;

b) holdingtársaságoktól vagy egy érintett pénzügyi intézmény fiókjaitól;

c) egy pénzügyi csoporton vagy konglomerátumon belüli, szabályozás alá nem tartozó operatív szervezetektől, amelyek az érintett pénzügyi intézmények pénzügyi tevékenységei vonatkozásában jelentősek.

(2) Az (1) bekezdés szerinti egyszerű információkérés:

a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;

b) meghatározza a kérés célját;

c) részletesen meghatározza a kért információt;

d) meghatározza az információnyújtás határidejét;

e) rögzíti, hogy az információszolgáltatásra kért személy nem köteles megadni az információt, viszont amennyiben önkéntesen válaszol a kérésre, a nyújtott információ nem lehet a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető;

f) feltünteti a 35c. cikkel összhangban abban az esetben kiszabandó pénzbírság összegét, ha a nyújtott információ nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető.

(3) Határozat útján történő információkérés esetén a Hatóság:

a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;

b) meghatározza a kérés célját;

c) részletesen meghatározza a kért információt;

d) meghatározza az információnyújtás határidejét;

e) feltünteti a 35d. cikkben arra az esetre előírt kényszerítő bírságot, ha a nyújtott információ hiányos;

f) felhívja a figyelmet a 35c. cikkben arra az esetre előírt pénzbírságra, ha a kérdésre adott válasz nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető;

g) felhívja a figyelmet arra, hogy a 60. és 61. cikk értelmében a határozat ellen fellebbezni lehet a fellebbviteli tanács előtt, és a határozat felülvizsgáltatható az Európai Unió Bíróságával.

(4) A kért információkat az (1) bekezdésben felsorolt érintett intézmények és szervezetek vagy képviselőik, jogi személyek vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetében pedig a törvény vagy az alapszabályuk által képviseletükre felhatalmazott személyek szolgáltatják. A megfelelően

meghatalmazott ügyvédek szintén jogosultak az ügyfelük nevében az információk benyújtására. Utóbbiak teljes felelősséggel tartoznak, ha a szolgáltatott információ hiányos, a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető.

(5) A Hatóság haladéktalanul megküldi az egyszerű kérés vagy a határozat másolatát azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának, amelynek területén az (1) bekezdésben felsorolt, az információkérés által érintett szervezet székhellyel rendelkezik vagy letelepedett.

(6) A Hatóság kizárólag az e rendelet által ráruházott feladatok elvégzése céljára használhatja az e cikkel összhangban kapott bizalmas információt.

35c. cikk

A pénzbírságok kiszabásának eljárási szabályai

(1) Amennyiben a Hatóság az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a 35d. cikk (1) bekezdésében említett jogsértés elkövetésének alapos gyanúja, akkor a Hatóságon belül egy független vizsgálatvezetőt jelöl ki az ügy kivizsgálására. A kijelölt tisztviselő nem vehet részt, és a múltban sem vehetett részt sem közvetlenül, sem közvetetten a 35b. cikk (1) bekezdésében felsorolt intézmények vagy szervezetek közvetlen vagy közvetett felügyeletében, és feladatait a felügyeleti tanácstól függetlenül látja el.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatvezető a vizsgálat által érintett személyek észrevételeinek figyelembevételével kivizsgálja a feltételezett jogsértéseket, és a megállapításait tartalmazó teljes ügyiratot benyújtja a felügyeleti tanácsnak.

(3) A vizsgálatvezető a feladatainak elvégzése érdekében jogosult a 35b. cikknek megfelelően információt kérni.

(4) A vizsgálatvezető a feladatainak végzése során hozzáférhet minden olyan dokumentumhoz és információhoz, amelyet a Hatóság a felügyeleti tevékenységei során összegyűjtött.

(5) A vizsgálatvezető a vizsgálat befejezésekor, mielőtt benyújtaná a megállapításait tartalmazó ügyiratot a felügyeleti tanácsnak, lehetőséget ad a vizsgálat által érintett személyeknek a vizsgálat tárgyával kapcsolatos meghallgatásra. A vizsgálatvezető kizárólag olyan tényekre alapozhatja a megállapításait, amelyekkel kapcsolatban az érintett személyek lehetőséget kaptak arra, hogy megtegyék észrevételeiket.

(6) A vizsgálat által érintett személyek védelemhez való jogát az e cikknek megfelelően lefolytatott vizsgálat során teljes mértékben tiszteletben kell tartani.

(7) A megállapításait tartalmazó ügyirat felügyeleti tanácsnak történő benyújtásakor a vizsgálatvezető tájékoztatja a vizsgálat által érintett személyeket. A vizsgálat által érintett személyeknek jogukban áll betekinteni az ügyiratba, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a harmadik feleket érintő bizalmas információkra.

(8) A vizsgálatvezető megállapításait tartalmazó ügyirat alapján, valamint, amennyiben ezt a vizsgálat által érintett személyek kérik, e személyeknek a 35f. cikk szerinti meghallgatását követően a Hatóság határoz arról, hogy a vizsgálat által érintett személyek elkövették-e a 35d. cikk (1) bekezdésében említett egy vagy több jogsértést, és amennyiben igen, az említett cikknek megfelelően intézkedést hoz.

(9) A vizsgálatvezető nem vesz részt a felügyeleti tanács megbeszélésein, és más módon sem avatkozik bele a felügyeleti tanács döntéshozatalába.

(10) A Bizottság a 75a. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabásával kapcsolatos jogkör gyakorlására vonatkozó eljárási szabályok meghatározása céljából, beleértve az alábbiakra vonatkozó rendelkezéseket is:

a) a védelemhez való jog,

b) határidők,

c) a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok beszedésének módja,

d) a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabására és végrehajtására vonatkozó elévülési idők.

(11) A Hatóság az ügyet büntetőeljárás megindítása céljából az érintett nemzeti hatóságok elé terjeszti, amennyiben az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja. Emellett a Hatóság nem szab ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot olyan esetekben, amikor azonos vagy lényegében azonos tényállás alapján, a nemzeti jog szerint lefolytatott büntetőeljárás eredményeképpen korábban már jogerős felmentő vagy elmarasztaló ítélet született.

35d. cikk

Pénzbírságok

(1) A Hatóság pénzbírságot kiszabó határozatot fogad el, ha megállapítja, hogy a 35b. cikk (1) bekezdésében felsorolt intézmény vagy szervezet szándékosan vagy gondatlanságból elmulasztott információt szolgáltatni a 35b. cikk (3) bekezdése szerinti információkérő határozat nyomán, vagy hiányos, a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető információt szolgáltatott a 35b. cikk (2) bekezdése szerinti egyszerű információkérésre vagy határozatra adott válaszban.

(2) Az (1) bekezdésben említett pénzbírság alapösszege legalább 50 000 EUR, de legfeljebb 200 000 EUR.

(3) A pénzbírság (2) bekezdésben említett alapösszegének meghatározásakor a Hatóság az érintett intézmény vagy szervezet előző üzleti évből származó éves árbevételét veszi figyelembe, és az alapösszeg:

a) az alsó értékhatár közelében lesz azon szervezetek esetében, amelyek éves árbevétele nem éri el a 10 millió EUR-t;

b) az értékhatárok alkotta sáv közepének közelében lesz azon szervezetek esetében, amelyek éves árbevétele 10 és 50 millió EUR közé esik;

c) a felső értékhatár közelében lesz azon szervezetek esetében, amelyek éves árbevétele meghaladja az 50 millió EUR-t.

A (2) bekezdésben meghatározott értékhatárokon belül megállapított alapösszegeket szükség esetén, súlyosbító vagy enyhítő körülmények figyelembevételével, az (5) bekezdésben meghatározott megfelelő együtthatók szerint ki kell igazítani.

A megfelelő súlyosbító együttható egyesével alkalmazandó az alapösszegre. Ha több súlyosbító együttható is alkalmazandó, az alapösszeghez hozzá kell adni azokat az

összegeket, amelyeket az alapösszeg és az egyes súlyosbító együtthatók alkalmazásával kapott összegek különbségeiként kapunk.

A megfelelő enyhítő együttható egyesével alkalmazandó az alapösszegre. Ha több enyhítő együttható is alkalmazandó, az alapösszegből ki kell vonni azokat az összegeket, amelyeket az alapösszeg és az egyes enyhítő együtthatók alkalmazásával kapott összegek különbségeiként kapunk.

(4) A (2) bekezdésben említett alapösszegre kumulatív módon az alábbi korrekciós együtthatókat kell alkalmazni a következők alapján:

a) a súlyosbító tényezőkhöz kapcsolódó korrekciós együtthatók a következők:

i. a jogsértés ismétlődő elkövetése esetén minden egyes elkövetés után további 1,1-es együttható alkalmazandó;

ii. ha a jogsértés időtartama meghaladja a 6 hónapot, az alkalmazandó együttható 1,5;

iii. a jogsértés szándékos elkövetése esetén alkalmazandó együttható 2;

iv. ha a jogsértés azonosítása óta nem tettek semmilyen lépést annak orvoslására, az alkalmazandó együttható 1,7;

v. ha a szervezet felső vezetése nem működött együtt a Hatósággal, az alkalmazandó együttható 1,5;

b) az enyhítő tényezőkhöz kapcsolódó korrekciós együtthatók a következők:

i. ha a jogsértés időtartama nem éri el a 10 munkanapot, az alkalmazandó együttható 0,9;

ii. ha az intézmény vagy szervezet felső vezetése bizonyítani tudja, hogy minden szükséges lépést megtettek a 35. cikk (6a) bekezdése szerinti kérés teljesítése elmulasztásának megakadályozására, az alkalmazandó együttható 0,7;

iii. ha a szervezet gyorsan, hatékonyan és maradéktalanul a Hatóság tudomására hozta a jogsértést, az alkalmazandó együttható 0,4;

iv. ha a szervezet önkéntes intézkedéseket hozott annak biztosítására, hogy a jövőben ne kerülhessen sor hasonló jogsértés elkövetésére, az alkalmazandó együttható 0,6.

(5) A (2) és a (3) bekezdés ellenére, a pénzbírság teljes összege nem haladhatja meg az érintett szervezet által az előző üzleti évben elért éves árbevétel 20 %-át, kivéve, ha a szervezet közvetlenül vagy közvetve pénzügyi előnyhöz jutott a jogsértés révén. Ebben az esetben a pénzbírság teljes összegének legalább ezt a pénzügyi előnyt el kell érnie.

35e. cikk

Kényszerítő bírságok

(1) A Hatóság kényszerítő bírságot kiszabó határozatokat fogad el annak érdekében, hogy kötelezze a 35b. cikk (1) bekezdésében említett intézményeket vagy

szervezeteket a 35b. cikk (3) bekezdésével összhangban határozat útján kért információszolgáltatásra.

(2) A kényszerítő bírságnak hatékonynak és arányosnak kell lennie. Az kényszerítő bírságot naponként kell kiszabni, addig, amíg az érintett intézmény vagy szervezet eleget nem tesz az (1) bekezdésben említett vonatkozó határozatnak.

(3) A (2) bekezdés ellenére, a kényszerítő bírság összege az érintett intézmény vagy szervezet előző üzleti évre vonatkozó átlagos napi árbevételének 3 %-a. Az összegeket a kényszerítő bírságot kiszabó határozatban megállapított időponttól kezdődően kell kiszámítani.

(4) Az kényszerítő bírság a Hatóság határozatáról szóló értesítést követő legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki.

35f. cikk

Meghallgatáshoz való jog

(1) A 35d. és a 35e. cikk szerinti, pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot kiszabó határozat meghozatala előtt a Hatóság meghallgatási lehetőséget biztosít az információkérés által érintett intézmény vagy szervezet számára.

A Hatóság csak olyan megállapításokra alapozhatja a határozatát, amelyekkel kapcsolatban az érintett intézményeknek vagy szervezeteknek lehetőségük volt észrevételt tenni.

(2) Az intézmény vagy szervezet (1) bekezdésben említett védelemhez való jogát az eljárás során teljes mértékben tiszteletben kell tartani. Az intézménynek vagy szervezetnek jogában áll betekinteni a Hatóság ügyiratába, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelmére irányuló jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra és a Hatóság belső előkészítő dokumentumaira.

35g. cikk

A pénzbírságok és a kényszerítő bírságok közzététele, jellege, behajtása és elhelyezése

(1) A 35d. és a 35e. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok közigazgatási jellegűek és behajthatóak.

(2) A pénzbírság és a kényszerítő bírság behajtására annak a tagállamnak a hatályos eljárásjogi szabályai vonatkoznak, amelynek területén a behajtásra sor kerül. A pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot kiszabó határozatot végrehajtási záradékkal az a hatóság látja el – a határozat hitelességének vizsgálatán kívül minden más alaki követelmény nélkül –, amelyet az egyes tagállamok erre a célra kijelölnek, és amelyről a Hatóságot és az Európai Unió Bíróságát tájékoztatják.

(3) Ha a (2) bekezdésben említett alaki követelményeknek az érintett fél kérelmére eleget tettek, az érintett fél a nemzeti jognak megfelelően közvetlenül az illetékes szervtől kérheti a végrehajtást.

(4) A pénzbírság vagy kényszerítő bírság behajtását csak az Európai Unió Bíróságának határozata alapján lehet felfüggeszteni. A pénzbírság vagy kényszerítő

bírság behajtásának szabálytalanságára vonatkozó panaszok tekintetében azonban a tagállami igazságszolgáltatási szervek rendelkeznek joghatósággal.

(5) A Hatóság nyilvánosságra hoz minden, a 35d. és a 35e. cikk alapján kiszabott pénzbírságot és kényszerítő bírságot, kivéve, ha az ilyen nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan károkat okozna az érintett feleknek.

(6) A pénzbírságok és kényszerítő bírságok összege az Európai Unió általános költségvetését illeti.

35h. cikk

Az Európai Unió Bírósága általi felülvizsgálat

Az Európai Unió Bírósága korlátlan hatáskörrel rendelkezik az olyan határozatok felülvizsgálatára, amelyekben a Hatóság pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabott ki. A Bíróság eltörölheti, csökkentheti vagy felemelheti a Hatóság által kiszabott pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot.”;

21. a 36. cikk (5) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az ERKT valamely hatáskörrel rendelkező hatóságnak címzett figyelmeztetéseinek és ajánlásainak kézhezvételekor a Hatóság adott esetben az e rendelettel ráruházott hatáskörök felhasználásával biztosítja a megfelelő idejű betartatást.”;

22. a 37. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés első albekezdésének utolsó mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A banki érdekképviseleti csoport tagjainak megbízatása négyéves időtartamra szól, amelyet követően új pályázati eljárásra kerül sor.”;

b) az (5) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Ha a banki érdekképviseleti csoport tagjai nem tudnak kialakítani közös véleményt vagy tanácsot, az érdekeltek egyik csoportját képviselő tagok külön véleményt vagy külön tanácsot alakíthatnak ki.

A banki érdekképviseleti csoport, az értékpapír-piaci érdekképviseleti csoport, a biztosítási és viszontbiztosítási érdekképviseleti csoport, valamint a foglalkoztatóinyugdíj-érdekképviseleti csoport közös véleményeket és tanácsot alakíthatnak ki az európai felügyeleti hatóságok e rendelet 56. cikke szerinti, közös álláspontokkal és közös intézkedésekkel kapcsolatos munkájával összefüggő kérdésekben.”;

23. a 39. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„39. cikk
Döntéshozatali eljárások

(1) A 35b., 35d. és 35e. cikkel összhangban elfogadott határozatok kivétel az e rendeletben előírt határozatok meghozatala során a Hatóság a (2)–(6) bekezdéssel összhangban jár el.

(2) A Hatóság tájékoztatja egy határozat bármely címzettjét a határozat elfogadására irányuló szándékáról, és az ügy sürgősségének, összetettségének és lehetséges következményeinek figyelembevételével meghatároz egy határidőt, amelyen belül a címzett kifejtheti a határozat tárgyával kapcsolatos álláspontját. Az első mondatban foglalt rendelkezés értelemszerűen alkalmazandó a 17. cikk (3) bekezdésében említett ajánlások esetében is.

(3) A Hatóság határozatait indokolni kell.

(4) A Hatóság határozatainak címzettjeit tájékoztatni kell az e rendelet keretében rendelkezésre álló jogorvoslatokról.

(5) Ha a Hatóság a 18. cikk (3) bekezdése vagy a 18. cikk (4) bekezdése szerinti határozatot hoz, a határozatot megfelelő időközönként felül kell vizsgálnia.

(6) A Hatóság 17., 18. vagy 19. cikk szerinti határozatainak elfogadását nyilvánosságra kell hozni. A nyilvánosságra hozatal során meg kell nevezni az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot vagy pénzügyi intézményt, valamint a határozat lényegét, kivéve, ha e nyilvánosságra hozatal ellentétes az érintett pénzügyi intézmények jogos érdekével vagy üzleti titkaik védelmével, illetve súlyosan veszélyeztetheti a pénzügyi piacok rendes működését és integritását, illetve az Unió pénzügyi rendszere egy részének vagy egészének stabilitását.”;

24. a 40. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a szöveg a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) az ügyvezető tanács 45. cikk (1) bekezdésében említett állandó tagjai, akik nem rendelkeznek szavazati joggal;”;

b) a (7) bekezdésben a második albekezdést el kell hagyni;

c) a szöveg a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott nemzeti hatóság nem felelős a fogyasztóvédelmi szabályok végrehajtásáért, a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagja dönthet úgy, hogy meghívja a tagállam fogyasztóvédelmi hatóságának képviselőjét, aki nem rendelkezik szavazati joggal. Ha egy tagállamban több hatóság között oszlik meg a fogyasztóvédelemért való felelősség, e hatóságok közös képviselő személyéről állapodnak meg.”;

25. a 41. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„41. cikk

Belső bizottságok

A felügyeleti tanács a ráruházott egyes feladatok elvégzéséhez belső bizottságokat hozhat létre. A felügyeleti tanács rendelkezhet egyes egyértelműen meghatározott feladatoknak és határozatoknak belső bizottságokra, az ügyvezető tanácsra vagy az elnökre való átruházásáról.”;

26. a 42. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az e rendelettel rájuk ruházott feladatok ellátása során a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjai függetlenül és objektíven járnak el, kizárólag az Unió

érdekeit szem előtt tartva, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.”;

27. a 43. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A felügyeleti tanács iránymutatást ad a Hatóság munkájához. E rendelet eltérő rendelkezése hiányában az ügyvezető tanács javaslata alapján a felügyeleti tanács fogadja el a Hatóság II. fejezetben említett véleményeit, ajánlásait, iránymutatásait és határozatait, valamint tanácsot ad.”;

b) a (2) és a (3) bekezdést el kell hagyni;

c) a (4) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az ügyvezető tanács javaslata alapján a felügyeleti tanács minden év szeptember 30-ig elfogadja a Hatóság következő évi munkaprogramját, amelyet tájékoztatásul továbbít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.”;

d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A felügyeleti tanács – az ügyvezető tanács javaslata alapján – az 53. cikk (7) bekezdésében említett jelentéstervezet alapján elfogadja a Hatóság tevékenységéről – beleértve az elnök feladatainak ellátásáról – szóló éves jelentést, és minden év június 15-ig továbbítja azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A jelentést közzé kell tenni.”;

e) a (8) bekezdést el kell hagyni;

28. a 44. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

Az e bekezdés első albekezdésében foglaltaktól eltérve a 10–16. cikkben meghatározott intézkedések esetében, valamint a 9. cikk (5) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében és a VI. fejezet értelmében elfogadott intézkedések és határozatok esetében a felügyeleti tanács tagjainak az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (4) bekezdése szerinti minősített többségével kell meghoznia határozatait, amelynek magában kell foglalnia legalább azon tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó – a szavazáson jelen lévő – tagok egyszerű többségét, amely tagállamok az 1024/2013/EU rendelet 2. cikkének 1. pontja szerinti részt vevő tagállamok (a továbbiakban: részt vevő tagállamok),valamint azon tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó – a szavazáson jelen lévő – tagok egyszerű többségét, amely tagállamok az 1024/2013/EU rendelet 2. cikkének 1. pontja szerinti részt nem vevő tagállamok (a továbbiakban: részt nem vevő tagállamok).

Az ügyvezető tanács állandó tagjai és az elnök nem szavazhatnak e határozatokról.”;

b) az (1) bekezdésben a harmadik, a negyedik, az ötödik és a hatodik albekezdést el kell hagyni;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A szavazati joggal nem rendelkező tagok és a megfigyelők nem vesznek részt a felügyeleti tanács olyan vitáiban, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel

kapcsolatosak, kivéve, ha a 75. cikk (3) bekezdése vagy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok másképp rendelkeznek.

Az első albekezdés nem alkalmazandó az elnökre, azon tagokra, akik az ügyvezető tanácsnak is tagjai, valamint az Európai Központi Bank felügyeleti tanácsa által kinevezett képviselőjére.”;

29. a III. fejezetben a 2. szakasz címe helyébe a következő szöveg lép:

„2. SZAKASZ

ÜGYVEZETŐ TANÁCS”

30. a 45. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„45. cikk

Összetétel

(1) Az ügyvezető tanács az elnökből és három állandó tagból áll. Az elnök egyértelműen meghatározott szakpolitikai és vezetői feladatokkal bízza meg az állandó tagok mindegyikét. Az állandó tagok egyikét a költségvetési ügyekkel és a Hatóság munkaprogramjával összefüggő ügyekkel kapcsolatos hatáskörökkel kell felruházni (a továbbiakban: ügyvezető tag). Az állandó tagok egyike elnökhelyettesként jár el, és az elnök feladatait látja el e rendelettel összhangban az elnök távollétében vagy indokolt akadályoztatása esetén.

(2) Az állandó tagokat érdemeik, alkalmasságuk, a pénzügyi intézményekkel és piacokkal kapcsolatos ismereteik, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlatuk alapján kell kiválasztani. Az állandó tagoknak széles körű vezetői tapasztalattal kell rendelkezniük. A kiválasztásnak nyilvános pályázati felhíváson kell alapulnia, amelyet közzé kell tenni az Európai Unió Hivatalos Lapjában, majd a Bizottság ezt követően összeállítja az alkalmas jelöltek szűkített listáját.

A Bizottság benyújtja a szűkített listát az Európai Parlamentnek jóváhagyás céljából. A Tanács az említett szűkített lista jóváhagyását követően határozatot fogad el az ügyvezető tanács állandó tagjainak – köztük az ügyvezető tag – kinevezéséről. Az ügyvezető tanács kiegyensúlyozott, arányos, és az Unió egészét tükrözi.

(3) Amennyiben az ügyvezető tanács egyik állandó tagja már nem teljesíti a 46. cikkben meghatározott feltételeket, vagy súlyos kötelességszegést követett el, úgy a Tanács a Bizottságnak az Európai Parlament által jóváhagyott javaslata alapján határozattal felmentheti az érintett személyt hivatalából.

(4) Az állandó tagok megbízatása öt évre szól, és egy alkalommal meghosszabbítható. Az állandó tag ötéves megbízatásának leteltét megelőző kilenc hónap folyamán a felügyeleti tanács értékeli:

a) az első megbízatási időszak során elért eredményeket és megvalósításuk módját;

b) az elkövetkezendő években a Hatóságra háruló feladatokat és követelményeket.

Az értékelést figyelembe véve a Bizottság benyújtja a Tanácsnak azon állandó tagok listáját, akiknek a megbízatása meghosszabbítható. E lista alapján és az értékelést figyelembe véve a Tanács meghosszabbíthatja az állandó tagok megbízatását.”;

31. a szöveg a következő 45a. cikkel egészül ki:

„45a. cikk

Döntéshozatal

(1) Az ügyvezető tanács tagjainak egyszerű többségével határoz. Minden tag egy szavazattal rendelkezik. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

(2) A Bizottság képviselője a 63. cikkben említett ügyek kivételével szavazati jog nélkül vesz részt az ügyvezető tanács ülésein.

(3) Az ügyvezető tanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

(4) Az ügyvezető tanács üléseit az elnök hívja össze saját kezdeményezésére vagy a testület valamelyik tagjának a kérésére, és azokat az elnök vezeti.

Az ügyvezető tanács az általa szükségesnek ítélt rendszerességgel, és minden felügyeleti tanácsi ülés előtt ülésezik. Az ügyvezető tanács legalább évente ötször ülésezik.

(5) Az ügyvezető tanács tagjai – az eljárási szabályzatra is figyelemmel – tanácsadók és szakértők segítségét is igénybe vehetik. A szavazati joggal nem rendelkező résztvevők nem vesznek részt az ügyvezető tanács azon megbeszélésein, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel kapcsolatosak.”;

32. a szöveg a következő 45b. cikkel egészül ki:

„45b. cikk

Belső bizottságok

Az ügyvezető tanács a ráruházott egyes feladatok elvégzéséhez belső bizottságokat hozhat létre.”;

33. a 46. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„46. cikk

Függetlenség

Az ügyvezető tanács tagjai függetlenül és objektívan járnak el kizárólag az Unió egésze érdekeinek megfelelően, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

A tagállamok, az uniós intézmények vagy szervek vagy bármilyen más köz- vagy magánjogi jogalany sem kísérelheti meg befolyásolni az ügyvezető tanács tagjait feladataik elvégzése során.”;

34. a 47. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„47. cikk

Feladatok

(1) Az ügyvezető tanács biztosítja, hogy a Hatóság e rendeletnek megfelelően teljesítse megbízatását és elvégezze a rábízott feladatokat. Az ügyvezető tanács – különösen belső ügyviteli utasítások elfogadásával és közlemények közzétételével – minden szükséges intézkedést megtesz annak biztosítása érdekében, hogy a Hatóság e rendelettel összhangban működjön.

(2) Az éves és a többéves munkaprogramot az ügyvezető tanács terjeszti a felügyeleti tanács elé elfogadásra.

(3) Az ügyvezető tanács a 63. és a 64. cikkel összhangban gyakorolja költségvetési hatáskörét.

A 17., 19., 22., 29a., 30., 31a., 32. és 35b–35h. cikk alkalmazásában az ügyvezető tanács hatáskörrel rendelkezik az eljárásra és a határozathozatalra. Az ügyvezető tanács folyamatosan tájékoztatja a felügyeleti tanácsot az általa hozott határozatokról.

(3a) Az ügyvezető tanács minden olyan ügyben vizsgálatot folytat, véleményt ad és javaslatokat tesz, amelyben a felügyeleti tanácsnak kell határozatot hoznia.

(4) Az ügyvezető tanács fogadja el a Hatóság személyzetpolitikai tervét és – a 68. cikk (2) bekezdésének megfelelően – az Európai Közösségek tisztviselői személyzeti szabályzatának (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

(5) Az ügyvezető tanács a 72. cikkel összhangban elfogadja a Hatóság dokumentumaihoz való hozzáférési jogra vonatkozó külön rendelkezéseket.

(6) Az ügyvezető tanács a felügyeleti tanácsnak javaslatot tesz a Hatóság tevékenységéről – beleértve az elnök feladatainak ellátásáról – szóló éves jelentés elkészítésére az 53. cikk (7) bekezdésében említett jelentéstervezet alapján.

(7) Az ügyvezető tanács az 58. cikk (3) és (5) bekezdésével összhangban jelöli ki, illetve menti fel a fellebbviteli tanács tagjait.

(8) Az ügyvezető tanács tagjai nyilvánosságra hoznak minden megtartott ülést és minden kapott vendéglátást. A kiadásokat a személyzeti szabályzatnak megfelelően nyilvánosan kell vezetni.

(9) Az ügyvezető tag ellátja a következő konkrét feladatokat:

a) a felügyeleti tanács iránymutatásával és az ügyvezető tanács ellenőrzése mellett megvalósítja a Hatóság éves munkaprogramját;

b) különösen belső ügyviteli utasítások elfogadásával és közlemények közzétételével minden szükséges intézkedést megtesz annak biztosítása érdekében, hogy a Hatóság e rendelettel összhangban működjön;

c) a 47. cikk (2) bekezdésének megfelelően elkészíti a többéves munkaprogramot;

d) minden év június 30-ig a 47. cikk (2) bekezdésének megfelelően elkészíti a következő évi munkaprogramot;

e) a 63. cikknek megfelelően elkészíti a Hatóság előzetes költségvetés-tervezetét, és a 64. cikk értelmében végrehajtja a Hatóság költségvetését;

f) elkészíti az éves jelentés tervezetét, külön-külön szakaszban kitérve a Hatóság szabályozási és felügyeleti tevékenységeire, illetve a pénzügyi és az igazgatási kérdésekre;

g) a 68. cikkben megállapított hatásköröket gyakorolja a Hatóság személyzetével szemben, és kezeli a személyzeti ügyeket.”;

35. a 48. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az elnök felelős a felügyeleti tanács munkájának előkészítéséért, és vezeti a felügyeleti tanács és az ügyvezető tanács üléseit.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az elnököt – érdemei, alkalmassága, a pénzügyi intézményekkel és piacokkal kapcsolatos ismeretei, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlata alapján – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzéteendő nyilvános pályázati felhívást követően választják ki. A Bizottság az elnöki tisztségre pályázó jelöltekről egy szűkített listát nyújt be az Európai Parlamentnek jóváhagyás céljából. A Tanács az említett szűkített lista jóváhagyását követően határozatot fogad el az elnök kinevezéséről.

Amennyiben az elnök már nem teljesíti a 49. cikkben említett feltételeket, vagy súlyos kötelességszegést követett el, úgy a Tanács a Bizottságnak az Európai Parlament által jóváhagyott javaslata alapján határozattal felmentheti az érintett személyt hivatalából.”;

c) a (4) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Tanács – a Bizottság javaslatára és az értékelést figyelembe véve – egy alkalommal meghosszabbíthatja az elnök megbízatását.”;

d) az (5) bekezdést el kell hagyni;

36. a 49a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„49a. cikk

Kiadások

Az elnök nyilvánosságra hoz minden megtartott ülést és minden kapott vendéglátást. A kiadásokat a személyzeti szabályzatnak megfelelően nyilvánosan kell vezetni.”;

37. az 51., az 52., az 52a. és az 53. cikket el kell hagyni;

38. az 54. cikk (2) bekezdése a következő francia bekezdéssel egészül ki:

„– betétes-, fogyasztó- és befektetővédelmi kérdések”;

39. az 55. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az ügyvezető tanács egyik tagját, a Bizottság képviselőjét és az ERKT-t megfigyelőként meghívják a vegyes bizottság és az 57. cikkben említett albizottságok üléseire.”;

40. az 58. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A fellebbviteli tanács két tagját és két póttagját az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett pályázati felhívást követően egy, a Bizottság által javasolt szűkített listáról a Hatóság ügyvezető tanácsa nevezi ki, a felügyeleti tanáccsal folytatott konzultációt követően.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A fellebbviteli tanácsnak a Hatóság ügyvezető tanácsae által kinevezett tagja megbízatásának ideje alatt e tisztségéből nem menthető fel, kivéve akkor, ha súlyos hivatali mulasztást követett el, és az ügyvezető tanács – a felügyeleti tanáccsal folytatott konzultációt követően erről határozatot hoz.”;

41. az 59. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A fellebbviteli tanács tagjai függetlenül hozzák meg döntéseiket. Nem utasíthatók. A fellebbviteli tanács tagjai a Hatósággal, annak ügyvezető tanácsávalével vagy felügyeleti tanácsával kapcsolatos más feladatot nem láthatnak el.”;

42. a 60. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Bármely természetes vagy jogi személy – a hatáskörrel rendelkező hatóságokat is ideértve – fellebbezhet a Hatóság 17., 18., 19. és 35. cikkben említett, valamint bármely más, az 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott uniós jogi aktusok szerinti, neki címzett határozata ellen vagy az olyan más személynek címzett határozat ellen, amely őt közvetlenül és személyében érinti.”;

43. a 62. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság bevételei – más bevételtípusok sérelme nélkül – az alább felsoroltak bármilyen kombinációjából állnak:

a) az Unió általános költségvetésében (a Bizottságra vonatkozó szakaszban) előirányzott, a Hatóság várható bevételeinek 40 %-át nem meghaladó kiegyensúlyozó uniós hozzájárulás;

b) a pénzügyi intézményeknek az e rendelet és az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusok által a résztvevőknek a Hatóság hatáskörébe tartozó egyes kategóriái tekintetében előírt tevékenységekhez kapcsolódó várható éves kiadásokon alapuló éves hozzájárulásai;

c) a vonatkozó uniós jogi eszközökben meghatározott esetekben a Hatóságnak fizetendő díjak;

d) a tagállamok vagy a megfigyelők önkéntes hozzájárulásai;

e) a kiadványokért, a képzésekért és a hatáskörrel rendelkező hatóságok által kért egyéb szolgáltatásokért felszámított díjak.”;

b) a szöveg a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az (1) bekezdés b) pontjában említett éves hozzájárulásokat minden évben az egyes tagállamok által kijelölt hatóságok szedik be az egyedi pénzügyi intézményektől. Az egyes tagállamok minden pénzügyi év március 31-ig befizetik a Hatóságnak a 62a. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott kritériumokkal összhangban beszedendő összeget.

(6) A tagállamok és a megfigyelők (1) bekezdés d) pontjában említett önkéntes hozzájárulásai nem fogadhatók el, ha elfogadásuk kétségbe vonná a Hatóság függetlenségét és pártatlanságát.”;

44. a szöveg a következő 62a. cikkel egészül ki:

„62a. cikk

A pénzügyi intézmények éves hozzájárulásainak kiszámítására vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 75a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az egyedi pénzügyi intézményeknek a 62. cikk e) pontjában említett éves hozzájárulásai kiszámítási módjának meghatározására az alábbiak megállapításával:

a) a várható kiadásoknak a pénzügyi intézmények egyes kategóriáihoz történő hozzárendelésének módszertana a hozzájárulások az egyes kategóriákba tartozó pénzügyi intézmények által fizetendő részaránya meghatározásának alapjaként;

b) megfelelő objektív kritériumok az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusok hatálya alá tartozó egyedi pénzügyi intézmények által fizetendő éves hozzájárulásoknak az egyedi pénzügyi intézményeknek a piaci jelentőségüket megközelítőleg tükröző mérete alapján történő meghatározására.

Az első bekezdés b) pontjában említett kritériumokkal vagy olyan minimális küszöbértékek vezethetők be, amelyek alatt nem kell hozzájárulást fizetni, vagy olyan minimumok, amelyek alá nem eshetnek a hozzájárulások.”;

45. a 63. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„63. cikk

A költségvetés elkészítése

(1) Az ügyvezető tag minden évben elkészíti a Hatóság következő három pénzügyi évre vonatkozó egységes programozási dokumentumának ideiglenes tervezetét annak éves és többéves programozása alapján, szerepeltetve abban a várható bevételeket és kiadásokat, valamint a személyzetre vonatkozó információkat, majd ezt a létszámtervre vonatkozó javaslattal együtt megküldi az ügyvezető tanácsnaknek és a felügyeleti tanácsnak.

(1a) A felügyeleti tanács által jóváhagyott tervezet alapján az ügyvezető tanács elfogadja a következő három pénzügyi évre vonatkozó egységes programozási dokumentum tervezetét.

(1b) Az egységes programozási dokumentum tervezetét az ügyvezető tanács január 31-ig megküldi a Bizottságnak, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(2) Az egységes programozási dokumentum tervezete alapján a Bizottság az Unió költségvetés-tervezetében feltünteti a létszámtervre tekintettel szükségesnek ítélt előzetes irányszámokat, valamint azon kiegyensúlyozó hozzájárulás összegét, amely a Szerződés 313. és 314. cikkével összhangban az Unió általános költségvetését terheli.

(3) A Hatóság létszámtervét a költségvetési hatóság fogadja el. A költségvetési hatóság hagyja jóvá a Hatóságnak fizetendő kiegyensúlyozó hozzájárulásra szánt költségvetési előirányzatot.

(4) A Hatóság költségvetését a felügyeleti tanács fogadja el. A Hatóság költségvetése az Unió általános költségvetésének végleges elfogadásától tekinthető véglegesnek. Szükség esetén ennek megfelelően ki kell igazítani.

(5) Az ügyvezető tanács haladéktalanul értesíti a költségvetési hatóságot az olyan projektek megvalósítására irányuló szándékáról, amelyek jelentős pénzügyi hatást gyakorolhatnak költségvetésének finanszírozására és különösen az ingatlanprojektekről, például épületek bérbevételéről vagy megvásárlásáról.”;

46. a 64. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„64. cikk

A költségvetés végrehajtása és ellenőrzése

„(1) Az ügyvezető tag engedélyezési tisztviselői feladatokat lát el, és végrehajtja a Hatóság költségvetését.

(2) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 1-jéig megküldi a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének és a Számvevőszéknek az előzetes beszámolót.

(3) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 1-jéig konszolidációs célból megküldi a kért számviteli információkat a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének az e tisztviselő által meghatározott módon és formátumban.

(4) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 31-ig a felügyeleti tanács tagjainak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek is megküldi a költségvetési és a pénzügyi gazdálkodásról szóló jelentést.

(5) Az ügyvezető igazgató, miután beérkeztek hozzá a Hatóság előzetes beszámolójára vonatkozó, a Számvevőszék által a költségvetési rendelet 148. cikkével összhangban tett észrevételek, a Hatóság számvitelért felelős tisztviselője összeállítja a Hatóság végleges beszámolóját. Az ügyvezető tag a végleges beszámolót megküldi a felügyeleti tanácsnak, amely véleményezi e beszámolót.

(6) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a végleges beszámolót, valamint a felügyeleti tanács véleményét a következő év július 1-jéig eljuttatja a Bizottság

számvitelért felelős tisztviselőjének, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek.

A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője július 1-jéig konszolidációs célból egy jelentéscsomagot is megküld a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének az e tisztviselő által meghatározott egységes formátumban.

(7) A végleges beszámolót a következő év november 15-ig közzé kell tenni az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

(8) Az ügyvezető tag szeptember 30-ig megválaszolja a Számvevőszék észrevételeit. E válaszról másolatot küld az ügyvezető tanácsnak és a Bizottságnak.

(9) Az ügyvezető tag az Európai Parlamentnek – ez utóbbi kérésére és összhangban a költségvetési rendelet 165. cikkének (3) bekezdésében foglaltakkal – minden szükséges tájékoztatást megad a szóban forgó pénzügyi évre vonatkozó zárszámadási eljárás zökkenőmentes lebonyolításához.

(10) Az Európai Parlament – a Tanács minősített többséggel hozott ajánlása alapján – legkésőbb az N+2. év május 15-ig megadja a Hatóság számára a mentesítést az N. pénzügyi év költségvetésének végrehajtására vonatkozóan.”;

47. a 65. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„65. cikk

Pénzügyi szabályok

A Hatóságra alkalmazandó pénzügyi szabályokat a Bizottsággal folytatott konzultációt követően az ügyvezető tanács fogadja el. A szóban forgó szabályok nem térhetnek el a 966/2012/EU, Euratom rendelet 208. cikkében említett szervekre vonatkozó 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettől*, kivéve, ha a Hatóság sajátos működési igényei úgy kívánják, ehhez azonban a Bizottság előzetes hozzájárulására van szükség.

* A Bizottság 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2013. szeptember 30.) a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet 208. cikkében említett szervekre vonatkozó pénzügyi keretszabályzatról (HL L 328., 2013.12.7., 42. o.).”;

48. a 66. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet** korlátozás nélkül alkalmazandó a Hatóságra csalás, vesztegetés és egyéb jogellenes cselekmények elleni fellépés céljából.

**Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).”;

49. a 68. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság személyzetére – ideértve az ügyvezető tanács állandó tagjait és annak elnökét is – a személyzeti szabályzat, az egyéb alkalmazottakra vonatkozó

alkalmazási feltételek, valamint az uniós intézmények által az említett szabályzat, illetve feltételek alkalmazása céljából közösen elfogadott szabályok alkalmazandók.

(2) Az ügyvezető tanács – a Bizottsággal egyetértésben – a személyzeti szabályzat 110. cikkében meghatározott előírásokkal összhangban elfogadja a szükséges végrehajtási intézkedéseket.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az ügyvezető tanács olyan rendelkezéseket fogad el, amelyek lehetővé teszik a tagállamokból kiküldött nemzeti szakértők Hatóságon belüli alkalmazását.”;

50. a 70. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A felügyeleti tanács tagjaira és a Hatóság személyzetének minden tagjára, ideértve a tagállamok által ideiglenesen kiküldött tisztviselőket és a Hatóság részére szerződéses alapon feladatokat végző minden más személyt is, az EUMSz. 339. cikkében meghatározott és a vonatkozó uniós jogszabályokban előírt szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók, még megbízatásuk lejártát követően is.”;

b) a (2) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Emellett az (1) bekezdésben és e bekezdés első albekezdésében előírt kötelezettség nem zárja ki, hogy a Hatóság és a hatáskörrel rendelkező hatóságok ezt az információt az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok érvényesítésére, valamint különösen a határozatok elfogadására irányuló jogi eljárásokhoz felhasználják.”;

c) a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az ügyvezető tanács és a felügyeleti tanács biztosítja, hogy a Hatóság feladataival kapcsolatban közvetlenül vagy közvetve, tartósan vagy alkalmilag szolgáltatást nyújtó személyekre – beleértve az ügyvezető tanács és a felügyeleti tanács által erre felhatalmazott vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságok által erre kijelölt tisztviselőket és más személyeket is – az előző bekezdésekben foglaltakkal egyenértékű szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók.

Azonos szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók azokra a megfigyelőkre is, akik részt vesznek az ügyvezető tanács és a felügyeleti tanács ülésein, akik közreműködnek a Hatóság tevékenységeiben.”;

d) a (3) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az (1) és (2) bekezdés nem zárja ki, hogy a Hatóság e rendelettel és más, a pénzügyi intézményekre alkalmazandó uniós jogszabályokkal összhangban információt cseréljen a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal.”;

51. a 71. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak a személyes adatok kezelése tekintetében az (EU) 2016/679 rendelet alapján fennálló, sem a Hatóságnak a feladatai ellátása során végrehajtott személyesadat-kezelés tekintetében az (EU) 2018/XXX rendelet (az uniós intézményekre és szervekre vonatkozó adatvédelmi rendelet) alapján fennálló kötelezettségeit.”;

52. a 72. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az ügyvezető tanács gyakorlati intézkedéseket fogad el az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására.”;

53. a 73. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság belső nyelvhasználatára vonatkozó rendelkezésekről az ügyvezető tanács határoz.”;

54. a 74. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Hatóságnak a befogadó tagállamban történő elhelyezésére és az ezen tagállam által nyújtandó szolgáltatásokra vonatkozó szükséges szabályokat, valamint a Hatóság személyzetére és családtagjaikra a Hatóság székhelyét befogadó tagállamban alkalmazandó konkrét szabályokat a Hatóság és a befogadó tagállam közötti székhely-megállapodásban kell meghatározni, amely az ügyvezető tanács jóváhagyását követően köthető meg.”;

55. a szöveg a következő 75a. cikkel egészül ki:

„75a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A 35c. cikkben és a 62a. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazás határozatlan időre szól.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 35c. cikkben és a 62a. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 35c. cikk vagy a 62a. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.”;

56. a 76. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„76. cikk

Kapcsolat az EBFB-vel

A Hatóságot az EBFB jogutódjának kell tekinteni. Az EBFB valamennyi eszköze, forrása és minden folyamatban lévő ügylete legkésőbb a Hatóság létrehozásának időpontjában automatikusan a Hatóságra száll. Az EBFB összeállítja azt a kimutatást, amely tartalmazza az eszközök és források zárómérlegét az átadás időpontjában. Ezt a kimutatást az EBFB és a Bizottság ellenőrzi és hagyja jóvá.”;

57. a szöveg a következő 77a. cikkel egészül ki:

„77a. cikk

Átmeneti rendelkezések

A legutóbb az (EU) 2015/2366 irányelvvel módosított 1093/2010 rendelettel összhangban kinevezett és [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 3 hónappal e rendelet hatálybalépését követően]-jén/-án/-én hivatalban lévő ügyvezető igazgató megbízatása az említett napon megszűnik.

A legutóbb az (EU) 2015/2366 irányelvvel módosított 1093/2010 rendelettel összhangban kinevezett és [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 3 hónappal e rendelet hatálybalépését követően]-jén/-án/-én hivatalban lévő elnök megbízatása annak lejártáig tart.

Az igazgatótanács legutóbb az (EU) 2015/2366 irányelvvel módosított 1093/2010 rendelettel összhangban kinevezett és [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 3 hónappal e rendelet hatálybalépését követően]-jén/-án/-én hivatalban lévő tagjainak megbízatása az említett napon megszűnik.”.

2. cikk

Az 1094/2010/EU rendelet módosítása

Az 1094/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. az 1. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság a rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban és a IV. címe kivételével a 2009/138/EK irányelv, a 2002/92/EK irányelv, a 2003/41/EK irányelv, a 2002/87/EK irányelv és a 2009/103/EK irányelv*, továbbá – amennyiben e jogi aktusok alkalmazandók a biztosítókra, a viszontbiztosítókra, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre és a biztosítási közvetítőkre – az (EU) 2015/849 irányelv és a 2002/65/EK irányelv vonatkozó részeinek hatályán belül, valamint az ezeken alapuló valamennyi irányelv, rendelet és határozat, és a Hatóságra feladatokat ruházó bármely további jogi kötőerővel bíró uniós jogi aktus hatályán belül jár el.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2009/103/EK irányelve (2009. szeptember 16.) a gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről (HL L 263., 2009.10.7., 11. o.).”;

2. a 2. cikk (5) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az e rendeletben foglalt, felügyeletre történő hivatkozások magukban foglalják a valamennyi hatáskörrel rendelkező hatóság által az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusoknak megfelelően végzendő tevékenységeket.”;

3. a 4. cikk 2. pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. a 2002/65/EK és az (EU) 2015/849 irányelv tekintetében azon hatáskörrel rendelkező hatóságok, amelyek biztosítják, hogy az 1. pontban meghatározott pénzügyi intézmények megfeleljenek ezen irányelvek előírásainak.”;

4. a 6. cikk a következőképpen módosul:

a) a 2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„2. az ügyvezető tanács, amely ellátja a 47. cikkben meghatározott feladatokat;”;

b) a 4. pontot el kell hagyni;

5. a 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a szöveg a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) a pénzügyi intézmények felügyeletére az Unióban alkalmazandó naprakész uniós felügyeleti kézikönyv kidolgozása és fenntartása;”;

ii. az e) és az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) a felügyeleti eredmények következetességének fokozása érdekében megszervezi és lefolytatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok felülvizsgálatát, és – ezzel összefüggésben – iránymutatásokat és ajánlásokat bocsát ki, valamint megállapítja a bevált gyakorlatokat;

f) a hatáskörébe tartozó területen megfigyeli és értékeli a piaci fejleményeket, beleértve adott esetben az innovatív pénzügyi szolgáltatások tendenciáival kapcsolatos fejleményeket;”;

iii. a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„h) elősegíti a kötvénytulajdonosok, nyugdíjrendszeri tagok és a kedvezményezettek, a fogyasztók és a befektetők védelmét;”;

iv. az l) pontot el kell hagyni;

v. a szöveg a következő m) ponttal egészül ki:

„m) véleményeket bocsát ki a belső modellek alkalmazásait illetően a döntéshozatal megkönnyítése és a 21a. cikkben előírt segítségnyújtás érdekében;”;

b) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Feladatainak e rendelettel összhangban történő elvégzése során a Hatóság figyelembe veszi a technológiai innovációt, az innovatív és fenntartható üzleti modelleket, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők integrációját.”;

c) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a szöveg a következő ca) ponttal egészül ki:

„ca) ajánlásokat bocsát ki a 29a. és 31a. cikkben meghatározottak szerint;”;

ii. a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„h) összegyűjti a pénzügyi intézményekre vonatkozó szükséges információkat a 35. és 35b. cikkben előírtaknak megfelelően;”;

d) a szöveg a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdésben említett feladatok elvégzése és a (2) bekezdésben ráruházott hatáskörök gyakorlása során a Hatóság megfelelő figyelmet fordít a helyes szabályozás elvére, többek között az e rendelettel összhangban elvégzett költség-haszon elemzés eredményeire.”;

6. a 9. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő aa) és ab) ponttal egészül ki:

„aa) mélyreható tematikus felülvizsgálatokat végez a piaci magatartásra vonatkozóan és közös értelmezést alakít ki a piaci gyakorlatokat illetően a lehetséges problémák azonosítása és hatásuk elemzése érdekében;

ab) lakossági kockázati mutatókat dolgoz ki a fogyasztói károk lehetséges okainak időben történő azonosítására;”;

b) az (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó közös szabályokat alakít ki.”;

c) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság nyomon követi az új és a már fennálló pénzügyi tevékenységeket, és iránymutatásokat és ajánlásokat fogadhat el piacok biztonságának és megbízhatóságának, valamint a szabályozási és felügyeleti gyakorlatok konvergenciájának elősegítése érdekében.”;

d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Hatóság saját szerves részeként létrehoz egy valamennyi érintett hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságot és fogyasztóvédelmi hatóságot összefogó pénzügyi innovációs bizottságot annak érdekében, hogy koordinált megközelítést alakítson ki az új, illetve innovatív pénzügyi tevékenységek szabályozási és felügyeleti kezelése tekintetében, továbbá tanáccsal szolgáljon a Hatóságnak, amelyet az az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elé tud terjeszteni. A Hatóság a nemzeti adatvédelmi hatóságokat is bevonhatja a bizottságba.”;

7. a 16. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A Hatóság a tagállamok azon hatóságainak is címezhet iránymutatásokat és ajánlásokat, amelyeket e rendelet nem határoz meg hatáskörrel rendelkező hatóságként, de amelyek fel vannak hatalmazva az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok alkalmazásának biztosítására.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság – különleges körülményeket kivéve – nyilvános konzultációkat folytat az általa kibocsátandó iránymutatásokról és ajánlásokról, valamint elemzi az ilyen iránymutatások és ajánlások kibocsátásához kapcsolódó esetleges költségeket és hasznokat. Ezeknek a konzultációknak és elemzéseknek arányban kell állniuk az iránymutatás vagy ajánlás alkalmazási körével, jellegével és hatásával. A Hatóság ezenkívül – különleges körülményeket kivéve – kikéri a biztosítási és

viszontbiztosítási érdekképviseleti csoport és a foglalkoztatóinyugdíj-érdekképviseleti csoport véleményét vagy tanácsát.”;

c) a (4) bekezdés vége a következő mondattal egészül ki:

„A jelentésnek azt is ismertetnie kell, hogy a Hatóság mivel indokolta iránymutatásainak és ajánlásainak kiadását, és össze kell foglalnia az ezen iránymutatásokról és ajánlásokról folytatott nyilvános konzultációk során érkezett visszajelzéseket.”;

d) a szöveg a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Amennyiben a biztosítási és viszontbiztosítási érdekképviseleti csoport vagy a foglalkoztatóinyugdíj-érdekképviseleti csoport tagjainak kétharmada úgy véli, hogy a Hatóság egyes iránymutatások vagy ajánlások kibocsátásával túllépte hatáskörét, e tagok indokolással ellátott véleményt küldhetnek a Bizottságnak.

A Bizottság az érintett iránymutatások vagy ajánlások kibocsátását indokoló magyarázatot kér a Hatóságtól. A Bizottság a Hatóság magyarázatának kézhezvételét követően megvizsgálja az iránymutatások vagy ajánlások hatályát a Hatóság hatáskörére tekintettel. Amennyiben a Bizottság úgy véli, hogy a Hatóság túllépte hatáskörét, és miután lehetőséget adott a Hatóságnak álláspontja kifejtésére, a Bizottság végrehajtási határozatot fogadhat el, előírva a Hatóság számára az érintett iránymutatások vagy ajánlások visszavonását. A Bizottság határozatát nyilvánosságra kell hozni.”;

8. a 17. cikk (2) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A 35. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül a Hatóság bármikor kellő indokolással és magyarázattal ellátott információkérést intézhet közvetlenül más hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz vagy az érintett pénzügyi intézményekhez, ha ezt szükségesnek tartja az uniós jog feltételezett megsértésének vagy alkalmazása elmulasztásának kivizsgálásához. A pénzügyi intézményekhez intézett, magyarázattal ellátott kérésben meg kell indokolni, hogy az információra miért van szükség az uniós jog feltételezett megsértésének vagy alkalmazása elmulasztásának kivizsgálásához.

A kérés címzettje indokolatlan késlekedés nélkül megadja a Hatóságnak a világos, pontos és teljes körű információkat.

Valamely pénzügyi intézményhez intézett információkérés esetén a Hatóság tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a kérésről. A Hatóság kérésére a hatáskörrel rendelkező hatóságok segítik a Hatóságot az információk megszerzésében.”;

9. a 19. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusokban meghatározott esetekben és a 17. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül a Hatóság a (2)–(4) bekezdésben meghatározott eljárással összhangban segítheti a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében az alábbi körülmények valamelyikének fennállása esetén:

a) egy vagy több érintett hatáskörrel rendelkező hatóság kérelmére, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem ért egyet egy másik hatáskörrel

rendelkező hatóság eljárásával vagy egy intézkedésének, javasolt intézkedésének tartalmával vagy az eljárásának hiányával;

b) saját kezdeményezésére, amennyiben objektív kritériumok alapján megállapítható a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérés.

Azokban az esetekben, amelyekben az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok a hatáskörrel rendelkező hatóságok általi közös határozathozatalt írnak elő, nézeteltérés feltételezendő, ha az említett hatóságok nem hoztak közös határozatot az említett jogi aktusokban meghatározott határidőn belül.”;

b) a szöveg a következő (1a) és (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok a következő esetekben haladéktalanul értesítik a Hatóságot arról, hogy nem került sor megállapodás elérésére:

a) ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusok határidőt szabtak a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti megállapodás elérésére, és az alábbi események közül bármelyik bekövetkezik:

i. a határidő lejár;

ii. egy vagy több érintett hatáskörrel rendelkező hatóság objektív tényezők alapján arra a következtetésre jut, hogy nézeteltérés áll fenn;

b) ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusok nem szabtak határidőt a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti megállapodás elérésére, és az alábbi események közül bármelyik bekövetkezik:

i. egy vagy több érintett hatáskörrel rendelkező hatóság objektív tényezők alapján arra a következtetésre jut, hogy nézeteltérés áll fenn; vagy

ii. két hónap eltelt a valamely másik hatáskörrel rendelkező hatóság arra irányuló kérelmének a hatáskörrel rendelkező hatóság általi kézhezvétele óta, hogy az utóbbi tegyen intézkedést az uniós jognak való megfelelés érdekében, és a megkeresett hatóság még nem hozott a kérelmet teljesítő határozatot.”;

c) az (1) bekezdés második albekezdését el kell hagyni;

(1b) Az elnök megvizsgálja, hogy a Hatóságnak el kell-e járnia az (1) bekezdéssel összhangban. Ha a beavatkozásra a Hatóság saját kezdeményezésére kerül sor, a Hatóság tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a beavatkozással kapcsolatos határozatáról.

Ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok közös határozat meghozatalát írják elő, a Hatóságnak a 47. cikk (3a) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban történő határozathozataláig a közös határozathozatalban részt vevő összes hatáskörrel rendelkező hatóság elhalasztja az egyéni határozathozatalt. Ha a Hatóság úgy határoz, hogy eljár, a közös határozathozatalban részt vevő összes hatáskörrel rendelkező hatóság elhalasztja határozathozatalát a (2) és (3) bekezdésben meghatározott eljárás befejezéséig.”;

d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a (2) bekezdésben említett egyeztető szakasz végéig az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok nem jutottak megállapodásra, a Hatóság határozatot hozhat, amelyben felszólítja az említett hatóságokat egyedi intézkedések meghozatalára vagy

valamely konkrét intézkedés mellőzésére az ügy rendezése és az uniós jognak való megfelelés biztosítása érdekében. A Hatóság határozata kötelező az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokra A Hatóság határozata megkövetelheti, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok vonják vissza vagy módosítsák az általuk meghozott határozatot, vagy éljenek a vonatkozó uniós jog által biztosított hatásköreikkel.”;

e) a szöveg a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A Hatóság tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a (2) és (3) bekezdés szerinti eljárások eredményéről és – adott esetben – a (3) bekezdés alapján hozott határozatáról.”;

f) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Szerződés 258. cikke szerinti bizottsági hatáskörök sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a Hatóság határozatának, és így nem biztosítja, hogy a pénzügyi intézmény teljesítse az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok értelmében rá közvetlenül alkalmazandó előírásokat, a Hatóság a pénzügyi intézménynek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az uniós jog szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve a tevékenység megszüntetését is.”;

10. a 21. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Hatóság ösztönzi és nyomon követi a 2009/138/EK irányelvben említett felügyeleti kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működését, valamint elősegíti az uniós jog minden felügyeleti kollégiumot átfogóan egységes alkalmazását. A legjobb felügyeleti gyakorlatok közelítésének céljából a Hatóság személyzetének lehetőséget kell biztosítani arra, hogy részt vegyen vagy adott esetben vezető szerepet töltsön be a felügyeleti kollégiumoknak a két vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság által közösen végzett tevékenységeiben, ideértve a helyszíni vizsgálatokat is.”;

b) a (2) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E bekezdés, valamint e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a Hatóságot a vonatkozó jogszabályok értelmében »hatáskörrel rendelkező hatóságnak« vagy »felügyeleti hatóságnak« kell tekinteni.”;

11. a szöveg a következő 21a. cikkel egészül ki:

„21a. cikk

Belső modellek

(1) A magas színvonalú közös felügyeleti standardok és gyakorlatok kialakításához való hozzájárulás érdekében a Hatóság saját kezdeményezésére vagy egy vagy több felügyeleti hatóság kérésére:

a) az érintett felügyeleti hatóságoknak szóló véleményeket bocsát ki valamely belső modell alkalmazása vagy módosítása iránti kérelemről. Az EIOPA e célból kérheti, hogy az érintett felügyeleti hatóságok az összes szükséges információt bocsássák rendelkezésére; valamint

b) a belső modellek jóváhagyásával kapcsolatos nézeteltérés esetén a 19. cikkben meghatározott eljárással összhangban segíti az érintett felügyeleti hatóságokat a megállapodás elérésében.

(2) A 2009/138/EK irányelv 231. cikkének (6a) bekezdésében meghatározott körülmények között a vállalkozások kérhetik az EIOPA-tól, hogy a 19. cikkben meghatározott eljárással összhangban segítse a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében.

12. a 22. cikk (4) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E célok érdekében a Hatóság gyakorolhatja az ezen rendelet által ráruházott hatásköröket, ideértve a 35. és 35b. cikkben foglaltakat is.”;

13. a 29. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a szöveg a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) kibocsátja a stratégiai felügyeleti tervet a 29a. cikkel összhangban;”;

ii. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a vonatkozó uniós jogszabályokban előírt, alkalmazandó titoktartási és adatvédelmi rendelkezések teljes mértékű tiszteletben tartása mellett elősegíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti, valamennyi releváns kérdéssel – ideértve adott esetben a kiberbiztonságot és a kibertámadásokat is – kapcsolatos hatékony, kétoldalú és többoldalú információcserét;”;

iii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) ágazati és szektorok közötti képzési programokat dolgoz ki – a technológiai innovációra tekintettel is –, megkönnyíti a személyzeti csereprogramokat, és a hatáskörrel rendelkező hatóságokat ösztönzi a szakemberek kirendelési rendszerének és egyéb eszközöknek az intenzívebb használatára.”;

b) a (2) bekezdés a következő második albekezdéssel egészül ki:

„Egy közös felügyeleti kultúra kialakítása érdekében a Hatóság a pénzügyi intézmények változó üzleti gyakorlatának és üzleti modelljeinek figyelembevételével a pénzügyi intézmények felügyeletére az Unióban alkalmazandó naprakész uniós felügyeleti kézikönyvet dolgoz ki és tart fenn. Az uniós felügyeleti kézikönyv meghatározza a bevált felügyeleti gyakorlatokat és a magas színvonalú módszertanokat és eljárásokat.”;

14. a szöveg a következő 29a. cikkel egészül ki:

„29a. cikk

Stratégiai felügyeleti terv

(1) A [XXX illessze be a módosító rendeletre való hivatkozást] rendelet alkalmazásának megkezdésekor és azt követően minden harmadik év március 31-ig a Hatóság a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak címzett ajánlást bocsát ki, amelyben meghatározza a stratégiai felügyeleti célkitűzéseket és prioritásokat (a továbbiakban: stratégiai felügyeleti terv), figyelembe véve a hatáskörrel rendelkező hatóságok

hozzájárulásait. A Hatóság tájékoztatásul továbbítja a stratégiai felügyeleti tervet az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, és nyilvánosságra hozza azt honlapján.

A stratégiai felügyeleti terv konkrét prioritásokat állapít meg a felügyeleti tevékenységek tekintetében a következetes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlatok, valamint az uniós jog közös, egységes és következetes alkalmazásának elősegítése, továbbá a 32. cikkel összhangban azonosított lényeges mikroprudenciális tendenciák, esetleges kockázatok és gyenge pontok kezelése érdekében.

(2) Minden év szeptember 30-ig az összes hatáskörrel rendelkező hatóság benyújtja a következő évre vonatkozó éves munkaprogramjának tervezetét a Hatóságnak értékelés céljából, és kifejezetten meghatározza, hogy a programtervezet miként áll összhangban a stratégiai felügyeleti tervvel.

Az éves munkaprogram tervezete tartalmazza a felügyeleti tevékenységek konkrét célkitűzéseit és prioritásait, valamint az éves munkaprogram tervezetét benyújtó hatáskörrel rendelkező hatóság által az említett program által felölelt év során megvizsgálandó pénzügyi intézmények, piaci gyakorlatok és magatartások, valamint pénzügyi piacok kiválasztásának mennyiségi és minőségi szempontjait.

(3) A Hatóság értékeli az éves munkaprogram tervezetét, és a stratégiai felügyeleti tervben meghatározott prioritások meg nem valósítása lényeges kockázatának fennállása esetén ajánlást intéz az érintett hatáskörrel rendelkező hatósághoz az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság éves munkaprogramjának a stratégiai felügyeleti tervvel való összehangolása érdekében.

A hatáskörrel rendelkező hatóság minden év december 31-ig elfogadja éves munkaprogramját ezen ajánlásokat figyelembe véve.

(4) Minden év március 31-ig az összes hatáskörrel rendelkező hatóság megküldi a Hatóságnak az éves munkaprogram végrehajtásáról szóló jelentését.

A jelentésnek legalább a következő információkat kell tartalmaznia:

a) a felügyeleti tevékenységek, a pénzügyi intézményekre, piaci gyakorlatokra és magatartásokra, valamint pénzügyi piacokra vonatkozó vizsgálatok leírása, továbbá az uniós és a nemzeti jog megsértéséért felelős pénzügyi intézményekkel szemben előírt igazgatási intézkedésekre és kiszabott szankciókra vonatkozó információk;

b) az elvégzett és az éves munkaprogramban nem tervezett tevékenységek leírása;

c) az éves munkaprogramban előírt, el nem végzett tevékenységek és a program nem teljesített célkitűzéseinek, valamint az említett tevékenységek elvégzése és az említett célkitűzések elérése elmulasztása okainak listája.

(5) A Hatóság értékeli a hatáskörrel rendelkező hatóságok végrehajtási jelentéseit. A stratégiai felügyeleti tervben meghatározott prioritások meg nem valósítása lényeges kockázatának fennállása esetén a Hatóság ajánlást intéz valamennyi érintett hatáskörrel rendelkező hatósághoz azt illetően, hogy miként orvosolhatók tevékenységeik releváns hiányosságai.

A jelentések és saját kockázatértékelése alapján a Hatóság azonosítja a hatáskörrel rendelkező hatóság azon tevékenységeit, amelyek kritikusak a stratégiai felügyeleti

terv teljesítése szempontjából, és adott esetben elvégzi e tevékenységek felülvizsgálatát a 30. cikk alapján.

(6) A Hatóság az éves munkaprogramok értékelése során azonosított legjobb gyakorlatokat nyilvánosságra hozza.”;

15. a 30. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk címe helyébe a következő szöveg lép:

„A hatáskörrel rendelkező hatóságok felülvizsgálatai”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság a felügyeleti eredmények konzisztenciájának erősítése érdekében a hatáskörrel rendelkező hatóságok néhány vagy összes tevékenységéről rendszeres időközönként felülvizsgálatokat végez. E célból a Hatóság a felülvizsgált hatáskörrel rendelkező hatóságok objektív értékelését és összehasonlítását lehetővé tevő módszereket dolgoz ki. A felülvizsgálatok során figyelembe kell venni a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal kapcsolatban meglévő információkat és korábban végzett értékeléseket, beleértve a Hatóságnak a 35. cikkel összhangban szolgáltatott összes információt és az érdekeltektől származó összes információt is.”;

c) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) E cikk alkalmazásában a Hatóság kizárólag a Hatóság személyzetéből álló felülvizsgálati bizottságot hoz létre. A Hatóság egyes feladatokat vagy döntéseket a felülvizsgálati bizottságra ruházhat át.”;

d) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A felülvizsgálatok többek között értékelik:”;

ii. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a hatáskörrel rendelkező hatóság erőforrásainak, függetlensége mértékének és irányítási hátterének megfelelőségét, különös tekintettel az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusok hatékony alkalmazására és a piaci fejleményekre való reagálás képességére;”;

e) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Hatóság jelentést készít a felülvizsgálat eredményeiről. E jelentés megindokolja és meghatározza a felülvizsgálat eredményeként előirányzott nyomonkövetési intézkedéseket. E nyomonkövetési intézkedések a 16. cikk szerinti iránymutatások és ajánlások, valamint a 29. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti véleményezés formájában fogadhatók el.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek a kibocsátott iránymutatásoknak és az ajánlásoknak. Ha a hatáskörrel rendelkező hatóságok nem teszik meg a jelentésben meghatározott nyomonkövetési intézkedéseknek megfelelő intézkedéseket, a Hatóság nyomonkövetési jelentést ad ki.

A Hatóság a szabályozástechnikai standardtervezetek vagy végrehajtás-technikai standardtervezetek 10–15. cikk szerinti, illetve az iránymutatások vagy ajánlások 16. cikk szerinti kidolgozásakor figyelembe veszi a felülvizsgálat eredményét és a

feladatainak ellátása során szerzett minden más információt a legmagasabb színvonalú felügyeleti gyakorlatok konvergenciájának biztosítása érdekében.”;

f) a szöveg a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A Hatóság véleményt nyújt be a Bizottságnak minden esetben, ha – a felülvizsgálat eredményére vagy a feladatainak ellátása során általa beszerzett más információkra tekintettel – úgy véli, hogy a pénzügyi intézményekre vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságokra alkalmazandó szabályok további harmonizációja szükséges.”;

g) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

(4) A Hatóság közzéteszi a (3) bekezdésben említett jelentést és az említett nyomonkövetési jelentéseket, kivéve, ha a közzététel veszélyeztetheti a pénzügyi rendszer stabilitását. A felülvizsgálatnak alávetett hatáskörrel rendelkező hatóságot bármely jelentés közzététele előtt fel kell hívni észrevételeinek benyújtására. Ezen észrevételeket nyilvánosságra kell hozni, kivéve, ha a közzététel veszélyeztetheti a pénzügyi rendszer stabilitását.”;

16. a 31. cikk a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a technológiai innovációra támaszkodó piacműködtetők vagy termékek piacára történő belépés megkönnyítésére irányuló tevékenységét illetően a Hatóság elősegíti a felügyeleti konvergenciát, különösen az információk és a bevált gyakorlatok cseréje révén. A Hatóság adott esetben iránymutatásokat vagy ajánlásokat fogadhat el a 16. cikkel összhangban.”;

17. a szöveg a következő 31a. cikkel egészül ki:

„31a. cikk

A tevékenységek átruházásának és kiszervezésének, valamint a kockázat átruházásának koordinációja

(1) A Hatóság a (2), (3) és (4) bekezdéssel összhangban folyamatosan koordinálja a hatáskörrel rendelkező hatóságok felügyeleti intézkedéseit annak érdekében, hogy elősegítse a felügyeleti konvergenciát a tevékenységek pénzügyi intézmények általi átruházásának és kiszervezésének területén, valamint a kockázat általuk történő átruházásával kapcsolatban.

(2) A hatáskörrel rendelkező hatóságok tájékoztatják a Hatóságot, ha az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság felügyelete alatt álló pénzügyi intézménnyel kapcsolatos engedélyezést vagy nyilvántartásba vételt szándékoznak végezni az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusokkal összhangban, és ha a pénzügyi intézmény üzleti terve a pénzügyi intézmény tevékenységei lényeges részének vagy fő feladatai bármelyikének harmadik országokba történő kiszervezését vagy átruházását, illetve a pénzügyi intézmény tevékenységei lényeges részével járó kockázat harmadik országokba történő átruházását foglalja magában annak érdekében, hogy a pénzügyi intézmény kihasználja az uniós szintű engedély előnyeit, miközben az alapvető tevékenységeket vagy feladatokat lényegében az Unión kívül végzi. A Hatóság részére nyújtott tájékoztatásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye a Hatóság általi megfelelő

Ha a Hatóság szükségesnek véli, hogy véleményt adjon ki egy hatáskörrel rendelkező hatóság részére az első albekezdés szerinti tájékoztatás tárgyát képező

engedélyezés vagy nyilvántartásba vétel uniós jognak vagy a Hatóság által elfogadott iránymutatásoknak, ajánlásoknak vagy véleményeknek való megfelelésének hiányával kapcsolatban, a Hatóság erről az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság általi tájékoztatás kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot. Ebben az esetben az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság megvárja a Hatóság véleményét a nyilvántartásba vétel vagy az engedélyezés elvégzése előtt.

A Hatóság kérésére a hatáskörrel rendelkező hatóság a kérés kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül információt szolgáltat a felügyelete alatt álló pénzügyi intézménynek az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusokkal összhangban történő engedélyezéséről vagy nyilvántartásba vételéről szóló határozataival kapcsolatban.

A Hatóság az uniós jogban meghatározott határidők sérelme nélkül legkésőbb az első albekezdés szerinti tájékoztatás kézhezvételétől számított 2 hónapon belül kiadja véleményét.

(3) A pénzügyi intézmény tájékoztatja a hatáskörrel rendelkező hatóságot tevékenységei lényeges részének vagy fő feladatai bármelyikének harmadik országban letelepedett más szervezetnek vagy saját fiókjának történő kiszervezéséről vagy arra történő átruházásáról és a tevékenységeinek lényeges részével járó kockázat harmadik országban letelepedett más szervezetre vagy saját fiókjára történő átruházásáról. Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság félévente tájékoztatja a Hatóságot az ilyen tájékoztatásokról.

A 35. cikk sérelme nélkül a Hatóság kérésére a hatáskörrel rendelkező hatóság információt szolgáltat a pénzügyi intézmények kiszervezési, átruházási vagy kockázatátruházási intézkedéseivel kapcsolatban.

A Hatóság nyomon követi, hogy az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok ellenőrzik-e, hogy az első albekezdésben említett kiszervezési, átruházási vagy kockázatátruházási intézkedések megtételére az uniós joggal összhangban kerül-e sor, hogy azok megfelelnek-e a Hatóság iránymutatásainak, ajánlásainak vagy véleményeinek, és hogy azok nem akadályozzák-e a hatáskörrel rendelkező hatóságok általi hatékony felügyeletet [és a végrehajtást] valamely harmadik országban.

(4) A Hatóság – többek között valamely határozat felülvizsgálatára vagy valamely engedély visszavonására irányuló – ajánlásokat intézhet az érintett hatáskörrel rendelkező hatósághoz. Ha az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság 15 munkanapon belül nem tesz eleget a Hatóság ajánlásainak, a hatáskörrel rendelkező hatóságnak ezt meg kell indokolnia, a Hatóságnak pedig ezen indokolással együtt nyilvánosságra kell hoznia ajánlását.”;

18. a 32. cikk a következőképpen módosul:

19. a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A Hatóság legalább évente dönt arról, hogy el kell-e végezni a (2) bekezdés szerinti egész Unióra kiterjedő értékelést, és döntésének indokairól tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot. Amennyiben ilyen egész Unióra kiterjedő értékelés készül, és a Hatóság azt megfelelőnek ítéli, közzéteszi az egyes részt vevő pénzügyi intézményekre vonatkozó eredményeket.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok szakmai titoktartási kötelezettségei nem akadályozzák a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a (2) bekezdés szerinti egész Unióra kiterjedő értékelés eredményének közzétételében vagy az ilyen értékelés eredményének a Hatósághoz annak érdekében történő továbbításában, hogy a Hatóság közzétegye a pénzügyi intézmények ellenállóképessége egész Unióra kiterjedő értékelésének eredményeit.”;

20. a 33. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság a Bizottság kifejezett tanácsadás iránti kérelmére, vagy ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok ezt írják elő, segítséget nyújt a Bizottságnak a harmadik országbeli szabályozási és felügyeleti rendszerek egyenértékűségével kapcsolatos határozatok előkészítésében.”;

b) a szöveg a következő (2a), (2b) és (2c) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A Hatóság nyomon követi az azon harmadik országokban bekövetkezett szabályozási és felügyeleti fejleményeket, alkalmazott végrehajtási gyakorlatokat és bekövetkezett releváns piaci fejleményeket, amelyek tekintetében a Bizottság egyenértékűségi határozatokat fogadott el az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusoknak megfelelően, annak ellenőrzése érdekében, hogy továbbra is teljesülnek-e az említett határozatok meghozatalának alapjául szolgáló kritériumok és az azokban rögzített feltételek. A Hatóság figyelembe veszi az érintett harmadik országok piaci relevanciáját. A Hatóság évente bizalmas jelentést nyújt be megállapításairól a Bizottságnak.

Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusokban meghatározott különleges követelmények sérelme nélkül és az (1) bekezdés második mondatában foglalt feltételek mellett a Hatóság – amennyiben lehetséges – együttműködik azon harmadik országok érintett hatáskörrel rendelkező hatóságaival, és – adott esetben – szanálási hatóságaival is, amelyek jogi és felügyeleti rendszereit egyenértékűnek fogadták el. Ezen együttműködésnek az említett harmadik országok érintett hatóságaival kötött igazgatási megállapodásokon kell alapulnia. A Hatóság az alábbiakra vonatkozó rendelkezéseket foglal az ilyen igazgatási megállapodásokba azok megtárgyalásakor:

a) azon mechanizmusok, amelyek lehetővé teszik a Hatóság számára, hogy megszerezze a vonatkozó információkat, ideértve a szabályozási rendszerre, a felügyeleti szemléletmódra, a releváns piaci fejleményekre és bármely olyan változásra vonatkozó információkat is, amely hatással lehet az egyenértékűségi határozatra;

b) a szükséges mértékben az ilyen egyenértékűségi határozatok nyomon követése, a felügyeleti tevékenységek – ideértve a helyszíni vizsgálatokat is – koordinációjával kapcsolatos eljárások.

A Hatóság tájékoztatja a Bizottságot, ha egy harmadik ország hatáskörrel rendelkező hatósága megtagadja ilyen igazgatási megállapodás megkötését vagy a hatékony együttműködést. A Bizottság figyelembe veszi ezen információt a vonatkozó egyenértékűségi határozatok felülvizsgálatakor.

(2b) Ha a Hatóság a (2a) bekezdésben említett harmadik országokban a szabályozási, felügyeleti vagy végrehajtási gyakorlatokkal kapcsolatos olyan fejleményeket észlel, amelyek hatással lehetnek az Unió vagy egy vagy több tagállam pénzügyi

stabilitására, a piac integritására vagy a befektetők védelmére, illetve a belső piac működésére, erről bizalmasan és haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot.

A Hatóság évente bizalmas jelentést nyújt be a Bizottságnak a (2a) bekezdésben említett harmadik országokban bekövetkezett szabályozási, felügyeleti, végrehajtási és piaci fejleményekről, különös tekintettel azoknak a pénzügyi stabilitás, a piac integritása, a befektetők védelme vagy a belső piac működése szempontjából betöltött jelentőségére.

(2c) A hatáskörrel rendelkező hatóságok előzetesen tájékoztatják a Hatóságot azon szándékukról, hogy igazgatási megállapodást kívánnak kötni harmadik országbeli felügyeleti hatóságokkal az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok által szabályozott területek bármelyikén, ideértve a harmadik országbeli szervezetek fiókjaival kapcsolatos megállapodásokat is. A hatáskörrel rendelkező hatóságok ezzel egyidejűleg az ilyen tervezett megállapodások tervezetét is a Hatóság rendelkezésére bocsátják.

A Hatóság igazgatási modellmegállapodásokat dolgozhat ki következetes, hatékony és eredményes uniós felügyeleti gyakorlatok létrehozása és a nemzetközi felügyeleti koordináció megerősítése céljából. A hatáskörrel rendelkező hatóságok a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy kövessék az ilyen modellmegállapodásokat.

A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésébe belefoglalja a felügyeleti hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel vagy harmadik országok közigazgatásával kötött igazgatási megállapodásokra, a Hatóság által az egyenértékűségi határozatok előkészítésében a Bizottságnak nyújtott segítségre és a Hatóság által a (2a) bekezdéssel összhangban folytatott nyomonkövetési tevékenységre vonatkozó információkat.”;

21. a 34. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 2009/138/EK irányelv hatálya alá tartozó és ezen irányelv szerint két vagy több tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak konzultációját igénylő, az egyesülések és részesedésszerzések prudenciális értékelésére tekintettel, a Hatóság valamely érintett hatáskörrel rendelkező hatóság kérelmére véleményt bocsáthat ki és tehet közzé a prudenciális értékelésről, kivéve a 2009/138/EK irányelv 59. cikke (1) bekezdésének e) pontjában foglalt kritériumokkal kapcsolatban. A véleményt haladéktalanul, de mindenképpen a 2009/138/EK irányelvnek megfelelő értékelési időszak vége előtt kiadják. A 35. és 35b. cikk alkalmazandó azon területekre, amelyek tekintetében a Hatóság véleményt adhat ki.”;

22. a 35. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1), (2) és (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság kérelmére a hatáskörrel rendelkező hatóságok a Hatóság rendelkezésére bocsátják az e rendelet által ráruházott feladatok elvégzéséhez szükséges összes információt, feltéve, hogy jogszerűen hozzáférnek a szóban forgó információkhoz.

A rendelkezésre bocsátott információnak pontosnak és teljes körűnek kell lennie, és azt a Hatóság által meghatározott határidőn belül kell benyújtani.

(2) A Hatóság kérheti, hogy az információt rendszeres időközönként és a megadott formátumban vagy a Hatóság által jóváhagyott összehasonlítható sablonokban

bocsássák rendelkezésére. E kérelmeket lehetőség szerint egységes jelentéstételi formátumban kell eljuttatni.

(3) A hatáskörrel rendelkező hatóság kellően indokolt kérelmére a Hatóság az ágazati jogszabályokban és e rendelet 70. cikkében megállapított szakmai titoktartási szabályokkal összhangban átad minden olyan információt, amelyre a hatáskörrel rendelkező hatóságnak feladatai elvégzéséhez szüksége van.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Ha az (1) bekezdéssel összhangban kért információ nem áll rendelkezésre, vagy azt a hatáskörrel rendelkező hatóságok nem bocsátották rendelkezésre a Hatóság által meghatározott határidőn belül, a Hatóság kellő indokolással és magyarázattal ellátott kérést intézhet az alábbiak bármelyikéhez:

a) egyéb, felügyeleti feladatokkal megbízott hatóságok;

b) az érintett tagállam pénzügyekre hatáskörrel rendelkező minisztériuma, amennyiben az rendelkezik prudenciális információkkal;

c) az érintett tagállam nemzeti központi bankja;

d) az érintett tagállam statisztikai hivatala.

A Hatóság kérésére a hatáskörrel rendelkező hatóságok segítik a Hatóságot az említett információk megszerzésében.”;

c) a (6) és a (7) bekezdést el kell hagyni;

23. a szöveg a következő 35a–35h. cikkel egészül ki:

„35a. cikk

A 35b. cikkben említett hatáskörök gyakorlása

A 35b. cikkel összhangban a Hatóságra, a Hatóság valamely tisztviselőjére vagy a Hatóság által felhatalmazott valamely személyre ruházott hatáskörök nem használhatók fel olyan információk vagy dokumentumok kiszolgáltatásának az előírására, amelyekre titoktartási kötelezettség vonatkozik.

35b. cikk

Pénzügyi intézményekhez intézett információkérés

(1) Ha a 35. cikk (1) vagy (5) bekezdése alapján kért információ nem áll rendelkezésre, vagy azt nem bocsátották rendelkezésre a Hatóság által meghatározott határidőn belül, a Hatóság egyszerű kérés vagy határozat útján kérheti az érintett pénzügyi intézményektől, hogy bocsássanak rendelkezésre az e rendelet szerinti feladatainak elvégzését lehetővé tevő minden szükséges információt.

(2) Az (1) bekezdés szerinti egyszerű információkérés:

a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;

b) meghatározza a kérés célját;

c) részletesen meghatározza a kért információt;

d) meghatározza az információnyújtás határidejét;

e) rögzíti, hogy az információszolgáltatásra kért személy nem köteles megadni az információt, viszont amennyiben önkéntesen válaszol a kérésre, a nyújtott információ nem lehet a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető;

f) feltünteti a 35c. cikkel összhangban abban az esetben kiszabandó pénzbírság összegét, ha a nyújtott információ nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető.

(3) Határozat útján történő információkérés esetén a Hatóság:

a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;

b) meghatározza a kérés célját;

c) részletesen meghatározza a kért információt;

d) meghatározza az információnyújtás határidejét;

e) feltünteti a 35d. cikkben arra az esetre előírt kényszerítő bírságot, ha a nyújtott információ hiányos;

f) felhívja a figyelmet a 35c. cikkben arra az esetre előírt pénzbírságra, ha a kérdésre adott válasz nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető;

g) felhívja a figyelmet arra, hogy a 60. és 61. cikk értelmében a határozat ellen fellebbezni lehet a fellebbviteli tanács előtt, és a határozat felülvizsgáltatható az Európai Unió Bíróságával.

(4) A kért információkat a pénzügyi intézmények vagy képviselőik, jogi személyek vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetében pedig a törvény vagy az alapszabályuk által képviseletükre felhatalmazott személyek szolgáltatják. A megfelelően meghatalmazott ügyvédek szintén jogosultak az ügyfelük nevében az információk benyújtására. Utóbbiak teljes felelősséggel tartoznak, ha a szolgáltatott információ hiányos, a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető.

(5) A Hatóság haladéktalanul megküldi az egyszerű kérés vagy a határozat másolatát azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának, amelynek területén az (1) bekezdésben felsorolt, az információkérés által érintett szervezet székhellyel rendelkezik vagy letelepedett.

(6) A Hatóság kizárólag az e rendelet által ráruházott feladatok elvégzése céljára használhatja az e cikkel összhangban kapott bizalmas információt.

35c. cikk

A pénzbírságok kiszabásának eljárási szabályai

(1) Amennyiben a Hatóság az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a 35d. cikk (1) bekezdésében említett jogsértés elkövetésének alapos gyanúja, akkor a Hatóságon belül egy független vizsgálatvezetőt jelöl ki az ügy kivizsgálására. A kijelölt tisztviselő nem vehet részt, és a múltban sem vehetett részt sem közvetlenül, sem közvetetten az érintett pénzügyi intézmények közvetlen vagy közvetett felügyeletében, és feladatait a felügyeleti tanácstól függetlenül látja el.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatvezető a vizsgálat által érintett személyek észrevételeinek figyelembevételével kivizsgálja a feltételezett jogsértéseket, és a megállapításait tartalmazó teljes ügyiratot benyújtja a felügyeleti tanácsnak.

(3) A vizsgálatvezető a feladatainak elvégzése érdekében jogosult a 35b. cikknek megfelelően információt kérni.

(4) A vizsgálatvezető a feladatainak végzése során hozzáférhet minden olyan dokumentumhoz és információhoz, amelyet a Hatóság a felügyeleti tevékenységei során összegyűjtött.

(5) A vizsgálatvezető a vizsgálat befejezésekor, mielőtt benyújtaná a megállapításait tartalmazó ügyiratot a felügyeleti tanácsnak, lehetőséget ad a vizsgálat által érintett személyeknek a vizsgálat tárgyával kapcsolatos meghallgatásra. A vizsgálatvezető kizárólag olyan tényekre alapozhatja a megállapításait, amelyekkel kapcsolatban az érintett személyek lehetőséget kaptak arra, hogy megtegyék észrevételeiket.

(6) A vizsgálat által érintett személyek védelemhez való jogát az e cikknek megfelelően lefolytatott vizsgálat során teljes mértékben tiszteletben kell tartani.

(7) A megállapításait tartalmazó ügyirat felügyeleti tanácsnak történő benyújtásakor a vizsgálatvezető tájékoztatja a vizsgálat által érintett személyeket. A vizsgálat által érintett személyeknek jogukban áll betekinteni az ügyiratba, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a harmadik feleket érintő bizalmas információkra.

(8) A vizsgálatvezető megállapításait tartalmazó ügyirat alapján, valamint, amennyiben ezt a vizsgálat által érintett személyek kérik, e személyeknek a 35f. cikk szerinti meghallgatását követően a Hatóság határoz arról, hogy a vizsgálat által érintett személyek elkövették-e a 35d. cikk (1) bekezdésében említett egy vagy több jogsértést, és amennyiben igen, az említett cikknek megfelelően intézkedést hoz.

(9) A vizsgálatvezető nem vesz részt a felügyeleti tanács megbeszélésein, és más módon sem avatkozik bele a felügyeleti tanács döntéshozatalába.

(10) A Bizottság a 75a. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabásával kapcsolatos jogkör gyakorlására vonatkozó eljárási szabályok meghatározása céljából, beleértve az alábbiakra vonatkozó rendelkezéseket is:

a) a védelemhez való jog,

b) határidők,

c) a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok beszedésének módja,

d) a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabására és végrehajtására vonatkozó elévülési idők.

(11) A Hatóság az ügyet büntetőeljárás megindítása céljából az érintett nemzeti hatóságok elé terjeszti, amennyiben az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja. Emellett a Hatóság nem szab ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot olyan esetekben, amikor azonos vagy lényegében azonos tényállás alapján, a nemzeti jog szerint lefolytatott büntetőeljárás eredményeképpen korábban már jogerős felmentő vagy elmarasztaló ítélet született.

35d. cikk

Pénzbírságok

(1) A Hatóság pénzbírságot kiszabó határozatot fogad el, ha megállapítja, hogy a 35b. cikkben említett pénzügyi intézmény szándékosan vagy gondatlanságból elmulasztott információt szolgáltatni a 35b. cikk (3) bekezdése szerinti információkérő határozat nyomán, vagy hiányos, a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető információt szolgáltatott a 35b. cikk (2) bekezdése szerinti egyszerű információkérésre vagy határozatra adott válaszban.

(2) Az (1) bekezdésben említett pénzbírság alapösszege legalább 50 000 EUR, de legfeljebb 200 000 EUR.

(3) A pénzbírság (2) bekezdésben említett alapösszegének meghatározásakor a Hatóság az érintett pénzügyi intézmény előző üzleti évből származó éves árbevételét veszi figyelembe, és az alapösszeg:

a) az alsó értékhatár közelében lesz azon szervezetek esetében, amelyek éves árbevétele nem éri el a 10 millió EUR-t;

b) az értékhatárok alkotta sáv közepének közelében lesz azon szervezetek esetében, amelyek éves árbevétele 10 és 50 millió EUR közé esik;

c) a felső értékhatár közelében lesz azon szervezetek esetében, amelyek éves árbevétele meghaladja az 50 millió EUR-t.

A (2) bekezdésben meghatározott értékhatárokon belül megállapított alapösszegeket szükség esetén, súlyosbító vagy enyhítő körülmények figyelembevételével, az (5) bekezdésben meghatározott megfelelő együtthatók szerint ki kell igazítani.

A megfelelő súlyosbító együttható egyesével alkalmazandó az alapösszegre. Ha több súlyosbító együttható is alkalmazandó, az alapösszeghez hozzá kell adni azokat az összegeket, amelyeket az alapösszeg és az egyes súlyosbító együtthatók alkalmazásával kapott összegek különbségeiként kapunk.

A megfelelő enyhítő együttható egyesével alkalmazandó az alapösszegre. Ha több enyhítő együttható is alkalmazandó, az alapösszegből ki kell vonni azokat az összegeket, amelyeket az alapösszeg és az egyes enyhítő együtthatók alkalmazásával kapott összegek különbségeiként kapunk.

(4) A (2) bekezdésben említett alapösszegre kumulatív módon az alábbi korrekciós együtthatókat kell alkalmazni a következők alapján:

a) a súlyosbító tényezőkhöz kapcsolódó korrekciós együtthatók a következők:

i. a jogsértés ismétlődő elkövetése esetén minden egyes elkövetés után további 1,1-es együttható alkalmazandó;

ii. ha a jogsértés időtartama meghaladja a 6 hónapot, az alkalmazandó együttható 1,5;

iii. a jogsértés szándékos elkövetése esetén alkalmazandó együttható 2;

iv. ha a jogsértés azonosítása óta nem tettek semmilyen lépést annak orvoslására, az alkalmazandó együttható 1,7;

v. ha a pénzügyi intézmény felső vezetése nem működött együtt a Hatósággal, az alkalmazandó együttható 1,5;

b) az enyhítő tényezőkhöz kapcsolódó korrekciós együtthatók a következők:

i. ha a jogsértés időtartama nem éri el a 10 munkanapot, az alkalmazandó együttható 0,9;

ii. ha a pénzügyi intézmény felső vezetése bizonyítani tudja, hogy minden szükséges lépést megtettek a 35. cikk (6a) bekezdése szerinti kérés teljesítése elmulasztásának megakadályozására, az alkalmazandó együttható 0,7;

iii. ha a pénzügyi intézmény gyorsan, hatékonyan és maradéktalanul a Hatóság tudomására hozta a jogsértést, az alkalmazandó együttható 0,4;

iv. ha a pénzügyi intézmény önkéntes intézkedéseket hozott annak biztosítására, hogy a jövőben ne kerülhessen sor hasonló jogsértés elkövetésére, az alkalmazandó együttható 0,6.

(5) A (2) és a (3) bekezdés ellenére, a pénzbírság teljes összege nem haladhatja meg az érintett pénzügyi intézmény által az előző üzleti évben elért éves árbevétel 20 %-át, kivéve, ha a pénzügyi intézmény közvetlenül vagy közvetve pénzügyi előnyhöz jutott a jogsértés révén. Ebben az esetben a pénzbírság teljes összegének legalább ezt a pénzügyi előnyt el kell érnie.

35e. cikk

Kényszerítő bírságok

(1) A Hatóság kényszerítő bírságot kiszabó határozatokat fogad el annak érdekében, hogy kötelezze a 35b. cikk (1) bekezdésében említett intézményeket vagy szervezeteket a 35b. cikk (3) bekezdésével összhangban határozat útján kért információszolgáltatásra.

(2) A kényszerítő bírságnak hatékonynak és arányosnak kell lennie. Az kényszerítő bírságot naponként kell kiszabni, addig, amíg az érintett pénzügyi intézmény eleget nem tesz az (1) bekezdésben említett vonatkozó határozatnak.

(3) A (2) bekezdés ellenére, a kényszerítő bírság összege az érintett pénzügyi intézmény előző üzleti évre vonatkozó átlagos napi árbevételének 3 %-a. Az összegeket a kényszerítő bírságot kiszabó határozatban megállapított időponttól kezdődően kell kiszámítani.

(4) Az kényszerítő bírság a Hatóság határozatáról szóló értesítést követő legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki.

35f. cikk

Meghallgatáshoz való jog

(1) A 35d. és a 35e. cikk szerinti, pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot kiszabó határozat meghozatala előtt a Hatóság meghallgatási lehetőséget biztosít az információkérés által érintett pénzügyi intézmény számára.

A Hatóság csak olyan megállapításokra alapozhatja a határozatát, amelyekkel kapcsolatban az érintett pénzügyi intézményeknek lehetőségük volt észrevételt tenni.

(2) A pénzügyi intézmény (1) bekezdésben említett védelemhez való jogát az eljárás során teljes mértékben tiszteletben kell tartani. A pénzügyi intézménynek jogában áll betekinteni a Hatóság ügyiratába, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelmére irányuló jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra és a Hatóság belső előkészítő dokumentumaira.

35g. cikk

A pénzbírságok és a kényszerítő bírságok közzététele, jellege, behajtása és elhelyezése

(1) A 35d. és a 35e. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok közigazgatási jellegűek és behajthatóak.

(2) A pénzbírság és a kényszerítő bírság behajtására annak a tagállamnak a hatályos eljárásjogi szabályai vonatkoznak, amelynek területén a behajtásra sor kerül. A pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot kiszabó határozatot végrehajtási záradékkal az a hatóság látja el – a határozat hitelességének vizsgálatán kívül minden más alaki követelmény nélkül –, amelyet az egyes tagállamok erre a célra kijelölnek, és amelyről a Hatóságot és az Európai Unió Bíróságát tájékoztatják.

(3) Ha a (2) bekezdésben említett alaki követelményeknek az érintett fél kérelmére eleget tettek, az érintett fél a nemzeti jognak megfelelően közvetlenül az illetékes szervtől kérheti a végrehajtást.

(4) A pénzbírság vagy kényszerítő bírság behajtását csak az Európai Unió Bíróságának határozata alapján lehet felfüggeszteni. A pénzbírság vagy kényszerítő bírság behajtásának szabálytalanságára vonatkozó panaszok tekintetében azonban a tagállami igazságszolgáltatási szervek rendelkeznek joghatósággal.

(5) A Hatóság nyilvánosságra hoz minden, a 35d. és a 35e. cikk alapján kiszabott pénzbírságot és kényszerítő bírságot, kivéve, ha az ilyen nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan károkat okozna az érintett feleknek.

(6) A pénzbírság és kényszerítő bírság összege az Európai Unió általános költségvetését illeti.

35h. cikk

Az Európai Unió Bírósága általi felülvizsgálat

Az Európai Unió Bírósága korlátlan hatáskörrel rendelkezik az olyan határozatok felülvizsgálatára, amelyekben a Hatóság pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabott ki. A Bíróság eltörölheti, csökkentheti vagy felemelheti a Hatóság által kiszabott pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot.”;

24. a 36. cikk (5) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az ERKT valamely hatáskörrel rendelkező hatóságnak címzett figyelmeztetéseinek és ajánlásainak kézhezvételekor a Hatóság adott esetben az e rendelettel ráruházott hatáskörök felhasználásával biztosítja a megfelelő idejű betartatást.”;

25. a 37. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdés első albekezdésének utolsó mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A biztosítási és viszontbiztosítási érdekképviseleti csoport és a foglalkoztatóinyugdíj-érdekképviseleti csoport tagjainak megbízatása négyéves időtartamra szól, amelyet követően új pályázati eljárásra kerül sor.”;

b) a (6) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Ha a banki érdekképviseleti csoport tagjai nem tudnak kialakítani közös véleményt vagy tanácsot, az érdekeltek egyik csoportját képviselő tagok külön véleményt vagy külön tanácsot alakíthatnak ki.

A biztosítási és viszontbiztosítási érdekképviseleti csoport, a foglalkoztatóinyugdíj-érdekképviseleti csoport, a banki érdekképviseleti csoport, valamint az értékpapír-piaci érdekképviseleti csoport közös véleményeket és tanácsot alakíthatnak ki az európai felügyeleti hatóságok e rendelet 56. cikke szerinti, közös álláspontokkal és közös intézkedésekkel kapcsolatos munkájával összefüggő kérdésekben.”;

26. a 39. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„39. cikk

Döntéshozatali eljárások

(1) A 35b., 35d. és 35e. cikkel összhangban elfogadott határozatok kivétel az e rendeletben előírt határozatok meghozatala során a Hatóság a (2)–(6) bekezdéssel összhangban jár el.

(2) A Hatóság tájékoztatja egy határozat bármely címzettjét a határozat elfogadására irányuló szándékáról, és az ügy sürgősségének, összetettségének és lehetséges következményeinek figyelembevételével meghatároz egy határidőt, amelyen belül a címzett kifejtheti a határozat tárgyával kapcsolatos álláspontját. Az első mondatban foglalt rendelkezés értelemszerűen alkalmazandó a 17. cikk (3) bekezdésében említett ajánlások esetében is.

(3) A Hatóság határozatait indokolni kell.

(4) A Hatóság határozatainak címzettjeit tájékoztatni kell az e rendelet keretében rendelkezésre álló jogorvoslatokról.

(5) Ha a Hatóság a 18. cikk (3) bekezdése vagy a 18. cikk (4) bekezdése szerinti határozatot hoz, a határozatot megfelelő időközönként felül kell vizsgálnia.

(6) A Hatóság 17., 18. vagy 19. cikk szerinti határozatainak elfogadását nyilvánosságra kell hozni. A nyilvánosságra hozatal során meg kell nevezni az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot vagy pénzügyi intézményt, valamint a határozat lényegét, kivéve, ha e nyilvánosságra hozatal ellentétes az érintett pénzügyi intézmények jogos érdekével vagy üzleti titkaik védelmével, illetve súlyosan veszélyeztetheti a pénzügyi piacok rendes működését és integritását, illetve az Unió pénzügyi rendszere egy részének vagy egészének stabilitását.”;

27. a 40. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a szöveg a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) az ügyvezető tanács 45. cikk (1) bekezdésében említett állandó tagjai, akik nem rendelkeznek szavazati joggal;”;

b) a (7) bekezdésben a második albekezdést el kell hagyni;

c) a szöveg a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott nemzeti hatóság nem felelős a fogyasztóvédelmi szabályok végrehajtásáért, a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagja dönthet úgy, hogy meghívja a tagállam fogyasztóvédelmi hatóságának képviselőjét, aki nem rendelkezik szavazati joggal. Ha egy tagállamban több hatóság között oszlik meg a fogyasztóvédelemért való felelősség, e hatóságok közös képviselő személyéről állapodnak meg.”;

28. a 41. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„41. cikk

Belső bizottságok

A felügyeleti tanács a ráruházott egyes feladatok elvégzéséhez belső bizottságokat hozhat létre. A felügyeleti tanács rendelkezhet egyes egyértelműen meghatározott feladatoknak és határozatoknak belső bizottságokra, az ügyvezető tanácsra vagy az elnökre való átruházásáról.”;

;

29. a 42. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az e rendelettel rájuk ruházott feladatok ellátása során a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjai függetlenül és objektíven járnak el, kizárólag az Unió érdekeit szem előtt tartva, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.”;

30. a 43. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A felügyeleti tanács iránymutatást ad a Hatóság munkájához. E rendelet eltérő rendelkezése hiányában az ügyvezető tanács javaslata alapján a felügyeleti tanács fogadja el a Hatóság II. fejezetben említett véleményeit, ajánlásait, iránymutatásait és határozatait, valamint tanácsot ad.”;

b) a (2) és a (3) bekezdést el kell hagyni;

c) a (4) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az ügyvezető tanács javaslata alapján a felügyeleti tanács minden év szeptember 30-ig elfogadja a Hatóság következő évi munkaprogramját, amelyet tájékoztatásul továbbít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.”;

d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A felügyeleti tanács – az ügyvezető tanács javaslata alapján – az 53. cikk (7) bekezdésében említett jelentéstervezet alapján elfogadja a Hatóság tevékenységéről – beleértve az elnök feladatainak ellátásáról – szóló éves jelentést, és minden év június 15-ig továbbítja azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a

Számvevőszéknek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A jelentést közzé kell tenni.”;

e) a (8) bekezdést el kell hagyni;

31. a 44. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az ügyvezető tanács állandó tagjai és az elnök nem szavazhatnak e határozatokról.”;

b) az (1) bekezdésben a harmadik és a negyedik albekezdést el kell hagyni;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A szavazati joggal nem rendelkező tagok és a megfigyelők nem vesznek részt a felügyeleti tanács olyan vitáiban, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel kapcsolatosak, kivéve, ha a 75. cikk (3) bekezdése vagy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok másképp rendelkeznek.

Az első albekezdés nem alkalmazandó az elnökre, azon tagokra, akik az ügyvezető tanácsnak is tagjai, valamint az Európai Központi Bank felügyeleti tanácsa által kinevezett képviselőjére.”;

32. a III. fejezetben a 2. szakasz címe helyébe a következő szöveg lép:

„Ügyvezető tanács”;

33. a 45. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„45. cikk

Összetétel

„(1) Az ügyvezető tanács az elnökből és három állandó tagból áll. Az elnök egyértelműen meghatározott szakpolitikai és vezetői feladatokkal bízza meg az állandó tagok mindegyikét. Az állandó tagok egyikét a költségvetési ügyekkel és a Hatóság munkaprogramjával összefüggő ügyekkel kapcsolatos hatáskörrel kell felruházni (a továbbiakban: ügyvezető tag). Az állandó tagok egyike elnökhelyettesként jár el, és az elnök feladatait látja el e rendelettel összhangban az elnök távollétében vagy indokolt akadályoztatása esetén.

(2) Az állandó tagokat érdemeik, alkalmasságuk, a pénzügyi intézményekkel és piacokkal kapcsolatos ismereteik, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlatuk alapján kell kiválasztani. Az állandó tagoknak széles körű vezetői tapasztalattal kell rendelkezniük. A kiválasztásnak nyilvános pályázati felhíváson kell alapulnia, amelyet közzé kell tenni az Európai Unió Hivatalos Lapjában, majd a Bizottság ezt követően összeállítja az alkalmas jelöltek szűkített listáját.

A Bizottság benyújtja a szűkített listát az Európai Parlamentnek jóváhagyás céljából. A Tanács az említett szűkített lista jóváhagyását követően határozatot fogad el az ügyvezető tanács állandó tagjainak – köztük az ügyvezető tag – kinevezéséről.

(3) Amennyiben az ügyvezető tanács egyik állandó tagja már nem teljesíti a 46. cikkben meghatározott feltételeket, vagy súlyos kötelességszegést követett el, úgy a

Tanács a Bizottságnak az Európai Parlament által jóváhagyott javaslata alapján határozattal felmentheti az érintett személyt hivatalából.

(4) Az állandó tagok megbízatása öt évre szól, és egy alkalommal meghosszabbítható. Az állandó tag ötéves megbízatásának leteltét megelőző kilenc hónap folyamán a felügyeleti tanács értékeli:

a) az első megbízatási időszak során elért eredményeket és megvalósításuk módját;

b) az elkövetkezendő években a Hatóságra háruló feladatokat és követelményeket.

Az értékelést figyelembe véve a Bizottság benyújtja a Tanácsnak azon állandó tagok listáját, akiknek a megbízatása meghosszabbítható. E lista alapján és az értékelést figyelembe véve a Tanács meghosszabbíthatja az állandó tagok megbízatását.”;

34. a szöveg a következő 45a. cikkel egészül ki:

„45a. cikk

Döntéshozatal

(1) Az ügyvezető tanács tagjainak egyszerű többségével határoz. Minden tag egy szavazattal rendelkezik. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

(2) A Bizottság képviselője a 63. cikkben említett ügyek kivételével szavazati jog nélkül vesz részt az ügyvezető tanács ülésein.

(3) Az ügyvezető tanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

(4) Az ügyvezető tanács üléseit az elnök hívja össze saját kezdeményezésére vagy a testület valamelyik tagjának a kérésére, és azokat az elnök vezeti.

Az ügyvezető tanács az általa szükségesnek ítélt rendszerességgel, és minden felügyeleti tanácsi ülés előtt ülésezik. Az ügyvezető tanács legalább évente ötször ülésezik.

(5) Az ügyvezető tanács tagjai – az eljárási szabályzatra is figyelemmel – tanácsadók és szakértők segítségét is igénybe vehetik. A szavazati joggal nem rendelkező résztvevők nem vesznek részt az ügyvezető tanács azon megbeszélésein, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel kapcsolatosak.”;

35. a szöveg a következő 45b. cikkel egészül ki:

„45b. cikk

Belső bizottságok

Az ügyvezető tanács a ráruházott egyes feladatok elvégzéséhez belső bizottságokat hozhat létre.”;

36. a 46. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„46. cikk

Függetlenség

Az ügyvezető tanács tagjai függetlenül és objektívan járnak el kizárólag az Unió egésze érdekeinek megfelelően, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

A tagállamok, az uniós intézmények vagy szervek vagy bármilyen más köz- vagy magánjogi jogalany sem kísérelheti meg befolyásolni az ügyvezető tanács tagjait feladataik elvégzése során.”;

37. a 47. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„47. cikk

Feladatok

(1) Az ügyvezető tanács biztosítja, hogy a Hatóság e rendeletnek megfelelően teljesítse megbízatását és elvégezze a rábízott feladatokat. Az ügyvezető tanács – különösen belső ügyviteli utasítások elfogadásával és közlemények közzétételével – minden szükséges intézkedést megtesz annak biztosítása érdekében, hogy a Hatóság e rendelettel összhangban működjön.

(2) Az éves és a többéves munkaprogramot az ügyvezető tanács terjeszti a felügyeleti tanács elé elfogadásra.

(3) Az ügyvezető tanács a 63. és a 64. cikkel összhangban gyakorolja költségvetési hatáskörét.

A 17., 19., 22., 29a., 30., 31a., 32. és 35b–35h. cikk alkalmazásában az ügyvezető tanács hatáskörrel rendelkezik az eljárásra és a határozathozatalra. Az ügyvezető tanács folyamatosan tájékoztatja a felügyeleti tanácsot a meghozott határozatokról.

(3a) Az ügyvezető tanács minden olyan ügyben vizsgálatot folytat, véleményt ad és javaslatot tesz, amelyben a felügyeleti tanácsnak kell határozatot hoznia.

(4) Az ügyvezető tanács fogadja el a Hatóság személyzetpolitikai tervét és – a 68. cikk (2) bekezdésének megfelelően – az Európai Közösségek tisztviselői személyzeti szabályzatának (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

(5) Az ügyvezető tanács a 72. cikkel összhangban elfogadja a Hatóság dokumentumaihoz való hozzáférési jogra vonatkozó külön rendelkezéseket.

(6) Az ügyvezető tanács a felügyeleti tanácsnak javaslatot tesz a Hatóság tevékenységéről – beleértve az elnök feladatainak ellátásáról – szóló éves jelentés elkészítésére az 53. cikk (7) bekezdésében említett jelentéstervezet alapján.

(7) Az ügyvezető tanács az 58. cikk (3) és (5) bekezdésével összhangban jelöli ki, illetve menti fel a fellebbviteli tanács tagjait.

(8) Az ügyvezető tanács tagjai nyilvánosságra hoznak minden megtartott ülést és minden kapott vendéglátást. A kiadásokat a személyzeti szabályzatnak megfelelően nyilvánosan kell vezetni.

(9) Az ügyvezető tag ellátja a következő konkrét feladatokat:

a) a felügyeleti tanács iránymutatásával és az ügyvezető tanács ellenőrzése mellett megvalósítja a Hatóság éves munkaprogramját;

b) különösen belső ügyviteli utasítások elfogadásával és közlemények közzétételével minden szükséges intézkedést megtesz annak biztosítása érdekében, hogy a Hatóság e rendelettel összhangban működjön;

c) a 47. cikk (2) bekezdésének megfelelően elkészíti a többéves munkaprogramot;

d) minden év június 30-ig a 47. cikk (2) bekezdésének megfelelően elkészíti a következő évi munkaprogramot;

e) a 63. cikknek megfelelően elkészíti a Hatóság előzetes költségvetés-tervezetét, és a 64. cikk értelmében végrehajtja a Hatóság költségvetését;

f) elkészíti az éves jelentés tervezetét, külön-külön szakaszban kitérve a Hatóság szabályozási és felügyeleti tevékenységeire, illetve a pénzügyi és az igazgatási kérdésekre;

g) a 68. cikkben megállapított hatásköröket gyakorolja a Hatóság személyzetével szemben és kezeli a személyzeti ügyeket.”;

38. a 48. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az elnök felelős a felügyeleti tanács munkájának előkészítéséért, és vezeti a felügyeleti tanács és az ügyvezető tanács üléseit.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az elnököt – érdemei, alkalmassága, a pénzügyi intézményekkel és piacokkal kapcsolatos ismeretei, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlata alapján – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzéteendő nyilvános pályázati felhívást követően választják ki. A Bizottság az elnöki tisztségre pályázó jelöltekről egy szűkített listát nyújt be az Európai Parlamentnek jóváhagyás céljából. A Tanács az említett szűkített lista jóváhagyását követően határozatot fogad el az elnök kinevezéséről.

Amennyiben az elnök már nem teljesíti a 49. cikkben említett feltételeket, vagy súlyos kötelességszegést követett el, úgy a Tanács a Bizottságnak az Európai Parlament által jóváhagyott javaslata alapján határozattal felmentheti az érintett személyt hivatalából.”;

c) a (4) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Tanács – a Bizottság javaslatára és az értékelést figyelembe véve – egy alkalommal meghosszabbíthatja az elnök megbízatását.”;

d) az (5) bekezdést el kell hagyni;

39. a szöveg a következő 49a. cikkel egészül ki:

„49a. cikk

Kiadások

Az elnök nyilvánosságra hoz minden megtartott ülést és minden kapott vendéglátást. A kiadásokat a személyzeti szabályzatnak megfelelően nyilvánosan kell vezetni.”;

40. az 51., az 52. és az 53. cikket el kell hagyni;

41. az 54. cikk (2) bekezdése a következő francia bekezdéssel egészül ki:

„– fogyasztó- és befektetővédelmi kérdések;”;

42. az 55. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az ügyvezető tanács egyik tagját, a 47. cikk (8a) bekezdésével összhangban az ügyvezető tagot, a Bizottság képviselőjét és az ERKT-t megfigyelőként meghívják a vegyes bizottság és az 57. cikkben említett albizottságok üléseire.”;

43. az 58. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A fellebbviteli tanács két tagját és két póttagját az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett pályázati felhívást követően egy, a Bizottság által javasolt szűkített listáról a Hatóság ügyvezető tanácsa nevezi ki, a felügyeleti tanáccsal folytatott konzultációt követően.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A fellebbviteli tanácsnak a Hatóság ügyvezető tanácsae által kinevezett tagja megbízatásának ideje alatt e tisztségéből nem menthető fel, kivéve akkor, ha súlyos hivatali mulasztást követett el, és az ügyvezető tanács – a felügyeleti tanáccsal folytatott konzultációt követően erről határozatot hoz.”;

44. az 59. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A fellebbviteli tanács tagjai függetlenül hozzák meg döntéseiket. Nem utasíthatók. A fellebbviteli tanács tagjai a Hatósággal, annak ügyvezető tanácsávalével vagy felügyeleti tanácsával kapcsolatos más feladatot nem láthatnak el.”;

45. a 60. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Bármely természetes vagy jogi személy – a hatáskörrel rendelkező hatóságokat is ideértve – fellebbezhet a Hatóság 17., 18., 19. és 35. cikkben említett, valamint bármely más, az 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott uniós jogi aktusok szerinti, neki címzett határozata ellen vagy az olyan más személynek címzett határozat ellen, amely őt közvetlenül és személyében érinti.”;

46. a 62. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság bevételei – más bevételtípusok sérelme nélkül – az alább felsoroltak bármilyen kombinációjából állnak:

a) az Unió általános költségvetésében (a Bizottságra vonatkozó szakaszban) előirányzott, a Hatóság várható bevételeinek 40 %-át nem meghaladó kiegyensúlyozó uniós hozzájárulás;

b) a pénzügyi intézményeknek az e rendelet és az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusok által a résztvevőknek a Hatóság hatáskörébe tartozó egyes kategóriái tekintetében előírt tevékenységekhez kapcsolódó várható éves kiadásokon alapuló éves hozzájárulásai;

c) a vonatkozó uniós jogi eszközökben meghatározott esetekben a Hatóságnak fizetendő díjak;

d) a tagállamok vagy a megfigyelők önkéntes hozzájárulásai;

e) a kiadványokért, a képzésekért és a hatáskörrel rendelkező hatóságok által kért egyéb szolgáltatásokért felszámított díjak.”;

b) a szöveg a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az (1) bekezdés b) pontjában említett éves hozzájárulásokat minden évben az egyes tagállamok által kijelölt hatóságok szedik be az egyedi pénzügyi intézményektől. Az egyes tagállamok minden pénzügyi év március 31-ig befizetik a Hatóságnak a 62a. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott kritériumokkal összhangban beszedendő összeget.

(6) A tagállamok és a megfigyelők (1) bekezdés d) pontjában említett önkéntes hozzájárulásai nem fogadhatók el, ha elfogadásuk kétségbe vonhatja a Hatóság függetlenségét és pártatlanságát.”;

47. a szöveg a következő 62a. cikkel egészül ki:

„62a. cikk

A pénzügyi intézmények éves hozzájárulásainak kiszámítására vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 75a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az egyedi pénzügyi intézményeknek a 62. cikk e) pontjában említett éves hozzájárulásai kiszámítási módjának meghatározására az alábbiak megállapításával:

a) a várható kiadásoknak a pénzügyi intézmények egyes kategóriáihoz történő hozzárendelésének módszertana a hozzájárulások az egyes kategóriákba tartozó pénzügyi intézmények által fizetendő részaránya meghatározásának alapjaként;

b) megfelelő objektív kritériumok az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusok hatálya alá tartozó egyedi pénzügyi intézmények által fizetendő éves hozzájárulásoknak az egyedi pénzügyi intézményeknek a piaci jelentőségüket megközelítőleg tükröző mérete alapján történő meghatározására.

Az első bekezdés b) pontjában említett kritériumokkal vagy olyan minimális küszöbértékek vezethetők be, amelyek alatt nem kell hozzájárulást fizetni, vagy olyan minimumok, amelyek alá nem eshetnek a hozzájárulások.”;

48. a 63. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„63. cikk

A költségvetés elkészítése

(1) Az ügyvezető tag minden évben elkészíti a Hatóság következő három pénzügyi évre vonatkozó egységes programozási dokumentumának ideiglenes tervezetét annak éves és többéves programozása alapján, szerepeltetve abban a várható bevételeket és kiadásokat, valamint a személyzetre vonatkozó információkat, majd ezt a létszámtervre vonatkozó javaslattal együtt megküldi az ügyvezető tanácsnaknek és a felügyeleti tanácsnak.

(1a) A felügyeleti tanács által jóváhagyott tervezet alapján az ügyvezető tanács elfogadja a következő három pénzügyi évre vonatkozó egységes programozási dokumentum tervezetét.

(1b) Az egységes programozási dokumentum tervezetét az ügyvezető tanács január 31-ig megküldi a Bizottságnak, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(2) Az egységes programozási dokumentum tervezete alapján a Bizottság az Unió költségvetés-tervezetében feltünteti a létszámtervre tekintettel szükségesnek ítélt előzetes irányszámokat, valamint azon kiegyensúlyozó hozzájárulás összegét, amely a Szerződés 313. és 314. cikkével összhangban az Unió általános költségvetését terheli.

(3) A Hatóság létszámtervét a költségvetési hatóság fogadja el. A költségvetési hatóság hagyja jóvá a Hatóságnak fizetendő kiegyensúlyozó hozzájárulásra szánt költségvetési előirányzatot.

(4) A Hatóság költségvetését a felügyeleti tanács fogadja el. A Hatóság költségvetése az Unió általános költségvetésének végleges elfogadásától tekinthető véglegesnek. Szükség esetén ennek megfelelően ki kell igazítani.

(5) Az ügyvezető tanács haladéktalanul értesíti a költségvetési hatóságot az olyan projektek megvalósítására irányuló szándékáról, amelyek jelentős pénzügyi hatást gyakorolhatnak költségvetésének finanszírozására és különösen az ingatlanprojektekről, például épületek bérbevételéről vagy megvásárlásáról.”;

49. a 64. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„64. cikk

A költségvetés végrehajtása és ellenőrzése

(1) Az ügyvezető tag engedélyezési tisztviselői feladatokat lát el, és végrehajtja a Hatóság költségvetését.

(2) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 1-jéig megküldi a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének és a Számvevőszéknek az előzetes beszámolót.

(3) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 1-jéig konszolidációs célból megküldi a kért számviteli információkat a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének az e tisztviselő által meghatározott módon és formátumban.

(4) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 31-ig a felügyeleti tanács tagjainak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek megküldi a költségvetési és a pénzügyi gazdálkodásról szóló jelentést.

(5) Az ügyvezető igazgató, miután beérkeztek hozzá a Hatóság előzetes beszámolójára vonatkozó, a Számvevőszék által a költségvetési rendelet 148. cikkével összhangban tett észrevételek, a Hatóság számvitelért felelős tisztviselője összeállítja a Hatóság végleges beszámolóját. Az ügyvezető tag a végleges beszámolót megküldi a felügyeleti tanácsnak, amely véleményezi e beszámolót.

(6) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a végleges beszámolót, valamint a felügyeleti tanács véleményét a következő év július 1-jéig eljuttatja a Bizottság

számvitelért felelős tisztviselőjének, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek.

A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője július 1-jéig konszolidációs célból egy jelentéscsomagot is megküld a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének az e tisztviselő által meghatározott egységes formátumban.

(7) A végleges beszámolót a következő év november 15-ig közzé kell tenni az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

(8) Az ügyvezető tag szeptember 30-ig megválaszolja a Számvevőszék észrevételeit. E válaszról másolatot küld az ügyvezető tanácsnak és a Bizottságnak.

(9) Az ügyvezető tag az Európai Parlamentnek – ez utóbbi kérésére és összhangban a költségvetési rendelet 165. cikkének (3) bekezdésében foglaltakkal – minden szükséges tájékoztatást megad a szóban forgó pénzügyi évre vonatkozó zárszámadási eljárás zökkenőmentes lebonyolításához.

(10) Az Európai Parlament – a Tanács minősített többséggel hozott ajánlása alapján – legkésőbb az N+2. év május 15-ig megadja a Hatóság számára a mentesítést az N. pénzügyi év költségvetésének végrehajtására vonatkozóan.”;

50. a 65. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„65. cikk

Pénzügyi szabályok

A Hatóságra alkalmazandó pénzügyi szabályokat a Bizottsággal folytatott konzultációt követően az ügyvezető tanács fogadja el. A szóban forgó szabályok nem térhetnek el a 966/2012/EU, Euratom rendelet 208. cikkében említett szervekre vonatkozó 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettől*, kivéve, ha a Hatóság sajátos működési igényei úgy kívánják, ehhez azonban a Bizottság előzetes hozzájárulására van szükség.

*A Bizottság 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2013. szeptember 30.) a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet 208. cikkében említett szervekre vonatkozó pénzügyi keretszabályzatról (HL L 328., 2013.12.7., 42. o.).”;

51. a 66. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet* korlátozás nélkül alkalmazandó a Hatóságra csalás, vesztegetés és egyéb jogellenes cselekmények elleni fellépés céljából.

*Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).”;

52. a 68. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság személyzetére – ideértve az ügyvezető tanács állandó tagjait és annak elnökét is – a személyzeti szabályzat, az egyéb alkalmazottakra vonatkozó

alkalmazási feltételek, valamint az uniós intézmények által az említett szabályzat, illetve feltételek alkalmazása céljából közösen elfogadott szabályok alkalmazandók.

(2) Az ügyvezető tanács – a Bizottsággal egyetértésben – a személyzeti szabályzat 110. cikkében meghatározott előírásokkal összhangban elfogadja a szükséges végrehajtási intézkedéseket.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az ügyvezető tanács olyan rendelkezéseket fogad el, amelyek lehetővé teszik a tagállamokból kiküldött nemzeti szakértők Hatóságon belüli alkalmazását.”;

53. a 70. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A felügyeleti tanács tagjaira és a Hatóság személyzetének minden tagjára, ideértve a tagállamok által ideiglenesen kiküldött tisztviselőket és a Hatóság részére szerződéses alapon feladatokat végző minden más személyt is, az EUMSz. 339. cikkében meghatározott és a vonatkozó uniós jogszabályokban előírt szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók, még megbízatásuk lejártát követően is.”;

b) a (2) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Emellett az (1) bekezdésben és e bekezdés első albekezdésében előírt kötelezettség nem zárja ki, hogy a Hatóság és a hatáskörrel rendelkező hatóságok ezt az információt az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok érvényesítésére, valamint különösen a határozatok elfogadására irányuló jogi eljárásokhoz felhasználják.”;

c) a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az ügyvezető tanács és a felügyeleti tanács biztosítja, hogy a Hatóság feladataival kapcsolatban közvetlenül vagy közvetve, tartósan vagy alkalmilag szolgáltatást nyújtó személyekre – beleértve az ügyvezető tanács és a felügyeleti tanács által erre felhatalmazott vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságok által erre kijelölt tisztviselőket és más személyeket is – az előző bekezdésekben foglaltakkal egyenértékű szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók.

Azonos szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók azokra a megfigyelőkre is, akik részt vesznek az ügyvezető tanács és a felügyeleti tanács ülésein, akik közreműködnek a Hatóság tevékenységeiben.”;

d) a (3) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az (1) és (2) bekezdés nem zárja ki, hogy a Hatóság e rendelettel és más, a pénzügyi intézményekre alkalmazandó uniós jogszabályokkal összhangban információt cseréljen a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal.”;

54. a 71. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak a személyes adatok kezelése tekintetében az (EU) 2016/679 rendelet alapján fennálló, sem a Hatóságnak a feladatai ellátása során végrehajtott személyesadat-kezelés tekintetében az (EU) 2018/XXX rendelet (az uniós intézményekre és szervekre vonatkozó adatvédelmi rendelet) alapján fennálló kötelezettségeit.”;

55. a 72. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az ügyvezető tanács gyakorlati intézkedéseket fogad el az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására.”;

56. a 73. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság belső nyelvhasználatára vonatkozó rendelkezésekről az ügyvezető tanács határoz.”;

57. a 74. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Hatóságnak a befogadó tagállamban történő elhelyezésére és az ezen tagállam által nyújtandó szolgáltatásokra vonatkozó szükséges szabályokat, valamint a Hatóság személyzetére és családtagjaikra a Hatóság székhelyét befogadó tagállamban alkalmazandó konkrét szabályokat a Hatóság és a befogadó tagállam közötti székhely-megállapodásban kell meghatározni, amely az ügyvezető tanács jóváhagyását követően köthető meg.”;

58. a szöveg a következő 75a. cikkel egészül ki:

„75a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A 35c. cikkben és a 62a. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazás határozatlan időre szól.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 35c. cikkben és a 62a. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 35c. cikk vagy a 62a. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.”;

59. a 76. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„76. cikk

Kapcsolat a CEIOPS-szal

A Hatóságot a CEIOPS jogutódjának kell tekinteni. A CEIOPS valamennyi eszköze, forrása és minden folyamatban lévő ügylete legkésőbb a Hatóság létrehozásának időpontjában automatikusan a Hatóságra száll. A CEIOPS összeállítja azt a kimutatást, amely tartalmazza az eszközök és források zárómérlegét az átadás időpontjában. Ezt a kimutatást a CEIOPS és a Bizottság ellenőrzi és hagyja jóvá.”;

60. a szöveg a következő 77a. cikkel egészül ki:

„77a. cikk

Átmeneti rendelkezések

A legutóbb a 2014/51/EU irányelvvel módosított 1094/2010 rendelettel összhangban kinevezett és [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 3 hónappal e rendelet hatálybalépését követően]-jén/-án/-én hivatalban lévő ügyvezető igazgató megbízatása az említett napon megszűnik.

A legutóbb a 2014/51/EU irányelvvel módosított 1094/2010 rendelettel összhangban kinevezett és [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 3 hónappal e rendelet hatálybalépését követően]-jén/-án/-én hivatalban lévő elnök megbízatása annak lejártáig tart.

Az igazgatótanács legutóbb a 2014/51/EU irányelvvel módosított 1094/2010 rendelettel összhangban kinevezett és [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 3 hónappal e rendelet hatálybalépését követően]-jén/-án/-én hivatalban lévő tagjainak megbízatása az említett napon megszűnik.”.

3. cikk

Az 1095/2010/EU rendelet módosítása

Az 1095/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban a 97/9/EK irányelv, a 98/26/EK irányelv, a 2001/34/EK irányelv, a 2002/47/EK irányelv, a 2003/71/EK irányelv, a 2004/39/EK irányelv, a 2004/109/EK irányelv, a 2009/65/EK irányelv, a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv*, az 1606/2002 európai parlamenti és tanácsi rendelet**, a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv*** és az 1060/2009/EK rendelet, továbbá – amennyiben e jogi aktusok alkalmazandók a befektetési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokra, illetve a befektetési jegyeiket vagy részvényeiket forgalmazó kollektív befektetési vállalkozásokra és az ezek felügyeletét ellátó hatáskörrel rendelkező hatóságokra – a 2002/87/EK irányelv, az (EU) 2015/849 irányelv és a 2002/65/EK irányelv vonatkozó részeinek hatályán belül, valamint az ezeken alapuló valamennyi irányelv, rendelet és határozat, és a Hatóságra feladatokat ruházó bármely további jogi kötőerővel bíró uniós jogi aktus hatályán belül jár el.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

**Az Európai Parlament és a Tanács 1606/2002/EK rendelete (2002. július 19.) a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról (HL L 243., 2002.9.11., 1. o.).

***Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).”;

b) a szöveg a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) E rendelet a Hatóságra engedélyezési vagy felügyeleti feladatokat és megfelelő hatásköröket ruházó más uniós jogi aktusok sérelme nélkül alkalmazandó.”;

2. a 2. cikk (5) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az e rendeletben foglalt, felügyeletre történő hivatkozások magukban foglalják a valamennyi hatáskörrel rendelkező hatóság által az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusoknak megfelelően végzendő tevékenységeket.”;

3. a 4. cikk 3. pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. a 2002/65/EK és az (EU) 2015/849 irányelv tekintetében azon hatáskörrel rendelkező hatóságok, amelyek biztosítják, hogy a befektetési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások és a befektetési jegyeiket vagy részvényeiket forgalmazó kollektív befektetési vállalkozások megfeleljenek az említett irányelvek előírásainak.”;

4. a 6. cikk a következőképpen módosul:

a) a 2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„2. az ügyvezető tanács, amely ellátja a 47. cikkben meghatározott feladatokat;”;

b) a 4. pontot el kell hagyni;

5. a 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a szöveg a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) a pénzügyi piaci szereplők felügyeletére az Unióban alkalmazandó uniós felügyeleti kézikönyv kidolgozása és naprakészen tartása;”;

ii. az e) és az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) a felügyeleti eredmények következetességének fokozása érdekében megszervezi és lefolytatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok felülvizsgálatát, és – ezzel összefüggésben – iránymutatásokat és ajánlásokat bocsát ki, valamint megállapítja a bevált gyakorlatokat;

f) a hatáskörébe tartozó területen megfigyeli és értékeli a piaci fejleményeket, beleértve adott esetben az innovatív pénzügyi szolgáltatások tendenciáival kapcsolatos fejleményeket;”;

iii. a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„h) elősegíti a fogyasztók és a befektetők védelmét;”;

iv. az l) pontot el kell hagyni;

b) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Feladatainak e rendelettel összhangban történő elvégzése során a Hatóság figyelembe veszi a technológiai innovációt, az innovatív és fenntartható üzleti modelleket, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők integrációját.”;

c) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a szöveg a következő ca) ponttal egészül ki:

„ca) ajánlásokat bocsát ki a 29a. és 31a. cikkben meghatározottak szerint;”;

ii. a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„h) összegyűjti a pénzügyi intézményekre vonatkozó szükséges információkat a 35. és 35b. cikkben előírtaknak megfelelően;”;

d) a szöveg a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdésben említett feladatok elvégzése és a (2) bekezdésben ráruházott hatáskörök gyakorlása során a Hatóság megfelelő figyelmet fordít a helyes szabályozás elvére, többek között az e rendelettel összhangban elvégzett költség-haszon elemzés eredményeire.”;

6. a 9. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő aa) és ab) ponttal egészül ki:

„aa) mélyreható tematikus felülvizsgálatokat végez a piaci magatartásra vonatkozóan és közös értelmezést alakít ki a piaci gyakorlatokat illetően a lehetséges problémák azonosítása és hatásuk elemzése érdekében;

ab) lakossági kockázati mutatókat dolgoz ki a fogyasztói és befektetői károk lehetséges okainak időben történő azonosítására;”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság nyomon követi az új és a már fennálló pénzügyi tevékenységeket, és iránymutatásokat és ajánlásokat fogadhat el piacok biztonságának és megbízhatóságának, valamint a szabályozási és felügyeleti gyakorlatok konvergenciájának elősegítése érdekében.”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Hatóság saját szerves részeként létrehoz egy valamennyi érintett hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságot és fogyasztóvédelmi hatóságot összefogó pénzügyi innovációs bizottságot annak érdekében, hogy koordinált megközelítést alakítson ki az új, illetve innovatív pénzügyi tevékenységek szabályozási és felügyeleti kezelése tekintetében, továbbá tanáccsal szolgáljon a Hatóságnak, amelyet az az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elé tud terjeszteni. A Hatóság a nemzeti adatvédelmi hatóságokat is bevonhatja a bizottságba.”;

7. a 16. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A Hatóság a tagállamok azon hatóságainak is címezhet iránymutatásokat és ajánlásokat, amelyeket e rendelet nem határoz meg hatáskörrel rendelkező hatóságként, de amelyek fel vannak hatalmazva az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok alkalmazásának biztosítására.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság – különleges körülményeket kivéve – nyilvános konzultációkat folytat az általa kibocsátandó iránymutatásokról és ajánlásokról, valamint elemzi az ilyen iránymutatások és ajánlások kibocsátásához kapcsolódó esetleges költségeket és hasznokat. Ezeknek a konzultációknak és elemzéseknek arányban kell állniuk az iránymutatás vagy ajánlás alkalmazási körével, jellegével és hatásával. A Hatóság ezenkívül – különleges körülményeket kivéve – kikéri a 37. cikkben említett értékpapír-piaci érdekképviseleti csoport véleményét vagy tanácsát.”;

c) a (4) bekezdés a következő mondattal egészül ki:

„A jelentésnek azt is ismertetnie kell, hogy a Hatóság mivel indokolta iránymutatásainak és ajánlásainak kiadását, és össze kell foglalnia a kiadott iránymutatásokról és ajánlásokról folytatott nyilvános konzultációk során érkezett visszajelzéseket.”;

d) a szöveg a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Amennyiben az értékpapír-piaci érdekképviseleti csoport tagjainak kétharmada úgy véli, hogy a Hatóság egyes iránymutatások vagy ajánlások kibocsátásával túllépte hatáskörét, e tagok indokolással ellátott véleményt küldhetnek a Bizottságnak.

A Bizottság az érintett iránymutatások vagy ajánlások kibocsátását indokoló magyarázatot kér a Hatóságtól. A Bizottság a Hatóság magyarázatának kézhezvételét követően megvizsgálja az iránymutatások vagy ajánlások hatályát a Hatóság hatáskörére tekintettel. Amennyiben a Bizottság úgy véli, hogy a Hatóság túllépte hatáskörét, és miután lehetőséget adott a Hatóságnak álláspontja kifejtésére, a Bizottság végrehajtási határozatot fogadhat el, előírva a Hatóság számára az érintett iránymutatások vagy ajánlások visszavonását. A Bizottság határozatát nyilvánosságra kell hozni.”;

8. a 17. cikk (2) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A 35. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül a Hatóság bármikor kellő indokolással és magyarázattal ellátott információkérést intézhet közvetlenül más hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz vagy az érintett pénzügyi piaci szereplőkhöz, ha ezt szükségesnek tartja az uniós jog feltételezett megsértésének vagy alkalmazása elmulasztásának kivizsgálásához. A pénzügyi piaci szereplőkhöz intézett, magyarázattal ellátott kérésben meg kell indokolni, hogy az információra miért van szükség az uniós jog feltételezett megsértésének vagy alkalmazása elmulasztásának kivizsgálásához.

A kérés címzettje indokolatlan késlekedés nélkül megadja a Hatóságnak a világos, pontos és teljes körű információkat.

Valamely pénzügyi piaci szereplőhöz intézett információkérés esetén a Hatóság tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a kérésről. A Hatóság

kérésére a hatáskörrel rendelkező hatóságok segítik a Hatóságot az információk megszerzésében.”;

9. a 19. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusokban meghatározott esetekben és a 17. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül a Hatóság a (2)–(4) bekezdésben meghatározott eljárással összhangban segítheti a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében az alábbi körülmények valamelyikének fennállása esetén:

a) egy vagy több érintett hatáskörrel rendelkező hatóság kérelmére, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem ért egyet egy másik hatáskörrel rendelkező hatóság eljárásával vagy egy intézkedésének, javasolt intézkedésének tartalmával vagy az eljárásának hiányával;

b) saját kezdeményezésére, amennyiben objektív kritériumok alapján megállapítható a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérés.

Azokban az esetekben, amelyekben az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok a hatáskörrel rendelkező hatóságok általi közös határozathozatalt írnak elő, nézeteltérés feltételezendő, ha az említett hatóságok nem hoztak közös határozatot az említett jogi aktusokban meghatározott határidőn belül.”;

b) a szöveg a következő (1a) és (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok a következő esetekben haladéktalanul értesítik a Hatóságot arról, hogy nem került sor megállapodás elérésére:

a) ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusok határidőt szabtak a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti megállapodás elérésére, és az alábbi események közül bármelyik bekövetkezik:

i. a határidő lejár;

ii. egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság objektív tényezők alapján arra a következtetésre jut, hogy nézeteltérés áll fenn;

b) ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusok nem szabtak határidőt a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti megállapodás elérésére, és az alábbi események közül bármelyik bekövetkezik:

i. egy vagy több érintett hatáskörrel rendelkező hatóság objektív tényezők alapján arra a következtetésre jut hogy nézeteltérés áll fenn; vagy

ii. két hónap eltelt a valamely másik hatáskörrel rendelkező hatóság arra irányuló kérelmének a hatáskörrel rendelkező hatóság általi kézhezvétele óta, hogy az utóbbi tegyen intézkedést az uniós jognak való megfelelés érdekében, és a megkeresett hatóság még nem hozott a kérelmet teljesítő határozatot.

(1b) Az elnök megvizsgálja, hogy a Hatóságnak el kell-e járnia az (1) bekezdéssel összhangban. Ha a beavatkozásra a Hatóság saját kezdeményezésére kerül sor, a Hatóság tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a beavatkozással kapcsolatos határozatáról.

Ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok közös határozat meghozatalát írják elő, a Hatóságnak a 47. cikk (3a) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban történő határozathozataláig a közös határozathozatalban részt vevő összes hatáskörrel rendelkező hatóság elhalasztja az egyéni határozathozatalt. Ha a Hatóság úgy határoz, hogy eljár, a közös határozathozatalban részt vevő összes hatáskörrel rendelkező hatóság elhalasztja határozathozatalát a (2) és (3) bekezdésben meghatározott eljárás befejezéséig.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a (2) bekezdésben említett egyeztető szakasz végéig az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok nem jutottak megállapodásra, a Hatóság határozatot hozhat, amelyben felszólítja az említett hatóságokat egyedi intézkedések meghozatalára vagy valamely konkrét intézkedés mellőzésére az ügy rendezése és az uniós jognak való megfelelés biztosítása érdekében. A Hatóság határozata kötelező az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokra A Hatóság határozata megkövetelheti, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok vonják vissza vagy módosítsák az általuk meghozott határozatot, vagy éljenek a vonatkozó uniós jog által biztosított hatásköreikkel.”;

d) a szöveg a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A Hatóság tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a (2) és (3) bekezdés szerinti eljárások eredményéről és – adott esetben – a (3) bekezdés alapján hozott határozatáról.”;

e) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Szerződés 258. cikke szerinti bizottsági hatáskörök sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a Hatóság határozatának, és így nem biztosítja, hogy a pénzügyi piaci szereplő teljesítse az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok értelmében rá közvetlenül alkalmazandó előírásokat, a Hatóság a pénzügyi piaci szereplőnek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az uniós jog szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve a tevékenység megszüntetését is.”;

10. a 22. cikk (4) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E célok érdekében a Hatóság gyakorolhatja az ezen rendelet által ráruházott hatásköröket, ideértve a 35. és 35b. cikkben foglaltakat is.”;

11. a 29. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a szöveg a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) kibocsátja a stratégiai felügyeleti tervet a 29a. cikkel összhangban;”;

ii. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a vonatkozó uniós jogszabályokban előírt, alkalmazandó titoktartási és adatvédelmi rendelkezések teljes mértékű tiszteletben tartása mellett elősegíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti, valamennyi releváns kérdéssel – ideértve adott esetben a kiberbiztonságot és a kibertámadásokat is – kapcsolatos hatékony, kétoldalú és többoldalú információcserét;”;

iii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) ágazati és szektorok közötti képzési programokat dolgoz ki – a technológiai innovációra tekintettel is –, megkönnyíti a személyzeti csereprogramokat, és a hatáskörrel rendelkező hatóságokat ösztönzi a szakemberek kirendelési rendszerének és egyéb eszközöknek az intenzívebb használatára.”;

b) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Egy közös felügyeleti kultúra kialakítása érdekében a Hatóság többek között a pénzügyi piaci szereplők változó üzleti gyakorlatának és üzleti modelljeinek figyelembevételével – a technológiai innováció miatti változások figyelembevételét is beleértve – a pénzügyi piaci szereplők felügyeletére az Unióban alkalmazandó naprakész uniós felügyeleti kézikönyvet dolgoz ki és tart fenn. Az uniós felügyeleti kézikönyv meghatározza a bevált felügyeleti gyakorlatokat és a magas színvonalú módszertanokat és eljárásokat.”;

12. a szöveg a következő 29a. cikkel egészül ki:

„29a. cikk

Stratégiai felügyeleti terv

(1) A [XXX illessze be a módosító rendeletre való hivatkozást] rendelet alkalmazásának megkezdésekor és azt követően minden harmadik év március 31-ig a Hatóság a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak címzett ajánlást bocsát ki, amelyben meghatározza a stratégiai felügyeleti célkitűzéseket és prioritásokat (a továbbiakban: stratégiai felügyeleti terv), figyelembe véve a hatáskörrel rendelkező hatóságok hozzájárulásait. A Hatóság tájékoztatásul továbbítja a stratégiai felügyeleti tervet az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, és nyilvánosságra hozza azt honlapján.

A stratégiai felügyeleti terv konkrét prioritásokat állapít meg a felügyeleti tevékenységek tekintetében a következetes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlatok, valamint az uniós jog közös, egységes és következetes alkalmazásának elősegítése, továbbá a 32. cikkel összhangban azonosított lényeges mikroprudenciális tendenciák, esetleges kockázatok és gyenge pontok kezelése érdekében.

(2) Minden év szeptember 30-ig az összes hatáskörrel rendelkező hatóság benyújtja a következő évre vonatkozó éves munkaprogramjának tervezetét a Hatóságnak értékelés céljából, és kifejezetten meghatározza, hogy a programtervezet miként áll összhangban a stratégiai felügyeleti tervvel.

Az éves munkaprogram tervezete tartalmazza a felügyeleti tevékenységek konkrét célkitűzéseit és prioritásait, valamint az éves munkaprogram tervezetét benyújtó hatáskörrel rendelkező hatóság által az említett program által felölelt év során megvizsgálandó pénzügyi intézmények, piaci gyakorlatok és magatartások, valamint pénzügyi piacok kiválasztásának mennyiségi és minőségi szempontjait.

(3) A Hatóság értékeli az éves munkaprogram tervezetét, és a stratégiai felügyeleti tervben meghatározott prioritások meg nem valósítása lényeges kockázatának fennállása esetén ajánlást intéz az érintett hatáskörrel rendelkező hatósághoz az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság éves munkaprogramjának a stratégiai felügyeleti tervvel való összehangolása érdekében.

A hatáskörrel rendelkező hatóság minden év december 31-ig elfogadja éves munkaprogramját ezen ajánlásokat figyelembe véve.

(4) Minden év március 31-ig az összes hatáskörrel rendelkező hatóság megküldi a Hatóságnak az éves munkaprogram végrehajtásáról szóló jelentését.

A jelentésnek legalább a következő információkat kell tartalmaznia:

a) a felügyeleti tevékenységek, a pénzügyi intézményekre, piaci gyakorlatokra és magatartásokra, valamint pénzügyi piacokra vonatkozó vizsgálatok leírása, továbbá az uniós és a nemzeti jog megsértéséért felelős pénzügyi intézményekkel szemben előírt igazgatási intézkedésekre és kiszabott szankciókra vonatkozó információk;

b) az elvégzett és az éves munkaprogramban nem tervezett tevékenységek leírása;

c) az éves munkaprogramban előírt, el nem végzett tevékenységek és a program nem teljesített célkitűzéseinek listája, valamint az említett tevékenységek elvégzése és az említett célkitűzések elérése elmulasztása okai.

(5) A Hatóság értékeli a hatáskörrel rendelkező hatóságok végrehajtási jelentéseit. A stratégiai felügyeleti tervben meghatározott prioritások meg nem valósítása lényeges kockázatának fennállása esetén a Hatóság ajánlást intéz valamennyi érintett hatáskörrel rendelkező hatósághoz azt illetően, hogy miként orvosolhatók tevékenységeik releváns hiányosságai.

A jelentések és saját kockázatértékelése alapján a Hatóság azonosítja a hatáskörrel rendelkező hatóság azon tevékenységeit, amelyek kritikusak a stratégiai felügyeleti terv teljesítése szempontjából, és adott esetben elvégzi e tevékenységek felülvizsgálatát a 30. cikk alapján.

(6) A Hatóság az éves munkaprogramok értékelése során azonosított legjobb gyakorlatokat nyilvánosságra hozza.”;

13. a 30. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk címe helyébe a következő szöveg lép:

„A hatáskörrel rendelkező hatóságok felülvizsgálatai”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság a felügyeleti eredmények konzisztenciájának erősítése érdekében a hatáskörrel rendelkező hatóságok néhány vagy összes tevékenységéről rendszeres időközönként felülvizsgálatokat végez. E célból a Hatóság a felülvizsgált hatáskörrel rendelkező hatóságok objektív értékelését és összehasonlítását lehetővé tevő módszereket dolgoz ki. A felülvizsgálatok során figyelembe kell venni a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal kapcsolatban meglévő információkat és korábban végzett értékeléseket, beleértve a Hatóságnak a 35. cikkel összhangban szolgáltatott összes információt és az érdekeltektől származó összes információt is.”;

c) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) E cikk alkalmazásában a Hatóság kizárólag a Hatóság személyzetéből álló felülvizsgálati bizottságot hoz létre. A Hatóság a hatáskörrel rendelkező hatóságok felülvizsgálatával kapcsolatos egyes feladatokat vagy döntéseket a felülvizsgálati bizottságra ruházhat át.”;

d) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A felülvizsgálatok többek között értékelik:”;

ii. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a hatáskörrel rendelkező hatóság erőforrásainak, függetlensége mértékének és irányítási hátterének megfelelőségét, különös tekintettel az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusok hatékony alkalmazására és a piaci fejleményekre való reagálás képességére;”;

e) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Hatóság jelentést készít a felülvizsgálat eredményeiről. E jelentés megindokolja és meghatározza a felülvizsgálat eredményeként előirányzott nyomonkövetési intézkedéseket. E nyomonkövetési intézkedések a 16. cikk szerinti iránymutatások és ajánlások, valamint a 29. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti véleményezés formájában fogadhatók el.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek a kibocsátott iránymutatásoknak és az ajánlásoknak. Ha a hatáskörrel rendelkező hatóságok nem teszik meg a jelentésben meghatározott nyomonkövetési intézkedéseknek megfelelő intézkedéseket, a Hatóság nyomonkövetési jelentést ad ki.

A Hatóság a szabályozástechnikai standardtervezetek vagy végrehajtási standardtervezetek 10–15. cikk szerinti, illetve az iránymutatások vagy ajánlások 16. cikk szerinti kidolgozásakor figyelembe veszi az e cikkel összhangban elvégzett felülvizsgálatok eredményét és a feladatainak ellátása során általa szerzett minden más információt a legmagasabb színvonalú felügyeleti gyakorlatok konvergenciájának biztosítása érdekében.”;

f) a szöveg a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A Hatóság véleményt nyújt be a Bizottságnak minden esetben, ha – a felülvizsgálat eredményére vagy a feladatainak ellátása során általa beszerzett más információkra tekintettel – úgy véli, hogy a pénzügyi piaci szereplőkre vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságokra alkalmazandó szabályok további harmonizációja szükséges.”;

g) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Hatóság közzéteszi a (3) bekezdésben említett jelentést – a nyomonkövetési jelentéseket is ideértve –, kivéve, ha a közzététel veszélyeztetheti a pénzügyi rendszer stabilitását. A felülvizsgálatnak alávetett hatáskörrel rendelkező hatóságot bármely jelentés közzététele előtt fel kell hívni észrevételeinek benyújtására. Ezen észrevételeket nyilvánosságra kell hozni, kivéve, ha a közzététel veszélyeztetheti a pénzügyi rendszer stabilitását.”;

14. a 31. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a technológiai vagy egyéb innovációra támaszkodó piacműködtetők vagy termékek piacára történő belépés megkönnyítésére irányuló tevékenységét illetően a Hatóság elősegíti a felügyeleti konvergenciát, különösen az információk és a bevált gyakorlatok cseréje révén. A Hatóság adott esetben iránymutatásokat vagy ajánlásokat fogadhat el a 16. cikkel összhangban.”;

15. a szöveg a következő 31a. cikkel egészül ki:

„31a. cikk

A tevékenységek átruházásának és kiszervezésének, valamint a kockázat átruházásának koordinációja

(1) A Hatóság a (2), (3) és (4) bekezdéssel összhangban folyamatosan koordinálja a hatáskörrel rendelkező hatóságok felügyeleti intézkedéseit annak érdekében, hogy elősegítse a felügyeleti konvergenciát a tevékenységek pénzügyi piaci szereplők általi átruházásának és kiszervezésének területén, valamint a kockázat általuk történő átruházásával kapcsolatban.

(2) A hatáskörrel rendelkező hatóságok tájékoztatják a Hatóságot, ha az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság felügyelete alatt álló pénzügyi piaci szereplővel kapcsolatos engedélyezést vagy nyilvántartásba vételt szándékoznak végezni az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusokkal összhangban, és ha a pénzügyi piaci szereplő üzleti terve a pénzügyi piaci szereplő tevékenységei lényeges részének vagy fő feladatai bármelyikének harmadik országokba történő kiszervezését vagy átruházását, illetve a pénzügyi piaci szereplő tevékenységei lényeges részével járó kockázat harmadik országokba történő átruházását foglalja magában annak érdekében, hogy a pénzügyi piaci szereplő kihasználja az uniós szintű engedély előnyeit, miközben az alapvető tevékenységeket vagy feladatokat lényegében az Unión kívül végzi. A Hatóság részére nyújtott tájékoztatásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye a Hatóság általi megfelelő

Ha a Hatóság szükségesnek véli, hogy véleményt adjon ki egy hatáskörrel rendelkező hatóság részére az első albekezdés szerinti tájékoztatás tárgyát képező engedélyezés vagy nyilvántartásba vétel uniós jognak vagy a Hatóság által elfogadott iránymutatásoknak, ajánlásoknak vagy véleményeknek való megfelelésének hiányával kapcsolatban, a Hatóság erről az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság általi tájékoztatás kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot. Ebben az esetben az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság megvárja a Hatóság véleményét a nyilvántartásba vétel vagy az engedélyezés elvégzése előtt.

A Hatóság kérésére a hatáskörrel rendelkező hatóság a kérés kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül információt szolgáltat a felügyelete alatt álló pénzügyi piaci szereplőnek az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusokkal összhangban történő engedélyezéséről vagy nyilvántartásba vételéről szóló határozataival kapcsolatban.

A Hatóság az uniós jogban meghatározott határidők sérelme nélkül legkésőbb az első albekezdés szerinti tájékoztatás kézhezvételétől számított 2 hónapon belül kiadja véleményét.

(3) A pénzügyi piaci szereplő tájékoztatja a hatáskörrel rendelkező hatóságot tevékenységei lényeges részének vagy fő feladatai bármelyikének harmadik országban letelepedett más szervezetnek vagy saját fiókjának történő kiszervezéséről vagy arra történő átruházásáról és a tevékenységeinek lényeges részével járó kockázat harmadik országban letelepedett más szervezetre vagy saját fiókjára történő átruházásáról. Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság félévente tájékoztatja a Hatóságot az ilyen tájékoztatásokról.

A 35. cikk sérelme nélkül a Hatóság kérésére a hatáskörrel rendelkező hatóság információt szolgáltat a pénzügyi piaci szereplők kiszervezési, átruházási vagy kockázatátruházási intézkedéseivel kapcsolatban.

A Hatóság nyomon követi, hogy az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok ellenőrzik-e, hogy az első albekezdésben említett kiszervezési, átruházási vagy kockázatátruházási intézkedések megtételére az uniós joggal összhangban kerül-e sor, hogy azok megfelelnek-e a Hatóság iránymutatásainak, ajánlásainak vagy véleményeinek, és hogy azok nem akadályozzák-e a hatáskörrel rendelkező hatóságok általi hatékony felügyeletet és a végrehajtást valamely harmadik országban.

(4) A Hatóság – többek között valamely határozat felülvizsgálatára vagy valamely engedély visszavonására irányuló – ajánlásokat intézhet az érintett hatáskörrel rendelkező hatósághoz. Ha az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság 15 munkanapon belül nem tesz eleget a Hatóság ajánlásainak, a hatáskörrel rendelkező hatóságnak ezt meg kell indokolnia, a Hatóságnak pedig ezen indokolással együtt nyilvánosságra kell hoznia ajánlását.”;

16. a szöveg a következő 31b. cikkel egészül ki:

„31b. cikk

A jelentős határokon átnyúló hatással járó megbízásokkal, ügyletekkel és tevékenységekkel kapcsolatos koordinációs feladatkör

(1) Ha a Hatóság alapos okkal feltételezheti, hogy jelentős határokon átnyúló hatással járó megbízások, ügyletek vagy bármely más tevékenység veszélyeztetik a pénzügyi piacok rendes működését és épségét vagy az Unión belüli pénzügyi stabilitást, vizsgálat megindítására tesz javaslatot az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak, és ellátja e hatáskörrel rendelkező hatóságokat a szükséges információkkal.

(2) Ha egy hatáskörrel rendelkező hatóság alapos okkal feltételezheti, hogy jelentős határokon átnyúló hatással járó megbízások, ügyletek vagy bármely más tevékenység veszélyeztetik a pénzügyi piacok rendes működését és épségét vagy az Unión belüli pénzügyi stabilitást, haladéktalanul értesíti a Hatóságot, és átadja a szükséges információkat. A Hatóság a feltételezett tevékenység helye szerinti tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak intézkedés megtételére tehet javaslatot a szükséges információk e hatáskörrel rendelkező hatóságoknak történő továbbítását követően.

(3) A Hatóság és a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti információcsere megkönnyítése érdekében a Hatóság e célra tervezett adattároló rendszert hoz létre és tart fenn.”;

17. a 32. cikk a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A Hatóság legalább évente dönt arról, hogy el kell-e végezni a (2) bekezdés szerinti egész Unióra kiterjedő értékelést, és döntésének indokairól tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot. Amennyiben ilyen egész Unióra kiterjedő értékelés készül, és a Hatóság azt megfelelőnek ítéli, közzéteszi az egyes részt vevő pénzügyi intézményekre vonatkozó eredményeket.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok szakmai titoktartási kötelezettségei nem akadályozzák a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a (2) bekezdés szerinti egész Unióra kiterjedő értékelés eredményének közzétételében vagy az ilyen értékelés eredményének a Hatósághoz annak érdekében történő továbbításában, hogy a Hatóság közzétegye a pénzügyi intézmények ellenállóképessége egész Unióra kiterjedő értékelésének eredményeit.”;

18. a 33. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság a Bizottság kifejezett tanácsadás iránti kérelmére, vagy ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok ezt írják elő, segítséget nyújt a Bizottságnak a harmadik országbeli szabályozási és felügyeleti rendszerek egyenértékűségével kapcsolatos határozatok előkészítésében.”;

b) a szöveg a következő (2a), (2b) és (2c) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A Hatóság nyomon követi az azon harmadik országokban bekövetkezett szabályozási és felügyeleti fejleményeket, alkalmazott végrehajtási gyakorlatokat és bekövetkezett releváns piaci fejleményeket, amelyek tekintetében a Bizottság egyenértékűségi határozatokat fogadott el az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusoknak megfelelően, annak ellenőrzése érdekében, hogy továbbra is teljesülnek-e az említett határozatok meghozatalának alapjául szolgáló kritériumok és az azokban rögzített feltételek. A Hatóság figyelembe veszi az érintett harmadik országok piaci relevanciáját. A Hatóság évente bizalmas jelentést nyújt be megállapításairól a Bizottságnak.

Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusokban meghatározott különleges követelmények sérelme nélkül és az (1) bekezdés második mondatában foglalt feltételek mellett a Hatóság – amennyiben lehetséges – együttműködik azon harmadik országok érintett hatáskörrel rendelkező hatóságaival, és – adott esetben – szanálási hatóságaival is, amelyek szabályozási és felügyeleti rendszereit egyenértékűnek fogadták el. Ezen együttműködésnek az említett harmadik országok érintett hatóságaival kötött igazgatási megállapodásokon kell alapulnia. A Hatóság törekszik arra, hogy az alábbiakra vonatkozó rendelkezéseket foglaljon az ilyen igazgatási megállapodásokba azok megtárgyalásakor:

a) azon mechanizmusok, amelyek lehetővé tehetik a Hatóság számára, hogy megszerezze a vonatkozó információkat, ideértve a szabályozási rendszerre, valamint a felügyeleti szemléletmódra, a releváns piaci fejleményekre és bármely olyan változásra vonatkozó információkat is, amely hatással lehet az egyenértékűségi határozatra;

b) a szükséges mértékben az ilyen határozatok nyomon követése, a felügyeleti tevékenységek – ideértve szükség esetén a helyszíni vizsgálatokat is – koordinációjával kapcsolatos eljárások.

A Hatóság tájékoztatja a Bizottságot, ha egy harmadik ország hatáskörrel rendelkező hatósága megtagadja ilyen igazgatási megállapodás megkötését vagy a hatékony együttműködést. A Bizottság figyelembe veszi ezen információt a vonatkozó egyenértékűségi határozatok felülvizsgálatakor.

(2b) Ha a Hatóság a (2a) bekezdésben említett harmadik országokban a szabályozási, felügyeleti vagy végrehajtási gyakorlatokkal kapcsolatos olyan fejleményeket észlel, amelyek hatással lehetnek az Unió vagy egy vagy több tagállam pénzügyi

stabilitására, a piac integritására vagy a befektetők védelmére, illetve a belső piac működésére, erről bizalmasan és haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot.

A Hatóság évente bizalmas jelentést nyújt be a Bizottságnak a (2a) bekezdésben említett harmadik országokban bekövetkezett szabályozási, felügyeleti, végrehajtási és piaci fejleményekről, különös tekintettel azoknak a pénzügyi stabilitás, a piac integritása, a befektetők védelme vagy a belső piac működése szempontjából betöltött jelentőségére.

(2c) A hatáskörrel rendelkező hatóságok előzetesen tájékoztatják a Hatóságot azon szándékukról, hogy igazgatási megállapodást kívánnak kötni harmadik országbeli felügyeleti hatóságokkal az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok által szabályozott területek bármelyikén, ideértve a harmadik országbeli szervezetek fiókjaival kapcsolatos megállapodásokat is. A hatáskörrel rendelkező hatóságok ezzel egyidejűleg az ilyen tervezett megállapodások tervezetét is a Hatóság rendelkezésére bocsátják.

A Hatóság igazgatási modellmegállapodásokat dolgozhat ki következetes, hatékony és eredményes uniós felügyeleti gyakorlatok létrehozása és a nemzetközi felügyeleti koordináció megerősítése céljából. A hatáskörrel rendelkező hatóságok a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy kövessék az ilyen modellmegállapodásokat.

A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésébe belefoglalja a felügyeleti hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel vagy harmadik országok közigazgatásával kötött igazgatási megállapodásokra, a Hatóság által az egyenértékűségi határozatok előkészítésében a Bizottságnak nyújtott segítségre és a Hatóság által a (2a) bekezdéssel összhangban folytatott nyomonkövetési tevékenységre vonatkozó információkat.”;

19. a 34. cikk (2) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A 35. és 35b. cikk alkalmazandó azon területekre, amelyek tekintetében a Hatóság véleményt adhat ki.”;

20. a 35. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1), (2) és (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság kérelmére a hatáskörrel rendelkező hatóságok a Hatóság rendelkezésére bocsátják az e rendelet által ráruházott feladatok elvégzéséhez szükséges összes információt, feltéve, hogy jogszerűen hozzáférnek a szóban forgó információkhoz.

A rendelkezésre bocsátott információnak pontosnak és teljes körűnek kell lennie, és azt a Hatóság által meghatározott határidőn belül kell benyújtani.

(2) A Hatóság kérheti, hogy az információt rendszeres időközönként és a megadott formátumban vagy a Hatóság által jóváhagyott összehasonlítható sablonokban bocsássák rendelkezésére. E kérelmeket lehetőség szerint egységes jelentéstételi formátumban kell eljuttatni.

(3) A hatáskörrel rendelkező hatóság kellően indokolt kérelmére a Hatóság az ágazati jogszabályokban és e rendelet 70. cikkében megállapított szakmai titoktartási szabályokkal összhangban átadhat minden olyan információt, amelyre a hatáskörrel rendelkező hatóságnak feladatai elvégzéséhez szüksége van.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Ha az (1) bekezdéssel összhangban kért információ nem áll rendelkezésre, vagy azt a hatáskörrel rendelkező hatóságok nem bocsátották rendelkezésre a Hatóság által meghatározott határidőn belül, a Hatóság kellő indokolással és magyarázattal ellátott kérést intézhet az alábbiak bármelyikéhez:

a) egyéb, felügyeleti feladatokkal megbízott felügyeleti hatóságok;

b) az érintett tagállam pénzügyekre hatáskörrel rendelkező minisztériuma, amennyiben az rendelkezik prudenciális információkkal;

c) az érintett tagállam nemzeti központi bankja vagy statisztikai hivatala;

d) az érintett tagállam statisztikai hivatala.

A Hatóság kérésére a hatáskörrel rendelkező hatóságok segítik a Hatóságot az említett információk megszerzésében.”;

c) a (6) és a (7) bekezdést el kell hagyni;

21. a szöveg a következő 35a–35h. cikkel egészül ki:

„35a. cikk

A 35b. cikkben említett hatáskörök gyakorlása

A 35b. cikkel összhangban a Hatóságra vagy a Hatóság valamely tisztviselőjére vagy a Hatóság által felhatalmazott valamely személyre ruházott hatáskörök nem használhatók fel olyan információk vagy dokumentumok kiszolgáltatásának az előírására, amelyekre titoktartási kötelezettség vonatkozik.

35b. cikk

Pénzügyi piaci szereplőkhöz intézett információkérés

(1) Ha a 35. cikk (1) vagy (5) bekezdése alapján kért információ nem áll rendelkezésre, vagy azt nem bocsátották rendelkezésre a Hatóság által meghatározott határidőn belül, a Hatóság egyszerű kérés vagy határozat útján kérheti az érintett pénzügyi piaci szereplőktől, hogy bocsássanak rendelkezésre az e rendelet szerinti feladatainak elvégzését lehetővé tevő minden szükséges információt.

(2) Az (1) bekezdés szerinti egyszerű információkérés:

a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;

b) meghatározza a kérés célját;

c) részletesen meghatározza a kért információt;

d) meghatározza az információnyújtás határidejét;

e) rögzíti, hogy az információszolgáltatásra kért személy nem köteles megadni az információt, viszont amennyiben önkéntesen válaszol a kérésre, a nyújtott információ nem lehet a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető;

f) feltünteti a 35c. cikkel összhangban abban az esetben kiszabandó pénzbírság összegét, ha a nyújtott információ nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető.

(3) Határozat útján történő információkérés esetén a Hatóság:

a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;

b) meghatározza a kérés célját;

c) részletesen meghatározza a kért információt;

d) meghatározza az információnyújtás határidejét;

e) feltünteti a 35d. cikkben arra az esetre előírt kényszerítő bírságot, ha a nyújtott információ hiányos;

f) felhívja a figyelmet a 35c. cikkben arra az esetre előírt pénzbírságra, ha a kérdésre adott válasz nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető;

g) felhívja a figyelmet arra, hogy a 60. és 61. cikk értelmében a határozat ellen fellebbezni lehet a fellebbviteli tanács előtt, és a határozat felülvizsgáltatható az Európai Unió Bíróságával.

(4) A kért információkat az érintett pénzügyi piaci szereplők vagy képviselőik, jogi személyek vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetében pedig a törvény vagy az alapszabályuk által képviseletükre felhatalmazott személyek szolgáltatják. A megfelelően meghatalmazott ügyvédek szintén jogosultak az ügyfelük nevében az információk benyújtására. Utóbbiak teljes felelősséggel tartoznak, ha a szolgáltatott információ hiányos, a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető.

(5) A Hatóság haladéktalanul megküldi az egyszerű kérés vagy a határozat másolatát azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának, amelynek területén az információkérés által érintett pénzügyi piaci szereplő székhellyel rendelkezik vagy letelepedett.

(6) A Hatóság kizárólag az e rendelet által ráruházott feladatok elvégzése céljára használhatja az e cikkel összhangban kapott bizalmas információt.

35c. cikk

A pénzbírságok kiszabásának eljárási szabályai

(1) Amennyiben a Hatóság az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a 35d. cikk (1) bekezdésében említett jogsértés elkövetésének alapos gyanúja, akkor a Hatóságon belül egy független vizsgálatvezetőt jelöl ki az ügy kivizsgálására. A kijelölt tisztviselő nem vehet részt, és a múltban sem vehetett részt sem közvetlenül, sem közvetetten az érintett pénzügyi piaci szereplők közvetlen vagy közvetett felügyeletében, és feladatait a felügyeleti tanácstól függetlenül látja el.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatvezető a vizsgálat által érintett személyek észrevételeinek figyelembevételével kivizsgálja a feltételezett jogsértéseket, és a megállapításait tartalmazó teljes ügyiratot benyújtja a felügyeleti tanácsnak.

(3) A vizsgálatvezető a feladatainak elvégzése érdekében jogosult a 35b. cikknek megfelelően információt kérni.

(4) A vizsgálatvezető a feladatainak végzése során hozzáférhet minden olyan dokumentumhoz és információhoz, amelyet a Hatóság a felügyeleti tevékenységei során összegyűjtött.

(5) A vizsgálatvezető a vizsgálat befejezésekor, mielőtt benyújtaná a megállapításait tartalmazó ügyiratot a felügyeleti tanácsnak, lehetőséget ad a vizsgálat által érintett személyeknek a vizsgálat tárgyával kapcsolatos meghallgatásra. A vizsgálatvezető kizárólag olyan tényekre alapozhatja a megállapításait, amelyekkel kapcsolatban az érintett személyek lehetőséget kaptak arra, hogy megtegyék észrevételeiket.

(6) A vizsgálat által érintett személyek védelemhez való jogát az e cikknek megfelelően lefolytatott vizsgálat során teljes mértékben tiszteletben kell tartani.

(7) A megállapításait tartalmazó ügyirat felügyeleti tanácsnak történő benyújtásakor a vizsgálatvezető tájékoztatja a vizsgálat által érintett személyeket. A vizsgálat által érintett személyeknek jogukban áll betekinteni az ügyiratba, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a harmadik feleket érintő bizalmas információkra.

(8) A vizsgálatvezető megállapításait tartalmazó ügyirat alapján, valamint, amennyiben ezt a vizsgálat által érintett személyek kérik, e személyeknek a 35f. cikk szerinti meghallgatását követően a Hatóság határoz arról, hogy a vizsgálat által érintett személyek elkövették-e a 35d. cikk (1) bekezdésében említett egy vagy több jogsértést, és amennyiben igen, az említett cikknek megfelelően intézkedést hoz.

(9) A vizsgálatvezető nem vesz részt a felügyeleti tanács megbeszélésein, és más módon sem avatkozik bele a felügyeleti tanács döntéshozatalába.

(10) A Bizottság a 75a. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabásával kapcsolatos jogkör gyakorlására vonatkozó eljárási szabályok meghatározása céljából, beleértve az alábbiakra vonatkozó rendelkezéseket is:

a) a védelemhez való jog,

b) határidők,

c) a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok beszedésének módja,

d) a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabására és végrehajtására vonatkozó elévülési idők.

(11) A Hatóság az ügyet büntetőeljárás megindítása céljából az érintett nemzeti hatóságok elé terjeszti, amennyiben az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja. Emellett a Hatóság nem szab ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot olyan esetekben, amikor azonos vagy lényegében azonos tényállás alapján, a nemzeti jog szerint lefolytatott büntetőeljárás eredményeképpen korábban már jogerős felmentő vagy elmarasztaló ítélet született.

35d. cikk

Pénzbírságok

(1) A Hatóság pénzbírságot kiszabó határozatot fogad el, ha megállapítja, hogy egy pénzügyi piaci szereplő szándékosan vagy gondatlanságból elmulasztott információt szolgáltatni a 35b. cikk (3) bekezdése szerinti információkérő határozat nyomán, vagy hiányos, a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető információt szolgáltatott

a 35b. cikk (2) bekezdése szerinti egyszerű információkérésre vagy határozatra adott válaszban.

(2) Az (1) bekezdésben említett pénzbírság alapösszege legalább 50 000 EUR, de legfeljebb 200 000 EUR.

(3) A pénzbírság (2) bekezdésben említett alapösszegének meghatározásakor a Hatóság az érintett pénzügyi piaci szereplő előző üzleti évből származó éves árbevételét veszi figyelembe, és az alapösszeg:

a) az alsó értékhatár közelében lesz azon szervezetek esetében, amelyek éves árbevétele nem éri el a 10 millió EUR-t;

b) az értékhatárok alkotta sáv közepének közelében lesz azon szervezetek esetében, amelyek éves árbevétele 10 és 50 millió EUR közé esik;

c) a felső értékhatár közelében lesz azon szervezetek esetében, amelyek éves árbevétele meghaladja az 50 millió EUR-t.

A (2) bekezdésben meghatározott értékhatárokon belül megállapított alapösszegeket szükség esetén, súlyosbító vagy enyhítő körülmények figyelembevételével, az (5) bekezdésben meghatározott megfelelő együtthatók szerint ki kell igazítani.

A megfelelő súlyosbító együttható egyesével alkalmazandó az alapösszegre. Ha több súlyosbító együttható is alkalmazandó, az alapösszeghez hozzá kell adni azokat az összegeket, amelyeket az alapösszeg és az egyes súlyosbító együtthatók alkalmazásával kapott összegek különbségeiként kapunk.

A megfelelő enyhítő együttható egyesével alkalmazandó az alapösszegre. Ha több enyhítő együttható is alkalmazandó, az alapösszegből ki kell vonni azokat az összegeket, amelyeket az alapösszeg és az egyes enyhítő együtthatók alkalmazásával kapott összegek különbségeiként kapunk.

(4) A (2) bekezdésben említett alapösszegre kumulatív módon az alábbi korrekciós együtthatókat kell alkalmazni a következők alapján:

a) a súlyosbító tényezőkhöz kapcsolódó korrekciós együtthatók a következők:

i. a jogsértés ismétlődő elkövetése esetén minden egyes elkövetés után további 1,1-es együttható alkalmazandó;

ii. ha a jogsértés időtartama meghaladja a 6 hónapot, az alkalmazandó együttható 1,5;

iii. a jogsértés szándékos elkövetése esetén alkalmazandó együttható 2;

iv. ha a jogsértés azonosítása óta nem tettek semmilyen lépést annak orvoslására, az alkalmazandó együttható 1,7;

v. ha a pénzügyi piaci szereplő felső vezetése nem működött együtt a Hatósággal, az alkalmazandó együttható 1,5;

b) az enyhítő tényezőkhöz kapcsolódó korrekciós együtthatók a következők:

i. ha a jogsértés időtartama nem éri el a 10 munkanapot, az alkalmazandó együttható 0,9;

ii. ha a pénzügyi piaci szereplő felső vezetése bizonyítani tudja, hogy minden szükséges lépést megtettek a 35. cikk (6a) bekezdése szerinti kérés teljesítése elmulasztásának megakadályozására, az alkalmazandó együttható 0,7;

iii. ha a pénzügyi piaci szereplő gyorsan, hatékonyan és maradéktalanul a Hatóság tudomására hozta a jogsértést, az alkalmazandó együttható 0,4;

iv. ha a pénzügyi piaci szereplő önkéntes intézkedéseket hozott annak biztosítására, hogy a jövőben ne kerülhessen sor hasonló jogsértés elkövetésére, az alkalmazandó együttható 0,6.

(5) A (2) és a (3) bekezdés ellenére, a pénzbírság teljes összege nem haladhatja meg az érintett pénzügyi piaci szereplő által az előző üzleti évben elért éves árbevétel 20 %-át, kivéve, ha a pénzügyi piaci szereplő közvetlenül vagy közvetve pénzügyi előnyhöz jutott a jogsértés révén. Ebben az esetben a pénzbírság teljes összegének legalább ezt a pénzügyi előnyt el kell érnie.

35e. cikk

Kényszerítő bírságok

(1) A Hatóság kényszerítő bírságot kiszabó határozatokat fogad el annak érdekében, hogy kötelezze a 35b. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi piaci szereplőket a 35b. cikk (3) bekezdésével összhangban határozat útján kért információszolgáltatásra.

(2) A kényszerítő bírságnak hatékonynak és arányosnak kell lennie. Az kényszerítő bírságot naponként kell kiszabni, addig, amíg az érintett pénzügyi piaci szereplő eleget nem tesz az (1) bekezdésben említett vonatkozó határozatnak.

(3) A (2) bekezdés ellenére, a kényszerítő bírság összege az érintett pénzügyi piaci szereplő előző üzleti évre vonatkozó átlagos napi árbevételének 3 %-a. Az összegeket a kényszerítő bírságot kiszabó határozatban megállapított időponttól kezdődően kell kiszámítani.

(4) Az kényszerítő bírság a Hatóság határozatáról szóló értesítést követő legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki.

35f. cikk

Meghallgatáshoz való jog

(1) A 35d. és a 35e. cikk szerinti, pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot kiszabó határozat meghozatala előtt a Hatóság meghallgatási lehetőséget biztosít az információkérés által érintett pénzügyi piaci szereplő számára.

A Hatóság csak olyan megállapításokra alapozhatja a határozatát, amelyekkel kapcsolatban az érintett pénzügyi piaci szereplőknek lehetőségük volt észrevételt tenni.

(2) A pénzügyi piaci szereplő (1) bekezdésben említett védelemhez való jogát az eljárás során teljes mértékben tiszteletben kell tartani. A pénzügyi piaci szereplőnek jogában áll betekinteni a Hatóság ügyiratába, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelmére irányuló jogos érdekét. Az ügyiratba való

betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra és a Hatóság belső előkészítő dokumentumaira.

35g. cikk

A pénzbírságok és a kényszerítő bírságok közzététele, jellege, behajtása és elhelyezése

(1) A 35d. és a 35e. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok közigazgatási jellegűek és behajthatóak.

(2) A pénzbírság és a kényszerítő bírság behajtására annak a tagállamnak a hatályos eljárásjogi szabályai vonatkoznak, amelynek területén a behajtásra sor kerül. A pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot kiszabó határozatot végrehajtási záradékkal az a hatóság látja el – a határozat hitelességének vizsgálatán kívül minden más alaki követelmény nélkül –, amelyet az egyes tagállamok erre a célra kijelölnek, és amelyről a Hatóságot és az Európai Unió Bíróságát tájékoztatják.

(3) Ha a (2) bekezdésben említett alaki követelményeknek az érintett fél kérelmére eleget tettek, az érintett fél a nemzeti jognak megfelelően közvetlenül az illetékes szervtől kérheti a végrehajtást.

(4) A pénzbírság vagy kényszerítő bírság behajtását csak az Európai Unió Bíróságának határozata alapján lehet felfüggeszteni. A pénzbírság vagy kényszerítő bírság behajtásának szabálytalanságára vonatkozó panaszok tekintetében azonban a tagállami igazságszolgáltatási szervek rendelkeznek joghatósággal.

(5) A Hatóság nyilvánosságra hoz minden, a 35d. és a 35e. cikk alapján kiszabott pénzbírságot és kényszerítő bírságot, kivéve, ha az ilyen nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan károkat okozna az érintett feleknek.

(6) A pénzbírságok és kényszerítő bírságok összege az Európai Unió általános költségvetését illeti.

35h. cikk

Az Európai Unió Bírósága általi felülvizsgálat

Az Európai Unió Bírósága korlátlan hatáskörrel rendelkezik az olyan határozatok felülvizsgálatára, amelyekben a Hatóság pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabott ki. A Bíróság eltörölheti, csökkentheti vagy felemelheti a Hatóság által kiszabott pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot.”;

22. a 36. cikk (5) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az ERKT valamely hatáskörrel rendelkező hatóságnak címzett figyelmeztetéseinek és ajánlásainak kézhezvételekor a Hatóság adott esetben az e rendelettel ráruházott hatáskörök felhasználásával biztosítja a megfelelő idejű betartatást.”;

23. a 37. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés első albekezdésének utolsó mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az értékpapír-piaci érdekképviseleti csoport tagjainak megbízatása négyéves időtartamra szól, amelyet követően új pályázati eljárásra kerül sor.”;

b) az (5) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Ha az értékpapír-piaci érdekképviseleti csoport tagjai nem tudnak kialakítani közös véleményt vagy tanácsot, az érdekeltek egyik csoportját képviselő tagok külön véleményt vagy külön tanácsot alakíthatnak ki.

Az értékpapír-piaci érdekképviseleti csoport, a banki érdekképviseleti csoport, a biztosítási és viszontbiztosítási érdekképviseleti csoport, valamint a foglalkoztatóinyugdíj-érdekképviseleti csoport közös véleményeket és tanácsot alakíthatnak ki az európai felügyeleti hatóságok e rendelet 56. cikke szerinti, közös álláspontokkal és közös intézkedésekkel kapcsolatos munkájával összefüggő kérdésekben.”;

24. a 39. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„39. cikk

Döntéshozatali eljárás

„(1) A 35b., 35d. és 35e. cikkel összhangban elfogadott határozatok kivétel az e rendeletben előírt határozatok meghozatala során a Hatóság a (2)–(6) bekezdéssel összhangban jár el.

(2) A Hatóság tájékoztatja egy határozat bármely címzettjét a határozat elfogadására irányuló szándékáról, és az ügy sürgősségének, összetettségének és lehetséges következményeinek figyelembevételével meghatároz egy határidőt, amelyen belül a címzett kifejtheti a határozat tárgyával kapcsolatos álláspontját. Az első mondatban foglalt rendelkezés értelemszerűen alkalmazandó a 17. cikk (3) bekezdésében említett ajánlások esetében is.

(3) A Hatóság határozatait indokolni kell.

(4) A Hatóság határozatainak címzettjeit tájékoztatni kell az e rendelet keretében rendelkezésre álló jogorvoslatokról.

(5) Ha a Hatóság a 18. cikk (3) bekezdése vagy a 18. cikk (4) bekezdése szerinti határozatot hoz, a határozatot megfelelő időközönként felül kell vizsgálnia.

(6) A Hatóság 17., 18. vagy 19. cikk szerinti határozatainak elfogadását nyilvánosságra kell hozni. A nyilvánosságra hozatal során meg kell nevezni az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot vagy pénzügyi piaci szereplőt, valamint a határozat lényegét, kivéve, ha e nyilvánosságra hozatal ellentétes a pénzügyi piaci szereplők jogos érdekével vagy üzleti titkaik védelmével, illetve súlyosan veszélyeztetheti a pénzügyi piacok rendes működését és integritását, illetve az Unió pénzügyi rendszere egy részének vagy egészének stabilitását.”;

25. a 40. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a szöveg a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) az ügyvezető tanács 45. cikk (1) bekezdésében említett állandó tagjai, akik nem rendelkeznek szavazati joggal;”;

b) a (6) bekezdésben a második albekezdést el kell hagyni;

c) a szöveg a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott nemzeti hatóság nem felelős a fogyasztóvédelmi szabályok végrehajtásáért, a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagja dönthet úgy, hogy meghívja a tagállam fogyasztóvédelmi hatóságának képviselőjét, aki nem rendelkezik szavazati joggal. Ha egy tagállamban több hatóság között oszlik meg a fogyasztóvédelemért való felelősség, e hatóságok közös képviselő személyéről állapodnak meg.”;

26. a 41. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„41. cikk

Belső bizottságok

27. A felügyeleti tanács a ráruházott egyes feladatok elvégzéséhez belső bizottságokat hozhat létre. A felügyeleti tanács rendelkezhet egyes egyértelműen meghatározott feladatoknak és határozatoknak belső bizottságokra, az ügyvezető tanácsra vagy az elnökre való átruházásáról.”;

28. a 42. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az e rendelettel rájuk ruházott feladatok ellátása során a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjai, valamint a központi szerződő felekkel foglalkozó ügyvezető tanács szavazati joggal rendelkező, az érintett központi szerződő felek tekintetében illetékes és állandó tagjai függetlenül és objektíven járnak el, kizárólag az Unió érdekeit szem előtt tartva, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.”;

29. a 43. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A felügyeleti tanács iránymutatást ad a Hatóság munkájához.

A 44b. cikk értelmében a központi szerződő felekkel foglalkozó ügyvezető tanácshozhez tartozó és a 47. cikk értelmében az ügyvezető tanácshoz tartozó feladatok és hatáskörök kivételével a felügyeleti tanács fogadja el a Hatóság II. fejezetben említett véleményeit, ajánlásait, iránymutatásait és határozatait, valamint tanácsot ad. A felügyeleti tanács az ügyvezető tanács javaslata alapján jár el.”;

b) a (2) és a (3) bekezdést el kell hagyni;

c) a (4) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az ügyvezető tanács javaslata alapján a felügyeleti tanács minden év szeptember 30-ig elfogadja a Hatóság következő évi munkaprogramját, amelyet tájékoztatásul továbbít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.”;

d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A felügyeleti tanács – az ügyvezető tanács javaslata alapján – az 53. cikk (7) bekezdésében említett jelentéstervezet alapján elfogadja a Hatóság tevékenységéről – beleértve az elnök feladatainak ellátásáról – szóló éves jelentést, és minden év június 15-ig továbbítja azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A jelentést közzé kell tenni.”;

e) a (8) bekezdést el kell hagyni;

30. a 44. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az ügyvezető tanács állandó tagjai és az elnök nem szavazhatnak e határozatokról.”;

b) az (1) bekezdésben a harmadik és a negyedik albekezdést el kell hagyni;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A szavazati joggal nem rendelkező tagok és a megfigyelők nem vesznek részt a felügyeleti tanács olyan vitáiban, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel kapcsolatosak, kivéve, ha a 75. cikk (3) bekezdése vagy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok másképp rendelkeznek.

Az első albekezdés nem alkalmazandó az elnökre, azon tagokra, akik az ügyvezető tanácsnak is tagjai, valamint az Európai Központi Bank felügyeleti tanácsa által kinevezett képviselőjére.”;

31. a III. fejezetben a 2. szakasz címe helyébe a következő szöveg lép:

„Ügyvezető tanács”;

32. a 45. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„45. cikk

Összetétel

(1) Az ügyvezető tanács az elnökből és öt állandó tagból áll. Az elnök egyértelműen meghatározott szakpolitikai és vezetői feladatokkal bízza meg az állandó tagok mindegyikét. Az állandó tagok egyikét a költségvetési ügyekkel és a Hatóság munkaprogramjával összefüggő ügyekkel kapcsolatos hatáskörökkel kell felruházni (a továbbiakban: ügyvezető tag). Az állandó tagok egyike elnökhelyettesként jár el, és az elnök feladatait látja el e rendelettel összhangban az elnök távollétében vagy indokolt akadályoztatása esetén. A központi szerződő felekkel foglalkozó ügyvezető tanács vezetője megfigyelőként az ügyvezető tanács minden ülésén részt vesz.

(2) Az állandó tagokat érdemeik, alkalmasságuk, a pénzügyi piaci szereplőkkel és piacokkal kapcsolatos ismereteik, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlatuk alapján kell kiválasztani. Az állandó tagoknak széles körű vezetői tapasztalattal kell rendelkezniük. A kiválasztásnak nyilvános pályázati felhíváson kell alapulnia, amelyet közzé kell tenni az Európai Unió Hivatalos Lapjában, majd a Bizottság ezt követően összeállítja az alkalmas jelöltek szűkített listáját.

A Bizottság benyújtja a szűkített listát az Európai Parlamentnek jóváhagyás céljából. A Tanács az említett szűkített lista jóváhagyását követően határozatot fogad el az ügyvezető tanács állandó tagjainak – köztük az ügyvezető tag – kinevezéséről. Az ügyvezető tanács kiegyensúlyozott, arányos, és az Unió egészét tükrözi.

(3) Amennyiben az ügyvezető tanács egyik állandó tagja már nem teljesíti a 46. cikkben meghatározott feltételeket, vagy súlyos kötelességszegést követett el, úgy a Tanács a Bizottságnak az Európai Parlament által jóváhagyott javaslata alapján határozattal felmentheti az érintett személyt hivatalából.

(4) Az állandó tagok megbízatása öt évre szól, és egy alkalommal meghosszabbítható. Az állandó tag ötéves megbízatásának leteltét megelőző kilenc hónap folyamán a felügyeleti tanács értékeli:

a) az első megbízatási időszak során elért eredményeket és megvalósításuk módját;

b) az elkövetkezendő években a Hatóságra háruló feladatokat és követelményeket.

Az értékelést figyelembe véve a Bizottság benyújtja a Tanácsnak azon állandó tagok listáját, akiknek a megbízatása meghosszabbítható. E lista alapján és az értékelést figyelembe véve a Tanács meghosszabbíthatja az állandó tagok megbízatását.”;

33. a szöveg a következő 45a. cikkel egészül ki:

„45a. cikk

Döntéshozatal

(1) Az ügyvezető tanács tagjainak egyszerű többségével határoz. Minden tag egy szavazattal rendelkezik. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

(2) A Bizottság képviselője a 63. cikkben említett ügyek kivételével szavazati jog nélkül vesz részt az ügyvezető tanács ülésein.

(3) Az ügyvezető tanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

(4) Az ügyvezető tanács üléseit az elnök hívja össze saját kezdeményezésére vagy a testület valamelyik tagjának a kérésére, és azokat az elnök vezeti.

Az ügyvezető tanács az általa szükségesnek ítélt rendszerességgel, és minden felügyeleti tanácsi ülés előtt ülésezik. Az ügyvezető tanács legalább évente ötször ülésezik.

(5) Az ügyvezető tanács tagjai – az eljárási szabályzatra is figyelemmel – tanácsadók és szakértők segítségét is igénybe vehetik. A szavazati joggal nem rendelkező résztvevők nem vesznek részt az ügyvezető tanács azon megbeszélésein, amelyek egyedi pénzügyi piaci szereplőkkel kapcsolatosak.”;

34. a szöveg a következő 45b. cikkel egészül ki:

„45b. cikk

Belső bizottságok

Az ügyvezető tanács a ráruházott egyes feladatok elvégzéséhez belső bizottságokat hozhat létre.”;

35. a 46. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„46. cikk

Függetlenség

Az ügyvezető tanács tagjai függetlenül és objektívan járnak el kizárólag az Unió egésze érdekeinek megfelelően, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem

uniós intézményektől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

A tagállamok, az uniós intézmények vagy szervek vagy bármilyen más köz- vagy magánjogi jogalany sem kísérelheti meg befolyásolni az ügyvezető tanács tagjait feladataik elvégzése során.”;

36. a 47. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„47. cikk

Feladatok

(1) Az ügyvezető tanács biztosítja, hogy a Hatóság e rendeletnek megfelelően teljesítse megbízatását és elvégezze a rábízott feladatokat. Az ügyvezető tanács – különösen belső ügyviteli utasítások elfogadásával és közlemények közzétételével – minden szükséges intézkedést megtesz annak biztosítása érdekében, hogy a Hatóság e rendelettel összhangban működjön.

(2) Az éves és a többéves – a központi szerződő felekkel kapcsolatos ügyekre vonatkozó részt is tartalmazó – munkaprogramot az ügyvezető tanács terjeszti a felügyeleti tanács elé elfogadásra.

(3) Az ügyvezető tanács a 63. és a 64. cikkel összhangban gyakorolja költségvetési hatáskörét.

A 17., 19., 22., 29a., 30., 31a., 32. és 35b–35h. cikk alkalmazásában az ügyvezető tanács hatáskörrel rendelkezik az eljárásra és a határozathozatalra azon központi szerződő felekkel kapcsolatos ügyek kivételével, amelyek tekintetében a központi szerződő felekkel foglalkozó ügyvezető tanács rendelkezik hatáskörrel. Az ügyvezető tanács folyamatosan tájékoztatja a felügyeleti tanácsot az általa hozott határozatokról.

(3a) Az ügyvezető tanács minden olyan ügyben vizsgálatot folytat, véleményt ad és javaslatot tesz, amelyben a felügyeleti tanácsnak kell határozatot hoznia.

(4) Az ügyvezető tanács minden olyan ügyben megvizsgálja és előkészíti a felügyeleti tanács által elfogadandó határozatokat, amelyben az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok engedélyezési vagy felügyeleti feladatokat és azoknak megfelelő hatásköröket ruháztak a Hatóságra. Az ügyvezető tanács fogadja el a Hatóság személyzetpolitikai tervét és – a 68. cikk (2) bekezdésének megfelelően – az Európai Közösségek tisztviselői személyzeti szabályzatának (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

(5) Az ügyvezető tanács a 72. cikkel összhangban elfogadja a Hatóság dokumentumaihoz való hozzáférési jogra vonatkozó külön rendelkezéseket.

(6) Az ügyvezető tanács a felügyeleti tanácsnak javaslatot tesz a Hatóság tevékenységéről – beleértve az elnök feladatainak ellátásáról – szóló éves jelentés elkészítésére az 53. cikk (7) bekezdésében említett jelentéstervezet alapján.

(7) Az ügyvezető tanács az 58. cikk (3) és (5) bekezdésével összhangban jelöli ki, illetve menti fel a fellebbviteli tanács tagjait.

(8) Az ügyvezető tanács tagjai nyilvánosságra hoznak minden megtartott ülést és kapott vendéglátást. A kiadásokat a személyzeti szabályzatnak megfelelően nyilvánosan kell vezetni.

(9) Az ügyvezető tag ellátja a következő feladatokat:

a) a felügyeleti tanács és a 44b. cikk (1) bekezdésében említett feladatok és hatáskörök tekintetében a központi szerződő felekkel foglalkozó ügyvezető tanács iránymutatásával, valamint az ügyvezető tanács ellenőrzése mellett megvalósítja a Hatóság éves munkaprogramját;

b) különösen belső ügyviteli utasítások elfogadásával és közlemények közzétételével minden szükséges intézkedést megtesz annak biztosítása érdekében, hogy a Hatóság e rendelettel összhangban működjön;

c) a (2) bekezdésnek megfelelően elkészíti a többéves munkaprogramot;

d) minden év június 30-ig a 47. cikk (2) bekezdésének megfelelően elkészíti a következő évi munkaprogramot;

e) a 63. cikknek megfelelően elkészíti a Hatóság előzetes költségvetés-tervezetét, és a 64. cikk értelmében végrehajtja a Hatóság költségvetését;

f) elkészíti az éves jelentés tervezetét, külön-külön szakaszban kitérve a Hatóság szabályozási és felügyeleti tevékenységeire, illetve a pénzügyi és az igazgatási kérdésekre;

g) a 68. cikkben megállapított hatásköröket gyakorolja a Hatóság személyzetével szemben és kezeli a személyzeti ügyeket.

A (2) bekezdésben említett, a központi szerződő felekkel kapcsolatos ügyekre vonatkozó rész tekintetében azonban a központi szerződő felekkel foglalkozó ügyvezető tanács végzi el az első albekezdés c) és d) pontjában említett feladatokat.

Az éves jelentés első albekezdés f) pontjában említett tervezete tekintetében a központi szerződő felekkel foglalkozó ügyvezető tanács végzi el az említett pont szerinti feladatokat a központi szerződő felekkel kapcsolatos ügyeket illetően.

”;

37. A III. fejezet 3. szakaszának címe helyébe a következő szöveg lép:

„Elnök, a központi szerződő felekkel foglalkozó ügyvezető tanács vezetője és a központi szerződő felekkel foglalkozó ügyvezető tanács igazgatói”;

38. a 48. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az elnök felelős a felügyeleti tanács munkájának előkészítéséért, és vezeti a felügyeleti tanács és az ügyvezető tanács üléseit.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az elnököt – érdemei, alkalmassága, a pénzügyi piaci szereplőkkel és piacokkal kapcsolatos ismeretei, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlata alapján – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzéteendő nyilvános pályázati felhívást követően választják ki. A Bizottság az elnöki tisztségre pályázó jelöltekről egy szűkített listát nyújt be az Európai Parlamentnek jóváhagyás céljából. A Tanács az említett szűkített lista jóváhagyását követően határozatot fogad el az elnök kinevezéséről.

Amennyiben az elnök már nem teljesíti a 49. cikkben említett feltételeket, vagy súlyos kötelességszegést követett el, úgy a Tanács a Bizottságnak az Európai

Parlament által jóváhagyott javaslata alapján határozattal felmentheti az érintett személyt hivatalából.”;

c) a (4) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Tanács – a Bizottság javaslatára és az értékelést figyelembe véve – egy alkalommal meghosszabbíthatja az elnök megbízatását.”;

d) az (5) bekezdést el kell hagyni;

39. a szöveg a következő 49a. cikkel egészül ki:

„49a. cikk

Kiadások

Az elnök nyilvánosságra hoz minden megtartott ülést és minden kapott vendéglátást. A kiadásokat a személyzeti szabályzatnak megfelelően nyilvánosan kell vezetni.”;

40. az 51., az 52. és az 53. cikket el kell hagyni;

41. az 54. cikk (2) bekezdése a következő francia bekezdéssel egészül ki:

„– fogyasztó- és befektetővédelmi kérdések”;

42. az 55. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az ügyvezető tanács egyik tagját, a Bizottság képviselőjét és az ERKT-t megfigyelőként meghívják a vegyes bizottság és az 57. cikkben említett albizottságok üléseire.”;

43. az 58. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A fellebbviteli tanács két tagját és két póttagját az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett pályázati felhívást követően egy, a Bizottság által javasolt szűkített listáról a Hatóság ügyvezető tanácsa nevezi ki, a felügyeleti tanáccsal folytatott konzultációt követően.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A fellebbviteli tanácsnak a Hatóság ügyvezető tanácsae által kinevezett tagja megbízatásának ideje alatt e tisztségéből nem menthető fel, kivéve akkor, ha súlyos hivatali mulasztást követett el, és az ügyvezető tanács – a felügyeleti tanáccsal folytatott konzultációt követően erről határozatot hoz.”;

44. az 59. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A fellebbviteli tanács tagjai függetlenül hozzák meg döntéseiket. Nem utasíthatók. A fellebbviteli tanács tagjai a Hatósággal, annak ügyvezető tanácsávalével vagy felügyeleti tanácsával kapcsolatos más feladatot nem láthatnak el.”;

45. a 60. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Bármely természetes vagy jogi személy – a hatáskörrel rendelkező hatóságokat is ideértve – fellebbezhet a Hatóság 17., 18., 19. és 35. cikkben említett, valamint bármely más, az 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott uniós jogi aktusok szerinti, neki címzett határozata ellen vagy az olyan más személynek címzett határozat ellen, amely őt közvetlenül és személyében érinti.”;

46. a 62. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság bevételei – más bevételtípusok sérelme nélkül – az alább felsoroltak bármilyen kombinációjából állnak:

a) az Unió általános költségvetésében (a Bizottságra vonatkozó szakaszban) előirányzott, a Hatóság várható bevételeinek 40 %-át nem meghaladó kiegyensúlyozó uniós hozzájárulás;

b) a pénzügyi intézményeknek az e rendelet és az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusok által a résztvevőknek a Hatóság hatáskörébe tartozó egyes kategóriái tekintetében előírt tevékenységekhez kapcsolódó várható éves kiadásokon alapuló éves hozzájárulásai;

c) a vonatkozó uniós jogi eszközökben meghatározott esetekben a Hatóságnak fizetendő díjak;

d) a tagállamok vagy a megfigyelők önkéntes hozzájárulásai;

e) a kiadványokért, a képzésekért és a hatáskörrel rendelkező hatóságok által kért egyéb szolgáltatásokért felszámított díjak.”;

b) a szöveg a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az (1) bekezdés b) pontjában említett éves hozzájárulásokat minden évben az egyes tagállamok által kijelölt hatóságok szedik be az egyedi pénzügyi intézményektől. Az egyes tagállamok minden pénzügyi év március 31-ig befizetik a Hatóságnak a 62a. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott kritériumokkal összhangban beszedendő összeget.

(6) A tagállamok és a megfigyelők (1) bekezdés d) pontjában említett önkéntes hozzájárulásai nem fogadhatók el, ha elfogadásuk kétségbe vonná a Hatóság függetlenségét és pártatlanságát.”;

47. a szöveg a következő 62a. cikkel egészül ki:

„62a. cikk

A pénzügyi intézmények éves hozzájárulásainak kiszámítására vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 75a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az egyedi pénzügyi intézményeknek a 62. cikk e) pontjában említett éves hozzájárulásai kiszámítási módjának meghatározására az alábbiak megállapításával:

a) a várható kiadásoknak a pénzügyi intézmények egyes kategóriáihoz történő hozzárendelésének módszertana a hozzájárulások az egyes kategóriákba tartozó pénzügyi intézmények által fizetendő részaránya meghatározásának alapjaként;

b) megfelelő objektív kritériumok az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusok hatálya alá tartozó egyedi pénzügyi intézmények által fizetendő éves hozzájárulásoknak az egyedi pénzügyi intézményeknek a piaci jelentőségüket megközelítőleg tükröző mérete alapján történő meghatározására.

Az első bekezdés b) pontjában említett kritériumokkal vagy olyan minimális küszöbértékek vezethetők be, amelyek alatt nem kell hozzájárulást fizetni, vagy olyan minimumok, amelyek alá nem eshetnek a hozzájárulások.”;

48. a 63. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„63. cikk

A költségvetés elkészítése

(1) Az ügyvezető tag minden évben elkészíti a Hatóság következő három pénzügyi évre vonatkozó egységes programozási dokumentumának ideiglenes tervezetét annak éves és többéves programozása alapján, szerepeltetve abban a várható bevételeket és kiadásokat, valamint a személyzetre vonatkozó információkat, majd ezt a létszámtervre vonatkozó javaslattal együtt megküldi az ügyvezető tanácsnaknek és a felügyeleti tanácsnak.

Az Európai Értékpapírpiaci Hatóságnak a 44b. cikk (1) bekezdésében említett feladatokkal és hatáskörökkel kapcsolatos kiadásainak és díjainak elkülönülten azonosíthatóknak kell lenniük az első albekezdésben említett előzetes kimutatásokban. Az előzetes kimutatás elfogadása előtt a központi szerződő felekkel foglalkozó ügyvezető tanácsnak az említett kiadások és díjak tekintetében jóvá kell hagynia az ügyvezető tag által készített tervezetet.

Az Európai Értékpapírpiaci Hatóságnak a 64. cikk (6) bekezdésével összhangban összeállított és közzétett éves beszámolója magában foglalja a 44b. cikk (1) bekezdésében említett feladatokkal kapcsolatos bevételeket és ráfordításokat.

(1a) A felügyeleti tanács és a 44b. cikk (1) bekezdésében említett feladatokkal és hatáskörökkel kapcsolatos kiadások és díjak tekintetében a központi szerződő felekkel foglalkozó ügyvezető tanács által jóváhagyott tervezet alapján az ügyvezető tanács elfogadja a következő három pénzügyi évre vonatkozó egységes programozási dokumentum tervezetét.

(1b) Az egységes programozási dokumentum tervezetét az ügyvezető tanács január 31-ig megküldi a Bizottságnak, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(2) Az egységes programozási dokumentum tervezete alapján a Bizottság az Unió költségvetés-tervezetében feltünteti a létszámtervre tekintettel szükségesnek ítélt előzetes irányszámokat, valamint azon kiegyensúlyozó hozzájárulás összegét, amely a Szerződés 313. és 314. cikkével összhangban az Unió általános költségvetését terheli.

(3) A Hatóság létszámtervét a költségvetési hatóság fogadja el. A költségvetési hatóság hagyja jóvá a Hatóságnak fizetendő kiegyensúlyozó hozzájárulásra szánt költségvetési előirányzatot.

(4) A Hatóság költségvetését a felügyeleti tanács fogadja el. A Hatóság költségvetése az Unió általános költségvetésének végleges elfogadásától tekinthető véglegesnek. Szükség esetén ennek megfelelően ki kell igazítani.

(5) Az ügyvezető tanács haladéktalanul értesíti a költségvetési hatóságot az olyan projektek megvalósítására irányuló szándékáról, amelyek jelentős pénzügyi hatást gyakorolhatnak költségvetésének finanszírozására és különösen az ingatlanprojektekről, például épületek bérbevételéről vagy megvásárlásáról.”;

49. a 64. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„64. cikk

A költségvetés végrehajtása és ellenőrzése

(1) Az ügyvezető tag engedélyezési tisztviselői feladatokat lát el, és végrehajtja a Hatóság költségvetését.

(2) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 1-jéig megküldi a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének és a Számvevőszéknek az előzetes beszámolót.

(3) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 1-jéig konszolidációs célból megküldi a kért számviteli információkat a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének az e tisztviselő által meghatározott módon és formátumban.

(4) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 31-ig a felügyeleti tanács tagjainak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek megküldi a költségvetési és a pénzügyi gazdálkodásról szóló jelentést.

(5) Az ügyvezető igazgató, miután beérkeztek hozzá a Hatóság előzetes beszámolójára vonatkozó, a Számvevőszék által a költségvetési rendelet 148. cikkével összhangban tett észrevételek, a Hatóság számvitelért felelős tisztviselője összeállítja a Hatóság végleges beszámolóját. Az ügyvezető tag a végleges beszámolót megküldi a felügyeleti tanácsnak, amely véleményezi e beszámolót.

(6) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a végleges beszámolót, valamint a felügyeleti tanács véleményét a következő év július 1-jéig eljuttatja a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek.

A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője július 1-jéig konszolidációs célból egy jelentéscsomagot is megküld a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének az e tisztviselő által meghatározott egységes formátumban.

(7) A végleges beszámolót a következő év november 15-ig közzé kell tenni az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

(8) Az ügyvezető tag szeptember 30-ig megválaszolja a Számvevőszék észrevételeit. E válaszról másolatot küld az ügyvezető tanácsnak és a Bizottságnak.

(9) Az ügyvezető tag az Európai Parlamentnek – ez utóbbi kérésére és összhangban a költségvetési rendelet 165. cikkének (3) bekezdésében foglaltakkal – minden szükséges tájékoztatást megad a szóban forgó pénzügyi évre vonatkozó zárszámadási eljárás zökkenőmentes lebonyolításához.

(10) Az Európai Parlament – a Tanács minősített többséggel hozott ajánlása alapján – legkésőbb az N+2. év május 15-ig megadja a Hatóság számára a mentesítést az N. pénzügyi év költségvetésének végrehajtására vonatkozóan.”;

50. a 65. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„65. cikk

Pénzügyi szabályok

A Hatóságra alkalmazandó pénzügyi szabályokat a Bizottsággal folytatott konzultációt követően az ügyvezető tanács fogadja el. A szóban forgó szabályok nem térhetnek el a 966/2012/EU, Euratom rendelet 208. cikkében említett szervekre vonatkozó 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettől*, kivéve, ha a Hatóság sajátos működési igényei úgy kívánják, ehhez azonban a Bizottság előzetes hozzájárulására van szükség.

*A Bizottság 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2013. szeptember 30.) a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet 208. cikkében említett szervekre vonatkozó pénzügyi keretszabályzatról (HL L 328., 2013.12.7., 42. o.).”;

51. a 66. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet* korlátozás nélkül alkalmazandó a Hatóságra csalás, vesztegetés és egyéb jogellenes cselekmények elleni fellépés céljából.

*Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).”;

52. a 68. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság személyzetére – ideértve az ügyvezető tanács állandó tagjait, az elnököt, a központi szerződő felekkel foglalkozó ügyvezető tanács vezetőjét, valamint a 44a. cikk (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett igazgatókat is – a személyzeti szabályzat, az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek, valamint az uniós intézmények által az említett szabályzat, illetve feltételek alkalmazása céljából közösen elfogadott szabályok alkalmazandók.

(2) Az ügyvezető tanács – a Bizottsággal egyetértésben – a személyzeti szabályzat 110. cikkében meghatározott előírásokkal összhangban elfogadja a szükséges végrehajtási intézkedéseket.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az ügyvezető tanács olyan rendelkezéseket fogad el, amelyek lehetővé teszik a tagállamokból kiküldött nemzeti szakértők Hatóságon belüli alkalmazását.”;

53. a 70. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A felügyeleti tanács tagjaira és a Hatóság személyzetének minden tagjára, ideértve a tagállamok által ideiglenesen kiküldött tisztviselőket és a Hatóság részére szerződéses alapon feladatokat végző minden más személyt is, az EUMSz. 339. cikkében meghatározott és a vonatkozó uniós jogszabályokban előírt szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók, még megbízatásuk lejártát követően is.”;

b) a (2) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Emellett az (1) bekezdésben és e bekezdés első albekezdésében előírt kötelezettség nem zárja ki, hogy a Hatóság és a hatáskörrel rendelkező hatóságok ezt az információt az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok érvényesítésére, valamint különösen a határozatok elfogadására irányuló jogi eljárásokhoz felhasználják.”;

c) a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az ügyvezető tanács, a központi szerződő felekkel foglalkozó ügyvezető tanács és a felügyeleti tanács biztosítja, hogy a Hatóság feladataival kapcsolatban közvetlenül vagy közvetve, tartósan vagy alkalmilag szolgáltatást nyújtó személyekre – beleértve az ügyvezető tanács és a felügyeleti tanács által erre felhatalmazott vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságok által erre kijelölt tisztviselőket és más személyeket is – az előző bekezdésekben foglaltakkal egyenértékű szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók.

Azonos szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók azokra a megfigyelőkre is, akik részt vesznek az ügyvezető tanács, a központi szerződő felekkel foglalkozó ügyvezető tanács és a felügyeleti tanács ülésein, akik közreműködnek a Hatóság tevékenységeiben.”;

d) a (3) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az (1) és (2) bekezdés nem zárja ki, hogy a Hatóság e rendelettel és más, a pénzügyi intézményekre alkalmazandó uniós jogszabályokkal összhangban információt cseréljen a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal.”;

54. a 71. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak a személyes adatok kezelése tekintetében az (EU) 2016/679 rendelet alapján fennálló, sem a Hatóságnak a feladatai ellátása során végrehajtott személyesadat-kezelés tekintetében az (EU) 2018/XXX rendelet (az uniós intézményekre és szervekre vonatkozó adatvédelmi rendelet) alapján fennálló kötelezettségeit.”;

55. a 72. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az ügyvezető tanács gyakorlati intézkedéseket fogad el az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására.”;

56. a 73. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság belső nyelvhasználatára vonatkozó rendelkezésekről az ügyvezető tanács határoz.”;

57. a 74. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Hatóságnak a befogadó tagállamban történő elhelyezésére és az ezen tagállam által nyújtandó szolgáltatásokra vonatkozó szükséges szabályokat, valamint a Hatóság személyzetére és családtagjaikra a Hatóság székhelyét befogadó tagállamban alkalmazandó konkrét szabályokat a Hatóság és a befogadó tagállam közötti székhely-megállapodásban kell meghatározni, amely az ügyvezető tanács jóváhagyását követően köthető meg.”;

58. a szöveg a következő 75a. cikkel egészül ki:

„75a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A 35c. cikkben és a 62a. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazás határozatlan időre szól.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 35c. cikkben és a 62a. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 35c. cikk vagy a 62. cikk (2a) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.”;

59. a 76. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„76. cikk

Kapcsolat az EÉFB-vel

A Hatóságot az EÉFB jogutódjának kell tekinteni. Az EÉFB valamennyi eszköze, forrása és minden folyamatban lévő ügylete legkésőbb a Hatóság létrehozásának időpontjában automatikusan a Hatóságra száll. Az EÉFB összeállítja azt a kimutatást, amely tartalmazza az eszközök és források zárómérlegét az átadás időpontjában. Ezt a kimutatást az EÉFB és a Bizottság ellenőrzi és hagyja jóvá.”;

60. a szöveg a következő 77a. cikkel egészül ki:

„77a. cikk

Átmeneti rendelkezések

A legutóbb a 2014/51/EU irányelvvel módosított 1095/2010 rendelettel összhangban kinevezett és [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 3 hónappal e rendelet

hatálybalépését követően]-jén/-án/-én hivatalban lévő ügyvezető igazgató megbízatása az említett napon megszűnik.

A legutóbb a 2014/51/EU irányelvvel módosított 1095/2010 rendelettel összhangban kinevezett és [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 3 hónappal e rendelet hatálybalépését követően]-jén/-án/-én hivatalban lévő elnök megbízatása annak lejártáig tart.

Az igazgatótanács legutóbb a 2014/51/EU irányelvvel módosított 1095/2010 rendelettel összhangban kinevezett és [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 3 hónappal e rendelet hatálybalépését követően]-jén/-án/-én hivatalban lévő tagjainak megbízatása az említett napon megszűnik.”.

4. cikk

Az európai kockázatitőke-alapokról szóló 345/2013/EU rendelet módosítása

A 345/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. a 2. cikk a következőképpen módosul:

   a) az (1) bekezdésben a c) pontot el kell hagyni;

   b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

   „(2) E rendelet 3–6. cikke, 12. cikke, 13. cikke (1) bekezdésének c) és i) pontja, 14a–19., 19a–19c., 20., 20a–20c., 21., 21a–21d. és 25. cikke kollektív befektetési vállalkozásoknak azon, a 2011/61/EU irányelv 6. cikke alapján engedélyezett kezelőire alkalmazandó, amelyek minősített kockázatitőke-alapok portfólióit kezelik, és az említett alapok Unióban történő forgalmazása során az »EuVECA« megnevezést kívánják használni.”;

2. a 3. cikk első bekezdése a következőképpen módosul:

   a) az m) pont helyébe a következő szöveg lép:

   „m) »hatáskörrel rendelkező hatóság«: a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének f) és h) pontjában említett hatáskörrel rendelkező hatóság;”;

   b) az n) pontot el kell hagyni;

3. a 7. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

   „Az ESMA az annak értékelésére használt kritériumokat meghatározó szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy a minősített kockázatitőkealap-kezelők teljesítik-e az első bekezdés a)–g) pontja szerinti kötelezettségeiket, biztosítva a 2011/61/EU irányelv 12. cikkének (1) bekezdésével való összhangot.

   Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az ESMA [[Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést követően]]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

   A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

4. a 8. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Bizottság – a 25. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák a (2) bekezdésben említett feladatátruházás követelményeit, biztosítva a funkciók átruházására alkalmazandó, a 2011/61/EU irányelv 20. cikkében meghatározott követelményekkel való összhangot.”;

5. a 10. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés második és utolsó mondatában az „a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága” szöveg helyébe az „az ESMA” szöveg lép;

b) az (5) bekezdésben az „a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága” szöveg helyébe az „az ESMA” szöveg lép;

c) a szöveg a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az ESMA a minősített kockázatitőke-alapok megfelelő kezeléséhez szükséges, az (1) bekezdésben említett kielégítő emberi és technikai erőforrásokat meghatározó szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az ESMA [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

6. a 11. cikk a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az ESMA az (1) bekezdésben említett, az eszközök értékelésére vonatkozó szabályokat és eljárásokat meghatározó szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, biztosítva az eszközök értékelésére alkalmazandó, a 2011/61/EU irányelv 19. cikkében meghatározott követelményekkel való összhangot.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az ESMA [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

7. a 12. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első albekezdésének első mondatában az „a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának” szöveg helyébe az „az ESMA-nak” szöveg lép;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az ESMA az e cikk alapján gyűjtött információkat – kérésre – kellő időben a hatáskörrel rendelkező hatóságok rendelkezésére bocsátja.”;

8. a 14. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrészben az „a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát” szöveg helyébe az „az ESMA-t” szöveg lép;

ii. a szöveg a következő -a) ponttal egészül ki:

„-a) az a tagállam, amelyben a minősített kockázatitőke-alap kezelőjének létesítő okirat szerinti székhelye van;”;

iii. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a minősített kockázatitőke-alapok megnevezése és letelepedési helye, a forgalmazni kívánt befektetési jegyek vagy részvények, valamint az alapok befektetési stratégiája;”;

b) a (2) bekezdés bevezető szövegrészében az „A letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága” szöveg helyébe az „Az ESMA” szöveg lép;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az ESMA legkésőbb az (1) bekezdésben említett valamennyi információ benyújtását követő két hónappal tájékoztatja az alábbiak mindegyikét arról, hogy megtörtént-e az (1) bekezdésben említett kezelő valamely minősített kockázatitőke-alap kezelőjeként való nyilvántartásba vétele:

a) az (1) bekezdésben említett alapkezelő;

b) az (1) bekezdés -a) pontjában említett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai;

c) az (1) bekezdés d) pontjában említett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai.”;

d) a (6) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdésben az „a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát” szöveg helyébe az „az ESMA-t” szöveg lép;

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ha az ESMA kifogást emel az első albekezdésben említett változásokkal szemben, az e változásokról szóló értesítéstől számított két hónapon belül tájékoztatja a minősített kockázatitőke-alap kezelőjét, és közli a kifogás indokait. Az első albekezdésben említett változások csak akkor hajthatók végre, ha az ESMA az említett időszakon belül nem emel kifogást e változásokkal szemben.”;

e) a (7) és (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Az ESMA a (2) bekezdés a) pontjában említett elfogadható jó hírnév és elégséges szakmai tapasztalat értékelésére szolgáló kritériumokat meghatározó szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az ESMA [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

(8) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben említett információk – beleértve a (2) bekezdés a) pontja alkalmazásában benyújtandó információkat is – benyújtására szolgáló formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások meghatározása céljából.

Az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket az ESMA [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

9. a 14a. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés bevezető szövegrészében az „a minősített kockázatitőke-alap vonatkozásában hatáskörrel rendelkező hatósághoz” szöveg helyébe az „az ESMA-hoz” szöveg lép;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartásba vétel iránti kérelem értékelése céljából az ESMA annak megválaszolását kéri a kérelmet benyújtó alapkezelő vonatkozásában hatáskörrel rendelkező hatóságtól, hogy az említett kezelőnek a kollektív befektetési vállalkozások kezelésére szóló engedélye kiterjed-e a minősített kockázatitőke-alapra, valamint hogy teljesülnek-e a 14. cikk (2) bekezdésének a) pontjában megállapított feltételek.

Az ESMA felvilágosítást és tájékoztatást kérhet az első albekezdés alapján rendelkezésre bocsátott dokumentációval és információval kapcsolatban.

A kezelő vonatkozásában hatáskörrel rendelkező hatóság az ESMA első vagy második albekezdés szerinti megkeresésére annak kézhezvételétől számított egy hónapon belül válaszol.”;

c) az (5) bekezdésben az „a minősített kockázatitőke-alap vonatkozásában hatáskörrel rendelkező hatóságnak” szöveg helyébe az „az ESMA-nak” szöveg lép;

d) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az ESMA legkésőbb a (2) bekezdésben említett dokumentációnak a minősített kockázatitőkealap-kezelők általi teljes körű benyújtását követő két hónappal tájékoztatja az alábbiak mindegyikét arról, hogy megtörtént-e az említett alap minősített kockázatitőke-alapként való nyilvántartásba vétele:

a) az (1) bekezdésben említett alapkezelő;

b) a 14. cikk (1) bekezdésének -a) pontjában említett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai;

c) a 14. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai;

d) a 14a. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai.”;

e) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2) bekezdésben említett információk benyújtására szolgáló egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások meghatározása céljából.

Az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket az ESMA [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

f) a (9) és a (10) bekezdést el kell hagyni;

10. a 14b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„14b. cikk

Az ESMA a 14. cikkben említett alapkezelő vagy a 14a. cikkben említett alap nyilvántartásba vételét elutasító határozatról értesíti a hivatkozott cikkekben említett kezelőket.”;

11. a szöveg a következő 14c. cikkel egészül ki:

„14c. cikk

(1) Az ESMA a 20. cikk sérelme nélkül törli az EuVECA-t a nyilvántartásból, ha az adott EuVECA kezelője teljesíti az alábbi feltételek bármelyikét:

a) az alapkezelő kifejezetten lemondott az engedélyről, vagy az engedély megadását követő hat hónapon belül nem élt az engedéllyel;

b) az alapkezelő hamis nyilatkozatok tételével vagy bármely egyéb szabálytalan módon szerezte meg az engedélyt;

c) az EuVECA már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek mellett engedélyezésére sor került.

(2) Az engedély visszavonása az egész Unióban azonnal hatályos.”;

12. a 15. cikkben az „a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát” szöveg helyébe az „az ESMA-t” szöveg lép;

13. a 16. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az ESMA haladéktalanul értesíti a 14. cikk (4) bekezdésében és a 14a. cikk (6) bekezdésében említett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a minősített kockázatitőke-alap kezelőjének nyilvántartásba vételéről vagy a nyilvántartásból történő törléséről, valamely minősített kockázatitőke-alap nyilvántartáshoz történő hozzáadásáról vagy a nyilvántartásból történő törléséről és az azon tagállamok jegyzékéhez történő hozzáadásról vagy arról való törlésről, amelyben a minősített kockázatitőke-alap kezelője minősített kockázatitőke-alapokat kíván forgalmazni.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) E cikk egységes alkalmazásának biztosítása érdekében az ESMA az e cikk szerinti értesítés formáját meghatározó végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki.

Az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket az ESMA [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e cikk (3) bekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkében meghatározott eljárás keretében történő elfogadására.”;

c) a (4) és az (5) bekezdést el kell hagyni;

14. a 16a. cikket el kell hagyni;

15. a 18. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„18. cikk

(1) Az ESMA folyamatosan biztosítja e rendelet alkalmazását.

(2) A 2. cikk (1) bekezdésében említett kezelők esetében az ESMA felügyeli az e rendeletben meghatározott követelményeknek való megfelelést.

(3) A 2. cikk (2) bekezdésében említett kezelők esetében az ESMA felügyeli a 2. cikk (2) bekezdésében felsorolt rendelkezésekben meghatározott szabályoknak és a 2011/61/EU irányelv minősített kockázatitőke-alapra vonatkozó követelményeinek való megfelelést.

Az ESMA felelős annak felügyeletéért, hogy a minősített kockázatitőke-alap megfelel-e az alapszabályában és létesítő okiratában foglalt kötelezettségeknek.

(4) Az ESMA-nak az e rendeletben rá ruházott feladatok elvégzése és a magas színvonalú felügyelet biztosítása céljából alkalmaznia kell a teljes vonatkozó uniós joganyagot, és amennyiben a vonatkozó uniós joganyag irányelvekből áll, az ezeket az irányelvet átültető nemzeti jogszabályokat.

(5) A hatáskörrel rendelkező hatóságok ellenőrzik, hogy az illetékességi területükön létrehozott vagy forgalmazott kollektív befektetési vállalkozások ne használják az »EuVECA« megnevezést, illetve ne utaljanak arra, hogy EuVECA-k, amennyiben nincsenek nyilvántartásba véve e rendelettel összhangban.

Ha a hatáskörrel rendelkező hatóság véleménye szerint egy kollektív befektetési vállalkozás anélkül használja az »EuVECA« megnevezést, illetve anélkül utal arra, hogy EuVECA, hogy nyilvántartásba lenne véve e rendelettel összhangban, erről azonnal tájékoztatja az ESMA-t.”;

16. a 19. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„19. cikk

A 19a–19c. cikk által az ESMA-ra vagy az ESMA valamely tisztviselőjére vagy az ESMA által felhatalmazott valamely személyre ruházott hatáskörök nem használhatók fel olyan információk vagy dokumentumok kiszolgáltatásának az előírására, amelyekre titoktartási kötelezettség vonatkozik.”;

17. a szöveg a következő 19a., 19b. és 19c. cikkel egészül ki:

„19a. cikk

(1) Az ESMA egyszerű kérés vagy határozat útján kérheti az alábbi személyektől, hogy bocsássanak rendelkezésre az e rendelet szerinti feladatainak ellátását számára lehetővé tevő minden szükséges információt:

a) minősített kockázatitőkealap-kezelők;

b) a minősített kockázatitőke-alapok kezelésében szerepet vállaló személyek;

c) olyan harmadik felek, akikre egy minősített kockázatitőkealap-kezelő feladatokat ruházott át;

d) olyan személyek, akik más módon, szorosan és nagymértékben kapcsolódnak vagy kötődnek a minősített kockázatitőke-alapok kezeléséhez.

(2) Az (1) bekezdés szerinti egyszerű információkérés:

a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;

b) meghatározza a kérés célját;

c) részletesen meghatározza a kért információt;

d) meghatározza az információnyújtás határidejét;

e) rögzíti, hogy az információszolgáltatásra kért személy nem köteles megadni az információt, viszont amennyiben önkéntesen válaszol a kérésre, a nyújtott információ nem lehet a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető;

f) feltünteti a 20a. cikkel összhangban abban az esetben kiszabandó pénzbírság összegét, ha a nyújtott információ nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető.

(3) Az (1) bekezdés szerinti, határozat útján történő információkérés esetén az ESMA:

a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;

b) meghatározza a kérés célját;

c) részletesen meghatározza a kért információt;

d) meghatározza az információnyújtás határidejét;

e) feltünteti a 20b. cikkben arra az esetre előírt kényszerítő bírságot, ha a nyújtott információ hiányos;

f) felhívja a figyelmet a 20a. cikkben arra az esetre előírt pénzbírságra, ha a kérdésre adott válasz nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető;

g) felhívja a figyelmet arra, hogy az 1095/2010/EU rendelet 60. és 61. cikke értelmében a határozat ellen fellebbezni lehet az ESMA fellebbviteli tanácsa előtt, és a határozat felülvizsgáltatható az Európai Unió Bíróságával.

(4) A kért információkat az (1) bekezdésben említett személyek vagy képviselőik, jogi személyek vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetében pedig a törvény vagy az alapszabályuk által képviseletükre felhatalmazott személyek szolgáltatják. A megfelelően meghatalmazott ügyvédek szintén jogosultak az ügyfelük nevében az információk benyújtására. Utóbbiak teljes felelősséggel tartoznak, ha a szolgáltatott információ hiányos, a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető.

(5) Az ESMA haladéktalanul megküldi az egyszerű kérés vagy a határozat másolatát azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának, amelynek területén az (1) bekezdésben említett, az információkérés által érintett személyek tartózkodási hellyel rendelkeznek vagy letelepedettek.

19b. cikk

(1) Az ESMA a 19a. cikk (1) bekezdésében említett személyekre irányuló minden olyan vizsgálatot elvégezhet, amely az e rendeletből fakadó feladatai ellátásához szükséges. E célból az ESMA által felhatalmazott tisztviselők és más személyek jogosultak az alábbiakra:

a) a feladatainak végrehajtása szempontjából lényeges nyilvántartások, adatok, eljárások és egyéb anyagok megvizsgálása, az adathordozótól függetlenül;

b) az ilyen nyilvántartásokból, adatokból, eljárásokból és egyéb anyagokból hiteles másolatok vagy kivonatok készítése vagy bekérése;

c) a 19a. cikk (1) bekezdésében említett bármely személynek, képviselőjének vagy személyzete tagjainak berendelése, és szóbeli vagy írásbeli magyarázat kérése az ellenőrzés tárgyával és céljával összefüggő tényekkel és dokumentumokkal kapcsolatban, valamint a válaszok rögzítése;

d) bármely olyan egyéb, természetes vagy jogi személy kikérdezése, aki ezt vállalja, valamely vizsgálat tárgyával kapcsolatos információgyűjtés céljából;

e) a telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikérése.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatok céljából az ESMA által felhatalmazott tisztviselők és más személyek hatáskörüket a vizsgálat tárgyát és célját feltüntető írásbeli felhatalmazás alapján gyakorolják. A felhatalmazásban fel kell tüntetni továbbá a 20b. cikk értelmében abban az esetben kiszabandó kényszerítő bírságot is, ha a kért nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat nem vagy hiányosan nyújtják be, vagy ha a 19a. cikk (1) bekezdésében említett személyek a feltett kérdésekre nem, vagy hiányosan válaszolnak, valamint a 20. cikk értelmében abban az esetben kiszabandó pénzbírságot, ha a 19a. cikk (1) bekezdésében említett személyek a feltett kérdésekre a valóságnak nem megfelelően, vagy félrevezető módon válaszolnak.

(3) A 19a. cikk (1) bekezdésében említett személyek kötelesek alávetni magukat az ESMA határozata alapján elrendelt vizsgálatoknak. A határozatban fel kell tüntetni a vizsgálat tárgyát és célját, a 20b. cikkben előírt kényszerítő bírságokat, az 1095/2010/EU rendelet értelmében igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket, valamint azon jogot, hogy a határozat az Európai Unió Bíróságával felülvizsgáltatható.

(4) Az ESMA az (1) bekezdésben említett vizsgálat előtt kellő időben értesítést küld a vizsgálatról és a felhatalmazott személyek kilétéről azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának, amelynek a területén a vizsgálatra sor kerül. Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság tisztviselői az ESMA kérésére segítik a felhatalmazott személyeket feladataik elvégzésében. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői kérésre szintén jelen lehetnek a vizsgálaton.

(5) Amennyiben az (1) bekezdés e) pontjában említett telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikéréséhez az alkalmazandó nemzeti jogszabályok szerint valamely

nemzeti igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezik. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérelmezhető.

(6) Ha valamely nemzeti igazságügyi hatósághoz az (1) bekezdés e) pontjában említett telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikérésének engedélyezése iránti kérelem érkezik, e hatóság ellenőrzi, hogy:

a) az ESMA (3) bekezdésben említett határozata hiteles-e;

b) a megteendő intézkedések arányosak-e, és nem önkényesek vagy túlzottak-e.

(7) A b) pont alkalmazásában a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az ESMA-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az ESMA e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, továbbá arra, hogy azon személy, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták, milyen módon érintett az ügyben. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az ESMA irataiban foglalt adatokat. Az ESMA határozatának jogszerűségét kizárólag az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendelet 61. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően.

19c. cikk

(1) Az ESMA az e rendelet szerinti feladatai elvégzéséhez szükséges minden helyszíni ellenőrzést elvégezhet a 19a. cikk (1) bekezdésében említett személyek üzlethelyiségeiben.

(2) Az ESMA által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott tisztviselők és más személyek az ESMA vizsgálati határozatával érintett személyek bármely üzlethelyiségébe beléphetnek, és rendelkeznek a 19b. cikk (1) bekezdése szerinti összes hatáskörrel. Jogukban áll továbbá az ellenőrzés idejére és az ahhoz szükséges mértékben zár alá venni bármely üzlethelyiséget, üzleti könyvet vagy nyilvántartást.

(3) Az ESMA a helyszíni ellenőrzés előtt kellő időben értesítést küld a vizsgálatról azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának, amelynek a területén az ellenőrzésre sor kerül. Amennyiben az ellenőrzés megfelelő lebonyolítása és eredményessége ezt megköveteli, az ESMA – az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság tájékoztatása után – előzetes értesítés nélkül is elvégezheti a helyszíni ellenőrzést. Az e cikk szerinti ellenőrzéseket el kell végezni, amennyiben az érintett hatóság megerősítette, hogy nem emel kifogást azokkal szemben.

(4) Az ESMA által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott tisztviselők és más személyek hatáskörüket az ellenőrzés tárgyát és célját feltüntető írásbeli felhatalmazás felmutatásával gyakorolják, amelyben fel kell tüntetni a 20b. cikkben arra az esetre előírt kényszerítő bírságokat, ha az érintett személyek nem vetik alá magukat az ellenőrzésnek.

(5) A 19a. cikk (1) bekezdésében említett személyek kötelesek alávetni magukat az ESMA határozatával elrendelt helyszíni ellenőrzéseknek. A határozatban fel kell tüntetni az ellenőrzés tárgyát és célját, meg kell határozni az ellenőrzés megkezdésének időpontját, valamint utalni kell a 20b. cikkben előírt kényszerítő bírságra, az 1095/2010/EU rendelet értelmében igénybe vehető jogorvoslati lehetőségekre és azon jogra, hogy a határozat az Európai Unió Bírósága által felülvizsgálható.

(6) Azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának tisztviselői vagy az általa felhatalmazott vagy kijelölt más személyek, amelynek területén a helyszíni ellenőrzésre sor kerül, az ESMA kérésére aktívan segítik az ESMA által felhatalmazott tisztviselőket és más személyeket. Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság tisztviselői kérésre szintén jelen lehetnek a helyszíni ellenőrzésen.

(7) Az ESMA arra is felkérheti a hatáskörrel rendelkező hatóságokat, hogy végezzenek el a nevében az e cikkben és a 19b. cikk (1) bekezdésében meghatározott egyes vizsgálati feladatokat és helyszíni ellenőrzéseket. A hatáskörrel rendelkező hatóságok e célból az ESMA-éval azonos – az e cikkben és a 19b. cikk (1) bekezdésében meghatározott – hatáskörrel rendelkeznek.

(8) Amennyiben az ESMA által felhatalmazott tisztviselők és más kísérő személyek megállapítják, hogy valamely személy akadályozza az e cikk szerint elrendelt vizsgálatot, úgy az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága – szükség esetén a rendőrség vagy azzal egyenértékű jogkörrel rendelkező hatóság bevonásával – megadja a szükséges segítséget ahhoz, hogy a helyszíni ellenőrzést elvégezhessék.

(9) Amennyiben az (1) bekezdésben előírt helyszíni ellenőrzéshez vagy a (7) bekezdésben előírt segítségnyújtáshoz az alkalmazandó nemzeti jogszabályok szerint valamely nemzeti igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezik. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérelmezhető.

(10) Ha valamely nemzeti igazságügyi hatósághoz az (1) bekezdésben előírt helyszíni ellenőrzés vagy a (7) bekezdésben előírt segítségnyújtás engedélyezése iránti kérelem érkezik, e hatóság ellenőrzi, hogy:

a) az ESMA (4) bekezdésben említett határozata hiteles-e;

b) a megteendő intézkedések arányosak-e, és nem önkényesek vagy túlzottak-e.

(11) A b) pont alkalmazásában a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az ESMA-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az ESMA e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, továbbá arra, hogy azon személy, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták, milyen módon érintett az ügyben. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az ESMA irataiban foglalt adatokat. Az ESMA határozatának jogszerűségét kizárólag az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendelet 61. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően.”;

18. a 20. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„20. cikk

(1) Amennyiben a 21. cikk (5) bekezdésével összhangban az ESMA megállapítja, hogy egy személy elkövette a 20a. cikk (2) bekezdésében felsorolt valamely jogsértést, az alábbi egy vagy több intézkedést hozza:

a) törli a nyilvántartásból a minősített kockázatitőkealap-kezelőt vagy a minősített kockázatitőke-alapot;

b) a személyt a jogsértés megszüntetésére kötelező határozatot fogad el;

c) pénzbírságot kiszabó határozatot fogad el;

d) hirdetményt ad ki.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések meghozatalakor az ESMA figyelembe veszi a jogsértés természetét és súlyosságát, tekintettel a következő kritériumokra:

a) a jogsértés időtartama és gyakorisága;

b) a jogsértés okozott-e vagy elősegített-e pénzügyi bűncselekményt, illetve tulajdonítható-e egyéb módon ilyen bűncselekmény a jogsértésnek;

c) a jogsértést szándékosan vagy gondatlanságból követték-e el;

d) a jogsértésért felelős személy felelősségének mértéke;

e) a jogsértésért felelős személynek a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében és nettó vagyonában kifejezett pénzügyi ereje;

f) a jogsértés lakossági befektetők érdekeire gyakorolt hatása;

g) a jogsértésért felelős személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség nagysága, vagy harmadik feleknek a jogsértésből származó vesztesége, amennyiben ezek meghatározhatók;

h) a jogsértésért felelős személy ESMA-val való együttműködésének mértéke, amely nem érinti az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség visszaszolgáltatásának kötelezettségét;

i) a jogsértésért felelős személy által elkövetett korábbi jogsértések;

j) a jogsértésért felelős személy által a jogsértés után, a jogsértés megismétlődésének megelőzése érdekében hozott intézkedések.

(3) Az ESMA indokolatlan késedelem nélkül értesíti a jogsértésért felelős személyt az (1) bekezdés alapján hozott intézkedésekről, és közli azokat a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival és a Bizottsággal. Az intézkedés elfogadásának időpontjától számított 10 munkanapon belül közzéteszi azt a honlapján.

(4) Az első albekezdésben említett közzététel tartalmazza a következőket:

a) a jogsértésért felelős személy azon jogának megerősítése, hogy jogorvoslattal élhet a határozat ellen;

b) adott esetben a jogorvoslati kérelem benyújtásának megerősítése és annak közlése, hogy a jogorvoslatnak nincs halasztó hatálya;

c) annak közlése, hogy az ESMA fellebbviteli tanácsa az 1095/2010/EU rendelet 60. cikkének (3) bekezdésével összhangban felfüggesztheti a vitatott határozat alkalmazását.”;

19. a szöveg a következő 20a., 20b. és 20c. cikkel egészül ki:

„20a. cikk

(1) Amennyiben a 21. cikk (8) bekezdésével összhangban az ESMA megállapítja, hogy valamely személy – szándékosan vagy gondatlanságból – elkövetett a (2) bekezdésben felsorolt egy vagy több jogsértést, e cikk (3) bekezdésének megfelelően pénzbírságot kiszabó határozatot fogad el.

A jogsértés akkor minősül szándékos jogsértésnek, ha az ESMA olyan objektív tényezőket talál, amelyek bizonyítják, hogy egy személy kifejezetten a jogsértés elkövetésének szándékával járt el.

(2) Az (1) bekezdésben említett jogsértések listája a következő:

a) a portfólió-összetételre vonatkozó követelményeknek való meg nem felelés, és ezzel az 5. cikk megsértése;

b) a 6. cikket megsértve a minősített kockázatitőke-alap befektetési jegyeinek vagy részvényeinek nem elfogadható befektetők részére történő forgalmazása;

c) az »EuVECA« megnevezésnek a 14. cikkel összhangban történő nyilvántartásba vétel vagy egy kollektív befektetési vállalkozásnak a 14a. cikkel összhangban történő nyilvántartásba vétele nélküli használata;

d) az »EuVECA« megnevezés olyan alapok forgalmazásához történő használata, amelyeket nem e rendelet 3. cikke első bekezdése b) pontjának iii. alpontja szerint letelepedett alapok;

e) a 14. vagy 14a. cikket megsértve hamis nyilatkozatok alapján vagy bármely egyéb szabálytalan módon történő nyilvántartásba vétel;

f) az üzleti tevékenység során a 7. cikk első bekezdésének a) pontját megsértve nem jóhiszeműen, tisztességesen, kellő szaktudással, gondossággal és figyelemmel való eljárás;

g) a 7. cikk első bekezdésének b) pontját megsértve megfelelő szabályozási elvek és eljárások jogellenes gyakorlatok megakadályozására történő alkalmazásának elmulasztása;

h) ismételt meg nem felelés a 12. cikk éves beszámolóra vonatkozó követelményeinek;

i) ismételt meg nem felelés a 13. cikk szerinti, a befektetők tájékoztatására vonatkozó kötelezettségnek.

(3) Az (1) bekezdésben említett pénzbírság összege legalább 500 000 EUR, de legfeljebb 5 millió EUR a (2) bekezdés a)–i) pontjában említett jogsértések esetében.

(4) A pénzbírság (3) bekezdés szerinti összegének meghatározása során az ESMA figyelembe veszi a 20. cikk (2) bekezdésében meghatározott kritériumokat.

(5) A (3) bekezdés ellenére, ha egy személy közvetlenül vagy közvetve pénzügyi előnyhöz jutott a jogsértés révén, akkor a pénzbírság minimális összege ez az előny.

Amennyiben valamely személy által elkövetett cselekmények, illetve mulasztások a (2) bekezdésben felsorolt több jogsértésnek minősülnek, csak egy jogsértés után kell kiszabni bírságot, mégpedig a (4) bekezdéssel összhangban kiszámított pénzbírságok közül a magasabbat.

20b. cikk

(1) Az ESMA határozatban kényszerítő bírságot szab ki annak érdekében, hogy kötelezzen:

a) valamely személyt a jogsértés megszüntetésére, összhangban a 20. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján hozott határozattal;

b) a 19a. cikk (1) bekezdésében említett valamely személyt:

i. a 19a. cikk szerinti határozatban kért információk hiánytalan szolgáltatására;

ii. arra, hogy vesse alá magát vizsgálatnak és különösen, hogy hiánytalanul adja át az előírt nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat, illetve pótolja és helyesbítse a 19b. cikk szerinti határozattal elrendelt vizsgálat keretében benyújtott egyéb információkat;

iii. arra, hogy vesse alá magát a 19c. cikk szerinti határozattal elrendelt helyszíni ellenőrzésnek.

(2) A kényszerítő bírságnak hatékonynak és arányosnak kell lennie. A kényszerítő bírságot a késedelem minden egyes napja után ki kell szabni.

(3) A (2) bekezdés ellenére, a kényszerítő bírság összege az előző üzleti év átlagos napi árbevételének 3%-a, természetes személyek esetében pedig az előző naptári évben szerzett átlagos napi jövedelem 2%-a. Az összegeket a kényszerítő bírságot kiszabó határozatban megállapított időponttól kezdődően kell kiszámítani.

A kényszerítő bírság az ESMA határozatáról szóló értesítést követő legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki. Ezen időszak végét követően az ESMA felülvizsgálja az intézkedést.

20c. cikk

(1) Az ESMA nyilvánosságra hoz minden, a 20a. és a 20b. cikk alapján kiszabott pénzbírságot és kényszerítő bírságot, kivéve, ha az ilyen nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan károkat okozna az érintett feleknek.

(2) A 20a. és a 20b. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok közigazgatási jellegűek.

(3) Amennyiben az ESMA úgy határoz, hogy nem szab ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot, döntéséről és annak indokairól tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait.

(4) A 20a. és a 20b. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok behajthatóak.

A behajtásra annak a tagállamnak vagy harmadik országnak a hatályos polgári eljárásjogi szabályai vonatkoznak, amelyben arra sor kerül.

(5) A pénzbírságok és kényszerítő bírságok összege az Európai Unió általános költségvetését illeti.”;

20. a 21. és 21a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„21. cikk

(1) Amennyiben az ESMA az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a 20a. cikk (2) bekezdésében felsorolt egy vagy több jogsértés elkövetésének alapos gyanúja, akkor az ESMA-n belül egy független vizsgálatvezetőt jelöl ki az ügy kivizsgálására. A kijelölt tisztviselő nem vehet részt, és a múltban sem vehetett részt sem közvetlenül, sem közvetetten azon tájékoztató jóváhagyásában, amelyhez a jogsértés kapcsolódik, és feladatait az ESMA felügyelőtanácsától függetlenül látja el.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatvezető a vizsgálat által érintett személyek észrevételeinek figyelembevételével kivizsgálja a feltételezett jogsértéseket, és a megállapításait tartalmazó teljes ügyiratot benyújtja az ESMA felügyelőtanácsának.

(3) A vizsgálatvezető a feladatainak elvégzése érdekében jogosult a 19a. cikknek megfelelően információt kérni, valamint a 19b. és a 19c. cikknek megfelelően vizsgálatokat és helyszíni ellenőrzéseket végezni.

(4) A vizsgálatvezető a feladatainak végzése során hozzáférhet minden olyan dokumentumhoz és információhoz, amelyet az ESMA a felügyeleti tevékenységei során összegyűjtött.

(5) A vizsgálatvezető a vizsgálat befejezésekor, mielőtt benyújtaná a megállapításait tartalmazó ügyiratot az ESMA felügyelőtanácsának, lehetőséget ad a vizsgálat által érintett személyeknek a vizsgálat tárgyával kapcsolatos meghallgatásra. A vizsgálatvezető kizárólag olyan tényekre alapozhatja a megállapításait, amelyekkel kapcsolatban az érintett személyek lehetőséget kaptak arra, hogy megtegyék észrevételeiket.

(6) A vizsgálat által érintett személyek védelemhez való jogát az e cikk alapján lefolytatott vizsgálat során teljes mértékben tiszteletben kell tartani.

(7) A megállapításait tartalmazó ügyirat ESMA felügyelőtanácsának történő benyújtásakor a vizsgálatvezető tájékoztatja a vizsgálat által érintett személyeket. A vizsgálat által érintett személyeknek jogukban áll betekinteni az ügyiratba, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a harmadik feleket érintő bizalmas információkra.

(8) A vizsgálatvezető megállapításait tartalmazó ügyirat alapján, valamint, amennyiben ezt a vizsgálat által érintett személyek kérik, e személyeknek a 20b. cikk szerinti meghallgatását követően az ESMA határoz arról, hogy a vizsgálat által érintett személyek elkövették-e a 20a. cikk (2) bekezdésében felsorolt egy vagy több jogsértést, és amennyiben igen, a 20. cikknek megfelelően felügyeleti intézkedést hoz.

(9) A vizsgálatvezető nem vesz részt az ESMA felügyelőtanácsának megbeszélésein, és más módon sem avatkozik bele az ESMA felügyelőtanácsának döntéshozatalába.

(10) A Bizottság a 25. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabásával kapcsolatos jogkör gyakorlására vonatkozó eljárási szabályok meghatározása céljából, beleértve a védelemhez való jogra vonatkozó rendelkezéseket, az átmeneti rendelkezéseket, valamint a pénzbírságok és akényszerítő bírságok beszedésére vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a pénzbírságok és akényszerítő bírságok kiszabása és behajtása tekintetében az elévülési időre vonatkozó rendelkezéseket is.

(11) Az ESMA az ügyet büntetőeljárás megindítása céljából az érintett nemzeti hatóságok elé terjeszti, amennyiben az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja. Emellett az ESMA nem szab ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot olyan esetekben, amikor azonos vagy lényegében azonos tényállás alapján, a nemzeti jog szerint lefolytatott büntetőeljárás eredményeképpen korábban már jogerős felmentő vagy elmarasztaló ítélet született.

21a. cikk

(1) A 20., 20a. és 20b. cikk szerinti határozat meghozatala előtt az ESMA meghallgatási lehetőséget biztosít az eljárás alá vont személyek számára megállapításai tekintetében. Az ESMA csak olyan megállapításokra alapozhatja a határozatát, amelyekkel kapcsolatban az eljárás alá vont személyeknek lehetőségük volt észrevételt tenni.

Az első albekezdés nem alkalmazandó akkor, ha a pénzügyi rendszer jelentős és várhatóan hamarosan bekövetkező kárának megelőzése érdekében a 20. cikk szerinti sürgős intézkedésre van szükség. Ilyen esetekben az ESMA ideiglenes határozatot fogadhat el, a határozathozatal után pedig a lehető leghamarabb biztosítja a meghallgatási lehetőséget az érintett személyek számára.

(2) Az eljárás alá vont személyek védelemhez való jogát az eljárás során teljes mértékben tiszteletben kell tartani. E személyeknek jogukban áll betekinteni az ESMA ügyiratába, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra és az ESMA belső előkészítő dokumentumaira.”;

21. a szöveg a következő 21b., 21c. és 21d. cikkel egészül ki:

„21b. cikk

Az Európai Unió Bírósága korlátlan hatáskörrel rendelkezik az olyan határozatok felülvizsgálatára, amelyekben az ESMA pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabott ki. Az Európai Unió Bírósága eltörölheti, csökkentheti vagy felemelheti a kiszabott pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot.

21c. cikk

(1) Az ESMA e rendelettel és a (3) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban díjakat számít fel a minősített kockázatitőkealap-kezelőknek. Ezek a díjak teljes mértékben fedezik az ESMAminősített kockázatitőkealap-kezelők és minősített kockázatitőke-alapok nyilvántartásba vételéhez, engedélyezéséhez és felügyeletéhez, valamint ahhoz kapcsolódó szükséges kiadásait, hogy megtérítse a hatáskörrel rendelkező hatóságok részére az e rendelet alapján folytatott tevékenység során – különösen a feladatok 21d. cikkel összhangban történő átruházása következtében – a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál esetlegesen felmerült költségeket.

(2) A valamely konkrét minősített kockázatitőkealap-kezelőnek felszámított egyedi díj összege fedezi az ESMA-nál a minősített kockázatitőkealap-kezelő és a minősített kockázatitőke-alap nyilvántartásba vételével és folyamatos felügyeletével kapcsolatos tevékenységei során felmerült összes adminisztratív költséget. A díjnak arányosnak kell lennie az érintett minősített kockázatitőke-alap által kezelt eszközökkel vagy – adott esetben – a minősített kockázatitőke-alap kezelőjének saját forrásaival.

(3) A Bizottság a 25. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig a díjtípusok és a díjköteles ügyek, a díjak összege és megfizetésük módja meghatározására.

21d. cikk

(1) Amennyiben valamely felügyeleti feladat megfelelő elvégzéséhez szükséges, az ESMA jogosult arra, hogy az 1095/2010/EU rendelet 16. cikke szerint általa kibocsátott iránymutatásokkal összhangban konkrét felügyeleti feladatokat egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságára ruházzon. E felügyeleti feladatok közé tartozhat különösen a 19a. cikk szerinti információkérések és a 19b. és 19c. cikk szerinti vizsgálatok és helyszíni ellenőrzések lefolytatásának hatásköre.

Az első albekezdésben foglaltaktól eltérve a 14. és 14a. cikk szerinti nyilvántartásba vétel nem ruházható át.

(2) Az ESMA a feladatok (1) bekezdés alapján történő átruházását megelőzően konzultál az érintett hatáskörrel rendelkező hatósággal az alábbiakról:

a) az átruházandó feladatok köre;

b) a feladatok elvégzésének ütemezése; valamint

c) a szükséges információknak az ESMA részéről, illetve az ESMA részére történő átadása.

(3) A 21c. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően az ESMA megtéríti a hatáskörrel rendelkező hatóságok részére az átruházott feladatok elvégzésével összefüggésben felmerült költségeket.

(4) Az ESMA megfelelő időközönként felülvizsgálja az (1) bekezdés alapján elvégzett átruházást. Az átruházás bármikor visszavonható.

(5) A feladatok átruházása nem érinti az ESMA felelősségét, és nem korlátozza az ESMA-t az átruházott feladat elvégzésében és ellenőrzésében.”;

22. a 25. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„25. cikk

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 8. cikk (3) bekezdésében, a 21. cikk (10) bekezdésében és a 21c. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: a hatálybalépés időpontja]-jétől/-tól/-től.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8. cikk (3) bekezdésében, a 21. cikk (10) bekezdésében, valamint a 21c. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 8. cikk (3) bekezdése, a 21. cikk (10) bekezdése és a 21c. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő [két hónapon] belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam [két hónap]-pal meghosszabbodik.”;

23. a 26. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben

i. az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) az e rendelettel összhangban meghatározott pénzbírságok és kényszerítő bírságok hatékonysága, arányossága és alkalmazása;”;

ii. a szöveg a következő k) ponttal egészül ki:

„k) az ESMA szerepének, vizsgálati hatásköreinek, a feladatok hatáskörrel rendelkező hatóságokra történő átruházásának, valamint a megtett felügyeleti intézkedések hatékonyságának értékelése.”;

b) a (2) bekezdés a következő c) ponttal egészül ki:

„c) az f) és k) pont vonatkozásában legkésőbb [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 84 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig kell elvégezni.”;

24. a szöveg a következő 27a. cikkel egészül ki:

„27a. cikk

(1) [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 36 hónappal a hatálybalépést követően]-jén/-án/-én megszűnik a minősített kockázatitőke-alapokhoz kapcsolódó felügyeleti és végrehajtási tevékenységgel kapcsolatos minden olyan hatáskör és feladat, amelyet a hatáskörrel rendelkező hatóságokra ruháztak. E hatáskörök és feladatok ugyanebben az időpontban az ESMA-ra szállnak át.

(2) A minősített kockázatitőke-alapokhoz kapcsolódó felügyeleti és végrehajtási tevékenységgel – és ezen belül a folyamatban lévő vizsgálatokkal és végrehajtási intézkedésekkel is – kapcsolatos iratokat és munkadokumentumokat vagy azok hitelesített másolatait az ESMA az (1) bekezdésben említett időponttól átveszi.

Azokat a nyilvántartásba vétel iránti kérelmeket azonban, amelyeket a hatáskörrel rendelkező hatóságok [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 30 hónappal a hatálybalépést követően] előtt kézhez vettek, nem továbbítják az ESMA-nak, és a nyilvántartásba vételről vagy a nyilvántartásba vétel elutasításáról szóló határozatot a megfelelő hatóság hozza meg.

(3) Az (1) bekezdésben említett hatáskörrel rendelkező hatóságok biztosítják, hogy a meglévő nyilvántartások és munkaanyagok vagy azok hitelesített másolatai minél előbb, de mindenképpen átkerüljenek az ESMA-hoz a minősített kockázatitőke-alapoktól. Az említett hatáskörrel rendelkező hatóságok emellett minden szükséges segítséget és tanácsot megadnak az ESMA-nak annak érdekében, hogy megkönnyítsék a minősített kockázatitőke-alapokhoz kapcsolódó felügyeleti és végrehajtási tevékenységek hatékony és eredményes átadását és ESMA általi megkezdését.

(4) Az ESMA az (1) bekezdésben említett hatáskörrel rendelkező hatóságok jogutódjaként lép fel minden olyan közigazgatási vagy bírósági eljárásban, amely az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekkel kapcsolatos felügyeleti és végrehajtási tevékenységek említett hatóságok általi gyakorlásából ered.

(5) Bármely minősített kockázatitőkealap-kezelőnek vagy minősített kockázatitőke-alapnak az (1) bekezdésben említett hatáskörrel rendelkező hatóság általi nyilvántartásba vétele érvényben marad a hatáskörök ESMA-ra való átruházása után is.”.

5. cikk

Az európai szociális vállalkozási alapokról szóló 346/2013/EU rendelet módosítása

A 346/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. a 2. cikk a következőképpen módosul:

   a) az (1) bekezdésben a c) pontot el kell hagyni;

   b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

   „(2) E rendelet 3–6. cikke, 10. és 13. cikke, 14. cikke (1) bekezdésének d), e) és f) pontja, 15a–20. cikke, 20a–20c. cikke, 21. cikke, 21a–21c. cikke, 22. cikke, 22a–22d. cikke és 26. cikke kollektív befektetési vállalkozásoknak azon, a 2011/61/EU irányelv 6. cikke alapján engedélyezett kezelőire alkalmazandó, amelyek minősített szociális vállalkozási alapok portfólióit kezelik, és az említett alapok Unióban történő forgalmazása során az »ESZVA« megnevezést kívánják használni.”;

2. a 3. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

   a) az m) pont helyébe a következő szöveg lép:

   „m) »hatáskörrel rendelkező hatóság«: a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének f) és h) pontjában említett hatáskörrel rendelkező hatóság;”;

   b) az n) pontot el kell hagyni;

3. a 7. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

   „Az ESMA az annak értékelésére használt kritériumokat meghatározó szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy a minősített szociális vállalkozási alapkezelők teljesítik-e az első bekezdés a)–g) pontja szerinti kötelezettségeiket, biztosítva a 2011/61/EU irányelv 12. cikkének (1) bekezdésével való összhangot.

   Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az ESMA [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

   A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

4. a 8. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

   „(3) A Bizottság – a 26. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák a (2) bekezdésben említett feladatátruházás követelményeit, biztosítva a funkciók átruházására alkalmazandó, a

2011/61/EU irányelv 20. cikkében meghatározott követelményekkel való összhangot.”;

5. a 11. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés második és utolsó mondatában az „a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága” szöveg helyébe az „az ESMA” szöveg lép;

b) az (5) bekezdésben az „a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága” szöveg helyébe az „az ESMA” szöveg lép;

c) a szöveg a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az ESMA a minősített szociális vállalkozási alapok megfelelő kezeléséhez szükséges, az (1) bekezdésben említett kielégítő emberi és technikai erőforrásokat meghatározó szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az ESMA [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

6. a 12. cikk a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az ESMA az (1) bekezdésben említett, az eszközök értékelésére vonatkozó szabályokat és eljárásokat meghatározó szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, biztosítva az eszközök értékelésére alkalmazandó, a 2011/61/EU irányelv 19. cikkében meghatározott követelményekkel való összhangot.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az ESMA [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

7. a 13. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első albekezdésének első mondatában az „a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságához” szöveg helyébe az „az ESMA-hoz” szöveg lép;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az ESMA az e cikk alapján gyűjtött információkat – kérésre – kellő időben a hatáskörrel rendelkező hatóságok rendelkezésére bocsátja.”;

8. a 15. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrészben az „a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát” szöveg helyébe az „az ESMA-t” szöveg lép;

ii. a szöveg a következő -a) ponttal egészül ki:

„-a) az a tagállam, amelyben a minősített szociális vállalkozási alap kezelőjének létesítő okirat szerinti székhelye van;”;

iii. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) azoknak a minősített szociális vállalkozási alapoknak a megnevezése és letelepedési helye, amelyek befektetési jegyeit vagy részvényeit forgalmazni kívánják, valamint az alapok befektetési stratégiája;”;

b) a (2) bekezdés bevezető szövegrészében az „A letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága” szöveg helyébe az „Az ESMA” szöveg lép;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az ESMA legkésőbb az (1) bekezdésben említett valamennyi információ benyújtását követő két hónappal tájékoztatja az alábbiak mindegyikét arról, hogy megtörtént-e az (1) bekezdésben említett kezelő valamely minősített szociális vállalkozási alap kezelőjeként való nyilvántartásba vétele:

a) az (1) bekezdésben említett kezelő;

b) az (1) bekezdés -a) pontjában említett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai;

c) az (1) bekezdés d) pontjában említett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai.”;

d) a (6) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdésben az „a letelepedésük szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát” szöveg helyébe az „az ESMA-t” szöveg lép;

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ha az ESMA kifogást emel az első albekezdésben említett változásokkal szemben, az e változásokról szóló értesítéstől számított két hónapon belül tájékoztatja a minősített szociális vállalkozási alap kezelőjét, és közli a kifogás indokait. Az első albekezdésben említett változások csak akkor hajthatók végre, ha az ESMA az említett időszakon belül nem emel kifogást e változásokkal szemben.”;

e) a (7) és (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Az ESMA a (2) bekezdés a) pontjában említett elfogadható jó hírnév és elégséges szakmai tapasztalat értékelésére szolgáló kritériumokat meghatározó szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az ESMA [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal e rendelet hatálybalépését követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

(8) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben említett információk – beleértve a (2) bekezdés a) pontja alkalmazásában benyújtandó információkat is – benyújtására szolgáló

formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások meghatározása céljából.

Az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket az ESMA [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal e rendelet hatálybalépését követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

9. a 15a. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés bevezető szövegrészében az „a minősített szociális vállalkozási alap vonatkozásában hatáskörrel rendelkező hatósághoz” szöveg helyébe az „az ESMA-hoz” szöveg lép;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartásba vétel iránti kérelem értékelése céljából az ESMA annak megválaszolását kéri a kérelmet benyújtó kezelő vonatkozásában hatáskörrel rendelkező hatóságtól, hogy az említett kezelőnek a kollektív befektetési vállalkozások kezelésére szóló engedélye kiterjed-e a minősített szociális vállalkozási alapra, valamint hogy teljesülnek-e a 15. cikk (2) bekezdésének a) pontjában megállapított feltételek.

Az ESMA felvilágosítást és tájékoztatást kérhet az első albekezdés alapján rendelkezésre bocsátott dokumentációval és információval kapcsolatban.

A kezelő vonatkozásában hatáskörrel rendelkező hatóság az ESMA első vagy második albekezdés szerinti megkeresésére annak kézhezvételétől számított egy hónapon belül válaszol.”;

c) az (5) bekezdésben az „a minősített szociális vállalkozási alap vonatkozásában hatáskörrel rendelkező hatóságnak” szöveg helyébe az „az ESMA-nak” szöveg lép;

d) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az ESMA legkésőbb a (2) bekezdésben említett dokumentációnak a minősített szociális vállalkozási alapkezelők általi teljes körű benyújtását követő két hónappal tájékoztatja az alábbiak mindegyikét arról, hogy megtörtént-e az említett alap minősített szociális vállalkozási alapként való nyilvántartásba vétele:

a) az (1) bekezdésben említett kezelő;

b) a 15. cikk (1) bekezdésének -a) pontjában említett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai;

c) a 15. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai;

d) a 15a. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai.”;

e) a (8) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2) bekezdés értelmében benyújtandó információk pontosítása céljából.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az ESMA [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal e rendelet hatálybalépését követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.”;

f) a (9) és a (10) bekezdést el kell hagyni;

10. a 15b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„15b. cikk

Az ESMA a 15. cikkben említett kezelő vagy a 15a. cikkben említett alap nyilvántartásba vételét elutasító határozatról értesíti a hivatkozott cikkekben említett kezelőket.”;

11. a szöveg a következő 15c. cikkel egészül ki:

„15c. cikk

(1) Az ESMA a 21. cikk sérelme nélkül törli az ESZVA-t a nyilvántartásból, ha az adott ESZVA kezelője teljesíti az alábbi feltételek bármelyikét:

a) az alapkezelő kifejezetten lemondott az engedélyről, vagy az engedély megadását követő hat hónapon belül nem élt az engedéllyel;

b) az alapkezelő hamis nyilatkozatok tételével vagy bármely egyéb szabálytalan módon szerezte meg az engedélyt;

c) az ESZVA már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek mellett engedélyezésére sor került.

(2) Az engedély visszavonása az egész Unióban azonnal hatályos.”;

12. a 16. cikkben az „a letelepedés szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát” szöveg helyébe az „az ESMA-t” szöveg lép;

13. a 17. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az ESMA haladéktalanul értesíti a 15. cikk (4) bekezdésében és a 15a. cikk (6) bekezdésében említett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a minősített szociális vállalkozási alap kezelőjének nyilvántartásba vételéről vagy a nyilvántartásból történő törléséről, valamely minősített szociális vállalkozási alap nyilvántartáshoz történő hozzáadásáról vagy a nyilvántartásból történő törléséről és az azon tagállamok jegyzékéhez történő hozzáadásról vagy arról való törlésről, amelyben a minősített szociális vállalkozási alap kezelője minősített szociális vállalkozási alapokat kíván forgalmazni.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) E cikk egységes alkalmazásának biztosítása érdekében az ESMA az e cikk szerinti értesítés formáját meghatározó végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki.

Az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket az ESMA [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal e rendelet hatálybalépését követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e cikk (3) bekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkében meghatározott eljárás keretében történő elfogadására.”;

c) a (4) és az (5) bekezdést el kell hagyni;

14. a 17a. cikket el kell hagyni;

15. a 19. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*19. cikk*

(1) Az ESMA folyamatosan biztosítja e rendelet alkalmazását.

(2) A 2. cikk (1) bekezdésében említett kezelők esetében az ESMA felügyeli az e rendeletben meghatározott követelményeknek való megfelelést.

(3) A 2. cikk (2) bekezdésében említett kezelők esetében az ESMA felügyeli a 2. cikk (2) bekezdésében felsorolt rendelkezésekben meghatározott szabályoknak és a 2011/61/EU irányelv minősített szociális vállalkozási alapra vonatkozó követelményeinek való megfelelést.

Az ESMA felelős annak felügyeletéért, hogy a minősített szociális vállalkozási alap megfelel-e az alapszabályában és létesítő okiratában foglalt kötelezettségeknek.

(4) Az ESMA-nak az e rendeletben rá ruházott feladatok elvégzése és a magas színvonalú felügyelet biztosítása céljából alkalmaznia kell a teljes vonatkozó uniós joganyagot, és amennyiben a vonatkozó uniós joganyag irányelvekből áll, az ezeket az irányelvet átültető nemzeti jogszabályokat.

(5) A hatáskörrel rendelkező hatóságok ellenőrzik, hogy az illetékességi területükön létrehozott vagy forgalmazott kollektív befektetési vállalkozások ne használják az »ESZVA« megnevezést, illetve ne utaljanak arra, hogy ESZVA-k, amennyiben nincsenek nyilvántartásba véve e rendelettel összhangban.

Ha a hatáskörrel rendelkező hatóság véleménye szerint egy kollektív befektetési vállalkozás anélkül használja az »ESZVA« megnevezést, illetve anélkül utal arra, hogy ESZVA, hogy nyilvántartásba lenne véve e rendelettel összhangban, erről azonnal tájékoztatja az ESMA-t.”;

16. a 20. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*20. cikk*

A 20a–20c. cikk által az ESMA-ra vagy az ESMA valamely tisztviselőjére vagy az ESMA által felhatalmazott valamely személyre ruházott hatáskörök nem használhatók fel olyan információk vagy dokumentumok kiszolgáltatásának az előírására, amelyekre titoktartási kötelezettség vonatkozik.”;

17. a szöveg a következő 20a., 20b. és 20c. cikkel egészül ki:

„20a. cikk

(1) Az ESMA egyszerű kérés vagy határozat útján kérheti az alábbi személyektől, hogy bocsássanak rendelkezésre az e rendelet szerinti feladatainak ellátását számára lehetővé tevő minden szükséges információt:

a) minősített szociális vállalkozási alapkezelők;

b) a minősített szociális vállalkozási alapok kezelésében szerepet vállaló személyek;

c) olyan harmadik felek, akikre egy minősített szociális vállalkozási alapkezelő feladatokat ruházott át;

d) olyan személyek, akik más módon, szorosan és nagymértékben kapcsolódnak vagy kötődnek a minősített szociális vállalkozási alapok kezeléséhez.

(2) Az (1) bekezdés szerinti egyszerű információkérés:

a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;

b) meghatározza a kérés célját;

c) részletesen meghatározza a kért információt;

d) meghatározza az információnyújtás határidejét;

e) rögzíti, hogy az információszolgáltatásra kért személy nem köteles megadni az információt, viszont amennyiben önkéntesen válaszol a kérésre, a nyújtott információ nem lehet a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető;

f) feltünteti a 21a. cikkel összhangban abban az esetben kiszabandó pénzbírság összegét, ha a nyújtott információ nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető.

(3) Az (1) bekezdés szerinti, határozat útján történő információkérés esetén az ESMA:

a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;

b) meghatározza a kérés célját;

c) részletesen meghatározza a kért információt;

d) meghatározza az információnyújtás határidejét;

e) feltünteti a 21b. cikkben arra az esetre előírt kényszerítő bírságot, ha a nyújtott információ hiányos;

f) felhívja a figyelmet a 21 a. cikkben arra az esetre előírt pénzbírságra, ha a kérdésre adott válasz nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető;

g) felhívja a figyelmet arra, hogy az 1095/2010/EU rendelet 60. és 61. cikke értelmében a határozat ellen fellebbezni lehet az ESMA fellebbviteli tanácsa előtt, és a határozat felülvizsgáltatható az Európai Unió Bíróságával.

(4) A kért információkat az (1) bekezdésben említett személyek vagy képviselőik, jogi személyek vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetében pedig a törvény vagy az alapszabályuk által képviseletükre felhatalmazott személyek szolgáltatják. A megfelelően meghatalmazott ügyvédek szintén jogosultak az ügyfelük nevében az információk benyújtására. Utóbbiak teljes felelősséggel

tartoznak, ha a szolgáltatott információ hiányos, a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető.

(5) Az ESMA haladéktalanul megküldi az egyszerű kérés vagy a határozat másolatát azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának, amelynek területén az (1) bekezdésben említett, az információkérés által érintett személyek tartózkodási hellyel rendelkeznek vagy letelepedettek.

20b. cikk

(1) Az ESMA a 20a. cikk (1) bekezdésében említett személyekre irányuló minden olyan vizsgálatot elvégezhet, amely az e rendeletből fakadó feladatai ellátásához szükséges. E célból az ESMA által felhatalmazott tisztviselők és más személyek jogosultak az alábbiakra:

a) a feladatainak végrehajtása szempontjából lényeges nyilvántartások, adatok, eljárások és egyéb anyagok megvizsgálása, az adathordozótól függetlenül;

b) az ilyen nyilvántartásokból, adatokból, eljárásokból és egyéb anyagokból hiteles másolatok vagy kivonatok készítése vagy bekérése;

c) a 20a. cikk (1) bekezdésében említett bármely személynek, képviselőjének vagy személyzete tagjainak berendelése, és szóbeli vagy írásbeli magyarázat kérése az ellenőrzés tárgyával és céljával összefüggő tényekkel és dokumentumokkal kapcsolatban, valamint a válaszok rögzítése;

d) bármely olyan egyéb, természetes vagy jogi személy kikérdezése, aki ezt vállalja, valamely vizsgálat tárgyával kapcsolatos információgyűjtés céljából;

e) a telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikérése.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatok céljából az ESMA által felhatalmazott tisztviselők és más személyek hatáskörüket a vizsgálat tárgyát és célját feltüntető írásbeli felhatalmazás alapján gyakorolják. A felhatalmazásban fel kell tüntetni továbbá a 21b. cikk értelmében abban az esetben kiszabandó kényszerítő bírságot is, ha a kért nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat nem vagy hiányosan nyújtják be, vagy ha a 20 a. cikk (1) bekezdésében említett személyek a feltett kérdésekre nem, vagy hiányosan válaszolnak, valamint a 21. cikk értelmében abban az esetben kiszabandó pénzbírságot, ha a 20 a. cikk (1) bekezdésében említett személyek a feltett kérdésekre a valóságnak nem megfelelően, vagy félrevezető módon válaszolnak.

(3) A 20a. cikk (1) bekezdésében említett személyek kötelesek alávetni magukat az ESMA határozata alapján elrendelt vizsgálatoknak. A határozatban fel kell tüntetni a vizsgálat tárgyát és célját, a 21b. cikkben előírt kényszerítő bírságokat, az 1095/2010/EU rendelet értelmében igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket, valamint azon jogot, hogy a határozat az Európai Unió Bíróságával felülvizsgáltatható.

(4) Az ESMA az (1) bekezdésben említett vizsgálat előtt kellő időben értesítést küld a vizsgálatról és a felhatalmazott személyek kilétéről azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának, amelynek a területén a vizsgálatra sor kerül. Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság tisztviselői az ESMA kérésére segítik a felhatalmazott személyeket feladataik elvégzésében. Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság tisztviselői kérésre szintén jelen lehetnek a vizsgálaton.

(5) Amennyiben az (1) bekezdés e) pontjában említett telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikéréséhez az alkalmazandó nemzeti jogszabályok szerint valamely nemzeti igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezik. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérelmezhető.

(6) Ha valamely nemzeti igazságügyi hatósághoz az (1) bekezdés e) pontjában említett telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikérésének engedélyezése iránti kérelem érkezik, e hatóság ellenőrzi, hogy:

a) az ESMA (3) bekezdésben említett határozata hiteles-e;

b) a megteendő intézkedések arányosak-e, és nem önkényesek vagy túlzottak-e.

A b) pont alkalmazásában a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az ESMA-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az ESMA e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, továbbá arra, hogy azon személy, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták, milyen módon érintett az ügyben. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az ESMA irataiban foglalt adatokat. Az ESMA határozatának jogszerűségét kizárólag az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendelet 61. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően.

20c. cikk

(1) Az ESMA az e rendelet szerinti feladatai elvégzéséhez szükséges minden helyszíni ellenőrzést elvégezhet a 20a. cikk (1) bekezdésében említett személyek üzlethelyiségeiben.

(2) Az ESMA által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott tisztviselők és más személyek az ESMA vizsgálati határozatával érintett személyek bármely üzlethelyiségébe beléphetnek, és rendelkeznek a 20b. cikk (1) bekezdése szerinti összes hatáskörrel. Jogukban áll továbbá az ellenőrzés idejére és az ahhoz szükséges mértékben zár alá venni bármely üzlethelyiséget, üzleti könyvet vagy nyilvántartást.

(3) Az ESMA a helyszíni ellenőrzés előtt kellő időben értesítést küld a vizsgálatról azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának, amelynek a területén az ellenőrzésre sor kerül. Amennyiben az ellenőrzés megfelelő lebonyolítása és eredményessége ezt megköveteli, az ESMA– az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság tájékoztatása után – előzetes értesítés nélkül is elvégezheti a helyszíni ellenőrzést. Az e cikk szerinti ellenőrzéseket el kell végezni, amennyiben az érintett hatóság megerősítette, hogy nem emel kifogást azokkal szemben.

(4) Az ESMA által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott tisztviselők és más személyek hatáskörüket az ellenőrzés tárgyát és célját feltüntető írásbeli felhatalmazás felmutatásával gyakorolják, amelyben fel kell tüntetni a 21b. cikkben arra az esetre előírt kényszerítő bírságokat, ha az érintett személyek nem vetik alá magukat az ellenőrzésnek.

(5) A 20 a. cikk (1) bekezdésében említett személyek kötelesek alávetni magukat az ESMA határozatával elrendelt helyszíni ellenőrzéseknek. A határozatban fel kell tüntetni az ellenőrzés tárgyát és célját, meg kell határozni az ellenőrzés megkezdésének időpontját, valamint utalni kell a 21b. cikkben előírt kényszerítő bírságra, az 1095/2010/EU rendelet értelmében igénybe vehető jogorvoslati

lehetőségekre és azon jogra, hogy a határozat az Európai Unió Bírósága által felülvizsgálható.

(6) Azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának tisztviselői vagy az általa felhatalmazott vagy kijelölt más személyek, amelynek területén a helyszíni ellenőrzésre sor kerül, az ESMA kérésére aktívan segítik az ESMA által felhatalmazott tisztviselőket és más személyeket. Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság tisztviselői kérésre szintén jelen lehetnek a helyszíni ellenőrzésen.

(7) Az ESMA arra is felkérheti a hatáskörrel rendelkező hatóságokat, hogy végezzenek el a nevében az e cikkben és a 20b. cikk (1) bekezdésében meghatározott egyes vizsgálati feladatokat és helyszíni ellenőrzéseket. A hatáskörrel rendelkező hatóságok e célból az ESMA-éval azonos – az e cikkben és a 20b. cikk (1) bekezdésében meghatározott – hatáskörrel rendelkeznek.

(8) Amennyiben az ESMA által felhatalmazott tisztviselők és más kísérő személyek megállapítják, hogy valamely személy akadályozza az e cikk szerint elrendelt vizsgálatot, úgy az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága – szükség esetén a rendőrség vagy azzal egyenértékű jogkörrel rendelkező hatóság bevonásával – megadja a szükséges segítséget ahhoz, hogy a helyszíni ellenőrzést elvégezhessék.

(9) Amennyiben az (1) bekezdésben előírt helyszíni ellenőrzéshez vagy a (7) bekezdésben előírt segítségnyújtáshoz az alkalmazandó nemzeti jogszabályok szerint valamely nemzeti igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezik. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérelmezhető.

(10) Ha valamely nemzeti igazságügyi hatósághoz az (1) bekezdésben előírt helyszíni ellenőrzés vagy a (7) bekezdésben előírt segítségnyújtás engedélyezése iránti kérelem érkezik, e hatóság ellenőrzi, hogy:

a) az ESMA (4) bekezdésben említett határozata hiteles-e;

b) a megteendő intézkedések arányosak-e, és nem önkényesek vagy túlzottak-e.

(11) A b) pont alkalmazásában a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az ESMA-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az ESMA e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, továbbá arra, hogy azon személy, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták, milyen módon érintett az ügyben. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az ESMA irataiban foglalt adatokat. Az ESMA határozatának jogszerűségét kizárólag az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendelet 61. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően.”;

18. a 21. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„21. cikk

(1) Amennyiben a 22. cikk (5) bekezdésével összhangban az ESMA megállapítja, hogy egy személy elkövette a 21a. cikk (2) bekezdésében felsorolt valamely jogsértést, az alábbi egy vagy több intézkedést hozza:

a) törli a nyilvántartásból a minősített szociális vállalkozási alapkezelőt vagy a minősített szociális vállalkozási alapot;

b) a személyt a jogsértés megszüntetésére kötelező határozatot fogad el;

c) pénzbírságot kiszabó határozatot fogad el;

d) hirdetményt ad ki.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések meghozatalakor az ESMA figyelembe veszi a jogsértés természetét és súlyosságát, tekintettel a következő kritériumokra:

a) a jogsértés időtartama és gyakorisága;

b) a jogsértés okozott-e vagy elősegített-e pénzügyi bűncselekményt, illetve tulajdonítható-e egyéb módon ilyen bűncselekmény a jogsértésnek;

c) a jogsértést szándékosan vagy gondatlanságból követték-e el;

d) a jogsértésért felelős személy felelősségének mértéke;

e) a jogsértésért felelős személynek a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében és nettó vagyonában kifejezett pénzügyi ereje;

f) a jogsértés lakossági befektetők érdekeire gyakorolt hatása;

g) a jogsértésért felelős személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség nagysága, vagy harmadik feleknek a jogsértésből származó vesztesége, amennyiben ezek meghatározhatók;

h) a jogsértésért felelős személy ESMA-val való együttműködésének mértéke, amely nem érinti az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség visszaszolgáltatásának kötelezettségét;

i) a jogsértésért felelős személy által elkövetett korábbi jogsértések;

j) a jogsértésért felelős személy által a jogsértés után, a jogsértés megismétlődésének megelőzése érdekében hozott intézkedések.

(3) Az ESMA indokolatlan késedelem nélkül értesíti a jogsértésért felelős személyt az (1) bekezdés alapján hozott intézkedésekről, és közli azokat a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival és a Bizottsággal. Az intézkedés elfogadásának időpontjától számított 10 munkanapon belül közzéteszi azt a honlapján.

(4) Az első albekezdésben említett közzététel tartalmazza a következőket:

a) a jogsértésért felelős személy azon jogának megerősítése, hogy jogorvoslattal élhet a határozat ellen;

b) adott esetben a jogorvoslati kérelem benyújtásának megerősítése és annak közlése, hogy a jogorvoslatnak nincs halasztó hatálya;

c) annak közlése, hogy az ESMA fellebbviteli tanácsa az 1095/2010/EU rendelet 60. cikkének (3) bekezdésével összhangban felfüggesztheti a vitatott határozat alkalmazását.”;

19. a szöveg a következő 21a., 21b. és 21c. cikkel egészül ki:

„21a. cikk

(1) Amennyiben a 22. cikk (8) bekezdésével összhangban az ESMA megállapítja, hogy valamely személy – szándékosan vagy gondatlanságból – elkövetett a (2) bekezdésben felsorolt egy vagy több jogsértést, e cikk (3) bekezdésének megfelelően pénzbírságot kiszabó határozatot fogad el.

A jogsértés akkor minősül szándékos jogsértésnek, ha az ESMA olyan objektív tényezőket talál, amelyek bizonyítják, hogy egy személy kifejezetten a jogsértés elkövetésének szándékával járt el.

(3) Az (1) bekezdésben említett jogsértések listája a következő:

a) a portfólió-összetételre vonatkozó követelményeknek való meg nem felelés, és ezzel az 5. cikk megsértése;

b) a 6. cikket megsértve a minősített szociális vállalkozási alapnak nem elfogadható befektetők részére történő forgalmazása;

c) az »ESZVA« megnevezésnek a 15. cikkel összhangban történő nyilvántartásba vétel vagy egy kollektív befektetési vállalkozásnak a 15a. cikkel összhangban történő nyilvántartásba vétele nélküli használata;

d) az »ESZVA« megnevezés olyan alapok forgalmazásához történő használata, amelyeket nem e rendelet 3. cikke (1) bekezdése b) pontjának iii. alpontjával összhangban hoztak létre;

e) a 15. vagy 15 a. cikket megsértve hamis nyilatkozatok alapján vagy bármely egyéb szabálytalan módon történő nyilvántartásba vétel;

f) az üzleti tevékenység során a 7. cikk első bekezdésének a) pontját megsértve nem jóhiszeműen, tisztességesen, kellő szaktudással, gondossággal és figyelemmel való eljárás;

g) a 7. cikk első bekezdésének b) pontját megsértve megfelelő szabályozási elvek és eljárások jogellenes gyakorlatok megakadályozására történő alkalmazásának elmulasztása;

h) ismételt meg nem felelés a 13. cikk éves beszámolóra vonatkozó követelményeinek;

i) ismételt meg nem felelés a 14. cikk szerinti, a befektetők tájékoztatására vonatkozó kötelezettségnek.

(3) Az (1) bekezdésben említett pénzbírság összege legalább 500 000 EUR, de legfeljebb 5 millió EUR a (2) bekezdés a)–i) pontjában említett jogsértések esetében.

(4) A pénzbírság (3) bekezdés szerinti összegének meghatározása során az ESMA figyelembe veszi a 21. cikk (2) bekezdésében meghatározott kritériumokat.

(5) A (3) bekezdés ellenére, ha egy személy közvetlenül vagy közvetve pénzügyi előnyhöz jutott a jogsértés révén, akkor a pénzbírság minimális összege ez az előny.

(6) Amennyiben valamely személy által elkövetett cselekmények, illetve mulasztások a (2) bekezdésben felsorolt több jogsértésnek minősülnek, csak egy jogsértés után kell kiszabni bírságot, mégpedig a (4) bekezdéssel összhangban kiszámított pénzbírságok közül a magasabbat.

21b. cikk

(1) Az ESMA határozatban kényszerítő bírságot szab ki annak érdekében, hogy kötelezzen:

a) valamely személyt a jogsértés megszüntetésére, összhangban a 21. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján hozott határozattal;

b) a 20 a. cikk (1) bekezdésében említett valamely személyt:

i. a 20 a. cikk szerinti határozatban kért információk hiánytalan szolgáltatására;

ii. arra, hogy vesse alá magát vizsgálatnak és különösen, hogy hiánytalanul adja át az előírt nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat, illetve pótolja és helyesbítse a 20b. cikk szerinti határozattal elrendelt vizsgálat keretében benyújtott egyéb információkat;

iii. arra, hogy vesse alá magát a 20c. cikk szerinti határozattal elrendelt helyszíni ellenőrzésnek.

(2) A kényszerítő bírságnak hatékonynak és arányosnak kell lennie. A kényszerítő bírságot a késedelem minden egyes napja után ki kell szabni.

(3) A (2) bekezdés ellenére, a kényszerítő bírság összege az előző üzleti év átlagos napi árbevételének 3%-a, természetes személyek esetében pedig az előző naptári évben szerzett átlagos napi jövedelem 2%-a. Az összegeket a kényszerítő bírságot kiszabó határozatban megállapított időponttól kezdődően kell kiszámítani.

A kényszerítő bírság az ESMA határozatáról szóló értesítést követő legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki. Ezen időszak végét követően az ESMA felülvizsgálja az intézkedést.

21c. cikk

(1) Az ESMA nyilvánosságra hoz minden, a 21 a. és a 21b. cikk alapján kiszabott pénzbírságot és kényszerítő bírságot, kivéve, ha az ilyen nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan károkat okozna az érintett feleknek.

(2) A 21 a. és a 21b. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok közigazgatási jellegűek.

(3) Amennyiben az ESMA úgy határoz, hogy nem szab ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot, döntéséről és annak indokairól tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait.

(4) A 21 a. és a 21b. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok behajthatóak.

A behajtásra annak a tagállamnak vagy harmadik országnak a hatályos polgári eljárásjogi szabályai vonatkoznak, amelyben arra sor kerül.

(5) A pénzbírságok és kényszerítő bírságok összege az Európai Unió általános költségvetését illeti.”;

20. a 22. és 22 a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„22. cikk

(1) Amennyiben az ESMA az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a 21 a. cikk (2) bekezdésében felsorolt egy vagy több jogsértés elkövetésének alapos gyanúja, akkor az ESMA-n belül egy független vizsgálatvezetőt jelöl ki az ügy kivizsgálására. A kijelölt tisztviselő nem vehet részt, és a múltban sem vehetett részt sem közvetlenül, sem közvetetten azon

tájékoztató jóváhagyásában, amelyhez a jogsértés kapcsolódik, és feladatait az ESMA felügyelőtanácsától függetlenül látja el.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatvezető a vizsgálat által érintett személyek észrevételeinek figyelembevételével kivizsgálja a feltételezett jogsértéseket, és a megállapításait tartalmazó teljes ügyiratot benyújtja az ESMA felügyelőtanácsának.

(3) A vizsgálatvezető a feladatainak elvégzése érdekében jogosult a 20 a. cikknek megfelelően információt kérni, valamint a 20b. és a 20c. cikknek megfelelően vizsgálatokat és helyszíni ellenőrzéseket végezni.

(4) A vizsgálatvezető a feladatainak végzése során hozzáférhet minden olyan dokumentumhoz és információhoz, amelyet az ESMA a felügyeleti tevékenységei során összegyűjtött.

(5) A vizsgálatvezető a vizsgálat befejezésekor, mielőtt benyújtaná a megállapításait tartalmazó ügyiratot az ESMA felügyelőtanácsának, lehetőséget ad a vizsgálat által érintett személyeknek a vizsgálat tárgyával kapcsolatos meghallgatásra. A vizsgálatvezető kizárólag olyan tényekre alapozhatja a megállapításait, amelyekkel kapcsolatban az érintett személyek lehetőséget kaptak arra, hogy megtegyék észrevételeiket.

(6) A vizsgálat által érintett személyek védelemhez való jogát az e cikk alapján lefolytatott vizsgálat során teljes mértékben tiszteletben kell tartani.

(7) A megállapításait tartalmazó ügyirat ESMA felügyelőtanácsának történő benyújtásakor a vizsgálatvezető tájékoztatja a vizsgálat által érintett személyeket. A vizsgálat által érintett személyeknek jogukban áll betekinteni az ügyiratba, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a harmadik feleket érintő bizalmas információkra.

(8) A vizsgálatvezető megállapításait tartalmazó ügyirat alapján, valamint, amennyiben ezt a vizsgálat által érintett személyek kérik, e személyeknek a 21b. cikk szerinti meghallgatását követően az ESMA határoz arról, hogy a vizsgálat által érintett személyek elkövették-e a 21 a. cikk (2) bekezdésében felsorolt egy vagy több jogsértést, és amennyiben igen, a 21. cikknek megfelelően felügyeleti intézkedést hoz.

(9) A vizsgálatvezető nem vesz részt az ESMA felügyelőtanácsának megbeszélésein, és más módon sem avatkozik bele az ESMA felügyelőtanácsának döntéshozatalába.

(10) A Bizottság a 26. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabásával kapcsolatos jogkör gyakorlására vonatkozó eljárási szabályok meghatározása céljából, beleértve a védelemhez való jogra vonatkozó rendelkezéseket, az átmeneti rendelkezéseket, valamint a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok beszedésére vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabása és behajtása tekintetében az elévülési időre vonatkozó rendelkezéseket is.

(11) Az ESMA az ügyet büntetőeljárás megindítása céljából az érintett nemzeti hatóságok elé terjeszti, amennyiben az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja. Emellett az ESMA nem szab ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot olyan esetekben, amikor azonos vagy lényegében azonos tényállás alapján, a

nemzeti jog szerint lefolytatott büntetőeljárás eredményeképpen korábban már jogerős felmentő vagy elmarasztaló ítélet született.

22a. cikk

(1) A 21., 21 a. és 21b. cikk szerinti határozat meghozatala előtt az ESMA meghallgatási lehetőséget biztosít az eljárás alá vont személyek számára megállapításai tekintetében. Az ESMA csak olyan megállapításokra alapozhatja a határozatát, amelyekkel kapcsolatban az eljárás alá vont személyeknek lehetőségük volt észrevételt tenni.

(2) Az első albekezdés nem alkalmazandó akkor, ha a pénzügyi rendszer jelentős és várhatóan hamarosan bekövetkező kárának megelőzése érdekében a 21. cikk szerinti sürgős intézkedésre van szükség. Ilyen esetekben az ESMA ideiglenes határozatot fogadhat el, a határozathozatal után pedig a lehető leghamarabb biztosítja a meghallgatási lehetőséget az érintett személyek számára.

(3) Az eljárás alá vont személyek védelemhez való jogát az eljárás során teljes mértékben tiszteletben kell tartani. E személyeknek jogukban áll betekinteni az ESMA ügyiratába, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra és az ESMA belső előkészítő dokumentumaira.”;

21. a szöveg a következő 22b., 22c. és 22d. cikkel egészül ki:

„22b. cikk

Az Európai Unió Bírósága korlátlan hatáskörrel rendelkezik az olyan határozatok felülvizsgálatára, amelyekben az ESMA pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabott ki. Az Európai Unió Bírósága eltörölheti, csökkentheti vagy felemelheti a kiszabott pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot.

22c. cikk

(1) Az ESMA e rendelettel és a (3) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban díjakat számít fel a minősített szociális vállalkozási alapkezelőknek. Ezek a díjak teljes mértékben fedezik az ESMA minősített szociális vállalkozási alapkezelők és minősített szociális vállalkozási alapok nyilvántartásba vételéhez, engedélyezéséhez és felügyeletéhez, valamint ahhoz kapcsolódó szükséges kiadásait, hogy megtérítse a hatáskörrel rendelkező hatóságok részére az e rendelet alapján folytatott tevékenység során – különösen a feladatok 22d. cikkel összhangban történő átruházása következtében – a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál esetlegesen felmerült költségeket.

(2) A valamely konkrét minősített szociális vállalkozási alapkezelőnek felszámított egyedi díj összege fedezi az ESMA-nál a minősített szociális vállalkozási alapkezelő és a minősített szociális vállalkozási alap nyilvántartásba vételével és folyamatos felügyeletével kapcsolatos tevékenységei során felmerült összes adminisztratív költséget. A díjnak arányosnak kell lennie az érintett minősített szociális vállalkozási alap által kezelt eszközökkel vagy – adott esetben – a minősített szociális vállalkozási alap kezelőjének saját forrásaival.

(3) A Bizottság a 26. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést

követően]-jéig/-ig a díjtípusok és a díjköteles ügyek, a díjak összege és megfizetésük módja meghatározására.

22d. cikk

(1) Amennyiben valamely felügyeleti feladat megfelelő elvégzéséhez szükséges, az ESMA jogosult arra, hogy az 1095/2010/EU rendelet 16. cikke szerint általa kibocsátott iránymutatásokkal összhangban konkrét felügyeleti feladatokat egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságára ruházzon. E felügyeleti feladatok közé tartozhat különösen a 20a. cikk szerinti információkérések és a 20b. és 20c. cikk szerinti vizsgálatok és helyszíni ellenőrzések lefolytatásának hatásköre.

Az első albekezdésben foglaltaktól eltérve a 15. és 15a. cikk szerinti nyilvántartásba vétel nem ruházható át.

(2) Az ESMA a feladatok (1) bekezdés alapján történő átruházását megelőzően konzultál az érintett hatáskörrel rendelkező hatósággal az alábbiakról:

a) az átruházandó feladatok köre;

b) a feladatok elvégzésének ütemezése; valamint

c) a szükséges információknak az ESMA részéről, illetve az ESMA részére történő átadása.

(3) A 22c. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően az ESMA megtéríti a hatáskörrel rendelkező hatóságok részére az átruházott feladatok elvégzésével összefüggésben felmerült költségeket.

(4) Az ESMA megfelelő időközönként felülvizsgálja az (1) bekezdés alapján elvégzett átruházást. Az átruházás bármikor visszavonható.

(5) A feladatok átruházása nem érinti az ESMA felelősségét, és nem korlátozza az ESMA-t az átruházott feladat elvégzésében és ellenőrzésében.”;

22. a 26. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„26. cikk

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 8. cikk (3) bekezdésében, a 22. cikk (10) bekezdésében és a 22c. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: a hatálybalépés időpontja]-jétől/-tól/-től.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8. cikk (3) bekezdésében, a 22. cikk (10) bekezdésében, valamint a 22c. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban

foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 8. cikk (3) bekezdése, a 22. cikk (10) bekezdése és a 22c. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő [két hónapon] belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam [két hónap]-pal meghosszabbodik.”;

23. a 27. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés

i. a következő n) ponttal egészül ki:

„n) az e rendelettel összhangban meghatározott pénzbírságok és kényszerítő bírságok hatékonysága, arányossága és alkalmazása;”;

ii. a következő o) ponttal egészül ki:

„o) az ESMA szerepének, vizsgálati hatásköreinek, a feladatok hatáskörrel rendelkező hatóságokra történő átruházásának, valamint a megtett felügyeleti intézkedések hatékonyságának értékelése.”;

b) a (2) bekezdés a következő c) ponttal egészül ki:

„c) az n) és o) pont tekintetében [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 84 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig.”;

24. a szöveg a következő 28a. cikkel egészül ki:

„28 a. cikk

(1) [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 36 hónappal a hatálybalépést követően]-jén/-án/-én megszűnik a minősített szociális vállalkozási alapokhoz kapcsolódó felügyeleti és végrehajtási tevékenységgel kapcsolatos minden olyan hatáskör és feladat, amelyet a hatáskörrel rendelkező hatóságokra ruháztak. E hatáskörök és feladatok ugyanebben az időpontban az ESMA-ra szállnak át.

(2) A minősített szociális vállalkozási alapokhoz kapcsolódó felügyeleti és végrehajtási tevékenységgel – és ezen belül a folyamatban lévő vizsgálatokkal és végrehajtási intézkedésekkel is – kapcsolatos iratokat és munkadokumentumokat vagy azok hitelesített másolatait az ESMA az (1) bekezdésben említett időponttól átveszi.

Azokat a nyilvántartásba vétel iránti kérelmeket azonban, amelyeket a hatáskörrel rendelkező hatóságok [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 30 hónappal a hatálybalépést követően] előtt kézhez vettek, nem továbbítják az ESMA-nak, és a nyilvántartásba vételről vagy a nyilvántartásba vétel elutasításáról szóló határozatot a megfelelő hatóság hozza meg.

(3) Az (1) bekezdésben említett hatáskörrel rendelkező hatóságok biztosítják, hogy a meglévő nyilvántartások és munkaanyagok vagy azok hitelesített másolatai minél

előbb, de mindenképpen átkerüljenek az ESMA-hoz a minősített szociális vállalkozási alapoktól. Az említett hatáskörrel rendelkező hatóságok emellett minden szükséges segítséget és tanácsot megadnak az ESMA-nak annak érdekében, hogy megkönnyítsék a minősített szociális vállalkozási alapokhoz kapcsolódó felügyeleti és végrehajtási tevékenységek hatékony és eredményes átadását és ESMA általi megkezdését.

(4) Az ESMA az (1) bekezdésben említett hatáskörrel rendelkező hatóságok jogutódjaként lép fel minden olyan közigazgatási vagy bírósági eljárásban, amely az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekkel kapcsolatos felügyeleti és végrehajtási tevékenységek említett hatóságok általi gyakorlásából ered.

(5) Bármely minősített szociális vállalkozási alapkezelőnek vagy minősített szociális vállalkozási alapnak az (1) bekezdésben említett hatáskörrel rendelkező hatóság általi nyilvántartásba vétele érvényben marad a hatáskörök ESMA-ra való átruházása után is.

”.

6. cikk

A pénzügyi eszközök piacairól szóló 600/2014/EU rendelet módosítása

A 600/2104/EU rendelet a következőképpen módosul:

25. az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő g) ponttal egészül ki:

„g) adatszolgáltatók engedélyezése és felügyelete.”;

b) az 1. cikk a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A 40. és 42. cikk a 2009/65/EK irányelvvel összhangban engedélyezett, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) alapkezelő társaságaira és ÁÉKBV befektetési társaságokra, valamint a 2011/61/EU irányelvvel összhangban engedélyezett, alternatív befektetési alapok kezelőire (ABAK-ok) is alkalmazandó.”;

26. a 2. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a 34., 35. és 36. pont helyébe a következő szöveg lép:

„34. »jóváhagyott közzétételi mechanizmus« vagy »APA«: olyan személy, aki e rendelet szerint fel van hatalmazva azon szolgáltatás nyújtására, hogy a befektetési vállalkozások nevében közzétegye a kereskedési jelentéseket, a 20. és 21. cikk alapján;

35. »összesítettadat-szolgáltató« vagy »CTP«: olyan személy, aki e rendelet szerint fel van hatalmazva azon szolgáltatás nyújtására, hogy összegyűjtse a szabályozott piacokról, az MTF-ektől, az OTF-ektől és a jóváhagyott közzétételi mechanizmusoktól a 6., 7., 10., 12., továbbá a 13., 20. és 21. cikkben felsorolt pénzügyi eszközökről szóló kereskedési jelentéseket, és azokat olyan, folyamatos és élő elektronikus adatfolyamba vonja össze, amely pénzügyi eszközönként árfolyam- és volumenadatokat biztosít;

36. »jóváhagyott jelentési mechanizmus« vagy »ARM«: olyan személy, aki e rendelet szerint fel van hatalmazva azon szolgáltatás nyújtására, hogy a befektetési

vállalkozások nevében bejelentse az ügyletek adatait az illetékes hatóságoknak vagy az EÉPH-nak;”;

b) a szöveg a következő 36a. ponttal egészül ki:

„36a. »adatszolgáltatók«: a 34–36. pontban és a 27a. cikk (2) bekezdésében említett személyek;”;

27. a 22. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„22. cikk

Információ rendelkezésre bocsátása az átláthatóság és egyéb számítások céljára

(1) Annak érdekében, hogy az illetékes hatóság el tudja végezni az átláthatóságot szolgáló, a kereskedés előtti és utáni adatszolgáltatási előírásoknak, valamint a 3–11. cikkben, a 14–21. cikkben és a 32. cikkben említett, a pénzügyi eszközökre vonatkozó kereskedési kötelezettségeknek a meghatározását lehetővé tevő számításokat, továbbá annak érdekében, hogy meg tudja határozni azt, hogy egy adott befektetési vállalkozás rendszeres internalizálónak tekintendő-e, az EÉPH és az illetékes hatóságok információt kérhetnek az alábbiaktól:

a) kereskedési helyszínek;

b) APA-k; továbbá

c) CTP-k.

(2) A kereskedési helyszíneknek, az APA-knak és a CTP-knek a szükséges adatokat kellő időn keresztül tárolniuk kell.

(3) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az adatkérések tartalmát és gyakoriságát, valamint azt, hogy a kereskedési helyszíneknek, az APA-knak és a CTP-knek milyen formátumban és milyen határidőn belül kell válaszolniuk az (1) bekezdésben említett adatkérésekre, továbbá azt is meg kell határoznia, hogy milyen típusú adatokat kell tárolni, és hogy mi az a legrövidebb időtartam, ameddig a kereskedési helyszíneknek, az APA-knak és a CTP-knek a (2) bekezdéssel összhangban tárolniuk kell az adatokat ahhoz, hogy eleget tudjanak tenni az adatkéréseknek.

A Bizottság felhatalmazást kap az ebben a bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

28. a 26. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„26. cikk

Ügyletjelentési kötelezettség

(1) Azok a befektetési vállalkozások, amelyek pénzügyi eszközökkel ügyleteket teljesítenek, az ilyen ügyletek adatairól a lehető leghamarabb, de legkésőbb a következő munkanap zárásáig mindenre kiterjedő és pontos jelentést tesznek az EÉPH-nak.

Az EÉPH az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátja az e cikkel összhangban jelentett valamennyi információt.

(2) Az (1) bekezdésben említett kötelezettség alkalmazandó az alábbiakra:

a) a piacra bevezetett, vagy kereskedési helyszínen kereskedett pénzügyi eszközök, vagy olyan pénzügyi eszközök, amelyekre vonatkozóan forgalmazás engedélyezése iránti kérelmet nyújtottak be;

b) azok a pénzügyi eszközök, amelyeknél az alapul szolgáló pénzügyi eszközzel valamely kereskedési helyszínen kereskednek; továbbá

c) azok a pénzügyi eszközök, amelyeknél az alapul szolgáló eszköz egy olyan pénzügyi eszközöket tartalmazó kosár vagy index, amelyekkel valamely kereskedési helyszínen kereskednek.

A kötelezettség attól függetlenül alkalmazandó az a), b) és c) pontban említett pénzügyi eszközökkel végzett ügyletekre, hogy az ügyleteket a kereskedési helyszínen folytatják-e le.

(3) A jelentéseknek adatokat kell szolgáltatniuk különösen a vásárolt vagy eladott pénzügyi eszközök nevéről és számáról, a teljesítés mennyiségéről, dátumáról és idejéről, az ügyleti árakról, tartalmazniuk kell azoknak az ügyfeleknek az azonosítását, amelyek nevében a befektetési vállalkozás az adott ügyletet teljesítette, a befektetési vállalkozáson belül a befektetési döntésért és az ügylet teljesítéséért felelős személyeknek és a használt számítógépes algoritmusoknak az azonosítását, annak az alkalmazandó mentességnek az azonosítását, amely alapján a kereskedésre sor került, az érintett befektetési vállalkozások azonosításának módját, valamint a 236/2012/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározottak szerinti, részvényekkel és állampapírokkal kapcsolatos, az említett rendelet 12., 13. és 17. cikkének hatálya alá tartozó short ügyleteknek az azonosítását. Azoknál az ügyleteknél, amelyeket nem kereskedési helyszínen teljesítettek, a jelentéseknek tartalmazniuk kell az ügyletek típusait azonosító megjelöléseket is, a 20. cikk (3) bekezdésének a) pontja és a 21. cikk (5) bekezdésének a) pontja alapján elfogadandó intézkedéseknek megfelelően. Az árualapú származtatott ügyletekre vonatkozóan a jelentésekben fel kell tüntetni, hogy az ügylet a 2014/65/EU irányelv 57. cikkének megfelelően objektíven mérhető módon csökkenti-e kockázatokat.

(4) Azoknak a befektetési vállalkozásoknak, amelyek megbízásokat továbbítanak, a megbízás továbbításakor meg kell adniuk az (1) és (3) bekezdésben meghatározott összes adatot. A befektetési vállalkozás ahelyett, hogy a megbízás továbbításakor megadná az említett adatokat, választhatja azt a lehetőséget is, hogy a továbbított megbízást annak végrehajtását követően az (1) bekezdésben foglalt előírások szerint ügyletként jelenti. Ebben az esetben a befektetési vállalkozásnak az ügyleti jelentésben fel kell tüntetnie, hogy az ügylet egy továbbított megbízásra vonatkozik.

(5) A kereskedési helyszín működtetőjének az (1) és a (3) bekezdésnek megfelelően jelentést kell tennie azon ügyletek részleteiről, amelyeket a platformján kereskedett eszközökkel, rendszerein keresztül olyan vállalkozás teljesít, amely nem tartozik ennek a rendeletnek a hatálya alá.

(6) Az ügyfelek azonosítását célzó, (3) és (4) bekezdés szerinti azonosítás bejelentésére a befektetési vállalkozások egy, a jogi személy ügyfelek azonosítására létrehozott jogalany-azonosítót használnak.

Az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig iránymutatást dolgoz ki annak biztosítása érdekében, hogy a jogalany-azonosítók Unión belüli

alkalmazása megfeleljen a nemzetközi előírásoknak, mindenekelőtt a Pénzügyi Stabilitási Tanács által megállapított előírásoknak.

(7) Az (1), (3) és (9) bekezdéssel összhangban a bejelentéseket az EÉPH-nak vagy maga a befektetési vállalkozás köteles megtenni, vagy a nevében eljáró ARM vagy az a kereskedési helyszín, amelynek rendszerén keresztül az ügyletet végrehajtották.

A befektetési vállalkozások felelnek az EÉPH-nak benyújtott jelentések hiánytalanságáért, pontosságáért és időben történő benyújtásáért.

Az említett felelősségtől eltérve, amennyiben egy befektetési vállalkozás a fent említett ügyletek részleteiről a nevében vagy egy kereskedési helyszín nevében eljáró ARM-en keresztül jelent, a befektetési vállalkozás nem visel felelősséget az ARM-nek vagy a kereskedelmi helyszínnek tulajdonítandó jelentések teljessége, pontossága vagy időben történő benyújtása tekintetében fennálló hiányosságok vonatkozásában. Ezekben az esetekben és a 2014/65/EU irányelv 66. cikke (4) bekezdésére figyelemmel ezekért a hiányosságokért az ARM vagy a kereskedési helyszín viseli a felelősséget.

Ugyanakkor a befektetési vállalkozásoknak észszerű intézkedéseket kell tenniük a nevükben benyújtott ügyleti jelentések hiánytalanságának, pontosságának és időben való beadásának ellenőrzése érdekében.

A székhely szerinti tagállam előírja, hogy a kereskedési helyszín, amennyiben a befektetési vállalkozás nevében bejelentést tesz, rendelkezzen az információk továbbítására használt eszközök biztonságát és hitelesítését garantáló, stabil biztonsági mechanizmusokkal, amelyek minimalizálják az adatsérülés és a jogosulatlan hozzáférés kockázatát, és az adatok bizalmasságának mindenkori megőrzésével megelőzik az információ kiszivárgását. A székhely szerinti tagállam előírja, hogy a kereskedési helyszínnek megfelelő erőforrásokkal és tartalékrendszerekkel kell rendelkeznie ahhoz, hogy szolgáltatásait mindenkor nyújtani tudja, és fenn tudja azokat tartani.

A vételi és eladási ajánlatok egyeztetésére vagy bejelentésére szolgáló rendszereket – ideértve a 648/2012/EU rendelet VI. címével összhangban bejegyzett vagy elismert kereskedési adattárakat – az EÉPH jóváhagyhatja olyan ARM-ként, amely az (1), (3) és (9) bekezdéssel összhangban ügyletjelentéseket továbbít az EÉPH-nak.

Amennyiben az ügyleteket a 648/2012/EU rendelet 9. cikkével összhangban egy ARM-ként jóváhagyott kereskedési adattárnak jelentették, és e jelentések tartalmazzák az (1), (3) és a (9) bekezdés szerint megkövetelt adatokat, és ezen adatokat a kereskedési adattár az (1) bekezdésben megállapított határidőn belül továbbítja az EÉPH-nak, úgy a befektetési vállalkozás számára az (1) bekezdésben előírt kötelezettség teljesítettnek tekintendő.

Ha az ügyletjelentések hibásak vagy hiányosak, az ügyletjelentéseket benyújtó ARM, befektetési vállalkozás vagy kereskedési helyszín kijavítja az információt és javított jelentést nyújt be az EÉPH-nak.

(8) Amennyiben a 2014/65/EU irányelv 35. cikkének (8) bekezdésével összhangban e cikk szerinti jelentéseket továbbítanak az EÉPH részére, úgy az ezt az információt továbbítja a befektetési vállalkozás székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságaihoz, kivéve, ha a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai úgy döntenek, hogy nem kívánják az ilyen információt megkapni.

(9) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a következőket:

a) az (1) és (3) bekezdésnek megfelelően jelentendő információk adatstandardjait és formátumait, ideértve a pénzügyi ügyletek bejelentésének módszereit és szabályait, valamint az ilyen jelentések formáját és tartalmát;

b) az (1) bekezdés szerinti fontos piac meghatározásának kritériumait;

c) a hivatkozásokat a vásárolt vagy eladott pénzügyi eszközökre, a teljesítés mennyiségére, dátumára és idejére, az ügyleti árakra, az ügyfél-azonosítási információkra és adatokra, azoknak az ügyfeleknek a megjelölésére, amelyek nevében a befektetési vállalkozás az adott ügyletet teljesítette, a befektetési vállalkozáson belül a befektetési döntésért és az ügylet teljesítéséért felelős személyeknek és a használt számítógépes algoritmusoknak az azonosítására, arra az alkalmazandó mentességet azonosító megjelölésre, amely alapján a kereskedésre sor került, az érintett befektetési vállalkozások azonosításának módjára, az ügylet teljesítésének módszerére, azokra az adatmezőkre, amelyek a (3) bekezdésnek megfelelően az ügyleti jelentések feldolgozásához és elemzéséhez szükségesek; valamint

d) a (3) bekezdésben említett, részvényekkel és állampapírokkal kapcsolatos short ügyleteket azonosító megjelölést;

e) a (2) bekezdéssel összhangban bejelentendő pénzügyi eszközök vonatkozó kategóriáit;

f) a jogalany-azonosítók tagállamok általi, a (6) bekezdéssel összhangban történő kidolgozásának, kiosztásának és fenntartásának feltételeit, és azokat a feltételeket, amelyekkel a befektetési vállalkozások felhasználhatják ezeket a jogalany-azonosítókat az (1) bekezdés szerint általuk elkészítendő ügyleti jelentésekben az ügyfeleket azonosító, a (3), (4) és (5) bekezdés alapján való megjelölésre;

g) az ügyletjelentési kötelezettség alkalmazását a befektetési vállalkozások fióktelepeire;

h) e cikk alkalmazásában mi minősül ügyletnek és ügylet teljesítésének;

i) mikor tekintendő úgy, hogy egy befektetési vállalkozás továbbított egy megbízást a (4) bekezdés alkalmazásában.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(10) [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig az EÉPH jelentést nyújt be a Bizottságnak e cikk működéséről, ideértve a 648/2012/EU rendelet szerinti, vonatkozó jelentéstételi kötelezettségekkel való kölcsönhatását és azt, hogy a kapott és az illetékes hatóságokhoz továbbított ügyleti jelentések tartalma és formátuma lehetővé teszi-e a befektetési vállalkozások tevékenységeinek az e rendelet 24. cikke szerinti monitoringját. A Bizottság lépéseket tehet, hogy esetleges változtatásokat javasoljon e tekintetben. A Bizottság továbbítja az EÉPH jelentését az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”;

29. a 27. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„27. cikk

Adatszolgáltatási kötelezettség a pénzügyi eszközökre vonatkozó referenciaadatok tekintetében

(1) A szabályozott piacra bevezetett vagy MTF-eken vagy OTF-eken kereskedett pénzügyi eszközök tekintetében a kereskedési helyszínek a 26. cikk szerinti ügyletjelentés céljából megküldik az EÉPH-nak az azonosító referenciaadatokat.

A 26. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó, annak rendszerében kereskedett egyéb pénzügyi eszközök tekintetében minden egyes rendszeres internalizáló az EÉPH rendelkezésére bocsátja az ezekkel a pénzügyi eszközökkel kapcsolatos referenciaadatokat.

Az azonosító referenciaadatoknak készen kell állniuk az EÉPH-hoz való, egységes és elektronikus formátumban történő benyújtásra, mielőtt az adott pénzügyi eszköz kereskedése megkezdődik. A pénzügyi eszközre vonatkozó referenciaadatokat a pénzügyi eszközt érintő minden adatváltozás esetén aktualizálni kell. Az EÉPH azonnal közzéteszi e referenciaadatokat a weboldalán. Az EÉPH-nak e referenciaadatokhoz haladéktalanul hozzáférést kell biztosítania az illetékes hatóságok számára.

(2) Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok a 26. cikk szerint monitoring alá vonhassák a befektetési vállalkozások tevékenységeit, biztosítva, hogy azok tisztességesen, méltányosan és szakszerűen, továbbá olyan módon járnak el, hogy előmozdítsák a piaci integritást, az EÉPH az illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően megállapítja a következők biztosításához szükséges intézkedéseket:

a) az EÉPH ténylegesen megkapja a pénzügyi eszközök referenciaadatait az (1) bekezdés szerint;

b) az így megkapott adatok minősége megfelelő a 26. cikk szerinti ügyletjelentési kötelezettség céljára;

c) a pénzügyi eszközök (1) bekezdés szerint megkapott referenciaadatainak az érintett illetékes hatóságokhoz történő továbbítása ténylegesen és haladéktalanul megtörténik;

d) az EÉPH és az illetékes hatóságok között hatékony mechanizmusok léteznek az adatszolgáltatással vagy adatminőséggel kapcsolatos kérdések megoldására.

(3) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a következőket:

a) a pénzügyi eszközök referenciaadataira vonatkozó adatstandardokat és adatformátumokat az (1) bekezdéssel összhangban, többek között az adatok az EÉPH-nak történő átadására és frissítésére és az illetékes hatóságoknak az (1) bekezdéssel összhangban való továbbítására vonatkozó módszereket és megállapodásokat, valamint a szóban forgó adatok formátumát és tartalmát;

b) az EÉPH és az illetékes hatóságok által a (2) bekezdés szerint kötendő megállapodásokkal kapcsolatban szükséges technikai intézkedéseket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

30. a szöveg a következő IVa. címmel egészül ki:

„IVa. CÍM

ADATSZOLGÁLTATÁSOK

I. FEJEZET

Az adatszolgáltatók engedélyezése

27 a. cikk

Az engedélyezés követelménye

(1) Egy APA, CTP vagy ARM szokásos elfoglaltságként vagy üzleti tevékenységként való működtetése az EÉPH előzetes engedélyéhez van kötve, e címmel összhangban.

(2) A kereskedési helyszínt működtető befektetési vállalkozás vagy piacműködtető egy APA, CTP vagy ARM szolgáltatásait is nyújthatja, amennyiben az EÉPH erre vonatkozó előzetes vizsgálata szerint a befektetési vállalkozás vagy a piacműködtető megfelel e címnek. E szolgáltatások nyújtását az engedélyükben szerepeltetni kell.

(3) Az EÉPH nyilvántartást készít az Unióban működő összes adatszolgáltató adatairól. A nyilvántartás a nyilvánosság számára hozzáférhető, és információkat tartalmaz azon szolgáltatásokról vagy tevékenységekről, amelyekre az adatszolgáltató engedéllyel rendelkezik, és a nyilvántartást rendszeresen naprakésszé kell tenni.

Amennyiben az EÉPH a 27d. cikkel összhangban visszavont egy engedélyt, ezt a visszavonást a nyilvántartásban 5 éven át közzé kell tenni.

(4) Az adatszolgáltatók a szolgáltatásaikat az EÉPH felügyelete alatt nyújtják. Az EÉPH rendszeresen ellenőrzi az adatszolgáltatók e címnek való megfelelését. Az EÉPH figyelemmel kíséri, hogy az adatszolgáltatók mindenkor megfelelnek-e az eredeti engedély e cím keretében megállapított feltételeinek.

27b. cikk

Az adatszolgáltatók engedélyezése

(1) A IVa. cím alkalmazásában az adatszolgáltatókat az EÉPH engedélyez, ha:

a) az adatszolgáltató az Unióban letelepedett jogi személy; és

b) az adatszolgáltató teljesíti a IVa. címben meghatározott követelményeket.

(2) Az (1) bekezdésben említett engedély meghatározza azt az adatszolgáltatást, amelynek végzésére az adatszolgáltató engedélyt kapott. Ha egy engedélyezett adatszolgáltató az üzleti tevékenységét további adatszolgáltatásokra akarja kiterjeszteni, kérelmet nyújt be az EÉPH-hoz engedélyének kiterjesztésére.

(3) Az engedélyezett adatszolgáltatónak mindenkor meg kell felelnie az engedélyezés IVa. címben említett feltételeinek. Az engedélyezett adatszolgáltató

indokolatlan késedelem nélkül értesíti az EÉPH-t az engedélyezési feltételekben bekövetkező bármely változásról.

(4) Az (1) bekezdésben említett engedély az Unió egész területén érvényes és hatályos, és lehetővé teszi, hogy az adatszolgáltató azokat a szolgáltatásokat, amelyekre az engedélyt megkapta, az Unióban bárhol végezze.

27c. cikk

Az engedélyek megadásának és a kérelmek elutasításának eljárásai

(1) A kérelmező adatszolgáltató kérelmet nyújt be, megadva mindazon információkat, beleértve egyebek között a tervezett műveletek típusát és a szervezeti felépítést meghatározó üzleti tervet, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az EÉPH meggyőződhessen arról, hogy az adatszolgáltató az eredeti engedély időpontjában minden szükséges intézkedést megtett ahhoz, hogy az e cím rendelkezései szerinti kötelezettségeinek megfeleljen.

(2) Az EÉPH az engedély iránti kérelem kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül értékeli, hogy a kérelem hiánytalan-e.

Ha a kérelem nem teljes, az EÉPH megállapítja azt a határidőt, ameddig az adatszolgáltatónak meg kell adnia a további információkat.

Az EÉPH azt követően, hogy megállapította a kérelem hiánytalanságát, ennek megfelelően értesíti az adatszolgáltatót.

(3) Az EÉPH a hiánytalan kérelem kézhezvételétől számított hat hónapon belül értékeli az adatszolgáltató e címnek való megfelelését, és teljes körű indokolással ellátott határozatot fogad el az engedély megadásáról vagy a kérelem elutasításáról, és ennek megfelelően öt munkanapon belül értesíti a kérelmező adatszolgáltatót.

(4) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy meghatározza:

a) a (6) bekezdés értelmében számára nyújtandó információkat, az üzleti tervet is ideértve;

b) a 27b. cikk (3) bekezdése szerinti tájékoztatásban szereplő információkat.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(8) Az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki az e cikk (2) bekezdésében és a 27e. cikk (3) bekezdésében előírt információ nyújtására és az értesítésre szolgáló egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

27d. cikk

Az engedély visszavonása

(1) Az EÉPH az adatszolgáltató engedélyét visszavonhatja, ha az adatszolgáltató:

a) tizenkét hónapon át nem él az engedéllyel, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy az előző hat hónapban nem nyújtott semmilyen szolgáltatást;

b) hamis nyilatkozatok tételével vagy bármely egyéb szabálytalan módon szerezte meg az engedélyt;

c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek mellett engedélyezésére sor került;

d) súlyosan és rendszeresen megsértette e rendelet rendelkezéseit.

(2) Az EÉPH indokolatlan késedelem nélkül értesíti az adatszolgáltató engedélyének visszavonására vonatkozó határozatról azon tagállam illetékes hatóságát, amelyben az adatszolgáltató letelepedett.

27e. cikk

Az adatszolgáltatók vezető testületére vonatkozó előírások

(1) Az adatszolgáltató vezető testületének mindenkor kellően jó hírnévvel kell rendelkeznie, elegendő ismeret, készség és tapasztalat birtokában kell lennie, és elegendő időt kell feladatainak ellátására fordítania.

A vezető testületnek az adatszolgáltató tevékenységeinek megértéséhez megfelelő kollektív tudással, készségekkel és tapasztalattal kell rendelkeznie. A vezető testület minden egyes tagjának tisztességesen, befolyásolástól mentesen és önállóan kell cselekednie, hogy a felső vezetés döntéseit szükség esetén ténylegesen megkérdőjelezze, valamint hatékonyan ellenőrizze és felügyelje a vezetői döntéshozatalt.

Amennyiben egy piacműködtető egy APA, egy CTP vagy egy ARM működtetésére kér engedélyt a 27c. cikknek megfelelően, és az APA, a CTP vagy az ARM vezető testületének tagjai megegyeznek a szabályozott piac vezető testületének tagjaival, e személyeknek meg kell felelniük az első albekezdésben megállapított követelményeknek.

(2) Az adatszolgáltató tájékoztatja az EÉPH-t vezető testületének minden egyes tagjáról és a tagságban bekövetkezett bármiféle változásról, az összes olyan információval együtt, amely annak megítéléséhez szükséges, hogy az adott szerv az (1) bekezdésnek megfelel-e.

(3) Az adatszolgáltató vezető testülete meghatározza és felügyeli azon irányítási rendszer működtetését, amely biztosítja a szervezet hatékony és körültekintő vezetését, beleértve a szervezeten belüli feladatok elkülönítését és az összeférhetetlenség megelőzését, olyan módon, amely előmozdítja a piac integritását és az ügyfelek érdekeit.

(4) Az EÉPH megtagadja az engedélyezést, ha nincs meggyőződve arról, hogy az adatszolgáltató üzletmenetének tényleges irányítására kijelölt személy vagy személyek megfelelően jó hírnévvel rendelkeznek, vagy ha objektív és bizonyítható indokok állnak fenn annak vélelmezésére, hogy a szolgáltató vezetésében javasolt változások veszélyeztetik a megalapozott és megbízható vezetést, az ügyfeleik érdekeinek és a piac integritásának megfelelő figyelembevételét.

(5) Az EÉPH [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben ismertetett vezető testület tagjai alkalmasságának felmérésére, figyelembe véve az általuk betöltött különböző szerepköröket és feladatköröket, valamint a vezető testület tagjai és az APA, a CTP és az ARM felhasználói közötti összeférhetetlenségek elkerülésének szükségességét.

A Bizottság felhatalmazást kap az ebben a bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

II. fejezet

AZ APA-KRA, CTP-KRE ÉS ARM-EKRE VONATKOZÓ FELTÉTELEK

27f. cikk

Az AKA-kra vonatkozó szervezeti követelmények

(1) Az APA-nak rendelkeznie kell megfelelő szabályozásokkal és mechanizmusokkal a 20. és 21. cikk szerinti információk, méltányos üzleti alapon történő, nyilvánosságra hozatalához, a valós időhöz olyan közel, amennyire csak technikailag lehetséges. A tájékoztatást ingyenesen, az APA általi közzététel után 15 perccel elérhetővé kell tenni. Az APA-nak hatékonyan és konzisztens módon kell terjesztenie ezeket az információkat, olyan megoldással, amely biztosítja az információhoz való gyors hozzáférést, megkülönböztetésmentes alapon, és olyan formátumban, amely megkönnyíti a más forrásokból származó hasonló adatokkal való összevonást.

(2) Az APA által az (1) bekezdésnek megfelelően közzétett információknak legalább a következő elemeket kell tartalmazniuk:

a) a pénzügyi eszköz azonosítója;

b) az ár, amelyen az ügyletet megkötötték;

c) az ügylet volumene;

d) az ügylet időpontja;

e) az ügylet bejelentésének időpontja;

f) az ügylet árjelzése;

g) azon kereskedési helyszín kódja, ahol az ügyletet végrehajtották, vagy amennyiben az ügyletet rendszeres internalizálón keresztül hajtották végre, az »SI« kód, vagy egyéb esetben az »OTC« (tőzsdén kívüli) kód;

h) adott esetben annak jelzése, hogy az ügyletre különleges feltételek vonatkoztak.

(3) Az APA-nak az ügyfelekkel kapcsolatos összeférhetetlenség megelőzésére kidolgozott, tényleges igazgatási mechanizmusokat kell működtetnie és fenntartania. Ezen belül az az APA-nak, amely egyben piacműködtető vagy befektetési vállalkozás is, minden összegyűjtött információt megkülönböztetésmentes módon kell kezelnie, és megfelelő mechanizmusokat kell működtetnie és fenntartania a különböző üzleti funkciók különválasztása érdekében.

(4) Az APA-nak rendelkeznie kell az információk továbbítására használt eszközök biztonságát garantáló, stabil biztonsági mechanizmusokkal, amelyek minimalizálják az adatsérülés és a jogosulatlan hozzáférés kockázatát, és megelőzik az információ kiszivárgását annak közzététele előtt. Az APA-nak megfelelő erőforrásokat kell fenntartania, és tartalékrendszerekkel kell rendelkeznie ahhoz, hogy szolgáltatásait mindenkor kínálni tudja és azokat fenn tudja tartani.

(5) Az APA-nak rendelkeznie kell olyan rendszerekkel, amelyek hathatósan ellenőrzik a kereskedési jelentéseket azok teljeskörűsége szempontjából, azonosítják a kihagyásokat és a nyilvánvaló hibákat, és kérik az ilyen hibás jelentések újraküldését.

(6) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a közös formátumok, adatstandardok és technikai mechanizmusok meghatározásához, amelyek megkönnyítik az (1) bekezdésben említett információk összevonását.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap az 50. cikknek megfelelő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására, amelyek meghatározzák, hogy mi az e cikk (1) bekezdésében említett információk nyilvánosságra hozatalának méltányos üzleti alapja.

(8) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a következőket:

a) azok az eszközök, amelyek révén az APA megfelelhet az (1) bekezdésben említett tájékoztatási kötelezettségnek;

b) az (1) bekezdés szerint közzétett tájékoztatás tartalma, beleértve legalább a (2) bekezdésben említett tájékoztatást, olyan módon, hogy az lehetővé tegye az előírt információk e cikk szerinti közzétételét;

c) a (3), (4) és (5) bekezdésben rögzített konkrét szervezeti követelmények.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

27g. cikk

A CTP-kre vonatkozó szervezeti követelmények

(1) A CTP-nek rendelkeznie kell megfelelő szabályozásokkal és mechanizmusokkal a 6. és 20. cikk szerint nyilvánosságra hozott információk gyűjtésére, azok összevonására egy folyamatos adatfolyammá és ennek a tájékoztatásnak a közzétételére a valós időhöz olyan közel, amennyire csak technikailag lehetséges, méltányos üzleti alapon.

E tájékoztatásnak legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

a) a pénzügyi eszköz azonosítója;

b) az ár, amelyen az ügyletet megkötötték;

c) az ügylet volumene;

d) az ügylet időpontja;

e) az ügylet bejelentésének időpontja;

f) az ügylet árjelzése;

g) azon kereskedési helyszín kódja, ahol az ügyletet végrehajtották, vagy amennyiben az ügyletet rendszeres internalizálón keresztül hajtották végre, az »SI« kód, vagy egyéb esetben az »OTC« (tőzsdén kívüli) kód;

h) adott esetben annak ténye, hogy a befektetési döntésért és az ügylet végrehajtásáért egy, a befektetési vállalkozáson belül működő számítógépes algoritmus felelt;

i) adott esetben annak jelzése, hogy az ügyletre különleges feltételek vonatkoztak;

j) ha a 3. cikk (1) bekezdésében említett információk nyilvánosságra hozatalának kötelezettsége alól a 4. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontjával összhangban mentességet adtak, annak jelzése, hogy az ügyletre melyik mentességet alkalmazták.

A tájékoztatást ingyenesen, a CTP általi közzététel után 15 perccel elérhetővé kell tenni. A CTP-nek képesnek kell lennie arra, hogy hatékonyan és konzisztens módon terjessze ezeket az információkat, olyan megoldással, amely biztosítja az információhoz való gyors hozzáférést, megkülönböztetésmentes alapon, és olyan formátumokban, amelyek könnyen hozzáférhetőek és felhasználhatóak a piaci szereplők számára.

(2) A CTP-nek rendelkeznie kell megfelelő szabályozásokkal és mechanizmusokkal a 10. és 21. cikk szerint nyilvánosságra hozott információk gyűjtésére, azok összevonására egy folyamatos adatfolyammá és ennek a tájékoztatásnak a közzétételére a valós időhöz olyan közel, amennyire csak technikailag lehetséges, méltányos üzleti alapon, ideértve legalább a következő adatokat:

a) a pénzügyi eszköz azonosítója vagy azonosító jellemzői;

b) az ár, amelyen az ügyletet megkötötték;

c) az ügylet volumene;

d) az ügylet időpontja;

e) az ügylet bejelentésének időpontja;

f) az ügylet árjelzése;

g) azon kereskedési helyszín kódja, ahol az ügyletet végrehajtották, vagy amennyiben az ügyletet rendszeres internalizálón keresztül hajtották végre, az »SI« kód, vagy egyéb esetben az »OTC« (tőzsdén kívüli) kód;

h) adott esetben annak jelzése, hogy az ügyletre különleges feltételek vonatkoztak.

A tájékoztatást ingyenesen, a CTP általi közzététel után 15 perccel elérhetővé kell tenni. A CTP-nek képesnek kell lennie arra, hogy hatékonyan és konzisztens módon terjessze ezeket az információkat, olyan megoldással, amely biztosítja az információhoz való gyors hozzáférést, megkülönböztetésmentes alapon, és olyan általánosan elfogadott formátumokban, amelyek interoperábilisak és könnyen hozzáférhetőek és felhasználhatóak a piaci szereplők számára.

(3) A CTP-nek biztosítania kell, hogy a szolgáltatott adatok összevonása minden szabályozott piac, az MTF-ek, az OTF-ek és az APA-k esetében, valamint a pénzügyi eszközök esetében a (8) bekezdés c) pontja szerinti szabályozástechnikai standardok révén történjen meg.

(4) A CTP-nek az összeférhetetlenség megelőzésére kidolgozott, tényleges igazgatási mechanizmusokat kell működtetnie és fenntartania. Ezen belül a piacműködtetőnek vagy APA-nak, aki vagy amely összesítettadat-szolgáltatást is működtet, minden összegyűjtött információt megkülönböztetésmentes módon kell kezelnie, és megfelelő mechanizmusokat kell működtetnie és fenntartania a különböző üzleti funkciók szétválasztására.

(5) A CTP-nek rendelkeznie kell az információk továbbítására használt eszközök biztonságát garantáló, stabil biztonsági mechanizmusokkal, amelyek minimalizálják az adatsérülés és a jogosulatlan hozzáférés kockázatát. A CTP-nek megfelelő erőforrásokat kell fenntartania, és tartalékrendszerekkel kell rendelkeznie ahhoz, hogy szolgáltatásait mindenkor kínálni tudja és azokat fenn tudja tartani.

Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy meghatározza az adatstandardokat és formátumokat a 6., 10., 20. és 21. cikknek megfelelően közzéteendő információkhoz, ideértve a pénzügyi eszköz azonosítóját, árát, mennyiségét, az időpontot, az árjelzést, a helyszín azonosítóját és azoknak a konkrét körülményeknek a jelzését, amelyek az ügyletekre vonatkoztak, valamint azokat a technikai megállapodásokat, amelyek az információk hatékony és konzisztens terjesztését elősegítik, olyan módon, ami biztosítja, hogy a piaci szereplők számára könnyen hozzáférhető és felhasználható legyen, amint azt az (1) és (2) bekezdés jelzi, ideértve azokat a további szolgáltatásokat, amelyeket a CTP elvégezhet, növelve a piac hatékonyságát.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(6) A Bizottság – a 89. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek tisztázzák, hogy mi az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett adatokhoz való hozzáférés biztosításának méltányos üzleti alapja.

(7) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a következőket:

a) azok az eszközök, amelyek révén egy CTP megfelelhet az (1) és (2) bekezdésben említett tájékoztatási kötelezettségnek;

b) az (1) és a (2) bekezdés szerint közzétett tájékoztatás tartalma;

c) azok a pénzügyi eszközök, amelyek adatait az adatfolyamban biztosítani kell, a nem tulajdonviszonyt megtestesítő eszközök esetében pedig a bevonandó kereskedési helyszínek és APA-k;

d) más eszközök, amelyek biztosítják, hogy a különböző CTP-k által közzétett adatok konzisztensek legyenek és lehetővé váljon az átfogó feltérképezés és a más forrásokból származó hasonló adatokra utaló kereszthivatkozások alkalmazása, valamint hogy alkalmasak legyenek az Unió szintjén történő összesítésre;

e) a (4) és (5) bekezdésben rögzített konkrét szervezeti követelmények.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

27h. cikk

Az ARM-ekre vonatkozó szervezeti követelmények

(1) Az ARM-nek rendelkeznie kell megfelelő szabályozásokkal és mechanizmusokkal a 26. cikk szerinti információknak a lehető leggyorsabb, és legkésőbb a tranzakció napját követő munkanap végéig történő jelentéséhez.

(2) Az ARM-nek az ügyfelekkel kapcsolatos összeférhetetlenség megelőzésére kidolgozott, tényleges igazgatási mechanizmusokat kell működtetnie és fenntartania. Ezen belül annak az ARM-nek, amely egyben piacműködtető vagy befektetési vállalkozás is, minden összegyűjtött információt megkülönböztetésmentes módon kell kezelnie, és megfelelő mechanizmusokat kell működtetnie és fenntartania a különböző üzleti funkciók különválasztása érdekében.

(3) Az ARM-nek rendelkeznie kell az információk továbbítására használt eszközök biztonságát és hitelesítését garantáló, stabil biztonsági mechanizmusokkal, amelyek minimalizálják az adatsérülés és a jogosulatlan hozzáférés kockázatát, és az adatok bizalmasságának mindenkori megőrzésével megelőzik az információ kiszivárgását. Az ARM-nek megfelelő erőforrásokat kell fenntartania, és tartalékrendszerekkel kell rendelkeznie ahhoz, hogy szolgáltatásait mindenkor kínálni tudja és azokat fenn tudja tartani.

(4) Az ARM-nek rendelkeznie kell olyan rendszerekkel, amelyekkel hathatósan ellenőrizhető az ügyleti jelentések teljeskörűsége és azonosíthatók a befektetési vállalkozás által elkövetett kihagyások és nyilvánvaló hibák, és amennyiben ilyen hibára vagy kihagyásra derül fény, arról részletesen tájékoztatnia kell a befektetési vállalkozást, és kérnie kell az ilyen hibás jelentések újraküldését.

Az ARM-nek a saját maga által elkövetett hibák és kihagyások kiszűrésére megfelelő rendszerekkel kell rendelkeznie, amelyek lehetővé teszik azok javítását és a helyes és hiánytalan ügyleti jelentések továbbítását (vagy adott esetben újbóli továbbítását) is az illetékes hatóság részére.

(5) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a következőket:

a) azok az eszközök, amelyek alkalmasak annak biztosítására, hogy az ARM megfeleljen az (1) bekezdésben említett tájékoztatási kötelezettségnek; valamint

b) a (2), (3) és (4) bekezdésben rögzített konkrét szervezeti követelmények.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

31. a szöveg a következő VIa. címmel egészül ki:

„VIa. CÍM

Az EÉPH hatáskörei

I. FEJEZET

HATÁSKÖRÖK ÉS ELJÁRÁSOK

38 a. cikk

Az EÉPH hatásköreinek gyakorlása

A 38b–38e. cikk által az EÉPH-ra vagy az EÉPH valamely tisztviselőjére vagy az EÉPH által felhatalmazott valamely személyre ruházott hatáskörök nem használhatók fel olyan információk vagy dokumentumok kiszolgáltatásának az előírására, amelyekre titoktartási kötelezettség vonatkozik.

38b. cikk

Információkérés

(1) Az EÉPH egyszerű kérés vagy határozat útján kérheti az alábbi személyektől, hogy bocsássanak rendelkezésre az e rendelet szerinti feladatainak ellátását számára lehetővé tevő minden információt:

a) az APA, a CTP, az ARM és a kereskedési helyszínt az APA, CTP vagy ARM révén történő adatszolgáltatás működtetése érdekében működtető befektetési vállalkozás vagy piacműködtető és a felettük ellenőrzést gyakorló személyek, vagy azon személyek, akik felett azok ellenőrzést gyakorolnak;

b) az a) pontban említett személyek vezetői;

c) az a) pontban említett személyek könyvvizsgálói és tanácsadói.

(2) Az (1) bekezdés szerinti egyszerű információkérés:

a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;

b) meghatározza a kérés célját;

c) részletesen meghatározza a kért információt;

d) meghatározza az információnyújtás határidejét;

e) rögzíti, hogy az információszolgáltatásra kért személy nem köteles megadni az információt, viszont amennyiben önkéntesen válaszol a kérésre, a nyújtott információ nem lehet a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető;

f) feltünteti a 38e. cikkel összhangban abban az esetben kiszabandó pénzbírság összegét, ha a nyújtott információ nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető.

(3) Az (1) bekezdés szerinti, határozat útján történő információkérés esetén az EÉPH:

a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;

b) meghatározza a kérés célját;

c) részletesen meghatározza a kért információt;

d) meghatározza az információnyújtás határidejét;

e) feltünteti a 38g. cikkben arra az esetre előírt kényszerítő bírságot, ha a nyújtott információ hiányos;

f) felhívja a figyelmet a 38f. cikkben arra az esetre előírt pénzbírságra, ha a kérdésre adott válasz nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető;

g) felhívja a figyelmet arra, hogy az 1095/2010/EU rendelet 60. és 61. cikke értelmében a határozat ellen fellebbezni lehet az EÉPH fellebbviteli tanácsa előtt, és a határozat felülvizsgáltatható az Európai Unió Bíróságával.

(4) A kért információkat az (1) bekezdésben említett személyek vagy képviselőik, jogi személyek vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetében pedig a törvény vagy az alapszabályuk által képviseletükre felhatalmazott személyek szolgáltatják. A megfelelően meghatalmazott ügyvédek szintén jogosultak az ügyfelük nevében az információk benyújtására. Utóbbiak teljes felelősséggel tartoznak, ha a szolgáltatott információ hiányos, a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető.

(5) Az EÉPH haladéktalanul megküldi az egyszerű kérés vagy a határozat másolatát azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek területén az (1) bekezdésben említett, az információkérés által érintett személyek tartózkodási hellyel rendelkeznek vagy letelepedettek.

38c. cikk

Általános vizsgálatok

(1) Az EÉPH a 38b. cikk (1) bekezdésében említett személyekre irányuló minden olyan vizsgálatot elvégezhet, amely az e rendeletből fakadó feladatai ellátásához szükséges. E célból az EÉPH által felhatalmazott tisztviselők és más személyek jogosultak az alábbiakra:

a) a feladatainak végrehajtása szempontjából lényeges nyilvántartások, adatok, eljárások és egyéb anyagok megvizsgálása, az adathordozótól függetlenül;

b) az ilyen nyilvántartásokból, adatokból, eljárásokból és egyéb anyagokból hiteles másolatok vagy kivonatok készítése vagy bekérése;

c) a 38b. cikk (1) bekezdésében említett bármely személynek, képviselőjének vagy személyzete tagjainak berendelése, és szóbeli vagy írásbeli magyarázat kérése az ellenőrzés tárgyával és céljával összefüggő tényekkel és dokumentumokkal kapcsolatban, valamint a válaszok rögzítése;

d) bármely olyan egyéb, természetes vagy jogi személy kikérdezése, aki ezt vállalja, valamely vizsgálat tárgyával kapcsolatos információgyűjtés céljából;

e) a telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikérése.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatok céljából az EÉPH által felhatalmazott tisztviselők és más személyek hatáskörüket a vizsgálat tárgyát és célját feltüntető írásbeli felhatalmazás alapján gyakorolják. A felhatalmazásban fel kell tüntetni továbbá a 38i. cikk értelmében abban az esetben kiszabandó kényszerítő bírságot is, ha a kért nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat nem vagy hiányosan nyújtják be, vagy ha a 38b. cikk (1) bekezdésében említett személyek a feltett kérdésekre nem, vagy hiányosan válaszolnak, valamint a 38h. cikk értelmében abban az esetben kiszabandó pénzbírságot, ha a 38b. cikk (1) bekezdésében említett személyek a feltett kérdésekre a valóságnak nem megfelelően, vagy félrevezető módon válaszolnak.

(3) A 38b. cikk (1) bekezdésében említett személyek kötelesek alávetni magukat az EÉPH határozata alapján elrendelt vizsgálatoknak. A határozatban fel kell tüntetni a vizsgálat tárgyát és célját, a 38i. cikkben előírt kényszerítő bírságokat, az 1095/2010/EU rendelet értelmében igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket, valamint azon jogot, hogy a határozat az Európai Unió Bíróságával felülvizsgáltatható.

(4) Az EÉPH az (1) bekezdésben említett vizsgálat előtt kellő időben értesítést küld a vizsgálatról és a felhatalmazott személyek kilétéről azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek a területén a vizsgálatra sor kerül. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői az EÉPH kérésére segítik a felhatalmazott személyeket feladataik elvégzésében. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői kérésre szintén jelen lehetnek a vizsgálaton.

(5) Amennyiben az (1) bekezdés e) pontjában említett telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikéréséhez az alkalmazandó nemzeti jogszabályok szerint valamely igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezik. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérelmezhető.

(6) Ha valamely nemzeti igazságügyi hatósághoz az (1) bekezdés e) pontjában említett telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikérésének engedélyezése iránti kérelem érkezik, e hatóság ellenőrzi, hogy:

a) az EÉPH (3) bekezdésben említett határozata hiteles-e;

b) a megteendő intézkedések arányosak-e, és nem önkényesek vagy túlzottak-e.

A b) pont alkalmazásában a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az EÉPH-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az EÉPH e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, továbbá arra, hogy azon személy, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták, milyen módon érintett az ügyben. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja

felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az EÉPH irataiban foglalt adatokat. Az EÉPH határozatának jogszerűségét kizárólag az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendeletben meghatározott eljárásnak megfelelően.

38d. cikk

Helyszíni ellenőrzések

(1) Az EÉPH az e rendelet szerinti feladatai elvégzéséhez szükséges minden helyszíni ellenőrzést elvégezhet a 38b. cikk (1) bekezdésében említett személyek üzlethelyiségeiben.

(2) Az EÉPH által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott tisztviselők és más személyek az EÉPH vizsgálati határozatával érintett személyek bármely üzlethelyiségébe beléphetnek, és rendelkeznek a 38b. cikk (1) bekezdése szerinti összes hatáskörrel. Jogukban áll továbbá az ellenőrzés idejére és az ahhoz szükséges mértékben zár alá venni bármely üzlethelyiséget, üzleti könyvet vagy nyilvántartást.

(3) Az EÉPH a helyszíni ellenőrzés előtt kellő időben értesítést küld a vizsgálatról azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek a területén az ellenőrzésre sor kerül. Amennyiben az ellenőrzés megfelelő lebonyolítása és eredményessége ezt megköveteli, az EÉPH – az érintett illetékes hatóság tájékoztatása után – előzetes értesítés nélkül is elvégezheti a helyszíni ellenőrzést. Az e cikk szerinti ellenőrzéseket el kell végezni, amennyiben az érintett hatóság megerősítette, hogy nem emel kifogást azokkal szemben.

(4) Az EÉPH által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott tisztviselők és más személyek hatáskörüket az ellenőrzés tárgyát és célját feltüntető írásbeli felhatalmazás felmutatásával gyakorolják, amelyben fel kell tüntetni a 38g. cikkben arra az esetre előírt kényszerítő bírságokat, ha az érintett személyek nem vetik alá magukat az ellenőrzésnek.

(5) A 38b. cikk (1) bekezdésében említett személyek kötelesek alávetni magukat az EÉPH határozatával elrendelt helyszíni ellenőrzéseknek. A határozatban fel kell tüntetni az ellenőrzés tárgyát és célját, meg kell határozni az ellenőrzés megkezdésének időpontját, valamint utalni kell a 38i. cikkben előírt kényszerítő bírságra, az 1095/2010/EU rendelet értelmében igénybe vehető jogorvoslati lehetőségekre és azon jogra, hogy a határozat az Európai Unió Bírósága által felülvizsgálható.

(6) Azon tagállam illetékes hatóságának tisztviselői vagy az általa felhatalmazott vagy kijelölt más személyek, amelynek területén a helyszíni ellenőrzésre sor kerül, az EÉPH kérésére aktívan segítik az EÉPH által felhatalmazott tisztviselőket és más személyeket. Az érintett tagállam illetékes hatóságának tisztviselői szintén jelen lehetnek a helyszíni ellenőrzésen.

(7) Az EÉPH arra is felkérheti a hatáskörrel rendelkező hatóságokat, hogy végezzenek el a nevében az e cikkben és a 38b. cikk (1) bekezdésében meghatározott egyes vizsgálati feladatokat és helyszíni ellenőrzéseket.

(8) Amennyiben az EÉPH által felhatalmazott tisztviselők és más kísérő személyek megállapítják, hogy valamely személy akadályozza az e cikk szerint elrendelt vizsgálatot, úgy az érintett tagállam illetékes hatósága – szükség esetén a rendőrség

vagy azzal egyenértékű jogkörrel rendelkező hatóság bevonásával – megadja a szükséges segítséget ahhoz, hogy a helyszíni ellenőrzést elvégezhessék.

(9) Amennyiben az (1) bekezdésben említett helyszíni ellenőrzéshez vagy a (7) bekezdésben előírt segítségnyújtáshoz a nemzeti jogszabályok szerint valamely igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezik. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérelmezhető.

(10) Ha valamely nemzeti igazságügyi hatósághoz az (1) bekezdésben előírt helyszíni ellenőrzés vagy a (7) bekezdésben előírt segítségnyújtás engedélyezése iránti kérelem érkezik, e hatóság ellenőrzi, hogy:

a) az EÉPH (4) bekezdésben említett határozata hiteles-e;

b) a megteendő intézkedések arányosak-e, és nem önkényesek vagy túlzottak-e.

A b) pont alkalmazásában a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az EÉPH-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az EÉPH e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, továbbá arra, hogy azon személy, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták, milyen módon érintett az ügyben. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az EÉPH irataiban foglalt adatokat. Az EÉPH határozatának jogszerűségét kizárólag az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendeletben meghatározott eljárásnak megfelelően.

38e. cikk

Információcsere

Az EÉPH-nak és az illetékes hatóságoknak indokolatlan késedelem nélkül át kell adniuk egymásnak az e rendeletben meghatározott feladataik ellátásához szükséges információkat.

38f. cikk

Szakmai titoktartás

A 2014/65/EU irányelv 76. cikkében említett szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik az EÉPH-ra és minden olyan személyre, aki az EÉPH-nak vagy más olyan személynek lát vagy látott el feladatokat, amelyre vagy akire az EÉPH feladatokat ruházott át, ideértve az EÉPH által megbízott ellenőröket és szakértőket is.

38 g. cikk

Az EÉPH felügyeleti intézkedései

(1) Amennyiben az EÉPH megállapítja, hogy a 38a. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsorolt valamely személy elkövette a IVa. címben felsorolt valamely jogsértést, az alábbi egy vagy több intézkedést hozza:

a) a személyt a jogsértés megszüntetésére kötelező határozatot fogad el;

b) a 38h. és 38i. cikknek megfelelően pénzbírságot kiszabó határozatot fogad el;

c) hirdetményt ad ki.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések meghozatalakor az EÉPH figyelembe veszi a jogsértés természetét és súlyosságát, tekintettel a következő kritériumokra:

a) a jogsértés időtartama és gyakorisága;

b) a jogsértés okozott-e vagy elősegített-e pénzügyi bűncselekményt, illetve tulajdonítható-e egyéb módon ilyen bűncselekmény a jogsértésnek;

c) a jogsértést szándékosan vagy gondatlanságból követték-e el;

d) a jogsértésért felelős személy felelősségének mértéke;

e) a jogsértésért felelős személynek a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében és nettó vagyonában kifejezett pénzügyi ereje;

f) a jogsértés befektetők érdekeire gyakorolt hatása;

g) a jogsértésért felelős személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség nagysága, vagy harmadik feleknek a jogsértésből származó vesztesége, amennyiben ezek meghatározhatók;

h) a jogsértésért felelős személy EÉPH-val való együttműködésének mértéke, amely nem érinti az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség visszaszolgáltatásának kötelezettségét;

i) a jogsértésért felelős személy által elkövetett korábbi jogsértések;

j) a jogsértésért felelős személy által a jogsértés után, a jogsértés megismétlődésének megelőzése érdekében hozott intézkedések.

(3) Az EÉPH indokolatlan késedelem nélkül értesíti a jogsértésért felelős személyt az (1) bekezdés alapján hozott intézkedésekről, és közli azokat a tagállamok illetékes hatóságaival és a Bizottsággal. A határozat elfogadásának időpontjától számított 10 munkanapon belül közzéteszi azt a honlapján.

Az első albekezdésben említett közzététel tartalmazza a következőket:

a) a jogsértésért felelős személy azon jogának megerősítése, hogy jogorvoslattal élhet a határozat ellen;

b) adott esetben a jogorvoslati kérelem benyújtásának megerősítése és annak közlése, hogy a jogorvoslatnak nincs halasztó hatálya;

c) annak közlése, hogy az EÉPH fellebbviteli tanácsa az 1095/2010/EU rendelet 60. cikkének (3) bekezdésével összhangban felfüggesztheti a vitatott határozat alkalmazását.

II. FEJEZET

KÖZIGAZGATÁSI SZANKCIÓK ÉS EGYÉB INTÉZKEDÉSEK

38h. cikk

Pénzbírságok

(1) Amennyiben a 38k. cikk (5) bekezdésével összhangban az EÉPH megállapítja, hogy valamely személy – szándékosan vagy gondatlanságból – elkövetett a IVa. címben felsorolt egy vagy több jogsértést, e cikk (2) bekezdésének megfelelően pénzbírságot kiszabó határozatot fogad el.

A jogsértés akkor minősül szándékos jogsértésnek, ha az EÉPH olyan objektív tényezőket talál, amelyek bizonyítják, hogy egy személy kifejezetten a jogsértés elkövetésének szándékával járt el.

(2) Az (1) bekezdésben említett pénzbírság maximális összege 200 000 EUR, vagy azokban a tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euró, a nemzeti pénznemben ennek megfelelő érték. .

(3) A pénzbírság (1) bekezdés szerinti összegének meghatározása során az EÉPH figyelembe veszi a 38g. cikk (2) bekezdésében meghatározott kritériumokat.

38i. cikk

Kényszerítő bírságok

(1) Az EÉPH határozatban kényszerítő bírságot szab ki annak érdekében, hogy kötelezzen:

a) valamely személyt a jogsértés megszüntetésére, összhangban a 38b. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján hozott határozattal;

b) a 38b. cikk (1) bekezdésében említett valamely személyt:

- a 38b. cikk szerinti határozatban kért információk hiánytalan szolgáltatására;
- arra, hogy vesse alá magát vizsgálatnak és különösen, hogy hiánytalanul adja át az előírt nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat, illetve pótolja és helyesbítse a 38c. cikk szerinti határozattal elrendelt vizsgálat keretében benyújtott egyéb információkat;
- arra, hogy vesse alá magát a 38d. cikk szerinti határozattal elrendelt helyszíni ellenőrzésnek.

(2) A kényszerítő bírságnak hatékonynak és arányosnak kell lennie. A kényszerítő bírságot a késedelem minden egyes napja után ki kell szabni.

(3) A (2) bekezdés ellenére, a kényszerítő bírság összege az előző üzleti év átlagos napi árbevételének 3%-a, természetes személyek esetében pedig az előző naptári évben szerzett átlagos napi jövedelem 2%-a. Az összegeket a kényszerítő bírságot kiszabó határozatban megállapított időponttól kezdődően kell kiszámítani.

(4) A kényszerítő bírság az EÉPH határozatáról szóló értesítést követő legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki. Ezen időszak végét követően az EÉPH felülvizsgálja az intézkedést.

38j. cikk

A pénzbírságok és a kényszerítő bírságok közzététele, jellege, behajtása és elhelyezése

(1) Az EÉPH nyilvánosságra hoz minden, a 38h. és a 38i. cikk alapján kiszabott pénzbírságot és kényszerítő bírságot, kivéve, ha az ilyen nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan károkat okozna az érintett feleknek. E közzététel a 45/2001/EK rendelet értelmében nem tartalmazhat személyes adatokat.

(2) A 38h. és a 38i. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok közigazgatási jellegűek.

(3) Amennyiben az EÉPH úgy határoz, hogy nem szab ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot, döntéséről és annak indokairól tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és az érintett tagállam illetékes hatóságait.

(4) A 38h. és a 38i. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok behajthatóak.

(5) A behajtásra annak az államnak a hatályos polgári eljárásjogi szabályai vonatkoznak, amelynek területén arra sor kerül.

(6) A pénzbírságok és kényszerítő bírságok összege az Európai Unió általános költségvetését illeti.

38k. cikk

A felügyeleti intézkedések meghozatalának és a pénzbírságok kiszabásának eljárási szabályai

(1) Amennyiben az EÉPH az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a IVa. címben felsorolt egy vagy több jogsértés elkövetésének alapos gyanúja, akkor az EÉPH-n belül egy független vizsgálatvezetőt jelöl ki az ügy kivizsgálására. A kijelölt tisztviselő nem vehet részt, és a múltban sem vehetett részt sem közvetlenül, sem közvetetten az érintett adatszolgáltató felügyeletében vagy engedélyezési eljárásában, és feladatait az EÉPH-tól függetlenül látja el.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatvezető a vizsgálat által érintett személyek észrevételeinek figyelembevételével kivizsgálja a feltételezett jogsértéseket, és a megállapításait tartalmazó teljes ügyiratot benyújtja az EÉPH-nak.

(3) A vizsgálatvezető a feladatainak elvégzése érdekében jogosult a 38b. cikknek megfelelően információt kérni, valamint a 38c. és a 38d. cikknek megfelelően vizsgálatokat és helyszíni ellenőrzéseket végezni.

(4) A vizsgálatvezető a feladatainak végzése során hozzáférhet minden olyan dokumentumhoz és információhoz, amelyet az EÉPH a felügyeleti tevékenységei során összegyűjtött.

(5) A vizsgálatvezető a vizsgálat befejezésekor, mielőtt benyújtaná a megállapításait tartalmazó ügyiratot az EÉPH-nak, lehetőséget ad a vizsgálat által érintett

személyeknek a vizsgálat tárgyával kapcsolatos meghallgatásra. A vizsgálatvezető kizárólag olyan tényekre alapozhatja a megállapításait, amelyekkel kapcsolatban az érintett személyek lehetőséget kaptak arra, hogy megtegyék észrevételeiket.

(6) Az érintett személyek védelemhez való jogát az e cikk alapján lefolytatott vizsgálat során teljes mértékben tiszteletben kell tartani.

(7) Amikor a vizsgálatvezető benyújtja a megállapításait tartalmazó ügyiratot az EÉPH-nak, tájékoztatja a vizsgálat által érintett személyeket. A vizsgálat által érintett személyeknek jogukban áll betekinteni az ügyiratba, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a harmadik feleket érintő bizalmas információkra.

(8) A vizsgálatvezető megállapításait tartalmazó ügyirat alapján, valamint, amennyiben ezt a vizsgálat által érintett személyek kérik, e személyeknek a 38l. cikk szerinti meghallgatását követően az EÉPH határoz arról, hogy a vizsgálat által érintett személyek elkövették-e a IVa. címben felsorolt egy vagy több jogsértést, és amennyiben igen, a 38m. cikknek megfelelően felügyeleti intézkedést hoz.

(9) A vizsgálatvezető nem vesz részt az EÉPH megbeszélésein, és más módon sem avatkozik bele az EÉPH döntéshozatalába.

(10) A Bizottság az 50. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabásával kapcsolatos jogkör gyakorlására vonatkozó további részletes eljárási szabályok meghatározása céljából, beleértve a védelemhez való jogra vonatkozó rendelkezéseket, az átmeneti rendelkezéseket, valamint a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok beszedésére vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabása és behajtása tekintetében az elévülési időre vonatkozó rendelkezéseket is.

(11) Az EÉPH az ügyet büntetőeljárás megindítása céljából az érintett nemzeti hatóságok elé terjeszti, amennyiben az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja. Emellett az EÉPH nem szab ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot olyan esetekben, amikor azonos vagy lényegében azonos tényállás alapján, a nemzeti jog szerint lefolytatott büntetőeljárás eredményeképpen korábban már jogerős felmentő vagy elmarasztaló ítélet született.

38l. cikk

Az érintett személyek meghallgatása

(1) A 38g., 38h. és 38i. cikk szerinti határozat meghozatala előtt az EÉPH meghallgatási lehetőséget biztosít az eljárás alá vont személyek számára megállapításai tekintetében. Az EÉPH csak olyan megállapításokra alapozhatja a határozatát, amelyekkel kapcsolatban az eljárás alá vont személyeknek lehetőségük volt észrevételt tenni.

Az első albekezdés nem alkalmazandó akkor, ha a pénzügyi rendszer jelentős és várhatóan hamarosan bekövetkező kárának megelőzése érdekében sürgős intézkedésre van szükség. Ilyen esetekben az EÉPH ideiglenes határozatot fogadhat el, a határozathozatal után pedig a lehető leghamarabb biztosítja a meghallgatási lehetőséget az érintett személyek számára.

(2) A vizsgálat által érintett személyek védelemhez való jogát az eljárás során teljes mértékben tiszteletben kell tartani. E személyeknek jogukban áll betekinteni az EÉPH ügyiratába, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra és az EÉPH belső előkészítő dokumentumaira.

38m. cikk

Az Európai Unió Bírósága általi felülvizsgálat

Az Európai Unió Bírósága korlátlan hatáskörrel rendelkezik az olyan határozatok felülvizsgálatára, amelyekben az EÉPH pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabott ki. Az Európai Unió Bírósága eltörölheti, csökkentheti vagy felemelheti a kiszabott pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot.

38n. cikk

Engedélyezési és felügyeleti díjak

(1) Az EÉPH e rendelettel és a (3) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban díjakat számít fel az adatszolgáltatóknak. Ezek a díjak teljes mértékben fedezik az EÉPH adatszolgáltatók engedélyezéséhez és felügyeletéhez, valamint ahhoz kapcsolódó szükséges kiadásait, hogy megtérítse az illetékes hatóságok részére az e rendelet alapján folytatott tevékenység során – különösen a feladatok 38o. cikkel összhangban történő átruházása következtében – az illetékes hatóságoknál esetlegesen felmerült költségeket.

(2) A valamely konkrét adatszolgáltatónak felszámított egyedi díj összege fedezi az EÉPH-nál az ilyen kibocsátó, ajánlattevő vagy a szabályozott piacra bevezetést kérő személy által készített tájékoztatóval – beleértve annak kiegészítéseit is – kapcsolatos tevékenységei során felmerült összes adminisztratív költséget. A díj arányos a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra bevezetést kérő személy árbevételével.

(3) A Bizottság az 50. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig a díjtípusok és a díjköteles ügyek, a díjak összege és megfizetésük módja részletes meghatározására.

38o. cikk

A feladatok EÉPH általi átruházása az illetékes hatóságokra

(1) Amennyiben valamely felügyeleti feladat megfelelő elvégzéséhez szükséges, az EÉPH jogosult arra, hogy az 1095/2010/EU rendelet 16. cikke szerint általa kibocsátott iránymutatásokkal összhangban konkrét felügyeleti feladatokat egy tagállam illetékes hatóságára ruházzon. E felügyeleti feladatok közé tartozhat különösen a 38b. cikk szerinti információkérések és a 38c. és 38d. cikk szerinti vizsgálatok és helyszíni ellenőrzések lefolytatásának hatásköre.

(2) Az EÉPH a feladatok átruházását megelőzően konzultál az érintett illetékes hatósággal az alábbiakról:

a) az átruházandó feladatok köre;

b) a feladatok elvégzésének ütemezése; valamint

c) a szükséges információknak az EÉPH részéről, illetve az EÉPH részére történő átadása.

(3) A 38n. cikk (3) bekezdése alapján a Bizottság által elfogadott díjszabályzatnak megfelelően az EÉPH megtéríti az illetékes hatóságok részére az átruházott feladatok elvégzésével összefüggésben felmerült költségeket.

(4) Az EÉPH megfelelő időközönként felülvizsgálja az (1) bekezdésben említett határozatot. Az átruházás bármikor visszavonható.

32. (5) A feladatok átruházása nem érinti az EÉPH felelősségét, és nem korlátozza az EÉPH-t az átruházott feladat elvégzésében és ellenőrzésében.”; az 50. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az 1. cikk (9) bekezdésében, a 2. cikk (2) bekezdésében, a 13. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (5) bekezdésében, a 17. cikk (3) bekezdésében, a 19. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 27c. cikkben, a 31. cikk (4) bekezdésében, a 40. cikk (8) bekezdésében, a 41. cikk (8) bekezdésében, a 42. cikk (7) bekezdésében, a 45. cikk (10) bekezdésében, a valamint az 52. cikk (10) és (12) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2014. július 2-től kezdődő hatállyal.”;

b) a (3) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 1. cikk (9) bekezdésében, a 2. cikk (2) bekezdésében, a 13. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (5)bekezdésében, a 17. cikk (3) bekezdésében, a 19. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 27c. cikkben, a 31. cikk (4) bekezdésében, a 40. cikk (8) bekezdésében, a 41. cikk (8) bekezdésében, a 42. cikk (7) bekezdésében, a 45. cikk (10) bekezdésében, a valamint az 52. cikk (10) és (12) bekezdésében említett felhatalmazást.”;

c) az (5) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az 1. cikk (9) bekezdése, 2. cikk (2) bekezdése, 13. cikk (2) bekezdése, 15. cikk (5) bekezdése, 17. cikk (3) bekezdése, 19. cikk (2) és (3) bekezdése, 27c. cikk, 31. cikk (4) bekezdése, 40. cikk (8) bekezdése, 41. cikk (8) bekezdése, 42. cikk (7) bekezdése, 45. cikk (10) bekezdése, valamint az 52. cikk (10) és (12) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni.”;

33. az 52. cikk a következő (13) és (14) bekezdéssel egészül ki:

„(13) A Bizottság, az EÉPH-val folytatott konzultációt követően, jelentéseket terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a IVa. címmel összhangban létrehozott összesítettadat-szolgáltatás működéséről. A 27d. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos

jelentést 2019. szeptember 3-ig kell előterjeszteni. A 27d. cikk (2) bekezdésével kapcsolatos jelentést 2021. szeptember 3-ig kell előterjeszteni.

Az első albekezdésben említett jelentések az alábbi szempontok alapján értékelik az összesítettadat-szolgáltatás működését:

a) összevont formátumban közölt, kereskedés utáni információk rendelkezésre állása az összes ügyletre vonatkozóan, függetlenül attól, hogy azok megkötésére kereskedési helyszínen került-e sor vagy sem, valamint ezen információk időszerűsége;

b) kiváló minőségű, időszerű, teljes körű, illetve részleges, kereskedés utáni információk olyan formátumokban való rendelkezésre állása, amelyek a piaci résztvevők számára könnyen hozzáférhetők és felhasználhatók, valamint méltányos üzleti alapon beszerezhetők.

Amennyiben a Bizottság azt állapítja meg, hogy a CTP-k nem szolgáltattak a második albekezdésben felsorolt kritériumoknak megfelelő információt, akkor a jelentését azzal a kéréssel együtt küldi meg az EÉPH-nak, hogy az indítson el egy tárgyalásos eljárást, amelynek célja, hogy az EÉPH által lebonyolítandó közbeszerzési eljárás keretében kijelöljenek egy kereskedelmi szervezetet az összesítettadat-szolgáltatás biztosítására. Az EÉPH-nak a Bizottság kérésének kézhezvételét követően az abban foglalt feltételekkel és a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelettel (**) összhangban meg kell indítania az eljárást.

(14) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a (13) bekezdésben ismertetett eljárás megindítása esetén az 50. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre irányuló intézkedéseket előírva:

a) az összesítettadat-szolgáltatást biztosító kereskedelmi szervezettel kötendő szerződés időtartamának a meghatározása, illetve a szerződés megújítására és az új közbeszerzési eljárás megindítására alkalmazandó eljárás és feltételek meghatározása;

b) annak előírása, hogy az összesítettadat-szolgáltatást biztosító kereskedelmi szervezet kizárólagos jogot kap ennek a feladatnak az ellátására, és más szervezet számára nem engedélyezhető, hogy a 27a. cikk szerinti összesítettadat-szolgáltatóként működjön;

c) az EÉPH felhatalmazása annak biztosítására, hogy a közbeszerzési eljárás útján kijelölt, az összesítettadat-szolgáltatást biztosító kereskedelmi szervezet betartsa a pályázati feltételeket;

d) annak biztosítása, hogy az összesítettadat-szolgáltatást biztosító kereskedelmi szervezet által nyújtott kereskedés utáni információk kiváló minőségűek, a piaci résztvevők számára könnyen hozzáférhetők és felhasználhatók legyenek, továbbá az egész piacot lefedő, összevont formátumban álljanak rendelkezésre;

e) annak biztosítása, hogy a – mind az összevont, mind az összesítés nélküli – kereskedés utáni információkhoz méltányos üzleti alapon lehessen hozzájutni, és azok az egész Unióban kielégítsék a felhasználók igényeit;

f) annak biztosítása, hogy a kereskedési helyszínek és az APA-k méltányos áron bocsássák kereskedési adataikat az EÉPH által lebonyolított

közbeszerzési eljárás útján kijelölt, az összesítettadat-szolgáltatást biztosító kereskedelmi szervezet rendelkezésére;

g) abban az esetben alkalmazandó intézkedések előírása, ha a közbeszerzési eljárás útján kijelölt, az összesítettadat-szolgáltatást biztosító kereskedelmi szervezet nem tartaná be a pályázati feltételeket;

h) olyan intézkedések előírása, amelyek értelmében a 27a. cikkben foglaltak szerint engedélyezett CTP-k továbbra is biztosíthatják az összesítettadat-szolgáltatást, amennyiben az e bekezdés b) pontjában foglalt felhatalmazást nem alkalmazzák, illetve amennyiben a közbeszerzési eljárásban nem jelölnek ki szervezetet, mindaddig, amíg egy új közbeszerzési eljárás le nem zárul, és egy kereskedelmi szervezetet sikeresen ki nem jelölnek az összesítettadat-szolgáltatás biztosítására.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

** Az Európai Parlamenti és a Tanács 966/2012/EU, Euratom rendelete (2012. október 25.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).”;

34. a szöveg a következő 54a. és 54b. cikkel egészül ki:

„54a. cikk
Az EÉPH-val kapcsolatos átmeneti intézkedések

(1) [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 36 hónappal a hatálybalépést követően]-jén/-án/-én megszűnik az adatszolgáltatókhoz kapcsolódó felügyeleti és végrehajtási tevékenységgel kapcsolatos minden olyan hatáskör és feladat, amelyet a 2014/65/EU irányelv 67. cikkének megfelelően az illetékes hatóságokra ruháztak. E hatáskörök és feladatok ugyanebben az időpontban az EÉPH-ra szállnak át.

(2) Az adatszolgáltatókhoz kapcsolódó felügyeleti és végrehajtási tevékenységgel – és ezen belül a folyamatban lévő vizsgálatokkal és végrehajtási intézkedésekkel is – kapcsolatos iratokat és munkadokumentumokat vagy azok hitelesített másolatait az EÉPH az (1) bekezdésben említett időponttól átveszi.

Azokat az engedély iránti kérelmeket azonban, amelyeket az illetékes hatóságok [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 30 hónappal a hatálybalépést követően] előtt kézhez vettek, nem továbbítják az EÉPH-nak, és a nyilvántartásba vételről vagy a nyilvántartásba vétel elutasításáról szóló határozatot a megfelelő hatóság hozza meg.

(3) Az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságok biztosítják, hogy a meglévő nyilvántartások és munkaanyagok vagy azok hitelesített másolatai minél előbb, de mindenképpen átkerüljenek az EÉPH-hoz az adatszolgáltatóktól. Az említett illetékes hatóságok emellett minden szükséges segítséget és tanácsot megadnak az EÉPH-nak annak érdekében, hogy megkönnyítsék az adatszolgáltatókhoz kapcsolódó

felügyeleti és végrehajtási tevékenységek hatékony és eredményes átadását és EÉPH általi megkezdését.

(4) Az EÉPH az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságok jogutódjaként lép fel minden olyan közigazgatási vagy bírósági eljárásban, amely az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekkel kapcsolatos felügyeleti és végrehajtási tevékenységek gyakorlásából ered.

(5) Bármely adatszolgáltatónak az (1) bekezdésben említett illetékes hatóság által megadott engedély érvényben marad a hatáskörök EÉPH-ra való átruházása után is.

54b. cikk
Kapcsolat a könyvvizsgálókkal

(1) Bármely feljogosított személy, aki a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) alapján valamely adatszolgáltató számára a 2013/34/EU irányelv 34. cikkében vagy a 2009/65/EK irányelv 73. cikkében meghatározott feladatot, vagy bármely más, törvény által előírt feladatot lát el, köteles az EÉPH-nak azonnal beszámolni minden olyan tényről, illetve az ilyen vállalkozást érintő határozatról, amelyről az ilyen személy feladatai ellátása során tudomást szerez, és amely várhatóan:

a) azon törvények, rendeletek vagy közigazgatási rendelkezések lényeges megsértését képezi, amelyek az engedélyezésre irányadó feltételeket állapítanak meg, vagy amelyek kifejezetten az adatszolgáltató tevékenységeinek folytatására vonatkoznak;

b) érinti az adatszolgáltató folyamatos működését;

c) a beszámoló elfogadásának megtagadásához vagy fenntartások kifejezéséhez vezethet.

Az ilyen személy ugyancsak köteles bejelentést tenni az azon vállalkozással kapcsolatban az első albekezdésben említett feladatai végrehajtása során tudomására jutott minden olyan tényről és határozatról, amely szoros kapcsolatban áll azzal az adatszolgáltatóval, amelynél az ilyen személy ezt a feladatot ellátja.

(2) A 2006/43/EK irányelv értelmében engedélyezett személyek jóhiszemű bejelentése az (1) bekezdésben említett minden tényről vagy határozatról az illetékes hatóságok felé nem képezi az információk átadására vonatkozó szerződéses vagy jogszabályi korlátozás megsértését, és ezért az ilyen személyek semmilyen módon nem felelősek.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2006/43/EK irányelve (2006. május 17.) az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról, a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 84/253/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 157., 2006.6.9., 87. o.).”.

7. cikk

Az európai hosszú távú befektetési alapokról szóló (EU) 2015/760 rendelet módosítása

Az (EU) 2015/760 rendelet a következőképpen módosul:

1. a 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a 10. pont helyébe a következő szöveg lép:

„10. »illetékes hatóság«: a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének f) és h) pontjában említett hatáskörrel rendelkező hatóságok;”;

b) a 11. pontot el kell hagyni;

2. a 3. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az ESMA minden e rendelet szerint engedélyezett EHTBA-ról és az EHTBA kezelőjéről nyilvános központi nyilvántartást vezet. A nyilvántartást elektronikus formátumban hozzáférhetővé kell tenni.”;

3. az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az EHTBA-minősítés iránti engedélykérelmet az ESMA-hoz kell benyújtani.”;

ii. a második albekezdés a következő e) ponttal egészül ki:

„e) azon tagállamok felsorolását, amelyekben az EHTBA-t forgalmazni szándékozzák.”;

iii. a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az ESMA pontosítást és tájékoztatást kérhet a második albekezdés alapján rendelkezésre bocsátott dokumentáció és információk vonatkozásában.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Csak egy a 2011/61/EU irányelvvel összhangban engedélyezett uniós ABAK kérhet jóváhagyást az ESMA-tól ahhoz, hogy olyan EHTBA-t kezelhessen, amelyhez az (1) bekezdéssel összhangban engedélyt kértek.”;

ii. az utolsó albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az ESMA felkérheti az uniós ABAK hatáskörrel rendelkező hatóságát, hogy adjon pontosítást és tájékoztatást a második albekezdésben említett dokumentációra vonatkozóan, vagy igazolást arról, hogy az uniós ABAK-nak az ABA-k kezelésére szóló engedélye kiterjed-e az EHTBA-kra. Az uniós ABAK hatáskörrel rendelkező hatósága az ESMA megkeresésére annak kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül válaszol.”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az (1) és (2) bekezdésben említett dokumentáció minden további módosítását haladéktalanul be kell jelenteni az ESMA-nak.”;

d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az (1)–(3) bekezdéstől eltérve, annak az uniós ABA-nak, amelynek jogi formája lehetővé teszi a belső kezelést, és amelynek irányító szervezete úgy dönt, hogy nem jelöl ki külső ABAK-ot, egyszerre kell benyújtania az ESMA-hoz e rendelettel összhangban az EHTBA-minősítés iránti engedélykérelmet, valamint a 2011/61/EU irányelvvel összhangban az ABAK-kénti engedélyezés iránti kérelmet.

A belső kezelésű EHTBA-minősítés iránti engedélykérelemnek az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) az alap szabályzatát vagy létesítő okiratát;

b) a letétkezelő azonosító adatait;

c) azon információk leírását, amelyeket a befektetők számára elérhetővé kell tenni, többek között a lakossági befektetői panaszok rendezése során alkalmazandó szabályok leírását;

e) azon tagállamok felsorolását, amelyekben az EHTBA-t forgalmazni szándékozzák;

f) a 2011/61/EU irányelv 7. cikke (2) bekezdésének a)–e) pontjában említett információkat.

Az ESMA a hiánytalan kérelem benyújtását követő három hónapon belül tájékoztatja az uniós ABA-t arról, hogy az első albekezdésben említett engedélyeket megadták-e.”;

e) a szöveg a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az ESMA késedelem nélkül értesíti a 6. cikk alapján megadott engedélyekről azon tagállamok illetékes hatóságait, amelyekben az EHTBA-t a 31. cikk (2) bekezdésével összhangban forgalmazni szándékozzák.

(7) A (6) bekezdésben említett értesítésnek a következő információkat kell tartalmaznia:

a) az EHTBA kezelőjének, az EHTBA és azon tagállam megnevezését, amelyben az EHTBA létesítő okirat szerinti székhelye vagy központi irodája található;

b) az EHTBA szabályzatát vagy létesítő okiratát;

c) az EHTBA letétkezelőjének megnevezését;

d) azon információk leírását, amelyeket a befektetők számára elérhetővé kell tenni;

e) a lakossági befektetői panaszok rendezése során alkalmazandó szabályok leírását;

f) a tájékoztatót és – adott esetben – az 1286/2014/EU rendeletben említett, kiemelt információkat tartalmazó dokumentumot;

g) a 26. cikkben említett eszközökkel kapcsolatos információkat.”;

4. a 6. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1)–(3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Egy uniós ABA-nak csak akkor adható EHTBA-minősítés iránti engedély, ha az ESMA:

a) meggyőződött arról, hogy az uniós ABA képes eleget tenni e rendelet valamennyi követelményének;

b) jóváhagyta egy a 2011/61/EU irányelvvel összhangban engedélyezett uniós ABAK-nak az EHTBA kezelésére irányuló engedélykérelmét, az alap szabályzatát vagy létesítő okiratát, valamint a letétkezelő kiválasztását.

(2) Abban az esetben, ha egy uniós ABA az e rendelet 5. cikke (5) bekezdésének megfelelően nyújt be kérelmet, az ESMA csak akkor adja meg az uniós ABA-nak az EHTBA-minősítés iránti engedélyt, ha:

a) meggyőződött arról, hogy az uniós ABA megfelel e rendeletnek;

b) meggyőződött arról, hogy az uniós ABA megfelel a 2011/61/EU irányelv követelményeinek;

c) jóváhagyta az alap szabályzatát vagy létesítő okiratát, valamint a letétkezelő kiválasztását.

(3) Az ESMA az uniós ABAK-nak az EHTBA kezelésére irányuló kérelmének jóváhagyását csak akkor tagadhatja meg, ha az uniós ABAK:

a) nem felel meg e rendeletnek;

b) nem felel meg a 2011/61/EU irányelvnek az általa kezelni szándékozott EHTBA tekintetében;

c) nem kapott engedélyt az uniós ABAK kezelőjének hatáskörrel rendelkező hatóságától az e rendeletben szabályozott típusú befektetési stratégiákat követő ABA-k kezelésére;

d) nem nyújtotta be az 5. cikk (2) bekezdésben említett dokumentációt, sem az említett bekezdésben kért pontosítást vagy tájékoztatást.

A kérelem jóváhagyásának megtagadása előtt az ESMA konzultál az uniós ABAK hatáskörrel rendelkező hatóságával.”;

b) a (4) bekezdést el kell hagyni;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az ESMA közli az uniós ABA-val, hogy milyen okból tagadta meg EHTBA-minősítés iránti engedély megadását.”;

d) a (6) és a (7) bekezdést el kell hagyni;

5. a szöveg a következő 6a. cikkel egészül ki:

„6a. cikk

Az engedély visszavonása

(1) Az ESMA a 35. cikk sérelme nélkül visszavonja az EHTBA engedélyét, ha az adott EHTBA kezelője teljesíti az alábbi feltételek bármelyikét:

a) az alapkezelő kifejezetten lemondott az engedélyről, vagy az engedély megadását követő hat hónapon belül nem élt az engedéllyel;

b) az alapkezelő hamis nyilatkozatok tételével vagy bármely egyéb szabálytalan módon szerezte meg az engedélyt;

c) az EHTBA már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek mellett engedélyezésére sor került.

(2) Az engedély visszavonása az egész Unióban azonnal hatályos.”;

6. a 7. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az EHTBA kezelője köteles gondoskodni az e rendeletnek és a 2011/61/EU irányelv EHTBA-ra vonatkozó követelményeinek való megfelelésről. Az EHTBA kezelője felelős az e rendeletnek való megfelelés elmulasztásából fakadó veszteségekért és károkért is.”;

7. a 17. cikk (1) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdés a) pontjában említett időpontnak figyelembe kell vennie az EHTBA által befektetni kívánt eszközök egyedi sajátosságait és jellemzőit, és nem lehet későbbi az EHTBA-minősítés iránti engedély megadásának időpontját követő öt évnél, vagy ha az korábbi, az EHTBA 18. cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott életciklusának felénél. Kivételes körülmények között az ESMA kellően indokolt befektetési terv benyújtását követően jóváhagyhatja a határidő legfeljebb egy évvel történő meghosszabbítását.”;

8. a 18. cikk (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az engedélyezéskor és az EHTBA életciklusa alatt az EHTBA kezelője igazolni tudja az ESMA-nak, hogy megfelelő likviditáskezelési rendszert és az EHTBA likviditási kockázatának ellenőrzésére hatékony eljárásokat léptettek életbe, amelyek összhangban állnak az EHTBA hosszú távú befektetési stratégiájával és a javasolt visszaváltási politikával;”;

9. a 21. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az EHTBA tételes programot dolgoz ki eszközei rendezett elidegenítése céljából annak érdekében, hogy az EHTBA életciklusának végét követően biztosítsa a befektetők befektetési jegyei vagy részvényei visszaváltásának lehetőségét, és legkésőbb egy évvel az EHTBA életciklusának vége előtt ezt közli az ESMA-val.”;

10. a 23. cikk (3) bekezdésének f) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„f) az ESMA által a (2) bekezdés alkalmazásában lényegesnek ítélt egyéb információk.”;

11. a 24. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az EHTBA a tájékoztatóját, annak minden esetleges módosításával együtt, valamint az éves jelentéseit köteles megküldeni az ESMA-nak. Az EHTBA kérelemre eljuttatja ezt a dokumentációt az EHTBA kezelője illetékes hatóságának. Ezt a dokumentációt az EHTBA az ESMA és az EHTBA kezelőjének illetékes hatósága által meghatározott határidőn belül juttatja el.”;

12. a 28. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki.

„(3) A Bizottság a 36a. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig az annak értékelésére szolgáló belső folyamat meghatározása céljából, hogy az EHTBA alkalmas-e az (1) bekezdésben említett, lakossági befektetők részére való forgalmazásra, biztosítva az alkalmasságnak és a megfelelőségnek a 2014/65/EU irányelv* 25. cikkében előírt értékelésére vonatkozó rendelkezésekkel való összhangot.

---

* Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).”;

13. a 31., 32., 33. és 34. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„31. cikk

Az EHTBA-k befektetési jegyeinek vagy részvényeinek forgalmazása

Az EHTBA kezelője közvetlenül az 5. cikk (6) bekezdésében említett értesítésről az ESMA által történő tájékoztatását követően értékesítheti az EHTBA befektetési jegyeit vagy részvényeit.

32. cikk

Az ESMA általi felügyelet

(1) Az ESMA folyamatosan biztosítja e rendelet alkalmazását.

(2) Az ESMA felügyeli az EHTBA szabályzatának vagy létesítő okiratának, valamint a tájékoztatóban meghatározott kötelezettségeknek a betartását, amelyeknek meg kell felelniük ennek a rendeletnek.

(3) Az ESMA-nak az e rendeletben rá ruházott feladatok elvégzése és a magas színvonalú felügyelet biztosítása céljából alkalmaznia kell a teljes vonatkozó uniós joganyagot, és amennyiben a vonatkozó uniós joganyag irányelvekből áll, az ezeket az irányelvet átültető nemzeti jogszabályokat.

(4) Az illetékes hatóságok ellenőrzik, hogy az illetékességi területükön létrehozott vagy forgalmazott kollektív befektetési vállalkozások ne használják az »EHTBA« megnevezést, illetve ne utaljanak arra, hogy EHTBA-k, amennyiben nem rendelkeznek engedéllyel e rendelettel összhangban.

Ha az illetékes hatóság véleménye szerint egy kollektív befektetési vállalkozás anélkül használja az »EHTBA« megnevezést, illetve anélkül utal arra, hogy EHTBA, hogy engedéllyel rendelkezne e rendelettel összhangban, erről azonnal tájékoztatja az ESMA-t.

33. cikk

A 34., 34a. és 34b. cikkben említett hatáskörök gyakorlása

A 34., 34a. és 34b. cikk által az ESMA-ra, az ESMA valamely tisztviselőjére vagy az ESMA által felhatalmazott valamely személyre ruházott hatáskörök nem használhatók fel olyan információk vagy dokumentumok kiszolgáltatásának az előírására, amelyekre titoktartási kötelezettség vonatkozik.

34. cikk

Információkérés

(1) Az ESMA egyszerű kérés vagy határozat útján kérheti az alábbi személyektől, hogy bocsássanak rendelkezésre az e rendelet szerinti feladatainak ellátásához szükséges minden információt:

a) az EHTBA-k kezelői;

b) az EHTBA-k kezelésében szerepet vállaló személyek;

c) olyan harmadik felek, akikre egy EHTBA kezelője feladatokat ruházott át;

d) olyan személyek, akik más módon, szorosan és nagymértékben kapcsolódnak vagy kötődnek az EHTBA-k kezeléséhez.

(2) Az (1) bekezdés szerinti egyszerű információkérés:

a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;

b) meghatározza a kérés célját;

c) részletesen meghatározza a kért információt;

d) meghatározza az információnyújtás határidejét;

e) rögzíti, hogy az információszolgáltatásra kért személy nem köteles megadni az információt, viszont amennyiben önkéntesen válaszol a kérésre, a nyújtott információ nem lehet a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető;

f) feltünteti a 35a. cikkel összhangban abban az esetben kiszabandó pénzbírság összegét, ha a nyújtott információ nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető.

(3) Az (1) bekezdés szerinti, határozat útján történő információkérés esetén az ESMA:

a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;

b) meghatározza a kérés célját;

c) részletesen meghatározza a kért információt;

d) meghatározza az információnyújtás határidejét;

e) feltünteti a 35b. cikkben arra az esetre előírt kényszerítő bírságot, ha a nyújtott információ hiányos;

f) felhívja a figyelmet a 35a. cikk (3) bekezdésében és a 35a. cikk (2) bekezdésének n) pontjában arra az esetre előírt pénzbírságra, ha a kérdésre adott válasz nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető;

g) felhívja a figyelmet arra, hogy az 1095/2010/EU rendelet 60. és 61. cikke értelmében a határozat ellen fellebbezni lehet a fellebbviteli tanács előtt, és a határozat felülvizsgáltatható az Európai Unió Bíróságával.

(4) A kért információkat az (1) bekezdésben említett személyek vagy képviselőik, jogi személyek vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetében pedig a törvény vagy az alapszabályuk által képviseletükre felhatalmazott személyek szolgáltatják. A megfelelően meghatalmazott ügyvédek szintén jogosultak az ügyfelük nevében az információk benyújtására. Utóbbiak teljes felelősséggel tartoznak, ha a szolgáltatott információ hiányos, a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető.

(5) Az ESMA haladéktalanul megküldi az egyszerű kérés vagy a határozat másolatát azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek területén az (1) bekezdésben említett, az információkérés által érintett személyek tartózkodási hellyel rendelkeznek vagy letelepedettek.”;

14. a szöveg a következő 34a., 34b., 34c. és 34d. cikkel egészül ki:

„34a. cikk

Általános vizsgálatok

(1) Az ESMA a 34. cikk (1) bekezdésében említett személyekre irányuló minden olyan vizsgálatot elvégezhet, amely az e rendeletből fakadó feladatai ellátásához szükséges. E célból az ESMA tisztviselői és az ESMA által felhatalmazott más személyek jogosultak az alábbiakra:

a) a feladatainak végrehajtása szempontjából lényeges nyilvántartások, adatok, eljárások és egyéb anyagok megvizsgálása, az adathordozótól függetlenül;

b) az ilyen nyilvántartásokból, adatokból, eljárásokból és egyéb anyagokból hiteles másolatok vagy kivonatok készítése vagy bekérése;

c) a 34. cikk (1) bekezdésében említett bármely személynek, képviselőjének vagy személyzete tagjainak berendelése, és szóbeli vagy írásbeli magyarázat kérése az ellenőrzés tárgyával és céljával összefüggő tényekkel és dokumentumokkal kapcsolatban, valamint a válaszok rögzítése;

d) bármely olyan egyéb, természetes vagy jogi személy kikérdezése, aki ezt vállalja, valamely vizsgálat tárgyával kapcsolatos információgyűjtés céljából;

e) a telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikérése.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatok céljából az ESMA tisztviselői és az ESMA által felhatalmazott más személyek hatáskörüket a vizsgálat tárgyát és célját feltüntető írásbeli felhatalmazás alapján gyakorolják. A felhatalmazásban fel kell tüntetni továbbá a 35b. cikk értelmében abban az esetben kiszabandó kényszerítő bírságot is, ha a kért nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat nem vagy hiányosan nyújtják be, vagy ha a 34. cikk (1) bekezdésében említett személyek a feltett kérdésekre nem, vagy hiányosan válaszolnak, valamint a 35a. cikk (3) bekezdése és a 35a. cikk (2) bekezdésének o) pontja értelmében abban az esetben kiszabandó pénzbírságot, ha a 34. cikk (1) bekezdésében említett személyek a feltett kérdésekre a valóságnak nem megfelelően, vagy félrevezető módon válaszolnak.

(3) A 34. cikk (1) bekezdésében említett személyek kötelesek alávetni magukat az ESMA határozata alapján elrendelt vizsgálatoknak. A határozatban fel kell tüntetni a vizsgálat tárgyát és célját, a 35b. cikkben előírt kényszerítő bírságokat, az 1095/2010/EU rendelet értelmében igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket, valamint azon jogot, hogy a határozat az Európai Unió Bíróságával felülvizsgáltatható.

(4) Az ESMA a vizsgálat előtt kellő időben értesítést küld a vizsgálatról és a felhatalmazott személyek kilétéről azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek a területén a vizsgálatra sor kerül. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői az ESMA kérésére segítik a felhatalmazott személyeket feladataik elvégzésében. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői kérésre szintén jelen lehetnek a vizsgálaton.

(5) Amennyiben az (1) bekezdés e) pontjában említett telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikéréséhez a nemzeti jogszabályok szerint valamely igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezik. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérelmezhető.

(6) Ha valamely nemzeti igazságügyi hatósághoz az (1) bekezdés e) pontjában említett telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikérésének engedélyezése iránti kérelem érkezik, e hatóság ellenőrzi, hogy:

a) az ESMA (3) bekezdésben említett határozata hiteles-e;

b) a megteendő intézkedések arányosak-e, és nem önkényesek vagy túlzottak-e.

A b) pont alkalmazásában a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az ESMA-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az ESMA e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, továbbá arra, hogy azon személy, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták, milyen módon érintett az ügyben. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az ESMA irataiban foglalt adatokat. Az ESMA határozatának jogszerűségét kizárólag az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendelet 61. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően.

34b. cikk

Helyszíni ellenőrzések

(1) Az ESMA az e rendelet szerinti feladatai elvégzéséhez szükséges minden helyszíni ellenőrzést elvégezhet a 34. cikk (1) bekezdésében említett jogi személyek üzlethelyiségeiben.

(2) Az ESMA tisztviselői és az ESMA által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott más személyek az ESMA vizsgálati határozatával érintett jogi személyek bármely üzlethelyiségébe és telkére beléphetnek, és rendelkeznek a 34a. cikk (1) bekezdése szerinti összes hatáskörrel. Jogukban áll továbbá az ellenőrzés idejére és az ahhoz szükséges mértékben zár alá venni bármely üzlethelyiséget, üzleti könyvet vagy nyilvántartást.

(3) Az ESMA a helyszíni ellenőrzés előtt kellő időben értesítést küld a vizsgálatról azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek a területén az ellenőrzésre sor kerül. Amennyiben az ellenőrzés megfelelő lebonyolítása és eredményessége ezt megköveteli, az ESMA– az érintett illetékes hatóság tájékoztatása után – előzetes értesítés nélkül is elvégezheti a helyszíni ellenőrzést. Az e cikk szerinti ellenőrzéseket el kell végezni, amennyiben az érintett hatóság megerősítette, hogy nem emel kifogást azokkal szemben.

(4) Az ESMA tisztviselői és az ESMA által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott más személyek hatáskörüket az ellenőrzés tárgyát és célját feltüntető írásbeli felhatalmazás felmutatásával gyakorolják, amelyben fel kell tüntetni a 35b. cikkben arra az esetre előírt kényszerítő bírságokat, ha az érintett személyek nem vetik alá magukat az ellenőrzésnek.

(5) A 34. cikk (1) bekezdésében említett személyek kötelesek alávetni magukat az ESMA határozatával elrendelt helyszíni ellenőrzéseknek. A határozatban fel kell tüntetni az ellenőrzés tárgyát és célját, meg kell határozni az ellenőrzés megkezdésének időpontját, valamint utalni kell a 35b. cikkben előírt kényszerítő bírságra, az 1095/2010/EU rendelet értelmében igénybe vehető jogorvoslati

lehetőségekre és azon jogra, hogy a határozat az Európai Unió Bírósága által felülvizsgálható.

(6) Azon tagállam illetékes hatóságának tisztviselői vagy az általa felhatalmazott vagy kijelölt más személyek, amelynek területén a helyszíni ellenőrzésre sor kerül, az ESMA kérésére aktívan segítik az ESMA tisztviselőit és az ESMA által felhatalmazott más személyeket. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői kérésre szintén jelen lehetnek a helyszíni ellenőrzésen.

(7) Az ESMA arra is felkérheti az illetékes hatóságokat, hogy végezzenek el a nevében az e cikkben és a 34a. cikk (1) bekezdésében meghatározott egyes vizsgálati feladatokat és helyszíni ellenőrzéseket. Az illetékes hatóságok e célból az ESMA-éval azonos – az e cikkben és a 34a. cikk (1) bekezdésében meghatározott – hatáskörrel rendelkeznek.

(8) Amennyiben az ESMA tisztviselői vagy az ESMA által felhatalmazott más kísérő személyek megállapítják, hogy valamely személy akadályozza az e cikk szerint elrendelt vizsgálatot, úgy az érintett tagállam illetékes hatósága – szükség esetén a rendőrség vagy azzal egyenértékű jogkörrel rendelkező hatóság bevonásával – megadja a szükséges segítséget ahhoz, hogy a helyszíni ellenőrzést elvégezhessék.

(9) Amennyiben az (1) bekezdésben előírt helyszíni ellenőrzéshez vagy a (7) bekezdésben előírt segítségnyújtáshoz az alkalmazandó nemzeti jogszabályok szerint valamely igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezik. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérelmezhető.

(10) Ha valamely nemzeti igazságügyi hatósághoz az (1) bekezdésben előírt helyszíni ellenőrzés vagy a (7) bekezdésben előírt segítségnyújtás engedélyezése iránti kérelem érkezik, e hatóság ellenőrzi, hogy:

a) az ESMA (4) bekezdésben említett határozata hiteles-e;

b) a megteendő intézkedések arányosak-e, és nem önkényesek vagy túlzottak-e.

A b) pont alkalmazásában a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az ESMA-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az ESMA e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, továbbá arra, hogy azon személy, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták, milyen módon érintett az ügyben. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az ESMA irataiban foglalt adatokat. Az ESMA határozatának jogszerűségét kizárólag az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendelet 61. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően.

34c. cikk

Információcsere

Az ESMA-nak és az illetékes hatóságoknak indokolatlan késedelem nélkül át kell adniuk egymásnak az e rendeletben meghatározott feladataik ellátásához szükséges információkat.

34d. cikk

Szakmai titoktartás

(1) A szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik az ESMA-ra, az illetékes hatóságokra és minden olyan személyre, aki az ESMA-nak, az illetékes hatóságoknak vagy más olyan személynek lát vagy látott el feladatokat, amelyre vagy akire az ESMA feladatokat ruházott át, ideértve az ESMA által megbízott ellenőröket és szakértőket is. A szakmai titoktartás hatálya alá tartozó információk nem hozhatók más személyek vagy hatóságok tudomására, kivéve, ha azok közlését bírósági eljárás teszi szükségessé.

(2) Az e rendelet alapján az ESMA és az illetékes hatóságok által megszerzett vagy köztük kicserélt információk bizalmasnak minősülnek, kivéve, ha azok közlésekor az ESMA vagy az illetékes hatóság kijelenti, hogy az információk közölhetők, vagy ha azok közlését bírósági eljárás teszi szükségessé.”;

15. a szöveg a következő VIa. fejezettel egészül ki:

„VIa. FEJEZET

KÖZIGAZGATÁSI SZANKCIÓK ÉS EGYÉB INTÉZKEDÉSEK”

16. a 35. cikk helyébe a következő szöveg lép;

„35. cikk

Az ESMA felügyeleti intézkedései

(1) Amennyiben a 35d. cikk (8) bekezdésével összhangban az ESMA megállapítja, hogy egy személy elkövette a 35a. cikk (2) bekezdésében felsorolt valamely jogsértést, az alábbi egy vagy több intézkedést hozza:

a) visszavonja az EHTBA-minősítésre vonatkozó engedélyt;

b) a jogsértés megszüntetéséig ideiglenesen az Unió egész területére kiterjedően megtiltja az EHTBA kezelőjének az EHTBA forgalmazását;

c) a személyt a jogsértés megszüntetésére kötelező határozatot fogad el;

d) a 35a. cikknek megfelelően pénzbírságot kiszabó határozatot fogad el;

e) hirdetményt ad ki.

(2) Az (1) bekezdésben említett határozatok meghozatalakor az ESMA figyelembe veszi a jogsértés természetét és súlyosságát, tekintettel a következő kritériumokra:

a) a jogsértés időtartama és gyakorisága;

b) a jogsértés okozott-e vagy elősegített-e pénzügyi bűncselekményt, illetve tulajdonítható-e egyéb módon ilyen bűncselekmény a jogsértésnek;

c) a jogsértést szándékosan vagy gondatlanságból követték-e el;

d) a jogsértésért felelős személy felelősségének mértéke;

e) a jogsértésért felelős személynek a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében és nettó vagyonában kifejezett pénzügyi ereje;

f) a jogsértés lakossági befektetők érdekeire gyakorolt hatása;

g) a jogsértésért felelős személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség nagysága, vagy harmadik feleknek a jogsértésből származó vesztesége, amennyiben ezek meghatározhatók;

h) a jogsértésért felelős személy ESMA-val való együttműködésének mértéke, amely nem érinti az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség visszaszolgáltatásának kötelezettségét;

i) a jogsértésért felelős személy által elkövetett korábbi jogsértések;

j) a jogsértésért felelős személy által a jogsértés után, a jogsértés megismétlődésének megelőzése érdekében hozott intézkedések.

(3) Az ESMA indokolatlan késedelem nélkül értesíti a jogsértésért felelős személyt az (1) bekezdés alapján hozott intézkedésekről, és közli azokat a tagállamok illetékes hatóságaival és a Bizottsággal. Az intézkedés elfogadásának időpontjától számított 10 munkanapon belül közzéteszi azt a honlapján.

Az első albekezdésben említett közzététel tartalmazza a következőket:

a) a jogsértésért felelős személy azon jogának megerősítése, hogy jogorvoslattal élhet a határozat ellen;

b) adott esetben a jogorvoslati kérelem benyújtásának megerősítése és annak közlése, hogy a jogorvoslatnak nincs halasztó hatálya;

c) annak közlése, hogy az ESMA fellebbviteli tanácsa az 1095/2010/EU rendelet 60. cikkének (3) bekezdésével összhangban felfüggesztheti a vitatott határozat alkalmazását.”;

17. a szöveg a következő 35a., 35b., 35c., 35d., 35e., 35f., 35g. és 35h. cikkel egészül ki:

„35a. cikk

Pénzbírságok

(1) Amennyiben a 35d. cikk (8) bekezdésével összhangban az ESMA megállapítja, hogy valamely EHTBA kezelője, a 34. cikk (1) bekezdésében említett személyek vagy valamely kollektív befektetési vállalkozás – szándékosan vagy gondatlanságból – elkövetett, illetve elkövettek a (2) bekezdésben felsorolt egy vagy több jogsértést, e cikk (3) bekezdésének megfelelően pénzbírságot kiszabó határozatot fogad el.

A jogsértés akkor minősül szándékos jogsértésnek, ha az ESMA olyan objektív tényezőket talál, amelyek bizonyítják, hogy egy személy kifejezetten a jogsértés elkövetésének szándékával járt el.

(2) Az (1) bekezdésben említett jogsértések listája a következő:

a) a 8. cikkben meghatározott követelményeknek való meg nem felelés;

b) a 9–12. cikket megsértve nem elfogadott befektetésekbe való befektetés;

c) a portfóliónak a 13. és 17. cikk megsértésével történő összeállítása és diverzifikálása, vagy a portfóliónak a 13. és 17. cikk megsértésével történő összeállítása és diverzifikálása mellett a 14. cikk szerinti intézkedések meghozatalának elmulasztása;

e) a 15. cikkben meghatározott koncentrációs követelményeknek való meg nem felelés;

f) a 16. cikkben meghatározott, készpénzkölcsön felvételére vonatkozó követelményeknek való meg nem felelés;

g) a 18. cikkben meghatározott, a visszaváltásra és az EHTBA életciklusára vonatkozó követelményeknek való meg nem felelés;

h) a 19. cikk (3) és (4) bekezdése szerinti információk közlésének elmulasztása;

i) az új befektetési jegyeknek vagy részvényeknek az EHTBA meglévő befektetőinek a 20. cikk (2) bekezdésével összhangban történő felajánlásának elmulasztása;

j) az EHTBA eszközeinek a 21. cikk megsértésével történő elidegenítése vagy a jövedelmeknek és a tőkének a 22. cikk megsértésével történő felosztása;

k) a 23–25. cikkben meghatározott átláthatósági követelményeknek való meg nem felelés;

l) a 26–31. cikkben meghatározott, az EHTBA-k befektetési jegyeinek és részvényeinek forgalmazására vonatkozó követelményeknek való meg nem felelés;

m) az engedély hamis nyilatkozatok alapján vagy bármely egyéb szabálytalan módon történő megszerzése;

n) az információszolgáltatás elmulasztása a 34. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti információkérő határozat nyomán, vagy a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető információ szolgáltatása az egyszerű információkérésre vagy határozatra adott válaszban;

o) a 34a. cikk (1) bekezdése c) pontjának megsértése a valamely ellenőrzés tárgyával és céljával összefüggő tényekkel és dokumentumokkal kapcsolatos magyarázatadás elmulasztása vagy a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető magyarázat adása révén;

p) az »EHTBA« megnevezés e rendelettel összhangban megadott engedéllyel való rendelkezés nélküli használata;

(3) Az (1) bekezdésben említett pénzbírság összege legalább 500 000 EUR, de legfeljebb 5 millió EUR a (2) bekezdés a)–p) pontjában említett jogsértések esetében.

(4) A pénzbírság (3) bekezdés szerinti összegének meghatározása során az ESMA figyelembe veszi a 35. cikk (2) bekezdésében meghatározott kritériumokat.

(5) A (3) bekezdés ellenére, ha egy személy közvetlenül vagy közvetve pénzügyi előnyhöz jutott a jogsértés révén, akkor a pénzbírság minimális összege ez az előny.

(6) Amennyiben valamely személy által elkövetett cselekmények, illetve mulasztások a (2) bekezdésben felsorolt több jogsértésnek minősülnek, csak egy jogsértés után kell kiszabni bírságot, mégpedig a (4) bekezdéssel összhangban kiszámított pénzbírságok közül a magasabbat.

35b. cikk

Kényszerítő bírságok

(1) Az ESMA határozatban kényszerítő bírságot szab ki annak érdekében, hogy kötelezzen:

a) valamely személyt a jogsértés megszüntetésére, összhangban a 35. cikk (1) bekezdésének c) pontja alapján hozott határozattal;

b) a 34. cikk (1) bekezdésében említett valamely személyt:

i. a 34. cikk szerinti határozatban kért információk hiánytalan szolgáltatására;

ii. arra, hogy vesse alá magát vizsgálatnak és különösen, hogy hiánytalanul adja át az előírt nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat, illetve pótolja és helyesbítse a 34a. cikk szerinti határozattal elrendelt vizsgálat keretében benyújtott egyéb információkat;

iii. arra, hogy vesse alá magát a 34b. cikk szerinti határozattal elrendelt helyszíni ellenőrzésnek.

(2) A kényszerítő bírságnak hatékonynak és arányosnak kell lennie. A kényszerítő bírságot a késedelem minden egyes napja után ki kell szabni.

(3) A (2) bekezdés ellenére, a kényszerítő bírság összege az előző üzleti év átlagos napi árbevételének 3%-a, természetes személyek esetében pedig az előző naptári évben szerzett átlagos napi jövedelem 2%-a. Az összegeket a kényszerítő bírságot kiszabó határozatban megállapított időponttól kezdődően kell kiszámítani.

(4) A kényszerítő bírság az ESMA határozatáról szóló értesítést követő legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki. Ezen időszak végét követően az ESMA felülvizsgálja az intézkedést.

35c. cikk

A pénzbírságok és a kényszerítő bírságok közzététele, jellege, behajtása és elhelyezése

(1) Az ESMA nyilvánosságra hoz minden, a 35a. és a 35b. cikk alapján kiszabott pénzbírságot és kényszerítő bírságot, kivéve, ha az ilyen nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan károkat okozna az érintett feleknek.

(2) A 35a. és a 35b. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok közigazgatási jellegűek.

(3) Amennyiben az ESMA úgy határoz, hogy nem szab ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot, döntéséről és annak indokairól tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és az érintett tagállam illetékes hatóságait.

(4) A 35a. és a 35b. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok behajthatóak.

A behajtásra annak a tagállamnak vagy harmadik országnak a hatályos polgári eljárásjogi szabályai vonatkoznak, amelyben arra sor kerül.

(4) A pénzbírságok és kényszerítő bírságok összege az Európai Unió általános költségvetését illeti.

35d. cikk

A felügyeleti intézkedések meghozatalának és a pénzbírságok kiszabásának eljárási szabályai

(1) Amennyiben az ESMA az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a 35a. cikk (2) bekezdésében felsorolt egy vagy több jogsértés elkövetésének alapos gyanúja, akkor az ESMA-n belül egy független vizsgálatvezetőt jelöl ki az ügy kivizsgálására. A vizsgálatvezető nem vehet részt, és a múltban sem vehetett részt az érintett hitelminősítő intézet közvetlen vagy közvetett felügyeletében és nyilvántartásbavételi eljárásában, és feladatait az ESMA felügyelőtanácsától függetlenül látja el.

(2) A vizsgálatvezető a vizsgálat által érintett személyek észrevételeinek figyelembevételével kivizsgálja a feltételezett jogsértéseket, és a megállapításait tartalmazó teljes ügyiratot benyújtja az ESMA felügyelőtanácsának.

(3) A vizsgálatvezető a feladatainak elvégzése érdekében jogosult a 34. cikknek megfelelően információt kérni, valamint a 34a. és a 34b. cikknek megfelelően vizsgálatokat és helyszíni ellenőrzéseket végezni. A vizsgálatvezetőnek e jogkörének gyakorlása közben teljesítenie kell a 33. cikkben foglaltakat.

(4) A vizsgálatvezető a feladatainak végzése során hozzáférhet minden olyan dokumentumhoz és információhoz, amelyet az ESMA a felügyeleti tevékenységei során összegyűjtött.

(5) A vizsgálatvezető a vizsgálat befejezésekor, mielőtt benyújtaná a megállapításait tartalmazó ügyiratot az ESMA felügyelőtanácsának, lehetőséget ad a vizsgálat által érintett személyeknek a vizsgálat tárgyával kapcsolatos meghallgatásra. A vizsgálatvezető kizárólag olyan tényekre alapozhatja a megállapításait, amelyekkel kapcsolatban a vizsgálat által érintett személyek lehetőséget kaptak arra, hogy megtegyék észrevételeiket.

(6) Az érintett személyek védelemhez való jogát az e cikk alapján lefolytatott vizsgálat során teljes mértékben tiszteletben kell tartani.

(7) A megállapításait tartalmazó ügyirat ESMA felügyelőtanácsának történő benyújtásakor a vizsgálatvezető tájékoztatja a benyújtás tényéről a vizsgálat által érintett személyeket. A vizsgálat által érintett személyeknek jogukban áll betekinteni az ügyiratba, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a harmadik feleket érintő bizalmas információkra.

(8) A vizsgálatvezető megállapításait tartalmazó ügyirat alapján, valamint, amennyiben ezt az érintett személyek kérik, e személyeknek a 35e. cikk szerinti meghallgatását követően az ESMA határoz arról, hogy a vizsgálat által érintett személyek elkövették-e a 35a. cikk (2) bekezdésében felsorolt egy vagy több jogsértést, és amennyiben igen, a 35. cikknek megfelelően felügyeleti intézkedést hoz, valamint a 35a. cikknek megfelelően pénzbírságot szab ki.

(9) A vizsgálatvezető nem vesz részt az ESMA felügyelőtanácsának megbeszélésein, és más módon sem avatkozik bele az ESMA felügyelőtanácsának döntéshozatalába.

(10) A Bizottság a 36a. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést

követően]-jéig/-ig a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabásával kapcsolatos jogkör gyakorlására vonatkozó eljárás részletes meghatározása céljából, beleértve a védelemhez való jogra vonatkozó rendelkezéseket, az átmeneti rendelkezéseket, a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok beszedésére vonatkozó rendelkezéseket, valamint a szankciók kiszabása és végrehajtása tekintetében az elévülési időre vonatkozó részletes szabályokat is.

(11) Az ESMA az ügyet büntetőeljárás megindítása céljából az érintett nemzeti hatóságok elé terjeszti, amennyiben az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja. Emellett az ESMA nem szab ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot olyan esetekben, amikor azonos vagy lényegében azonos tényállás alapján, a nemzeti jog szerint lefolytatott büntetőeljárás eredményeképpen jogerős felmentő vagy elmarasztaló ítélet született.

35e. cikk

Az eljárás alá vont személyek meghallgatása

(1) A 35., 35a. cikk vagy a 35b. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja szerinti határozat meghozatala előtt az ESMA meghallgatási lehetőséget biztosít az eljárás alá vont személyek számára megállapításai tekintetében. Az ESMA csak olyan megállapításokra alapozhatja a határozatát, amelyekkel kapcsolatban az eljárás alá vont személyeknek lehetőségük volt észrevételt tenni.

Az első albekezdés nem alkalmazandó akkor, ha a pénzügyi rendszer jelentős és várhatóan hamarosan bekövetkező kárának megelőzése érdekében a 35. cikk szerinti sürgős intézkedésre van szükség. Ilyen esetekben az ESMA ideiglenes határozatot fogadhat el, a határozathozatal után pedig a lehető leghamarabb biztosítja a meghallgatási lehetőséget az érintett személyek számára.

(2) Az eljárás alá vont személyek védelemhez való jogát az eljárás során teljes mértékben tiszteletben kell tartani. E személyeknek jogukban áll betekinteni az ESMA ügyiratába, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra és az ESMA belső előkészítő dokumentumaira.

35f. cikk

Az Európai Unió Bírósága általi felülvizsgálat

Az Európai Unió Bírósága korlátlan hatáskörrel rendelkezik az olyan határozatok felülvizsgálatára, amelyekben az ESMA pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabott ki. Az Európai Unió Bírósága eltörölheti, csökkentheti vagy felemelheti a kiszabott pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot.

35g. cikk

Engedélyezési és felügyeleti díjak

(1) Az ESMA e rendelettel és a (3) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban díjakat számít fel az EHTBA-k kezelőinek. Ezek a díjak

teljes mértékben fedezik az ESMA EHTBA-k engedélyezéséhez és felügyeletéhez, valamint ahhoz kapcsolódó szükséges kiadásait, hogy megtérítse az illetékes hatóságok részére az e rendelet alapján folytatott tevékenység során – különösen a feladatok 35h. cikkel összhangban történő átruházása következtében – az illetékes hatóságoknál esetlegesen felmerült költségeket.

(2) Egy EHTBA valamely konkrét kezelőjének felszámított egyedi díj összege fedezi az ESMA-nál egy EHTBA kezelőjének és az EHTBA engedélyezésével és felügyeletével kapcsolatos tevékenységei során felmerült összes adminisztratív költséget. A díjnak arányosnak kell lennie az érintett EHTBA által kezelt eszközökkel vagy – adott esetben – az EHTBA kezelőjének saját forrásaival.

(3) A Bizottság a 36a. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig a díjtípusok és a díjköteles ügyek, a díjak összege és megfizetésük módja meghatározására.

35h. cikk

A feladatok ESMA általi átruházása az illetékes hatóságokra

(1) Amennyiben valamely felügyeleti feladat megfelelő elvégzéséhez szükséges, az ESMA jogosult arra, hogy az 1095/2010/EU rendelet 16. cikke szerint általa kibocsátott iránymutatásokkal összhangban konkrét felügyeleti feladatokat egy tagállam illetékes hatóságára ruházzon. E felügyeleti feladatok közé tartozhat különösen a 34. cikk szerinti információkérések és a 34a. és 34b. cikk szerinti vizsgálatok és helyszíni ellenőrzések lefolytatásának hatásköre.

(2) Az ESMA a feladatok (1) bekezdés alapján történő átruházását megelőzően konzultál az érintett illetékes hatósággal az alábbiakról:

a) az átruházandó feladatok köre;

b) az átruházandó feladatok elvégzésének ütemezése;

c) a szükséges információknak az ESMA részéről, illetve az ESMA részére történő átadása.

(3) A 35g. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően az ESMA megtéríti az illetékes hatóságok részére az átruházott feladatok elvégzésével összefüggésben felmerült költségeket.

(4) Az ESMA megfelelő időközönként felülvizsgálja az (1) bekezdésben említett átruházást. A feladatok átruházása bármikor visszavonható.

A feladatok átruházása nem érinti az ESMA felelősségét, és nem korlátozza az ESMA-t az átruházott feladat elvégzésében és ellenőrzésében. Nem ruházhatók át az e rendelet szerinti felügyeleti feladatok, beleértve a nyilvántartásba vételről szóló határozatok meghozatalát, a jogsértésekre vonatkozó végleges értékelés elkészítését és az ezek nyomán születő határozatok meghozatalát.”;

18. a szöveg a következő 36a. és 36b. cikkel egészül ki:

„36a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 28. cikk (3) bekezdésében, a 35d. cikk (10) bekezdésében és a 35g. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: a hatálybalépés időpontja]-tól/-től.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 28. cikk (3) bekezdésében, a 35d. cikk (10) bekezdésében, valamint a 35g. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 28. cikk (3) bekezdése, a 35d. cikk (10) bekezdése és a 35g. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő [két hónapon] belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam [két hónap]-pal meghosszabbodik.

36b. cikk

Az ESMA-val kapcsolatos átmeneti intézkedések

(1) [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 36 hónappal a hatálybalépést követően]-jén/-án/-én megszűnik az EHTBA-khoz kapcsolódó felügyeleti és végrehajtási tevékenységgel kapcsolatos minden olyan hatáskör és feladat, amelyet az illetékes hatóságokra ruháztak. E hatáskörök és feladatok ugyanebben az időpontban az ESMA-ra szállnak át.

(2) Az EHTBA-khoz kapcsolódó felügyeleti és végrehajtási tevékenységgel – és ezen belül a folyamatban lévő vizsgálatokkal és végrehajtási intézkedésekkel is – kapcsolatos iratokat és munkadokumentumokat vagy azok hitelesített másolatait az ESMA az (1) bekezdésben említett időponttól átveszi.

Azokat az EHTBA-minősítés iránti engedélykérelmeket azonban, amelyeket az illetékes hatóságok [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 30 hónappal a hatálybalépést követően] előtt kézhez vettek, nem továbbítják az ESMA-nak, és a

nyilvántartásba vételről vagy az engedélyezés elutasításáról szóló határozatot a megfelelő hatóság hozza meg.

(3) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a meglévő nyilvántartások és munkaanyagok vagy azok hitelesített másolatai minél előbb, de legkésőbb [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 36 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig átkerüljenek az ESMA-hoz. Az említett illetékes hatóságok emellett minden szükséges segítséget és tanácsot megadnak az ESMA-nak annak érdekében, hogy megkönnyítsék az EHTBA-khoz kapcsolódó felügyeleti és végrehajtási tevékenységek hatékony és eredményes átadását és ESMA általi megkezdését.

(4) Az ESMA az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságok jogutódjaként lép fel minden olyan közigazgatási vagy bírósági eljárásban, amely az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekkel kapcsolatos felügyeleti és végrehajtási tevékenységek gyakorlásából ered.

(5) Bármely EHTBA-nak az (1) bekezdésben említett illetékes hatóság által megadott engedély érvényben marad a hatáskörök ESMA-ra való átruházása után is.”;

19. a 37. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Bizottság [[Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 84 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig megkezdi e rendelet alkalmazásának felülvizsgálatát. A felülvizsgálat keretében főként az alábbiakat elemzi:

a) az e rendelettel összhangban meghatározott pénzbírságok és kényszerítő bírságok hatékonysága, arányossága és alkalmazása;

b) az ESMA szerepe, vizsgálati hatáskörei, a feladatok illetékes hatóságokra történő átruházása, valamint a megtett felügyeleti intézkedések hatékonysága.”;

b) a (2) bekezdésben az „Az e cikk (1) bekezdésében említett felülvizsgálatot követően” bevezető szövegrész helyébe az „Az e cikk (1) és (1a) bekezdésében említett felülvizsgálatokat követően” szöveg lép.

8. cikk

A pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről szóló (EU) 2016/1011 rendelet módosítása

Az (EU) 2016/1011 rendelet a következőképpen módosul:

1. a 4. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(9) A Bizottság a 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az annak biztosítását szolgáló követelmények meghatározása céljából, hogy az (1) bekezdésben említett irányítási rendszer kellőképpen stabil legyen.”;

2. a 12. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A Bizottság a 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az annak biztosítását szolgáló feltételek meghatározása céljából, hogy az (1) bekezdésben említett módszertan megfeleljen ugyanezen bekezdés a)–e) pontjának.”;

3. a 14. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A Bizottság a 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az (1) bekezdésben említett rendszerek és kontrollintézkedések jellemzőinek meghatározása céljából.”;

4. a 20. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„20. cikk

Kritikus referenciamutatók

(1) A Bizottság kritikus referenciamutatónak minősíti azokat az Unióban található valamely referenciamutató-kezelő által előállított referenciamutatókat, amelyeket adott esetben az összes futamidő vagy lejárat alapján számított legalább 500 milliárd EUR összértékű pénzügyi eszközökre, pénzügyi ügyletekre vagy befektetési alapok teljesítményének mérésére több referenciamutató kombinálásában közvetlenül vagy közvetve használnak.

Amennyiben egy tagállam illetékes hatósága vagy az ESMA úgy véli, hogy egy referenciamutatót az első albekezdéssel összhangban kritikus referenciamutatónak kell minősíteni, az említett illetékes hatóság vagy adott esetben az ESMA értesíti erről a Bizottságot, és írásban megindokolja a véleményét.

A Bizottság legalább kétévente felülvizsgálja a referenciamutatók kritikus jellegére vonatkozó értékelését.

(2) Az ESMA kritikusnak minősíti azokat az (1) bekezdésben meghatározott 500 milliárd EUR-nál kisebb összértékű pénzügyi eszközök vagy pénzügyi ügyletek által vagy befektetési alapok teljesítményének mérésére referenciaként használt referenciamutatókat, amelyek teljesítik az alábbi a) pont szerinti feltételt, valamint b) és c) pont szerinti feltételek egyikét:

a) a referenciamutató nem, vagy csak nagyon kevés megfelelő piacvezérelt helyettesítővel rendelkezik;

b) több tagállamban jelentős mértékben és kedvezőtlenül befolyásolná a piacok integritását, a pénzügyi stabilitást, a fogyasztókat, a reálgazdaságot vagy a háztartások és a vállalkozások finanszírozását, ha a referenciamutató előállítását beszüntetnék, vagy azt olyan bemeneti adatok alapján állítanák elő, amelyek már nem teljes mértékben tükrözik a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot, illetve azt nem megbízható bemeneti adatok alapján állítanák elő;

c) i. a referenciamutató olyan adatszolgáltatók adatszolgáltatásán alapul, amelyek többségükben az adott tagállam területén találhatók; valamint

c) ii. egy tagállamban jelentős mértékben és kedvezőtlenül befolyásolná a piacok integritását, a pénzügyi stabilitást, a fogyasztókat, a reálgazdaságot vagy a háztartások és a vállalkozások finanszírozását, ha a referenciamutató előállítását beszüntetnék, vagy azt olyan bemeneti adatok alapján állítanák elő, amelyek már nem teljes mértékben tükrözik a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot, illetve azt nem megbízható bemeneti adatok alapján állítanák elő.

(3) Annak értékelésekor, hogy teljesülnek-e az a) és b) pontban meghatározott feltételek, az ESMA figyelembe veszi az alábbiak mindegyikét:

i. az olyan pénzügyi eszközök és pénzügyi ügyletek értékét, amelyek a referenciamutatót referenciaként használják, és az olyan befektetési alapok értékét, amelyek teljesítménye méréséhez a referenciamutatót referenciaként használják, valamint ezek jelentőségét az érintett tagállamokban forgalomban lévő pénzügyi eszközök és pénzügyi ügyletek, és befektetési alapok összértékéhez viszonyítva;

ii. az olyan pénzügyi eszközök és pénzügyi ügyletek értékét, amelyek a referenciamutatót referenciaként használják, és az olyan befektetési alapok értékét, amelyek teljesítményének méréséhez a referenciamutatót referenciaként használják az érintett tagállamokon belül, valamint ezek jelentőségét e tagállamok bruttó nemzeti termékéhez viszonyítva;

iii. minden más olyan mutatót, amellyel tárgyilagos alapon értékelhető a referenciamutató megszűnésének vagy megbízhatatlanságának a piaci integritásra, a pénzügyi stabilitásra, a fogyasztókra, a reálgazdaságára, vagy a háztartások és a vállalkozások finanszírozására az érintett tagállamokban gyakorolt lehetséges hatása.

(4) A referenciamutató kritikus referenciamutatónak történő minősítése előtt az ESMA konzultál az adott referenciamutató kezelőjének székhelye szerinti illetékes hatósággal, és figyelembe veszi ezen illetékes hatóság értékelését.

Az ESMA legalább kétévente felülvizsgálja a referenciamutató kritikus jellegére vonatkozó értékelését.

Az ESMA indokolatlan késedelem nélkül értesíti a Bizottságot valamely referenciamutató kritikus referenciamutatónak történő minősítéséről és a valamely referenciamutató kritikus referenciamutatónak történő minősítésének megváltoztatására irányuló határozatairól, ha az e bekezdés negyedik albekezdésében említett felülvizsgálat alapján megállapítást nyer, hogy az ESMA által kritikus referenciamutatónak mutatónak minősített referenciamutató már nem értékelhető kritikusként.

Amennyiben egy tagállam illetékes hatósága úgy véli, hogy egy referenciamutatót e bekezdéssel összhangban kritikus referenciamutatónak kell minősíteni, ezen illetékes hatóság értesíti erről az ESMA-t, és írásban megindokolja a véleményét. Az ESMA indokolással ellátott véleményt ad az említett illetékes hatóságnak, ha úgy határoz, hogy az adott referenciamutatót nem minősíti kritikus referenciamutatónak.

(3) A Bizottság az 50. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében végrehajtási jogi aktusokat fogad el az (1) és (2) bekezdéssel összhangban kritikus referenciamutatóknak minősített referenciamutatók jegyzékének összeállítása céljából. A Bizottság az 50. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében végrehajtási jogi aktusokat fogad el az említett jegyzék következő helyzetekben történő, indokolatlan késedelem nélküli frissítése céljából:

a) a Bizottság az (1) bekezdéssel összhangban kritikus referenciamutatónak minősít egy referenciamutatót, vagy felülvizsgálja e minősítést;

b) a Bizottság értesítéseket kap az ESMA-tól a (2) bekezdés ötödik albekezdésében foglaltaknak megfelelően.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiakra vonatkozóan:

a) annak meghatározása, hogy a származtatott eszközöktől eltérő pénzügyi eszközök névértékét, a származtatott eszközök névleges értékét és a befektetési alapok nettó eszközértékét – egyebek mellett a több referenciamutató kombinálásában a referenciamutatóra való közvetett hivatkozáskor – az e cikk (1) bekezdésében és a 24. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett küszöbértékekhez való viszonyítás céljából hogyan állapítják meg;

b) az e cikk (1) bekezdésében említett küszöbértékek meghatározására használt számítási módszer felülvizsgálata a piaci, ár- és szabályozási fejlemények tükrében, valamint az olyan referenciamutatók besorolása helytállóságának felülvizsgálata, amelyek esetében az őket referenciaként használó pénzügyi eszközök, pénzügyi ügyletek és befektetési alapok összértéke közelíti az említett küszöbértéket; e felülvizsgálatot ... [18 hónappal e rendelet hatálybalépését követően]-jétől/-tól/-től legalább kétévenként végre kell hajtani;

c) annak pontosítása, hogy az e cikk (2) bekezdése második albekezdésének i–iii. pontjában meghatározott feltételeket hogyan kell alkalmazni, figyelembe véve minden olyan adatot, amely segít tárgyilagos alapon mérni, hogy az érintett referenciamutató megszűnése vagy megbízhatatlansága egy vagy több tagállamban milyen lehetséges hatást fejtene ki a piacok integritására, a pénzügyi stabilitásra, a fogyasztókra, a reálgazdaságra, vagy a háztartások és a vállalkozások finanszírozására.

A Bizottság figyelembe veszi a piaci vagy műszaki fejleményeket.”;

5. a 21. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A referenciamutató-kezelő által készített, az (1) bekezdésben említett értékelés beérkezését követően az illetékes hatóság:

a) tájékoztatja erről az ESMA-t;

b) az említett értékelés beérkezését követő négy héten belül elkészíti saját értékelését arra vonatkozóan, hogy hogyan adja át a referenciamutatót egy új referenciamutató-kezelőnek, vagy hogyan kell megszüntetni annak előállítását, figyelembe véve a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban megállapított eljárást.

A referenciamutató-kezelő az első albekezdés b) pontjában említett időszak alatt az ESMA írásos hozzájárulása nélkül nem szüntetheti be a referenciamutató előállítását.”;

b) a szöveg a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a (2) bekezdés b) pontjában említett értékelés alapjául szolgáló kritériumok meghatározása céljából.”;

6. a 23. cikk (3) és (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben egy kritikus referenciamutató felügyelt adatszolgáltatója be kívánja szüntetni az adatszolgáltatást, erről haladéktalanul írásban értesíti a referenciamutató-kezelőt. A referenciamutató-kezelő ezt követően késedelem nélkül tájékoztatja erről az ESMA-t.

Az ESMA késedelem nélkül értesíti erről az adott felügyelt adatszolgáltató illetékes hatóságát. A referenciamutató-kezelő a lehető leghamarabb, de legkésőbb a felügyelt adatszolgáltató általi értesítést követő 14 nappal értékelést nyújt be az ESMA-hoz annak a következményeiről, hogy a kritikus referenciamutató mennyiben képes mérni a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot.

(4) A (2) és (3) bekezdésében említett értékelés kézhezvételét követően az ESMA ezen értékelés alapján elvégzi saját értékelését arra vonatkozóan, hogy a referenciamutató mennyiben képes mérni a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot, figyelembe véve a referenciamutató-kezelő referenciamutatójának beszüntetésére vonatkozó, a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban megállapított eljárását.”;

7. a 26. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon feltételek meghatározása céljából, amelyek mellett az illetékes hatóságok változtatásokat írhatnak elő a megfelelőségi nyilatkozat tekintetében a (4) bekezdésben foglaltaknak megfelelően.”;

8. a 30. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság végrehajtási határozatot fogadhat el, amelyben megállapítja, hogy a harmadik ország jogi keretrendszere és felügyeleti gyakorlata biztosítja a következőket:

a) az adott harmadik országban engedélyezett vagy nyilvántartásba vett referenciamutató-kezelők olyan, jogilag kötelező érvényű követelményeket teljesítsenek, amelyek egyenértékűek az e rendeletből eredő követelményekkel. Az egyenértékűség értékelése során a Bizottság figyelembe veheti az adott harmadik ország jogi keretrendszere és felügyeleti gyakorlata által az IOSCO pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó elveinek vagy az olajárjelentő ügynökségekre vonatkozó IOSCO-elveknek való megfelelést;

b) az említett jogilag kötelező érvényű követelményekre az adott harmadik országban folyamatos jellegű, hatékony felügyelet és végrehajtás vonatkozik.

A Bizottság az első albekezdésben említett végrehajtási határozat alkalmazását függővé teheti a végrehajtási határozatban meghatározott bármely feltétel adott harmadik ország általi folyamatos jellegű, hatékony teljesítésétől és az ESMA-nak az 1095/2010/EU rendelet 33. cikkében említett nyomonkövetési feladatok hatékony ellátására való képességétől.

Ezt a végrehajtási határozatot az e rendelet 50. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”;

b) a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A Bizottság a 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadhat el a (2) bekezdés első albekezdésének a) és b) pontjában említett feltételek pontosítása céljából.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha nem került sor végrehajtási határozat elfogadására a (2) bekezdésnek megfelelően, a Bizottság végrehajtási határozatot fogadhat el az alábbiak mindegyikéről:

a) az adott harmadik országban a konkrét referenciamutató-kezelőkre, referenciamutatókra vagy referenciamutató-családokra vonatkozó, jogilag kötelező érvényű követelmények egyenértékűek az e rendeletből eredő követelményekkel, figyelembe véve különösen az adott harmadik ország jogi keretrendszere és felügyeleti gyakorlata által az IOSC pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó elveinek vagy az olajárjelentő ügynökségekre vonatkozó IOSCO-elveknek való megfelelést;

b) az említett konkrét referenciamutató-kezelők, referenciamutatók vagy referenciamutató-családok az adott harmadik országban folyamatos jellegű, hatékony felügyelet és végrehajtás hatálya alá esnek.

A Bizottság az első albekezdésben említett végrehajtási határozat alkalmazását függővé teheti a végrehajtási határozatban meghatározott bármely feltétel adott harmadik ország általi folyamatos jellegű, hatékony teljesítésétől és az ESMA-nak az 1095/2010/EU rendelet 33. cikkében említett nyomonkövetési feladatok hatékony ellátására való képességétől.

Ezt a végrehajtási határozatot az e rendelet 50. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”;

d) a szöveg a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A Bizottság a 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadhat el a (3) bekezdés a) és b) pontjában említett feltételek pontosítása céljából.”;

e) a (4) bekezdés bevezető albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az ESMA együttműködési megállapodásokat hoz létre olyan harmadik országok érintett illetékes hatóságaival, amelyek jogi keretrendszerét és felügyeleti gyakorlatait a (2) vagy a (3) bekezdésnek megfelelően egyenértékűnek ismerték el, kivéve abban az esetben, ha az adott harmadik ország szerepel az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv 9. cikke alapján a Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló hatályos jogi aktussal összhangban azon joghatóság szerinti területek jegyzékén, amelyeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereit olyan stratégiai hiányosságok jellemzik, amelyek jelentős fenyegetést jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére nézve. Az együttműködési megállapodásokban meghatározzák legalább a következőket:”;

f) a (4) bekezdés a következő d) ponttal egészül ki:

„d) az adott harmadik országban előállított, a 20. cikk (1) bekezdésének a) vagy c) pontjában meghatározott feltételek bármelyikét teljesítő referenciamutatókra vonatkozó rendszeres, de legalább negyedéves információcserével kapcsolatos eljárásokat.”;

g) az (5) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal e rendelet hatálybalépését követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.”;

9. a 32. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 30. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti egyenértékűségi határozat elfogadásáig a harmadik országban található referenciamutató-kezelő által előállított referenciamutatót az uniós felügyelt szervezetek akkor használhatják, ha az adott referenciamutató-kezelő beszerzi az ESMA-tól e cikk szerint az előzetes elismerést.”;

b) a (2) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Annak megállapításához, hogy az első albekezdésben említett feltétel teljesül-e, valamint a pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó IOSCO-elveknek vagy adott esetben az olajárjelentő ügynökségekre vonatkozó IOSCO-elveknek való megfelelőség értékeléséhez az ESMA figyelembe veheti valamely független külső ellenőr értékelését, vagy a referenciamutató-kezelő azon harmadik országbeli illetékes hatóságának tanúsítását, ahol a referenciamutató-kezelő található.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdésben említett előzetes elismerést megszerezni kívánó, harmadik országban található referenciamutató-kezelőknek jogi képviselővel kell rendelkezniük. A jogi képviselő az Unióban található olyan természetes személy vagy jogi személy, akit vagy amelyet az adott referenciamutató-kezelő egyértelműen kijelölt arra, hogy a referenciamutató-kezelő e rendeletből eredő kötelezettségei tekintetében az adott referenciamutató-kezelő nevében eljárjon. A jogi képviselő a referenciamutató-kezelő e rendelet szerint végzett referenciamutató-előállítására vonatkozó felügyeletet lát el együtt a referenciamutató-kezelővel, és e tekintetben beszámolási kötelezettséggel tartozik az ESMA felé.”;

d) a (4) bekezdést el kell hagyni;

e) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az (1) bekezdésben említett előzetes elismerést megszerezni kívánó, harmadik országban található referenciamutató-kezelőknek az elismerést az ESMA-nál kell kérelmezniük. A kérelmező referenciamutató-kezelő minden szükséges információt az ESMA rendelkezésére bocsát, amely ahhoz szükséges, hogy utóbbi meggyőződjön róla, hogy az elismerés időpontjában minden, a (2) bekezdésben említett követelménynek megfelel, és rendelkezésre bocsátja az Unióban történő használatra szánt összes aktuális és tervezett referenciamutató jegyzékét, valamint adott esetben megjelöli azt a harmadik országbeli illetékes hatóságot, amely ellátja a felügyeletét.

Az ESMA az e bekezdés első albekezdésében említett kérelem kézhezvételétől számított 90 munkanapon belül ellenőrzi, hogy a (2) és (3) bekezdésben említett feltételek teljesülnek-e.

Ha az ESMA megítélése szerint a (2) és (3) bekezdésben megállapított feltételek nem teljesülnek, az elismerés iránti kérelmet elutasítja az elutasítás indokainak megadása mellett. Továbbá, az elismerés az alábbi kiegészítő feltételek teljesülésének hiányában nem adható meg:

a) amennyiben a harmadik országban található referenciamutató-kezelő felügyelet alatt áll, a 30. cikk (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelően

elfogadott szabályozástechnikai standardokkal összhangban megfelelő együttműködési megállapodás van érvényben az ESMA és az olyan harmadik ország illetékes hatósága között, amelyben a referenciamutató-kezelő található, legalább annak érdekében, hogy hatékony információcsere álljon rendelkezésre, amelynek révén az adott harmadik ország illetékes hatósága e rendelettel összhangban végezheti feladatait;

b) az ESMA e rendelet szerinti felügyeleti jogkörének hatékony gyakorlását nem akadályozzák az olyan harmadik ország jogszabályai, rendeletei vagy közigazgatási rendelkezései, amelyben a referenciamutató-kezelő található, sem pedig adott esetben a harmadik ország illetékes hatósága felügyeleti és vizsgálati hatásköreinek korlátai.”;

f) a (6) és a (7) bekezdést el kell hagyni;

g) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Az ESMA felfüggeszti vagy adott esetben visszavonja az (5) bekezdés szerint megadott elismerést, ha dokumentált bizonyítékok alapján megalapozott indokok birtokában úgy ítéli meg, hogy:

a) a referenciamutató-kezelő által követett magatartás egyértelműen hátrányosan érinti az általa előállított referenciamutatók felhasználóinak érdekeit vagy a piacok rendezett működését;

b) a referenciamutató-kezelő súlyosan megsértette az e rendeletben meghatározott követelményeket;

c) a referenciamutató-kezelő hamis állításokkal vagy más szabálytalan eszközzel szerezte meg az elismerést.”;

10. a 33. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„33. cikk
A harmadik országban előállított referenciamutatók jóváhagyása

(1) Az Unióban található, és a 34. cikkel összhangban engedélyezett vagy nyilvántartásba vett referenciamutató-kezelő, vagy az Unióban található bármely más, a harmadik országbeli referenciamutató-kezelő ellenőrzési és elszámoltathatósági keretén belül világos és jól meghatározott, a referenciamutató előállításának hatékony ellenőrzését lehetővé tevő feladatot ellátó felügyelt szervezet kérelmezheti az ESMA-tól, hogy hagyja jóvá a valamely harmadik országban előállított referenciamutató vagy referenciamutató-család Unióban való felhasználását, feltéve, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a jóváhagyást kérő referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet meggyőződött arról és képes folyamatosan bizonyítani az ESMA-nak, hogy a jóváhagyandó referenciamutató vagy referenciamutató-család előállítása olyan követelményeknek felel meg kötelező jelleggel vagy önkéntes alapon, amelyek legalább olyan szigorúak, mint az e rendeletben meghatározott követelmények;

b) a jóváhagyást kérő referenciamutató-kezelő vagy felügyelt szervezet rendelkezik az ahhoz szükséges szakértelemmel, hogy hatékonyan nyomon kövesse a referenciamutató előállításával kapcsolatban valamely harmadik országban végzett tevékenységeket, és kezelje a kapcsolódó kockázatokat;

c) objektív indoka van annak, hogy a referenciamutatót vagy a referenciamutató-családot valamely harmadik országban állítják elő, majd az adott referenciamutatót vagy a referenciamutató-családot felhasználásuk céljából az Unióban hagyják jóvá.

Az a) pont alkalmazásában annak vizsgálatakor, hogy a jóváhagyandó referenciamutató vagy referenciamutató-család előállítása megfelel-e olyan követelményeknek, amelyek legalább olyan szigorúak, mint az e rendeletben meghatározott követelmények, az ESMA figyelembe veheti, hogy a referenciamutató vagy referenciamutató-család előállításának a pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó IOSCO-elveknek vagy adott esetben az olajárjelentő ügynökségekre vonatkozó IOSCO-elveknek való megfelelősége egyenértékű-e az e rendeletben rögzített követelményeknek való megfelelőséggel.

(2) Az (1) bekezdésben említett jóváhagyás iránti kérelmet benyújtó referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet minden szükséges információt megad ahhoz, hogy az ESMA meggyőződhessen arról, hogy a kérelem időpontjában az említett bekezdésben említett összes feltétel teljesül.

(3) Az ESMA az (1) bekezdésekben említett jóváhagyás iránti kérelem kézhezvételétől számított 90 munkanapon belül jóváhagyás céljából megvizsgálja a kérelmet, és határozatot fogad el annak engedélyezéséről vagy elutasításáról, és erről a kérelmezőt értesíti.

(4) A jóváhagyott referenciamutatót vagy referenciamutató-családot a jóváhagyást kérő referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet által előállított referenciamutatónak vagy referenciamutató-családnak kell tekinteni. A jóváhagyást kérő referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet nem használhatja fel a jóváhagyást azzal a szándékkal, hogy kikerülje az e rendeletben előírt követelményeket.

(5) Az a referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet, aki vagy amely jóváhagyott egy harmadik országban előállított referenciamutatót vagy referenciamutató-családot, továbbra is maradéktalanul felelősséget visel az ilyen referenciamutatóért vagy referenciamutató-családért, valamint az e rendeletből fakadó kötelezettségeknek való megfelelésért.

(6) Ha az ESMA megalapozottan úgy ítéli meg, hogy az (1) bekezdésben meghatározott feltételek már nem teljesülnek, joga van arra, hogy a referenciamutató-kezelőt vagy más felügyelt szervezetet a jóváhagyás megszüntetésére kötelezze. A jóváhagyás megszüntetése esetén a 28. cikket kell alkalmazni.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az olyan feltételek meghatározása tekintetében, amelyek alapján az ESMA értékelheti, hogy objektív ok indokolja-e referenciamutató vagy referenciamutató-család előállítását harmadik országban, valamint annak jóváhagyását az Unióban való felhasználásuk céljából. A Bizottság figyelembe vesz olyan vonatkozásokat, mint például a referenciamutató által mérendő mögöttes piaci vagy gazdasági valóság, a referenciamutató-előállítás szükséges közelsége egyrészt e piaci vagy gazdasági valósághoz, másrészt az adatszolgáltatókhoz, a bemeneti adatok különböző időzónáktól függő tényleges rendelkezésre állása, valamint a referenciamutató előállításához szükséges speciális szakértelem.”;

11. a 34. cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha az (1) bekezdésben említett személy által előállított egy vagy több index kritikus referenciamutatónak minősülne, a kérelmet az ESMA-hoz kell benyújtani.”;

12. a 40. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„(1) E rendelet alkalmazásában az ESMA az illetékes hatóság az alábbiak tekintetében:

a) a 20. cikk (1) és (2) bekezdésében említett kritikus referenciamutatók kezelői;

b) a 30. és 32. cikkben említett referenciamutatók kezelői;

c) azok a referenciamutató-kezelők vagy más felügyelt szervezetek, akik vagy amelyek a 33. cikkel összhangban harmadik országban előállított referenciamutató jóváhagyását kérelmezik, vagy ilyen referenciamutatót hagyattak jóvá;

d) a 20. cikk (1) bekezdésében említett kritikus referenciamutatók felügyelt adatszolgáltatói;

e) a 30., 32. és 33. cikkben említett referenciamutatók felügyelt adatszolgáltatói.

(2) Minden tagállam kijelöli a referenciamutató-kezelőkkel és felügyelt szervezetekkel kapcsolatos e rendelet szerinti kötelezettségek teljesítéséért felelős érintett illetékes hatóságot, és erről tájékoztatja a Bizottságot és az ESMA-t.

(3) Az a tagállam, amely több illetékes hatóságot jelöl ki a (2) bekezdéssel összhangban, egyértelműen meghatározza ezen illetékes hatóságok mindegyikének szerepét, és kijelöl egy hatóságot, amely felelős együttműködésük koordinálásáért és a Bizottsággal, az ESMA-val és más tagállamok illetékes hatóságaival folytatott információcseréért.

(4) Az ESMA közzéteszi honlapján az (1)–(3) bekezdésnek megfelelően kijelölt illetékes hatóságok jegyzékét.”;

13. a 41. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés bevezető szövegrésze helyébe a következő szöveg lép:

„(1) E rendelet szerinti kötelezettségeik teljesítése érdekében a 40. cikk (2) bekezdésében említett illetékes hatóságok – a nemzeti joggal összhangban – legalább a következő felügyeleti és vizsgálati hatáskörökkel rendelkeznek:”;

b) a (2) bekezdés bevezető szövegrésze helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben említett funkcióikat és hatásköreiket, valamint a 42. cikkben említett szankciók nemzeti jogi keretnek megfelelő kiszabására vonatkozó hatáskörüket a 40. cikk (2) bekezdésében említett illetékes hatóságok az alábbi módokon láthatják el:”;

14. a 43. cikk (1) bekezdésének bevezető szövegrésze helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések típusának és mértékének meghatározásakor az általuk a

40. cikk (2) bekezdésével összhangban kijelölt illetékes hatóságok az összes releváns körülmény figyelembevételével járnak el, adott esetben ideértve az alábbiakat:”;

15. a 44. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„44. cikk

Együttműködési kötelezettség

(1) Azoknak a tagállamoknak, amelyek a 42. cikkel összhangban úgy döntenek, hogy az említett cikkben említett rendelkezések megszegése esetére büntetőjogi szankciókat állapítanak meg, biztosítaniuk kell, hogy megfelelő intézkedések álljanak rendelkezésre abból a célból, hogy a 40. cikk (2) bekezdésével összhangban kijelölt illetékes hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges jogkörökkel, hogy a joghatóságukon belül kapcsolatba lépjenek az igazságügyi hatóságokkal, és az e rendelet esetleges megsértése miatt indított bűnügyi nyomozásokhoz vagy büntetőeljárásokhoz kapcsolódó konkrét információkat szerezzenek be. Az említett illetékes hatóságok továbbítják az említett információkat más illetékes hatóságoknak és az ESMA-nak.

(2) Az illetékes hatóságok segítséget nyújtanak más illetékes hatóságoknak és az ESMA-nak. Ez magában foglalja különösen az információcserét és az együttműködést a vizsgálatok vagy a felügyeleti tevékenységek során. Az illetékes hatóságok a pénzbírságok behajtásának megkönnyítése érdekében is együttműködhetnek más illetékes hatóságokkal.”;

16. a 45. cikk (5) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok évente összesített tájékoztatást küldenek az ESMA-nak a 42. cikkel összhangban kiszabott összes közigazgatási szankcióról és meghozott egyéb közigazgatási intézkedésről. Ez a kötelezettség nem vonatkozik a vizsgálati jellegű intézkedésekre. Az ESMA az említett információkat éves jelentésben teszi közzé a 48f. cikkel összhangban saját maga által kiszabott összes közigazgatási szankcióra és meghozott egyéb közigazgatási intézkedésre vonatkozó összesített információkkal együtt.”;

17. a 46. cikket el kell hagyni;

18. a 47. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) E rendelet alkalmazásában a 40. cikk (2) bekezdésében említett illetékes hatóságok az 1095/2010/EU rendelettel összhangban együttműködnek az ESMA-val.

(2) A 40. cikk (2) bekezdésében említett illetékes hatóságok az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkével összhangban haladéktalanul az ESMA rendelkezésére bocsátják a feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt [össze kell vetni az ESMA-ról szóló rendelet módosításaival].”;

19. a VI. cím a következő 4. fejezettel egészül ki:

„4. FEJEZET

Az ESMA hatáskörei

1. szakasz

Hatáskörök és eljárások

48a. cikk

A hatáskörök ESMA általi gyakorlása

A 48b–48d. cikk által az ESMA-ra, az ESMA valamely tisztviselőjére vagy az ESMA által felhatalmazott valamely személyre ruházott hatáskörök nem használhatók fel olyan információk vagy dokumentumok kiszolgáltatásának az előírására, amelyekre titoktartási kötelezettség vonatkozik.

48b. cikk

Információkérés

(1) Az ESMA egyszerű kérés vagy határozat útján kérheti az alábbi személyektől, hogy bocsássanak rendelkezésre az e rendelet szerinti feladatainak ellátását számára lehetővé tevő minden szükséges információt:

a) a 40. cikkben említett referenciamutatók előállításában részt vevő vagy azokhoz bemeneti adatokat szolgáltató személyek;

b) az a) pontban említett referenciamutatókat használó szervezetek és a velük kapcsolatban álló harmadik felek;

c) olyan harmadik felek, akiknek vagy amelyeknek az a) pontban említett személyek funkciókat vagy tevékenységeket szerveztek ki;

d) olyan személyek, akik más módon, szorosan és nagymértékben kapcsolódnak vagy kötődnek az a) pontban említett személyekhez.

(2) Az (1) bekezdés szerinti egyszerű információkérés:

a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;

b) meghatározza a kérés célját;

c) részletesen meghatározza a kért információt;

d) meghatározza az információnyújtás határidejét;

e) rögzíti, hogy az információszolgáltatásra kért személy nem köteles megadni az információt, viszont amennyiben önkéntesen válaszol a kérésre, a nyújtott információ nem lehet a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető;

f) feltünteti a [48f.] cikkel összhangban abban az esetben kiszabandó pénzbírság összegét, ha a nyújtott információ nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető.

(3) Az (1) bekezdés szerinti, határozat útján történő információkérés esetén az ESMA:

a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;

b) meghatározza a kérés célját;

c) részletesen meghatározza a kért információt;

d) meghatározza az információnyújtás határidejét;

e) feltünteti a [48g.] cikkben arra az esetre előírt kényszerítő bírságot, ha a nyújtott információ hiányos;

f) felhívja a figyelmet a [48f.] cikkben arra az esetre előírt pénzbírságra, ha a kérdésre adott válasz nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető;

g) felhívja a figyelmet arra, hogy az 1095/2010/EU rendelet [ex60. Fellebbezések] és [ex61. Kereset benyújtása az Európai Unió Bíróságához] cikke értelmében a határozat ellen fellebbezni lehet az ESMA fellebbviteli tanácsa előtt, és a határozat felülvizsgáltatható az Európai Unió Bíróságával.

(4) A kért információkat az (1) bekezdésben említett személyek vagy képviselőik, jogi személyek vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetében pedig a törvény vagy az alapszabályuk által képviseletükre felhatalmazott személyek szolgáltatják. A megfelelően meghatalmazott ügyvédek szintén jogosultak az ügyfelük nevében az információk benyújtására. Utóbbiak teljes felelősséggel tartoznak, ha a szolgáltatott információ hiányos, a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető.

(5) Az ESMA haladéktalanul megküldi az egyszerű kérés vagy a határozat másolatát azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek területén az (1) bekezdésben említett, az információkérés által érintett referenciamutató-kezelő vagy felügyelt adatszolgáltató tartózkodási hellyel rendelkezik vagy letelepedett.

48c. cikk

Általános vizsgálatok

(1) Az ESMA a 48b. cikk (1) bekezdésében említett személyekre irányuló minden olyan vizsgálatot elvégezhet, amely az e rendeletből fakadó feladatai ellátásához szükséges. E célból az ESMA által felhatalmazott tisztviselők és más személyek jogosultak az alábbiakra:

a) a feladatainak végrehajtása szempontjából lényeges nyilvántartások, adatok, eljárások és egyéb anyagok megvizsgálása, az adathordozótól függetlenül;

b) az ilyen nyilvántartásokból, adatokból, eljárásokból és egyéb anyagokból hiteles másolatok vagy kivonatok készítése vagy bekérése;

c) az említett személyek bármelyikének, képviselőjének vagy személyzete tagjainak berendelése, és szóbeli vagy írásbeli magyarázat kérése az ellenőrzés tárgyával és céljával összefüggő tényekkel és dokumentumokkal kapcsolatban, valamint a válaszok rögzítése;

d) bármely olyan egyéb, természetes vagy jogi személy kikérdezése, aki ezt vállalja, valamely vizsgálat tárgyával kapcsolatos információgyűjtés céljából;

e) a telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikérése.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatok céljából az ESMA által felhatalmazott tisztviselők és más személyek hatáskörüket a vizsgálat tárgyát és célját feltüntető írásbeli felhatalmazás alapján gyakorolják. A felhatalmazásban fel kell tüntetni a [48g.] cikk értelmében abban az esetben kiszabandó kényszerítő bírságot, ha a kért nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat nem vagy hiányosan nyújtják be, vagy ha a 48b. cikk (1) bekezdésében említett személyek a feltett kérdésekre hiányosan válaszolnak, valamint a [48f.] cikk értelmében abban az esetben kiszabandó pénzbírságot, ha az említett személyek a feltett kérdésekre a valóságnak nem megfelelően, vagy félrevezető módon válaszolnak.

(3) A 48b. cikk (1) bekezdésében említett személyek kötelesek alávetni magukat az ESMA határozata alapján elrendelt vizsgálatoknak. A határozatban fel kell tüntetni a vizsgálat tárgyát és célját, a [48g.] cikkben előírt kényszerítő bírságokat, az 1095/2010/EU rendelet értelmében igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket, valamint azon jogot, hogy a határozat az Európai Unió Bíróságával felülvizsgáltatható.

(4) Az ESMA az (1) bekezdésben említett vizsgálat előtt kellő időben értesítést küld a vizsgálatról és a felhatalmazott személyek kilétéről azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek a területén a vizsgálatra sor kerül. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői az ESMA kérésére segítik a felhatalmazott személyeket feladataik elvégzésében. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői kérésre jelen lehetnek a vizsgálaton.

(5) Amennyiben az (1) bekezdés e) pontjában említett telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikéréséhez az alkalmazandó nemzeti jogszabályok szerint valamely nemzeti igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezik. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérelmezhető.

(6) Ha valamely nemzeti igazságügyi hatósághoz az (5) bekezdés e) pontjában említett telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikérésének engedélyezése iránti kérelem érkezik, e hatóság ellenőrzi, hogy:

a) a (3) bekezdésben említett határozat hiteles-e;

b) a megteendő intézkedések arányosak-e, és nem önkényesek vagy túlzottak-e.

A b) pont alkalmazásában a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az ESMA-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az ESMA e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, továbbá arra, hogy azon személy, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták, milyen módon érintett az ügyben. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az ESMA irataiban foglalt adatokat. Az ESMA határozatának jogszerűségét kizárólag az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendelet [61.] cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően.

48d. cikk

Helyszíni ellenőrzések

(1) Az ESMA az e rendelet szerinti feladatai elvégzéséhez szükséges minden helyszíni ellenőrzést elvégezhet a 48b. cikk (1) bekezdésében említett személyek üzlethelyiségeiben.

(2) Az ESMA által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott tisztviselők és más személyek az ESMA vizsgálati határozatával érintett személyek bármely üzlethelyiségébe beléphetnek, és rendelkeznek a 48c. cikk (1) bekezdése szerinti összes hatáskörrel. Jogukban áll az ellenőrzés idejére és az ahhoz szükséges mértékben zár alá venni bármely üzlethelyiséget, üzleti könyvet vagy nyilvántartást.

(3) Az ESMA a helyszíni ellenőrzés előtt kellő időben értesítést küld a vizsgálatról azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek a területén az ellenőrzésre sor kerül. Amennyiben az ellenőrzés megfelelő lebonyolítása és eredményessége ezt megköveteli, az ESMA– az érintett illetékes hatóság tájékoztatása után – előzetes értesítés nélkül is elvégezheti a helyszíni ellenőrzést. Az e cikk szerinti ellenőrzéseket el kell végezni, amennyiben az érintett hatóság megerősítette, hogy nem emel kifogást azokkal szemben.

(4) Az ESMA által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott tisztviselők és más személyek hatáskörüket az ellenőrzés tárgyát és célját feltüntető írásbeli felhatalmazás felmutatásával gyakorolják, amelyben fel kell tüntetni a [48g.] cikkben arra az esetre előírt kényszerítő bírságokat, ha az érintett személyek nem vetik alá magukat az ellenőrzésnek.

(5) A 48b. cikk (1) bekezdésében említett személyek alávetik magukat az ESMA határozatával elrendelt helyszíni ellenőrzéseknek. E határozatban fel kell tüntetni az ellenőrzés tárgyát és célját, az ellenőrzés megkezdésének időpontját, valamint utalni kell a [48g.] cikkben előírt kényszerítő bírságra, az 1095/2010/EU rendelet értelmében igénybe vehető jogorvoslati lehetőségekre és azon jogra, hogy a határozat az Európai Unió Bírósága által felülvizsgálható.

(6) Azon tagállam illetékes hatóságának tisztviselői vagy az általa felhatalmazott vagy kijelölt más személyek, amelynek területén a helyszíni ellenőrzésre sor kerül, az ESMA kérésére aktívan segítik az ESMA által felhatalmazott tisztviselőket és más személyeket. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői kérésre szintén jelen lehetnek a helyszíni ellenőrzésen.

(7) Az ESMA arra is felkérheti az illetékes hatóságokat, hogy végezzenek el a nevében az e cikkben és a 48c. cikk (1) bekezdésében meghatározott egyes vizsgálati feladatokat és helyszíni ellenőrzéseket. Az illetékes hatóságok e célból az ESMA-éval azonos – az e cikkben és a 48c. cikk (1) bekezdésében meghatározott – hatáskörrel rendelkeznek.

(8) Amennyiben az ESMA által felhatalmazott tisztviselők és más kísérő személyek megállapítják, hogy valamely személy akadályozza az e cikk szerint elrendelt vizsgálatot, úgy az érintett tagállam illetékes hatósága – szükség esetén a rendőrség vagy azzal egyenértékű jogkörrel rendelkező hatóság bevonásával – megadja a szükséges segítséget ahhoz, hogy a helyszíni ellenőrzést elvégezhessék.

(9) Amennyiben az (1) bekezdésben előírt helyszíni ellenőrzéshez vagy a (7) bekezdésben előírt segítségnyújtáshoz az alkalmazandó nemzeti jogszabályok szerint

valamely nemzeti igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezik. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérelmezhető.

(10) Ha valamely nemzeti igazságügyi hatósághoz az (1) bekezdésben előírt helyszíni ellenőrzés vagy a (7) bekezdésben előírt segítségnyújtás engedélyezése iránti kérelem érkezik, e hatóság ellenőrzi, hogy:

a) az ESMA (4) bekezdésben említett határozata hiteles-e;

b) a megteendő intézkedések arányosak-e, és nem önkényesek vagy túlzottak-e.

A b) pont alkalmazásában a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az ESMA-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az ESMA e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, továbbá arra, hogy azon személy, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták, milyen módon érintett az ügyben. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az ESMA irataiban foglalt adatokat. Az ESMA határozatának jogszerűségét kizárólag az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendelet 61. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően.

2. SZAKASZ

KÖZIGAZGATÁSI SZANKCIÓK ÉS EGYÉB INTÉZKEDÉSEK

48e. cikk

Az ESMA felügyeleti intézkedései

(1) Amennyiben a 48i. cikk (5) bekezdésével összhangban az ESMA megállapítja, hogy egy személy elkövette a 48f. cikk (2) bekezdésében felsorolt valamely jogsértést, az alábbi egy vagy több intézkedést hozza:

a) a személyt a jogsértés megszüntetésére kötelező határozatot fogad el;

b) a 48f. cikknek megfelelően pénzbírságot kiszabó határozatot fogad el;

c) hirdetményt ad ki.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések meghozatalakor az ESMA figyelembe veszi a jogsértés természetét és súlyosságát, tekintettel a következő kritériumokra:

a) a jogsértés időtartama és gyakorisága;

b) a jogsértés okozott-e vagy elősegített-e pénzügyi bűncselekményt, illetve tulajdonítható-e egyéb módon ilyen bűncselekmény a jogsértésnek;

c) a jogsértést szándékosan vagy gondatlanságból követték-e el;

d) a jogsértésért felelős személy felelősségének mértéke;

e) a jogsértésért felelős személynek a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében és nettó vagyonában kifejezett pénzügyi ereje;

f) a jogsértés lakossági befektetők érdekeire gyakorolt hatása;

g) a jogsértésért felelős személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség nagysága, vagy harmadik feleknek a jogsértésből származó vesztesége, amennyiben ezek meghatározhatók;

h) a jogsértésért felelős személy ESMA-val való együttműködésének mértéke, amely nem érinti az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség visszaszolgáltatásának kötelezettségét;

i) a jogsértésért felelős személy által elkövetett korábbi jogsértések;

j) a jogsértésért felelős személy által a jogsértés után, a jogsértés megismétlődésének megelőzése érdekében hozott intézkedések.

(3) Az ESMA indokolatlan késedelem nélkül értesíti a jogsértésért felelős személyt az (1) bekezdés alapján hozott intézkedésekről, és közli azokat a tagállamok illetékes hatóságaival és a Bizottsággal. Az intézkedés elfogadásának időpontjától számított 10 munkanapon belül közzéteszi azt a honlapján.

Az első albekezdésben említett közzététel tartalmazza a következőket:

a) a jogsértésért felelős személy azon jogának megerősítése, hogy jogorvoslattal élhet a határozat ellen;

b) adott esetben a jogorvoslati kérelem benyújtásának megerősítése és annak közlése, hogy a jogorvoslatnak nincs halasztó hatálya;

c) annak közlése, hogy az ESMA fellebbviteli tanácsa az 1095/2010/EU rendelet 60. cikkének (3) bekezdésével összhangban felfüggesztheti a vitatott határozat alkalmazását.

48f. cikk

Pénzbírságok

(1) Amennyiben a 48i. cikk (5) bekezdésével összhangban az ESMA megállapítja, hogy valamely személy – szándékosan vagy gondatlanságból – elkövetett a (2) bekezdésben felsorolt egy vagy több jogsértést, e cikk (3) bekezdésének megfelelően pénzbírságot kiszabó határozatot fogad el.

A jogsértés akkor minősül szándékos jogsértésnek, ha az ESMA olyan objektív tényezőket talál, amelyek bizonyítják, hogy egy személy kifejezetten a jogsértés elkövetésének szándékával járt el.

(2) Az (1) bekezdésben említett jogsértések listája a következő: az (EU) 2016/1011 rendelet 4–16., 21., 23–29. és 34. cikkének megsértése.

(3) Az (1) bekezdésben említett pénzbírság maximális összege:

i. jogi személy esetében 1 000 000 EUR vagy a nemzeti pénznemben 2016. június 30-án ennek megfelelő összeg azokban a tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euró, vagy a jogi személy rendelkezésre álló legutolsó, a vezető testület által jóváhagyott beszámoló szerinti teljes éves árbevételének 10%-a, attól függően, hogy melyik a nagyobb;

ii. 500 000 EUR, vagy a nemzeti pénznemben 2016. június 30-án ennek megfelelő összeg azokban a tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euró.

Az első albekezdés ellenére az (EU) 2016/1011 rendelet 11. cikke (1) bekezdése d) pontjának vagy 11. cikke (4) bekezdésének megsértése miatt kiszabott pénzbírság maximális összege jogi személyek esetében 250 000 EUR vagy a nemzeti pénznemben 2016. június 30-án ennek megfelelő összeg azokban a tagállamokban, amelyek hivatalos pénzneme nem az euró, vagy az adott jogi személy rendelkezésre álló legutolsó, a vezető testület által jóváhagyott beszámoló szerinti teljes éves árbevételének 2%-a, attól függően, hogy melyik a nagyobb, természetes személyek esetében pedig 100 000 EUR, vagy a nemzeti pénznemben 2016. június 30-án ennek megfelelő összeg azokban a tagállamokban, amelyek hivatalos pénzneme nem az euró.

Az i. pont alkalmazásában amennyiben a jogi személy anyavállalat vagy anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU irányelvvel összhangban összevont (konszolidált) éves pénzügyi beszámolót kell készítenie, a figyelembe veendő teljes éves árbevétel a rendelkezésre álló legutolsó, a végső anyavállalat vezető testülete által jóváhagyott összevont (konszolidált) éves beszámoló szerinti teljes éves árbevétel, vagy a vonatkozó uniós számviteli jogszabályok szerinti, annak megfelelő típusú bevétel.

(4) A pénzbírság (1) bekezdés szerinti összegének meghatározása során az ESMA figyelembe veszi a 48e. cikk (2) bekezdésében meghatározott kritériumokat.

(5) A (4) bekezdés ellenére, ha a jogi személy közvetlenül vagy közvetve pénzügyi előnyhöz jutott a jogsértés révén, akkor a pénzbírság minimális összege ez az előny.

(6) Amennyiben valamely személy által elkövetett cselekmények, illetve mulasztások a 48f. cikk (2) bekezdésében felsorolt több jogsértésnek minősülnek, csak egy jogsértés után kell kiszabni bírságot, mégpedig a (3) bekezdéssel összhangban kiszámított pénzbírságok közül a magasabbat.

48g. cikk

Kényszerítő bírságok

(1) Az ESMA határozatban kényszerítő bírságot szab ki annak érdekében, hogy:

a) kötelezzen valamely személyt a jogsértés megszüntetésére, összhangban a [48e. cikk (1) bekezdésének a) pontja] alapján hozott határozattal;

b) kötelezze a 48b. cikk (1) bekezdésében említett személyeket:

i. a [48b.] cikk szerinti határozatban kért információk hiánytalan szolgáltatására;

ii. arra, hogy vessék alá magukat vizsgálatnak és különösen, hogy hiánytalanul adják át az előírt nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat, illetve pótolják és helyesbítsék a [48c.] cikk szerinti határozattal elrendelt vizsgálat keretében benyújtott egyéb információkat;

iii. arra, hogy vessék alá magukat a [48d.] cikk szerinti határozattal elrendelt helyszíni ellenőrzésnek.

(2) A kényszerítő bírságnak hatékonynak és arányosnak kell lennie. A kényszerítő bírságot a késedelem minden egyes napja után ki kell szabni.

(3) A (2) bekezdés ellenére, a kényszerítő bírság összege az előző üzleti év átlagos napi árbevételének 3%-a, természetes személyek esetében pedig az előző naptári évben szerzett átlagos napi jövedelem 2%-a. Az összegeket a kényszerítő bírságot kiszabó határozatban megállapított időponttól kezdődően kell kiszámítani.

(4) A kényszerítő bírság az ESMA határozatáról szóló értesítést követő legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki. Ezen időszak végét követően az ESMA felülvizsgálja az intézkedést.

48h. cikk

A pénzbírságok és a kényszerítő bírságok közzététele, jellege, behajtása és elhelyezése

(1) Az ESMA nyilvánosságra hoz minden, a 48f. és a 48g. cikk alapján kiszabott pénzbírságot és kényszerítő bírságot, kivéve, ha az ilyen nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan károkat okozna az érintett feleknek. E közzététel a 45/2001/EK rendelet értelmében nem tartalmazhat személyes adatokat.

(2) A [48f.] és a [48g.] cikk alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok közigazgatási jellegűek.

(3) Amennyiben az ESMA úgy határoz, hogy nem szab ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot, döntéséről és annak indokairól tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és az érintett tagállam illetékes hatóságait.

(4) A [48f.] és a [48g.] cikk alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok behajthatóak.

A behajtásra annak a tagállamnak vagy harmadik országnak a hatályos polgári eljárásjogi szabályai vonatkoznak, amelyben arra sor kerül.

(5) A pénzbírságok és kényszerítő bírságok összege az Európai Unió általános költségvetését illeti.

3. SZAKASZ

ELJÁRÁSOK ÉS FELÜLVIZSGÁLAT

48i. cikk

A felügyeleti intézkedések meghozatalának és a pénzbírságok kiszabásának eljárási szabályai

(1) Amennyiben az ESMA az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a 48f. cikk (2) bekezdésében felsorolt egy vagy több jogsértés elkövetésének alapos gyanúja, akkor az ESMA-n belül egy független vizsgálatvezetőt jelöl ki az ügy kivizsgálására. A kijelölt tisztviselő nem vehet részt, és a múltban sem vehetett részt sem közvetlenül, sem közvetetten azon referenciamutatók felügyeletében, amelyekhez a jogsértés kapcsolódik, és feladatait az ESMA felügyelőtanácsától függetlenül látja el.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatvezető kivizsgálja a feltételezett jogsértéseket, figyelembe veszi a vizsgálat által érintett személyek észrevételeit, és a megállapításait tartalmazó teljes ügyiratot benyújtja az ESMA felügyelőtanácsának.

(3) A vizsgálatvezető a feladatainak elvégzése érdekében jogosult a 48b. cikknek megfelelően információt kérni, valamint a 48c. és a 48d. cikknek megfelelően vizsgálatokat és helyszíni ellenőrzéseket végezni.

(4) A vizsgálatvezető a feladatainak végzése során hozzáférhet minden olyan dokumentumhoz és információhoz, amelyet az ESMA a felügyeleti tevékenységei során összegyűjtött.

(5) A vizsgálatvezető a vizsgálat befejezésekor, mielőtt benyújtaná a megállapításait tartalmazó ügyiratot az ESMA felügyelőtanácsának, lehetőséget ad a vizsgálat által érintett személyeknek a vizsgálat tárgyával kapcsolatos meghallgatásra. A vizsgálatvezető kizárólag olyan tényekre alapozhatja a megállapításait, amelyekkel kapcsolatban az érintett személyek lehetőséget kaptak arra, hogy megtegyék észrevételeiket.

(6) A vizsgálat által érintett személyek védelemhez való jogát az e cikk alapján lefolytatott vizsgálat során teljes mértékben tiszteletben kell tartani.

(7) A megállapításait tartalmazó ügyirat ESMA felügyelőtanácsának történő benyújtásakor a vizsgálatvezető tájékoztatja a vizsgálat által érintett személyeket. A vizsgálat által érintett személyeknek jogukban áll betekinteni az ügyiratba, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a harmadik feleket érintő bizalmas információkra.

(8) A vizsgálatvezető megállapításait tartalmazó ügyirat alapján, valamint, amennyiben ezt az érintett személyek kérik, e személyeknek a [48j.] cikk szerinti meghallgatását követően az ESMA határoz arról, hogy a vizsgálat által érintett személyek elkövették-e a 48f. cikk (1) bekezdésében felsorolt egy vagy több jogsértést, és amennyiben igen, a 48e. cikknek megfelelően felügyeleti intézkedést hoz, valamint a [48f.] cikknek megfelelően pénzbírságot szab ki.

(9) A vizsgálatvezető nem vesz részt az ESMA felügyelőtanácsának megbeszélésein, és más módon sem avatkozik bele az ESMA felügyelőtanácsának döntéshozatalába.

(10) A Bizottság a 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabásával kapcsolatos jogkör gyakorlására vonatkozó eljárási szabályok meghatározása céljából, beleértve a védelemhez való jogra vonatkozó rendelkezéseket, az átmeneti rendelkezéseket, valamint a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok beszedésére vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabása és behajtása tekintetében az elévülési időre vonatkozó rendelkezéseket is.

(11) Az ESMA az ügyet büntetőeljárás megindítása céljából az érintett nemzeti hatóságok elé terjeszti, amennyiben az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja. Emellett az ESMA nem szab ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot olyan esetekben, amikor azonos vagy lényegében azonos tényállás alapján, a nemzeti jog szerint lefolytatott büntetőeljárás eredményeképpen korábban már jogerős felmentő vagy elmarasztaló ítélet született.

48j. cikk

A vizsgálat által érintett személyek meghallgatása

(1) A 48f., 48g. és 48e. cikk szerinti határozat meghozatala előtt az ESMA meghallgatási lehetőséget biztosít az eljárás alá vont személyek számára megállapításai tekintetében. Az ESMA csak olyan megállapításokra alapozhatja a határozatát, amelyekkel kapcsolatban az eljárás alá vont személyeknek lehetőségük volt észrevételt tenni.

(2) Az első albekezdés nem alkalmazandó akkor, ha a pénzügyi rendszer jelentős és várhatóan hamarosan bekövetkező kárának megelőzése érdekében a 48e. cikk szerinti sürgős intézkedésre van szükség. Ilyen esetekben az ESMA ideiglenes határozatot fogadhat el, a határozathozatal után pedig a lehető leghamarabb biztosítja a meghallgatási lehetőséget az érintett személyek számára.

(3) Az eljárás alá vont személyek védelemhez való jogát a vizsgálat során teljes mértékben tiszteletben kell tartani. E személyeknek jogukban áll betekinteni az ESMA ügyiratába, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra és az ESMA belső előkészítő dokumentumaira.

48k. cikk

Az Európai Unió Bírósága általi felülvizsgálat

Az Európai Unió Bírósága korlátlan hatáskörrel rendelkezik az olyan határozatok felülvizsgálatára, amelyekben az ESMA pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabott ki. Az Európai Unió Bírósága eltörölheti, csökkentheti vagy felemelheti a kiszabott pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot.

4. SZAKASZ

DÍJAK ÉS FELADATÁTRUHÁZÁS

48l. cikk

Felügyeleti díjak

(1) Az ESMA e rendelettel és a (3) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban díjakat számít fel a referenciamutató-kezelőknek. Ezek a díjak teljes mértékben fedezik az ESMA referenciamutató-kezelők felügyeletéhez, valamint ahhoz kapcsolódó szükséges kiadásait, hogy megtérítse az illetékes hatóságok részére az e rendelet alapján folytatott tevékenység során – különösen a feladatok 48m. cikkel összhangban történő átruházása következtében – az illetékes hatóságoknál esetlegesen felmerült költségeket.

(2) A referenciamutató-kezelőnek felszámított egyedi díj összege fedezi az ESMA-nál a felügyelettel kapcsolatos tevékenységei során felmerült összes adminisztratív költséget. A díjnak arányosnak kell lennie a referenciamutató-kezelő árbevételével.

(3) A Bizottság a 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a díjtípusok és a díjköteles ügyek, a díjak összege és megfizetésük módja meghatározására.

48m. cikk

A feladatok ESMA általi átruházása az illetékes hatóságokra

(1) Amennyiben valamely felügyeleti feladat megfelelő elvégzéséhez szükséges, az ESMA jogosult arra, hogy az 1095/2010/EU rendelet 16. cikke szerint általa kibocsátott iránymutatásokkal összhangban konkrét felügyeleti feladatokat egy tagállam illetékes hatóságára ruházzon. E felügyeleti feladatok közé tartozhat különösen a 48b. cikk szerinti információkérések és a 48c. és 48d. cikk szerinti vizsgálatok és helyszíni ellenőrzések lefolytatásának hatásköre.

Az első albekezdésben foglaltaktól eltérve a kritikus referenciamutatók engedélyezése nem ruházható át.

(2) Az ESMA a feladatok (1) bekezdés alapján történő átruházását megelőzően konzultál az érintett illetékes hatósággal az alábbiakról:

a) az átruházandó feladatok köre;

b) a feladatok elvégzésének ütemezése; valamint

c) a szükséges információknak az ESMA részéről, illetve az ESMA részére történő átadása.

(3) A 48l. cikk (3) bekezdése alapján a Bizottság által elfogadott díjszabályzatnak megfelelően az ESMA megtéríti az illetékes hatóságok részére az átruházott feladatok elvégzésével összefüggésben felmerült költségeket.

(4) Az ESMA megfelelő időközönként felülvizsgálja az (1) bekezdés alapján elvégzett átruházást. Az átruházás bármikor visszavonható.

(5) A feladatok átruházása nem érinti az ESMA felelősségét, és nem korlátozza az ESMA-t az átruházott feladat elvégzésében és ellenőrzésében.

48o. cikk

Az ESMA-val kapcsolatos átmeneti intézkedések

(1) [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 36 hónappal a hatálybalépést követően]-jén/-án/-én megszűnik a 40. cikk (1) bekezdésében említett referenciamutató-kezelőkhöz kapcsolódó felügyeleti és végrehajtási tevékenységgel kapcsolatos minden olyan hatáskör és feladat, amelyet az illetékes hatóságokra ruháztak. E hatáskörök és feladatok ugyanebben az időpontban az ESMA-ra szállnak át.

(2) A 40. cikk (1) bekezdésében említett referenciamutató-kezelőkhöz kapcsolódó felügyeleti és végrehajtási tevékenységgel – és ezen belül a folyamatban lévő vizsgálatokkal és végrehajtási intézkedésekkel is – kapcsolatos iratokat és munkadokumentumokat vagy azok hitelesített másolatait az ESMA az (1) bekezdésben említett időponttól átveszi.

Azokat a kritikus referenciamutatók kezelői által benyújtott, engedélyezés iránti kérelmeket, valamint azokat a 32. cikk szerinti elismerés iránti kérelmeket és 33. cikk szerinti jóváhagyás iránti kérelmeket nyilvántartásba vétel iránti kérelmeket azonban, amelyeket az illetékes hatóságok [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 34 hónappal a hatálybalépést követően] előtt kézhez vettek, nem továbbítják az ESMA-nak, és az engedélyezésről, elismerésről vagy jóváhagyásról, illetve az ezek elutasításáról szóló határozatot a megfelelő illetékes hatóság hozza meg.

(3) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a meglévő nyilvántartások és munkaanyagok vagy azok hitelesített másolatai minél előbb, de legkésőbb [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 36 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig átkerüljenek az ESMA-hoz. Az említett illetékes hatóságok emellett minden szükséges segítséget és tanácsot megadnak az ESMA-nak annak érdekében, hogy megkönnyítsék a 40. cikk (1) bekezdésében említett referenciamutató-kezelőkhöz kapcsolódó felügyeleti és végrehajtási tevékenységek hatékony és eredményes átadását és ESMA általi megkezdését.

(4) Az ESMA az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságok jogutódjaként lép fel minden olyan közigazgatási vagy bírósági eljárásban, amely az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekkel kapcsolatos felügyeleti és végrehajtási tevékenységek gyakorlásából ered.

(5) Az (1) bekezdésben említett illetékes hatóság által a kritikus referenciamutatók kezelőinek megadott minden engedély, 32. cikk szerinti elismerés és 33. cikk szerinti jóváhagyás érvényben marad a hatáskörök ESMA-ra való átruházása után is.”;

20. az 53. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„53. cikk

ESMA felülvizsgálatok

Az ESMA minden egyes, az 51. cikk (2) bekezdésének első albekezdésével és a 25. cikk (3) bekezdésével összhangban hozott döntés, valamint a 24. cikk (1) bekezdésének végrehajtására tett intézkedések tekintetében jogosult arra, hogy az illetékes hatóság számára dokumentált bizonyítékok benyújtását írja elő.”.

9. cikk

Az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételkor vagy értékpapíroknak a szabályozott piacra történő bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról szóló (EU) 2017/1129 rendelet módosítása

Az (EU) 2017/1129 rendelet a következőképpen módosul:

1. a 2. cikk a következőképpen módosul:

   a) a „kibocsátó szerinti tagállam” m) pontban szereplő fogalommeghatározásának iii. pontját el kell hagyni;

   b) a szöveg a következő fogalommeghatározásokkal egészül ki:

„za) »ingatlantársaság«: fő tevékenységként az 1893/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet* I. melléklete szerinti L nemzetgazdasági ágban felsorolt gazdasági tevékenységeket folytató vállalkozás.

zb) »bányatársaság«: fő tevékenységként az 1893/2006/EK rendelet I. melléklete szerinti B nemzetgazdasági ág 05–08. ágazatában felsorolt gazdasági tevékenységeket folytató vállalkozás.

zc) »tudományos kutatással foglalkozó társaság«: fő tevékenységként az 1893/2006/EK rendelet I. melléklete szerinti M nemzetgazdasági ág 72. ágazatának 72.1. alágazatában felsorolt gazdasági tevékenységeket folytató vállalkozás.

zd) »hajózási társaság«: fő tevékenységként az 1893/2006/EK rendelet I. melléklete szerinti H nemzetgazdasági ág 50. ágazatában felsorolt gazdasági tevékenységeket folytató vállalkozás.

* Az Európai Parlament és a Tanács 1893/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról és a 3037/90/EGK tanácsi rendelet, valamint egyes meghatározott statisztikai területekre vonatkozó EK-rendeletek módosításáról (HL L 393., 2006.12.30., 1. o.).”;

2. a 4. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 2. cikk m) pontjában meghatározott kibocsátó szerinti tagállam illetékes hatósága által vagy a 31a. cikkel összhangban az ESMA által jóváhagyott, önkéntesen elkészített tájékoztató az e rendelettel előírt tájékoztatóval járó valamennyi jogot és kötelezettséget maga után vonja, és arra a szóban forgó illetékes hatóság felügyelete alatt a rendelet minden rendelkezése vonatkozik.” ;

3. a 20. cikk (8) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy kérelmére a kibocsátó szerinti tagállam illetékes hatósága átruházhatja a tájékoztató jóváhagyásának jogát egy másik tagállam illetékes hatóságára, amennyiben az érintett illetékes hatóság egyetért ezzel, és – kivéve, ha a 31a. cikkel összhangban az ESMA tölti be a kibocsátó szerinti tagállam illetékes hatóságának szerepét – erről előzetesen értesíti az ESMA-t. A kibocsátó szerinti tagállam illetékes hatósága köteles a benyújtott dokumentációt és az átruházásra vonatkozó határozatát a határozat meghozatalának napján elektronikus formában továbbítani a másik tagállam illetékes hatóságának. Az átruházásról a kibocsátó szerinti tagállam illetékes hatósága által hozott határozat napjától számított három munkanapon belül értesíteni kell a kibocsátót, az ajánlattevőt vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személyt. A (2) bekezdés első albekezdésében és a (3) bekezdésben meghatározott határidők ilyen esetben csak attól a naptól számítandók, amikor a kibocsátó szerinti tagállam illetékes hatósága meghozta határozatát. Az 1095/2010/EU rendelet 28. cikkének (4) bekezdése nem alkalmazandó a tájékoztató jóváhagyási jogának az e bekezdéssel összhangban történő átruházására. Miután a jóváhagyási jog átruházásra került, e rendelet alkalmazásában a kibocsátó szerinti tagállam adott tájékoztató tekintetében illetékes hatóságának azon illetékes hatóság tekintendő, amelyre a tájékoztató jóváhagyásának jogát átruházták.”;

4. a 22. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) A (6) bekezdéstől eltérve a következő esetekben minden egyes olyan nyilvános forgalomba hozatal helye szerinti tagállamban, amelyben a reklámot terjesztik, az ESMA rendelkezik hatáskörrel annak ellenőrzésére vonatkozóan, hogy a reklámtevékenység megfelel-e a (2)–(4) bekezdésben meghatározott követelményeknek:

a) a 31a. cikk alapján az ESMA az illetékes hatóság;

b) a 29. cikkel összhangban harmadik ország jogszabályaival összhangban elkészített és az Unióban használt bármely tájékoztató tekintetében.

A 32. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, a reklámok ESMA általi ellenőrzése nem előfeltétele a valamely nyilvános forgalomba hozatal helye szerinti tagállamban történő, értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételnek vagy az értékpapírok szabályozott piacra történő bevezetésének.

Amennyiben az ESMA e cikk végrehajtásának biztosítása érdekében él a 32. cikkben meghatározott bármely felügyeleti vagy vizsgálati hatáskörével, erről indokolatlan késedelem nélkül értesítenie kell az érintett nyilvános forgalomba hozatal helye szerinti tagállam illetékes hatóságát.

Valamely tagállam illetékes hatóságának kérésére az ESMA gyakorolja az első albekezdésben említett ellenőrzési hatáskört a joghatósága szerinti területen terjesztett minden reklám tekintetében, az ESMA által a 31a. cikkel összhangban jóváhagyott tájékoztatók összes kategóriájával vagy egyes kategóriáival kapcsolatban. Az ESMA-nak közzé kell tennie és rendszeresen frissítenie kell azon tagállamok jegyzékét, amelyek tekintetében ilyen ellenőrzési hatáskört gyakorol, valamint az érintett tájékoztatókategóriákat. ”;

b) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A nyilvános forgalomba hozatal helye szerinti tagállamok illetékes hatóságai és az ESMA csak az e cikk szerinti felügyeleti feladataik ellátásával kapcsolatos díjakat számíthatnak fel. A díjak összegét közzé kell tenni az illetékes hatóságok és az ESMA honlapján. A díjaknak megkülönböztetésmentesnek, méltányosnak és a felügyeleti feladattal arányosnak kell lenniük. A nyilvános forgalomba hozatal helye szerinti tagállamok illetékes hatóságai és az ESMA nem írhatnak elő semmilyen követelményt vagy közigazgatási eljárást azokon a követelményeken és eljárásokon túl, amelyek az e cikk szerinti felügyeleti feladataik ellátásához szükségesek.”;

c) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A (6) és (6a) bekezdéstől eltérve bármely két illetékes hatóság – ideértve adott esetben az ESMA-t is – megállapodást köthet egymással, amelynek értelmében a határon átnyúló vagy a (6a) bekezdés hatálya alá tartozó ügyekben a reklámtevékenység megfelelőségének ellenőrzésére vonatkozó hatáskört továbbra is a kibocsátó szerinti tagállam illetékes hatósága vagy a (6a) bekezdés hatálya alá tartozó esetekben a nyilvános forgalomba hozatal helye szerinti tagállam illetékes hatósága gyakorolja. Az ESMA-t minden ilyen megállapodásról értesíteni kell, kivéve, ha a 31a. cikkel összhangban a kibocsátó szerinti tagállam illetékes hatósága szerinti minőségében az ESMA a megállapodás egyik aláírója. Az ESMA-nak közzé kell tennie és rendszeresen frissítenie kell az említett megállapodások jegyzékét.”;

5. a 25. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben az alaptájékoztató végleges feltételei nem szerepelnek sem az alaptájékoztatóban, sem a kiegészítésben, a kibocsátó szerinti tagállam illetékes hatósága a benyújtást követően a lehető legrövidebb időn belül köteles azokról elektronikus úton tájékoztatni az ESMA-t, és ha az alaptájékoztatót korábban megküldték, a nyilvános forgalomba hozatal helye szerinti tagállam(ok) illetékes hatóságát.”;

b) a szöveg a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) Az e cikkben említett jóváhagyási igazolást a 29. cikkel összhangban harmadik országbeli kibocsátó által elkészített minden tájékoztató tekintetében a benyújtási igazolás váltja fel.”;

6. a 27. cikk a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az (1), (2) és (3) bekezdéstől eltérve abban az esetben, ha a 31a. cikk alapján az ESMA az illetékes hatóság, a tájékoztatót – a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy választása szerint – vagy minden egyes nyilvános forgalomba hozatal helye szerinti tagállam illetékes hatósága által elfogadott nyelven, vagy a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelven kell elkészíteni.

Minden egyes nyilvános forgalomba hozatal helye szerinti tagállam illetékes hatósága köteles előírni, hogy a 7. cikkben említett összefoglaló álljon rendelkezésre a tagállam hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek legalább az egyikén, vagy az adott tagállam illetékes hatósága által elfogadott bármely más nyelven, de nem írhatja elő a tájékoztató egyéb részeinek lefordítását.”;

7. a 28. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„28. cikk

Értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattétel vagy azok szabályozott piacra történő bevezetése az e rendelettel összhangban elkészített tájékoztató alapján

Amennyiben egy harmadik országbeli kibocsátó az e rendelettel összhangban készített tájékoztató alapján értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlatot kíván tenni az Unióban, vagy értékpapírokat kíván bevezetni az Unióban található valamely szabályozott piacra, a tájékoztatóját a 20. cikkel összhangban jóvá kell hagyatnia az ESMA-val.

A tájékoztató első albekezdésnek megfelelő jóváhagyása az e rendelet értelmében a tájékoztatóra vonatkozóan rögzített minden jog és kötelezettség meglétét is maga után vonja, és a tájékoztatóra, valamint a harmadik országbeli kibocsátóra e rendelet minden rendelkezését alkalmazni kell az ESMA felügyelete mellett.”;

8. a 29. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„29. cikk

Értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattétel vagy azok szabályozott piacra történő bevezetése harmadik ország jogszabályaival összhangban elkészített tájékoztató alapján

(1) Egy harmadik országbeli kibocsátó értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlatot tehet az Unióban, vagy értékpapírokat vezethet be az Unióban található valamely szabályozott piacra a harmadik ország jogszabályai szerint elkészített és

jóváhagyott, a harmadik ország jogszabályainak hatálya alá tartozó tájékoztató előzetes közzétételét követően, feltéve, hogy:

a) a Bizottság a (3) bekezdéssel összhangban végrehajtási határozatot fogadott el;

b) a harmadik országbeli kibocsátó benyújtotta a tájékoztatót az ESMA-hoz;

c) a harmadik országbeli kibocsátó írásban megerősítette, hogy a tájékoztatót jóváhagyta egy harmadik országbeli felügyeleti hatóság, és megadta e hatóság elérhetőségeit;

d) a tájékoztató megfelel a 27. cikkben megállapított nyelvhasználati követelményeknek;

e) az ajánlattételre vagy a bevezetésre vonatkozó, az Unióban a harmadik országbeli kibocsátó által terjesztett minden reklám megfelel a 22. cikk (2)–(5) bekezdésében megállapított követelményeknek;

f) az ESMA a 30. cikknek megfelelően együttműködési megállapodást kötött a harmadik országbeli kibocsátó megfelelő felügyeleti hatóságaival.

Az e rendeletben a »kibocsátó szerinti tagállam illetékes hatóságára« való hivatkozásokat az ESMA-ra történő hivatkozásokként kell értelmezni az e bekezdésben említett tájékoztatókra alkalmazandó minden rendelkezés tekintetében.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülése esetén a 24. és 25. cikkben foglalt követelményeket kell alkalmazni a harmadik ország jogszabályaival összhangban elkészített tájékoztatóra.

(3) A Bizottság a 44. cikkel összhangban felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítése érdekében, az általános egyenértékűségi kritériumok meghatározása céljából, az e rendelet 6., 7., 11., 12. és 13. cikkében, valamint IV. fejezetében foglalt követelmények alapján.

Az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott kritériumok alapján a Bizottság végrehajtási határozatot fogadhat el, amellyel tanúsítja, hogy a harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere biztosítja, hogy az adott harmadik ország nemzeti jogszabályaival összhangban elkészített tájékoztatók megfelelnek olyan jogilag kötelező érvényű követelményeknek, amelyek szabályozási hatása egyenértékű az e rendeletben meghatározott követelményekével. Az említett végrehajtási határozatot a 45. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálati eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

A Bizottság a végrehajtási határozat alkalmazását függővé teheti a végrehajtási határozatban meghatározott bármely követelmény harmadik ország általi folyamatos jellegű, hatékony teljesítésétől és az ESMA-nak az 1095/2010/EU rendelet 33. cikkének (2a) bekezdésében említett nyomonkövetési feladatainak hatékony ellátására való képességétől.”;

9. a 30. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 29. cikk – és amennyiben szükséges, a 28. cikk – alkalmazásában az ESMA együttműködési megállapodást köt a harmadik országok felügyeleti hatóságaival az e harmadik országbeli hatóságokkal folytatandó információcseréről, valamint az e

rendelet alapján a harmadik országokban keletkező kötelezettségek érvényesítéséről. Az együttműködési megállapodásoknak biztosítaniuk kell legalább a hatékony információcserét, amely lehetővé teszi az ESMA számára az e rendeletből eredő kötelezettségeinek teljesítését.

Az első albekezdéstől eltérve, ha egy harmadik ország szerepel az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv* 9. cikke alapján a Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló hatályos jogi aktusban említett, azon joghatóság szerinti területek jegyzékén, amelyeket úgy tekintenek, hogy a pénzmosás elleni küzdelmet célzó nemzeti szakpolitikáikat és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereiket olyan stratégiai hiányosságok jellemzik, amelyek jelentős fenyegetést jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére nézve, az ESMA nem köt együttműködési megállapodásokat az adott harmadik ország felügyeleti hatóságaival.

Az ESMA tájékoztatja a 31. cikk (1) bekezdésével összhangban kijelölt összes illetékes hatóságot az első albekezdéssel összhangban megkötött valamennyi együttműködési megállapodásról.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).”;

b) a (2) bekezdést el kell hagyni;

c) a (3) bekezdés számozása (2) bekezdésre változik, és helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az ESMA csak akkor köthet információcseréről szóló együttműködési megállapodásokat harmadik országok felügyeleti hatóságaival, ha a továbbított információkra legalább a 35. cikkben meghatározottakkal egyenértékű szakmai titoktartási garancia vonatkozik.”;

d) a (4) bekezdést el kell hagyni;

10. a VII. fejezet a következő 31a. és 31b. cikkel egészül ki:

„31a. cikk

A tájékoztatók egyes típusainak ESMA általi felügyelete

Az alábbi tájékoztatók – beleértve azok esetleges kiegészítéseit is – esetében az ESMA az illetékes hatóság e tájékoztatók 20. cikk szerinti ellenőrzése és jóváhagyása, valamint a nyilvános forgalomba hozatal helye szerinti tagállamok illetékes hatóságainak történő, a 25. cikk szerinti iratküldés tekintetében:

a) az Unióban letelepedett bármely jogi vagy természetes személy által készített és olyan, tulajdonviszonyt megtestesítőnek nem minősülő értékpapírok szabályozott piacra történő bevezetésére vonatkozó tájékoztatók, amelyek csak egy olyan szabályozott piacon vagy annak egy konkrét szegmensén belül kerülnek majd forgalomba, ahol az ezen értékpapírokkal való kereskedés lehetősége csak minősített befektetők előtt áll rendelkezésre;

b) az Unióban letelepedett bármely jogi vagy természetes személy által készített és eszközfedezetű értékpapírokra vonatkozó tájékoztatók;

c) az Unióban letelepedett vállalkozások alábbi típusai által készített tájékoztatók:

i. ingatlantársaságok;

ii. bányatársaságok;

iii. tudományos kutatással foglalkozó társaságok;

iv. hajózási társaságok;

d) e rendelet 28. cikkével összhangban harmadik országbeli kibocsátók által készített tájékoztatók.

Az e rendeletben a »kibocsátó szerinti tagállam illetékes hatóságára« való hivatkozásokat az ESMA-ra történő hivatkozásokként kell értelmezni az első albekezdésben felsorolt tájékoztatókra alkalmazandó minden rendelkezés tekintetében.”;

11. a szöveg a következő 34b. cikkel egészül ki:

„31b. cikk

Az ESMA-val kapcsolatos átmeneti intézkedések

(1) A 31a. cikkben felsorolt, valamely illetékes hatósághoz jóváhagyás céljából [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 36 hónappal a hatálybalépést követően] előtt benyújtott tájékoztatókat – beleértve adott esetben azok kiegészítéseit és végleges feltételeit is – érvényességi idejük lejártáig továbbra is az adott illetékes hatóság felügyeli.

Az említett tájékoztatókra vonatkozóan valamely illetékes hatóság által [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 36 hónappal a hatálybalépést követően] előtt megadott jóváhagyás a hatáskörök ESMA-ra történő, (2) bekezdésben említett átszállását követően is érvényben marad.

Az említett tájékoztatók – beleértve adott esetben azok kiegészítéseit és végleges feltételeit is – felügyeletére továbbra is az illetékes hatósághoz történő benyújtás időpontjában alkalmazandó szabályok vonatkoznak.

(2) A 31a. cikkben felsorolt és jóváhagyás céljából [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 36 hónappal a hatálybalépést követően]-jétől/-tól/-től benyújtott tájékoztatókhoz kapcsolódó felügyeleti és jogérvényesítési tevékenységgel kapcsolatos minden hatáskör és feladat az ESMA-ra száll át

.”;

12. a 32. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első albekezdésének bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az e rendelet szerinti feladataik teljesítése érdekében az illetékes hatóságoknak és az ESMA-nak – a nemzeti joggal összhangban – legalább az alábbi felügyeleti és vizsgálati hatáskörökkel kell rendelkezniük:”;

b) az (1) bekezdés első albekezdésének j) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„j) felfüggeszthetik a jóváhagyásra benyújtott tájékoztató ellenőrzését, vagy felfüggeszthetik vagy korlátozhatják az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételt vagy azok szabályozott piacra történő bevezetését, amennyiben az ESMA vagy az illetékes hatóság a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 40. vagy 42. cikke alapján ráruházott, tiltás vagy korlátozás kiszabásának hatáskörével él, amíg e tiltás vagy korlátozás érvényességét nem veszti;”;

c) az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a nemzeti jogszabályok alapján szükséges, az illetékes hatóság vagy az ESMA kérheti a megfelelő igazságügyi hatóságot, hogy határozzon az első albekezdésben említett hatáskörök alkalmazásáról.”;

d) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az illetékes hatóságok és az ESMA az alábbi módokon látják el az (1) bekezdésben említett funkcióikat és gyakorolják hatásköreiket:

a) közvetlenül;

b) más hatóságokkal vagy az ESMA-val együttműködésben;

c) saját felelősségük mellett az említett hatóságokra vagy az ESMA-ra való hatáskör-átruházással;

d) az illetékes igazságügyi szervekhez benyújtott kérelem útján.”;

e) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az illetékes hatóságok vagy az ESMA részére valamely személy által e rendelettel összhangban nyújtott tájékoztatás nem minősül az információátadás bármely, szerződésben, vagy bármely törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezésben meghatározott korlátozása megsértésének, és nem jár a bejelentő semmilyen felelősségével az ilyen bejelentéssel kapcsolatban.”;

13. a 35. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A szakmai titoktartás kötelezettsége mindazokra a személyekre vonatkozik, akik az illetékes hatóságnál, az ESMA-nál vagy olyan harmadik félnél dolgoznak vagy dolgoztak, amelyekre az illetékes hatóság vagy az ESMA átruházta hatásköreit. A szakmai titoktartás hatálya alá tartozó információk semmilyen más személlyel vagy hatósággal nem közölhetők, kivéve, ha ezt az uniós vagy tagállami jogban foglalt rendelkezés írja elő.”;

14. a 38. cikk (1) bekezdésének utolsó albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok az első és második albekezdésben említett szabályokról 2019. július 21-ig részletesen tájékoztatják a Bizottságot és az ESMA-t. A tagállamok az említett szabályok későbbi módosításairól haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és az ESMA-t.”;

15. a szöveg a következő fejezettel egészül ki:

„VIIIA. FEJEZET

AZ ESMA HATÁSKÖREI

1. SZAKASZ

HATÁSKÖRÖK ÉS ELJÁRÁSOK

43a. cikk

A hatáskörök ESMA általi gyakorlása

A 43b–43d. cikk által az ESMA-ra vagy az ESMA valamely tisztviselőjére vagy az ESMA által felhatalmazott valamely személyre ruházott hatáskörök nem használhatók fel olyan információk vagy dokumentumok kiszolgáltatásának az előírására, amelyekre titoktartási kötelezettség vonatkozik.

43b. cikk

Információkérés

(1) Az ESMA egyszerű kérés vagy határozat útján kérheti az alábbi személyektől, hogy bocsássanak rendelkezésre az e rendelet szerinti feladatainak ellátását számára lehetővé tevő minden szükséges információt:

a) kibocsátók, ajánlattevők vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személyek, valamint a fölöttük ellenőrzést gyakorló vagy általuk ellenőrzött személyek;

b) az a) pontban említett személyek vezetői;

c) az a) pontban említett személyek könyvvizsgálói és tanácsadói;

d) az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattétel végrehajtásával vagy azok szabályozott piacra történő bevezetése kérelmezésével az a) pontban említett személyek által megbízott pénzügyi közvetítők;

e) a nyilvánosság számára felajánlott vagy a szabályozott piacokra bevezetett értékpapírok garanciavállalója.

(2) Az (1) bekezdés szerinti egyszerű információkérés:

a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;

b) meghatározza a kérés célját;

c) részletesen meghatározza a kért információt;

d) meghatározza az információnyújtás határidejét;

e) rögzíti, hogy az információszolgáltatásra kért személy nem köteles megadni az információt, viszont amennyiben önkéntesen válaszol a kérésre, a nyújtott információ nem lehet a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető;

f) feltünteti a 43f. cikkel összhangban abban az esetben kiszabandó pénzbírság összegét, ha a nyújtott információ nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető.

(3) Az (1) bekezdés szerinti, határozat útján történő információkérés esetén az ESMA:

a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;

b) meghatározza a kérés célját;

c) részletesen meghatározza a kért információt;

d) meghatározza az információnyújtás határidejét;

e) feltünteti a 43g. cikkben arra az esetre előírt kényszerítő bírságot, ha a nyújtott információ hiányos;

f) felhívja a figyelmet a 43f. cikkben arra az esetre előírt pénzbírságra, ha a kérdésre adott válasz nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető;

g) felhívja a figyelmet arra, hogy az 1095/2010/EU rendelet 60. és 61. cikke értelmében a határozat ellen fellebbezni lehet az ESMA fellebbviteli tanácsa előtt, és a határozat felülvizsgáltatható az Európai Unió Bíróságával.

(4) A kért információkat az (1) bekezdésben említett személyek vagy képviselőik, jogi személyek vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetében pedig a törvény vagy az alapszabályuk által képviseletükre felhatalmazott személyek szolgáltatják. A megfelelően meghatalmazott ügyvédek szintén jogosultak az ügyfelük nevében az információk benyújtására. Utóbbiak teljes felelősséggel tartoznak, ha a szolgáltatott információ hiányos, a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető.

(5) Az ESMA haladéktalanul megküldi az egyszerű kérés vagy a határozat másolatát azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek területén az (1) bekezdésben említett, az információkérés által érintett személyek tartózkodási hellyel rendelkeznek vagy letelepedettek.

43c. cikk

Általános vizsgálatok

(1) Az ESMA a 43b. cikk (1) bekezdésében említett személyekre irányuló minden olyan vizsgálatot elvégezhet, amely az e rendeletből fakadó feladatai ellátásához szükséges. E célból az ESMA által felhatalmazott tisztviselők és más személyek jogosultak az alábbiakra:

a) a feladatainak végrehajtása szempontjából lényeges nyilvántartások, adatok, eljárások és egyéb anyagok megvizsgálása, az adathordozótól függetlenül;

b) az ilyen nyilvántartásokból, adatokból, eljárásokból és egyéb anyagokból hiteles másolatok vagy kivonatok készítése vagy bekérése;

c) a 43b. cikk (1) bekezdésében említett bármely személynek, képviselőjének vagy személyzete tagjainak berendelése, és szóbeli vagy írásbeli magyarázat kérése az ellenőrzés tárgyával és céljával összefüggő tényekkel és dokumentumokkal kapcsolatban, valamint a válaszok rögzítése;

d) bármely olyan egyéb, természetes vagy jogi személy kikérdezése, aki ezt vállalja, valamely vizsgálat tárgyával kapcsolatos információgyűjtés céljából;

e) a telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikérése.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatok céljából az ESMA által felhatalmazott tisztviselők és más személyek hatáskörüket a vizsgálat tárgyát és célját feltüntető írásbeli felhatalmazás alapján gyakorolják. A felhatalmazásban fel kell tüntetni továbbá a 43g. cikk értelmében abban az esetben kiszabandó kényszerítő bírságot is, ha a kért nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat nem vagy hiányosan nyújtják be, vagy ha a 43b. cikk (1) bekezdésében említett személyek a feltett kérdésekre nem, vagy hiányosan válaszolnak, valamint a 43f. cikk értelmében abban az esetben kiszabandó pénzbírságot, ha a 43b. cikk (1) bekezdésében említett személyek a feltett kérdésekre a valóságnak nem megfelelően, vagy félrevezető módon válaszolnak.

(3) A 43b. cikk (1) bekezdésében említett személyek kötelesek alávetni magukat az ESMA határozata alapján elrendelt vizsgálatoknak. A határozatban fel kell tüntetni a vizsgálat tárgyát és célját, a 43g. cikkben előírt kényszerítő bírságokat, az 1095/2010/EU rendelet értelmében igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket, valamint azon jogot, hogy a határozat az Európai Unió Bíróságával felülvizsgáltatható.

(3) Az ESMA az (1) bekezdésben említett vizsgálat előtt kellő időben értesítést küld a vizsgálatról és a felhatalmazott személyek kilétéről azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek a területén a vizsgálatra sor kerül. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői az ESMA kérésére segítik a felhatalmazott személyeket feladataik elvégzésében. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői kérésre szintén jelen lehetnek a vizsgálaton.

(5) Amennyiben az (1) bekezdés e) pontjában említett telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikéréséhez az alkalmazandó nemzeti jogszabályok szerint valamely nemzeti igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezik. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérelmezhető.

(6) Ha valamely nemzeti igazságügyi hatósághoz az (1) bekezdés e) pontjában említett telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikérésének engedélyezése iránti kérelem érkezik, e hatóság ellenőrzi, hogy:

a) az ESMA (3) bekezdésben említett határozata hiteles-e;

b) a megteendő intézkedések arányosak-e, és nem önkényesek vagy túlzottak-e.

A b) pont alkalmazásában a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az ESMA-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az ESMA e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, továbbá arra, hogy azon személy, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták, milyen módon érintett az ügyben. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az ESMA irataiban foglalt adatokat. Az ESMA határozatának jogszerűségét kizárólag az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendelet 61. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően.

43d. cikk

Helyszíni ellenőrzések

(1) Az ESMA az e rendelet szerinti feladatai elvégzéséhez szükséges minden helyszíni ellenőrzést elvégezhet a 43b. cikk (1) bekezdésében említett személyek üzlethelyiségeiben.

(2) Az ESMA által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott tisztviselők és más személyek az ESMA vizsgálati határozatával érintett személyek bármely üzlethelyiségébe beléphetnek, és rendelkeznek a 43c. cikk (1) bekezdése szerinti összes hatáskörrel. Jogukban áll továbbá az ellenőrzés idejére és az ahhoz szükséges mértékben zár alá venni bármely üzlethelyiséget, üzleti könyvet vagy nyilvántartást.

(3) Az ESMA a helyszíni ellenőrzés előtt kellő időben értesítést küld a vizsgálatról azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek a területén az ellenőrzésre sor kerül. Amennyiben az ellenőrzés megfelelő lebonyolítása és eredményessége ezt megköveteli, az ESMA– az érintett illetékes hatóság tájékoztatása után – előzetes értesítés nélkül is elvégezheti a helyszíni ellenőrzést. Az e cikk szerinti ellenőrzéseket el kell végezni, amennyiben az érintett hatóság megerősítette, hogy nem emel kifogást azokkal szemben.

(4) Az ESMA által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott tisztviselők és más személyek hatáskörüket az ellenőrzés tárgyát és célját feltüntető írásbeli felhatalmazás felmutatásával gyakorolják, amelyben fel kell tüntetni a 43g. cikkben arra az esetre előírt kényszerítő bírságokat, ha az érintett személyek nem vetik alá magukat az ellenőrzésnek.

(5) A 43b. cikk (1) bekezdésében említett személyek kötelesek alávetni magukat az ESMA határozatával elrendelt helyszíni ellenőrzéseknek. A határozatban fel kell tüntetni az ellenőrzés tárgyát és célját, meg kell határozni az ellenőrzés megkezdésének időpontját, valamint utalni kell a 43g. cikkben előírt kényszerítő bírságra, az 1095/2010/EU rendelet értelmében igénybe vehető jogorvoslati lehetőségekre és azon jogra, hogy a határozat az Európai Unió Bírósága által felülvizsgálható.

(6) Azon tagállam illetékes hatóságának tisztviselői vagy az általa felhatalmazott vagy kijelölt más személyek, amelynek területén a helyszíni ellenőrzésre sor kerül, az ESMA kérésére aktívan segítik az ESMA által felhatalmazott tisztviselőket és más személyeket. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői kérésre szintén jelen lehetnek a helyszíni ellenőrzésen.

(7) Az ESMA arra is felkérheti az illetékes hatóságokat, hogy végezzenek el a nevében az e cikkben és a 43c. cikk (1) bekezdésében meghatározott egyes vizsgálati feladatokat és helyszíni ellenőrzéseket. Az illetékes hatóságok e célból az ESMA-éval azonos – az e cikkben és a 43c. cikk (1) bekezdésében meghatározott – hatáskörrel rendelkeznek.

(8) Amennyiben az ESMA által felhatalmazott tisztviselők és más kísérő személyek megállapítják, hogy valamely személy akadályozza az e cikk szerint elrendelt vizsgálatot, úgy az érintett tagállam illetékes hatósága – szükség esetén a rendőrség vagy azzal egyenértékű jogkörrel rendelkező hatóság bevonásával – megadja a szükséges segítséget ahhoz, hogy a helyszíni ellenőrzést elvégezhessék.

(9) Amennyiben az (1) bekezdésben előírt helyszíni ellenőrzéshez vagy a (7) bekezdésben előírt segítségnyújtáshoz az alkalmazandó nemzeti jogszabályok szerint valamely nemzeti igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezik. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérelmezhető.

(10) Ha valamely nemzeti igazságügyi hatósághoz az (1) bekezdésben előírt helyszíni ellenőrzés vagy a (7) bekezdésben előírt segítségnyújtás engedélyezése iránti kérelem érkezik, e hatóság ellenőrzi, hogy:

a) az ESMA (4) bekezdésben említett határozata hiteles-e;

b) a megteendő intézkedések arányosak-e, és nem önkényesek vagy túlzottak-e.

A b) pont alkalmazásában a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az ESMA-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az ESMA e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, továbbá arra, hogy azon személy, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták, milyen módon érintett az ügyben. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az ESMA irataiban foglalt adatokat. Az ESMA határozatának jogszerűségét kizárólag az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendelet 61. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően.

2. SZAKASZ

KÖZIGAZGATÁSI SZANKCIÓK ÉS EGYÉB INTÉZKEDÉSEK

43e. cikk

Az ESMA felügyeleti intézkedései

(1) Amennyiben a 43i. cikk (5) bekezdésével összhangban az ESMA megállapítja, hogy egy személy elkövette a 38. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsorolt valamely jogsértést, az alábbi egy vagy több intézkedést hozza:

a) a személyt a jogsértés megszüntetésére kötelező határozatot fogad el;

b) a 43f. cikknek megfelelően pénzbírságot kiszabó határozatot fogad el;

c) hirdetményt ad ki.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések meghozatalakor az ESMA figyelembe veszi a jogsértés természetét és súlyosságát, tekintettel a következő kritériumokra:

a) a jogsértés időtartama és gyakorisága;

b) a jogsértés okozott-e vagy elősegített-e pénzügyi bűncselekményt, illetve tulajdonítható-e egyéb módon ilyen bűncselekmény a jogsértésnek;

c) a jogsértést szándékosan vagy gondatlanságból követték-e el;

d) a jogsértésért felelős személy felelősségének mértéke;

e) a jogsértésért felelős személynek a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében és nettó vagyonában kifejezett pénzügyi ereje;

f) a jogsértés lakossági befektetők érdekeire gyakorolt hatása;

g) a jogsértésért felelős személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség nagysága, vagy harmadik feleknek a jogsértésből származó vesztesége, amennyiben ezek meghatározhatók;

h) a jogsértésért felelős személy ESMA-val való együttműködésének mértéke, amely nem érinti az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség visszaszolgáltatásának kötelezettségét;

i) a jogsértésért felelős személy által elkövetett korábbi jogsértések;

j) a jogsértésért felelős személy által a jogsértés után, a jogsértés megismétlődésének megelőzése érdekében hozott intézkedések.

(3) Az ESMA indokolatlan késedelem nélkül értesíti a jogsértésért felelős személyt az (1) bekezdés alapján hozott intézkedésekről, és közli azokat a tagállamok illetékes hatóságaival és a Bizottsággal. Az intézkedés elfogadásának időpontjától számított 10 munkanapon belül közzéteszi azt a honlapján.

Az első albekezdésben említett közzététel tartalmazza a következőket:

a) a jogsértésért felelős személy azon jogának megerősítése, hogy jogorvoslattal élhet a határozat ellen;

b) adott esetben a jogorvoslati kérelem benyújtásának megerősítése és annak közlése, hogy a jogorvoslatnak nincs halasztó hatálya;

c) annak közlése, hogy az ESMA fellebbviteli tanácsa az 1095/2010/EU rendelet 60. cikkének (3) bekezdésével összhangban felfüggesztheti a vitatott határozat alkalmazását.

43f. cikk

Pénzbírságok

(1) Amennyiben a 43i. cikk (5) bekezdésével összhangban az ESMA megállapítja, hogy valamely személy – szándékosan vagy gondatlanságból – elkövetett a 38. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsorolt egy vagy több jogsértést, e cikk (2) bekezdésének megfelelően pénzbírságot kiszabó határozatot fogad el.

A jogsértés akkor minősül szándékos jogsértésnek, ha az ESMA olyan objektív tényezőket talál, amelyek bizonyítják, hogy egy személy kifejezetten a jogsértés elkövetésének szándékával járt el.

(2) Az (1) bekezdésben említett pénzbírság maximális összege:

i. jogi személy esetében 10 000 000 EUR, illetve azon tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euró, a nemzeti pénznemben 2017. július 20-án ennek megfelelő összeg vagy a jogi személy ügyvezető szerve által jóváhagyott, legutolsó rendelkezésre álló beszámoló szerinti előző teljes éves árbevételének 6%-a;

ii. természetes személy esetében legalább 1 400 000 EUR, illetve azon tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euró, a nemzeti pénznemben 2017. július 20-án ennek megfelelő összeg.

Az i. pont alkalmazásában amennyiben a jogi személy anyavállalat vagy anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU irányelvvel összhangban összevont (konszolidált) éves pénzügyi beszámolót kell készítenie, a figyelembe veendő teljes éves árbevétel a rendelkezésre álló legutolsó, a végső anyavállalat vezető testülete által jóváhagyott összevont (konszolidált) éves beszámoló szerinti teljes éves árbevétel, vagy a vonatkozó uniós számviteli jogszabályok szerinti, annak megfelelő típusú bevétel.

(3) A pénzbírság (1) bekezdés szerinti összegének meghatározása során az ESMA figyelembe veszi a 43e. cikk (2) bekezdésében meghatározott kritériumokat.

(4) A (3) bekezdés ellenére, ha egy személy közvetlenül vagy közvetve pénzügyi előnyhöz jutott a jogsértés révén, akkor a pénzbírság minimális összege ez az előny.

(5) Amennyiben valamely személy által elkövetett cselekmények, illetve mulasztások a 38. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsorolt több jogsértésnek minősülnek, csak egy jogsértés után kell kiszabni bírságot, mégpedig a (3) bekezdéssel összhangban kiszámított pénzbírságok közül a magasabbat.

43g. cikk

Kényszerítő bírságok

(1) Az ESMA határozatban kényszerítő bírságot szab ki annak érdekében, hogy kötelezzen:

a) valamely személyt a jogsértés megszüntetésére, összhangban a 43e. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján hozott határozattal;

b) a 43b. cikk (1) bekezdésében említett valamely személyt:

i. a 43b. cikk szerinti határozatban kért információk hiánytalan szolgáltatására;

ii. arra, hogy vesse alá magát vizsgálatnak és különösen, hogy hiánytalanul adja át az előírt nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat, illetve pótolja és helyesbítse a 43c. cikk szerinti határozattal elrendelt vizsgálat keretében benyújtott egyéb információkat;

iii. arra, hogy vesse alá magát a 43d. cikk szerinti határozattal elrendelt helyszíni ellenőrzésnek.

(2) A kényszerítő bírságnak hatékonynak és arányosnak kell lennie. A kényszerítő bírságot a késedelem minden egyes napja után ki kell szabni.

(3) A (2) bekezdés ellenére, a kényszerítő bírság összege az előző üzleti év átlagos napi árbevételének 3%-a, természetes személyek esetében pedig az előző naptári évben szerzett átlagos napi jövedelem 2%-a. Az összegeket a kényszerítő bírságot kiszabó határozatban megállapított időponttól kezdődően kell kiszámítani.

(4) A kényszerítő bírság az ESMA határozatáról szóló értesítést követő legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki. Ezen időszak végét követően az ESMA felülvizsgálja az intézkedést.

43h. cikk

A pénzbírságok és a kényszerítő bírságok közzététele, jellege, behajtása és elhelyezése

(1) Az ESMA nyilvánosságra hoz minden, a 43f. és a 43g. cikk alapján kiszabott pénzbírságot és kényszerítő bírságot, kivéve, ha az ilyen nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan károkat okozna az érintett feleknek.

(2) A 43f. és a 43g. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok közigazgatási jellegűek.

(3) Amennyiben az ESMA úgy határoz, hogy nem szab ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot, döntéséről és annak indokairól tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és az érintett tagállam illetékes hatóságait.

(4) A 43f. és a 43g. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok behajthatóak.

A behajtásra annak a tagállamnak vagy harmadik országnak a hatályos polgári eljárásjogi szabályai vonatkoznak, amelyben arra sor kerül.

(5) A pénzbírságok és kényszerítő bírságok összege az Európai Unió általános költségvetését illeti.

3. SZAKASZ

ELJÁRÁSOK ÉS FELÜLVIZSGÁLAT

43i. cikk

A felügyeleti intézkedések meghozatalának és a pénzbírságok kiszabásának eljárási szabályai

(1) Amennyiben az ESMA az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a 38. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsorolt egy vagy több jogsértés elkövetésének alapos gyanúja, akkor az ESMA-n belül egy független vizsgálatvezetőt jelöl ki az ügy kivizsgálására. A kijelölt tisztviselő nem vehet részt, és a múltban sem vehetett részt sem közvetlenül, sem közvetetten azon tájékoztató jóváhagyásában, amelyhez a jogsértés kapcsolódik, és feladatait az ESMA felügyelőtanácsától függetlenül látja el.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatvezető a vizsgálat által érintett személyek észrevételeinek figyelembevételével kivizsgálja a feltételezett jogsértéseket, és a megállapításait tartalmazó teljes ügyiratot benyújtja az ESMA felügyelőtanácsának.

(3) A vizsgálatvezető a feladatainak elvégzése érdekében jogosult a 43b. cikknek megfelelően információt kérni, valamint a 43c. és a 43d. cikknek megfelelően vizsgálatokat és helyszíni ellenőrzéseket végezni.

(4) A vizsgálatvezető a feladatainak végzése során hozzáférhet minden olyan dokumentumhoz és információhoz, amelyet az ESMA a felügyeleti tevékenységei során összegyűjtött.

(5) A vizsgálatvezető a vizsgálat befejezésekor, mielőtt benyújtaná a megállapításait tartalmazó ügyiratot az ESMA felügyelőtanácsának, lehetőséget ad a

vizsgálat által érintett személyeknek a vizsgálat tárgyával kapcsolatos meghallgatásra. A vizsgálatvezető kizárólag olyan tényekre alapozhatja a megállapításait, amelyekkel kapcsolatban az érintett személyek lehetőséget kaptak arra, hogy megtegyék észrevételeiket.

(6) A vizsgálat által érintett személyek védelemhez való jogát az e cikk alapján lefolytatott vizsgálat során teljes mértékben tiszteletben kell tartani.

(7) A megállapításait tartalmazó ügyirat ESMA felügyelőtanácsának történő benyújtásakor a vizsgálatvezető tájékoztatja a vizsgálat által érintett személyeket. A vizsgálat által érintett személyeknek jogukban áll betekinteni az ügyiratba, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a harmadik feleket érintő bizalmas információkra.

(8) A vizsgálatvezető megállapításait tartalmazó ügyirat alapján, valamint, amennyiben ezt a vizsgálat által érintett személyek kérik, e személyeknek a 43j. cikk szerinti meghallgatását követően az ESMA határoz arról, hogy a vizsgálat által érintett személyek elkövették-e a 38. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsorolt egy vagy több jogsértést, és amennyiben igen, a 43e. cikknek megfelelően felügyeleti intézkedést hoz, valamint a 43f. cikknek megfelelően pénzbírságot szab ki.

(9) A vizsgálatvezető nem vesz részt az ESMA felügyelőtanácsának megbeszélésein, és más módon sem avatkozik bele az ESMA felügyelőtanácsának döntéshozatalába.

(10) A Bizottság a 44. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabásával kapcsolatos jogkör gyakorlására vonatkozó eljárási szabályok meghatározása céljából, beleértve a védelemhez való jogra vonatkozó rendelkezéseket, az átmeneti rendelkezéseket, valamint a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok beszedésére vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabása és behajtása tekintetében az elévülési időre vonatkozó rendelkezéseket is.

(11) Az ESMA az ügyet büntetőeljárás megindítása céljából az érintett nemzeti hatóságok elé terjeszti, amennyiben az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja. Emellett az ESMA nem szab ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot olyan esetekben, amikor azonos vagy lényegében azonos tényállás alapján, a nemzeti jog szerint lefolytatott büntetőeljárás eredményeképpen korábban már jogerős felmentő vagy elmarasztaló ítélet született.

43j. cikk

A vizsgálat által érintett személyek meghallgatása

(1) A 43e., 43f. és 43g. cikk szerinti határozat meghozatala előtt az ESMA meghallgatási lehetőséget biztosít a vizsgálat által érintett személyek számára megállapításai tekintetében. Az ESMA csak olyan megállapításokra alapozhatja a határozatát, amelyekkel kapcsolatban a vizsgálat által érintett személyeknek lehetőségük volt észrevételt tenni.

Az első albekezdés nem alkalmazandó akkor, ha a pénzügyi rendszer jelentős és várhatóan hamarosan bekövetkező kárának megelőzése érdekében a 43e. cikk

szerinti sürgős intézkedésre van szükség. Ilyen esetekben az ESMA ideiglenes határozatot fogadhat el, a határozathozatal után pedig a lehető leghamarabb biztosítja a meghallgatási lehetőséget az érintett személyek számára.

(2) A vizsgálat által érintett személyek védelemhez való jogát a vizsgálat során teljes mértékben tiszteletben kell tartani. E személyeknek jogukban áll betekinteni az ESMA ügyiratába, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra és az ESMA belső előkészítő dokumentumaira.

43k. cikk

Az Európai Unió Bírósága általi felülvizsgálat

Az Európai Unió Bírósága korlátlan hatáskörrel rendelkezik az olyan határozatok felülvizsgálatára, amelyekben az ESMA pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabott ki. Az Európai Unió Bírósága eltörölheti, csökkentheti vagy felemelheti a kiszabott pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot.

4. SZAKASZ

DÍJAK ÉS FELADATÁTRUHÁZÁS

43l. cikk

Felügyeleti díjak

(1) Az ESMA e rendelettel és a (3) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban díjakat számít fel a kibocsátóknak, ajánlattevőknek vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személyeknek. Ezek a díjak teljes mértékben fedezik az ESMA tájékoztatók – beleértve azok kiegészítéseit is – ellenőrzéséhez és jóváhagyásához, azoknak a nyilvános forgalomba hozatal helye szerinti tagállamok illetékes hatóságai részére történő megküldéséhez, valamint ahhoz kapcsolódó szükséges kiadásait, hogy megtérítse az illetékes hatóságok részére az e rendelet alapján folytatott tevékenység során – különösen a feladatok 43m. cikkel összhangban történő átruházása következtében – az illetékes hatóságoknál esetlegesen felmerült költségeket.

(2) A valamely konkrét kibocsátónak, ajánlattevőnek vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személynek felszámított egyedi díj összege fedezi az ESMA-nál az ilyen kibocsátó, ajánlattevő vagy a szabályozott piacra bevezetést kérő személy által készített tájékoztatóval – beleértve annak kiegészítéseit is – kapcsolatos tevékenységei során felmerült összes adminisztratív költséget. A díj arányos a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra bevezetést kérő személy árbevételével.

(3) A Bizottság a 44. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a díjtípusok és a díjköteles ügyek, a díjak összege és megfizetésük módja meghatározására.

43m. cikk

A feladatok ESMA általi átruházása az illetékes hatóságokra

(1) Amennyiben valamely felügyeleti feladat megfelelő elvégzéséhez szükséges, az ESMA jogosult arra, hogy az 1095/2010/EU rendelet 16. cikke szerint általa kibocsátott iránymutatásokkal összhangban konkrét felügyeleti feladatokat egy tagállam illetékes hatóságára ruházzon. E felügyeleti feladatok közé tartozhat különösen a 43b. cikk szerinti információkérések és a 43c. és 43d. cikk szerinti vizsgálatok és helyszíni ellenőrzések lefolytatásának hatásköre.

Az első albekezdésben foglaltaktól eltérve a tájékoztatók – beleértve azok kiegészítéseit is – ellenőrzése, jóváhagyása és megküldése, a jogsértésekre vonatkozó végleges értékelés elkészítése és az ezek nyomán születő határozatok meghozatala nem ruházható át.

(2) Az ESMA a feladatok (1) bekezdés alapján történő átruházását megelőzően konzultál az érintett illetékes hatósággal az alábbiakról:

a) az átruházandó feladatok köre;

b) a feladatok elvégzésének ütemezése; valamint

c) a szükséges információknak az ESMA részéről, illetve az ESMA részére történő átadása.

(3) A 43l. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően az ESMA megtéríti az illetékes hatóságok részére az átruházott feladatok elvégzésével összefüggésben felmerült költségeket.

(4) Az ESMA megfelelő időközönként felülvizsgálja az (1) bekezdés alapján elvégzett átruházást. Az átruházás bármikor visszavonható.

(5) A feladatok átruházása nem érinti az ESMA felelősségét, és nem korlátozza az ESMA-t az átruházott feladat elvégzésében és ellenőrzésében.”.

10. cikk

Átmeneti rendelkezések

4. 1. cikk Az ügyvezető tanács tagjainak kinevezésére irányuló eljárást az 1., 2. és 3. cikk hatálybalépését követően kell közzétenni. Mindaddig, amíg az ügyvezető tanács minden tagja hivatalba nem lép, a felügyeleti tanács és az igazgatótanács továbbra is ellátják feladataikat.

5. Az 1., 2. és 3. cikk hatálybalépését megelőzően kinevezett elnökök megbízatásuk lejártáig továbbra is ellátják feladataikat, és teljesítik kötelességeiket. Az 1., 2. és 3. cikk hatálybalépését követően kinevezendő elnököket az új kinevezési eljárással összhangban kell kiválasztani és kinevezni.

11. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Rendelkezéseit [a hatálybalépést 24 hónappal követő dátum]-jétől/tól/-től kell alkalmazni.

Az 1., 2. és 3. cikket [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 3 hónappal a hatálybalépést követően]-jétől/-tól/-től kell alkalmazni. Az 1. cikk [62. cikk] pontja, a 2. cikk [62. cikk] pontja és a 3. cikk [62. cikk] pontját azonban [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be az évszámot: a hatálybalépést követő egyéves időszak leteltét követő év] január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*

Pénzügyi kimutatás – „Ügynökségek”

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdeményezés címe

1.2. Érintett szakpolitikai terület(ek)

1.3. A javaslat/kezdeményezés típusa

1.4. Célkitűzés(ek)

1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása

1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

2.2. Irányítási és kontrollrendszer

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése

3.2.2. A(z) [szerv] operatív előirányzataira gyakorolt becsült hatás

3.2.3. A(z) [szerv] humánerőforrására gyakorolt becsült hatás

3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

4. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

4.1. A javaslat/kezdeményezés címe

Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete

– az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet,

– az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet,

– az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet,

valamint

az európai hosszú távú befektetési alapról szóló (EU) 2015/760 rendelet,

az európai kockázatitőke-alapokról szóló 345/2013/EU rendelet,

az európai szociális vállalkozási alapokról szóló 346/2013/EU rendelet, a pénzügyi eszközök piacairól szóló 600/2014/EU rendelet,

a pénzügyi eszközök piacairól szóló 2014/65/EU irányelv,

a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről szóló (EU) 2016/1011 rendelet,

az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételkor vagy értékpapíroknak a szabályozott piacra történő bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról szóló (EU) 2017/1129 rendelet,

a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK irányelv (Szolvencia II) módosításáról

4.2. Érintett szakpolitikai terület(ek)

Szakpolitikai terület: Pénzügyi stabilitás, pénzügyi szolgáltatások és tőkepiaci unió

Tevékenység: Pénzügyi stabilitás

4.3. A javaslat/kezdeményezés típusa

☐ A javaslat/kezdeményezés **új intézkedésre** irányul

☐ A javaslat/kezdeményezés **kísérleti projektet / előkészítő intézkedést**[39] **követő új intézkedésre** irányul

☒ A javaslat/kezdeményezés **jelenlegi intézkedés meghosszabbítására** irányul

☐ A javaslat/kezdeményezés **új intézkedésnek megfelelően módosított intézkedésre** irányul

[39] A költségvetési rendelet 54. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

4.4. Célkitűzés(ek)

4.4.1. A javaslat/kezdeményezés által érintett többéves bizottsági stratégiai célkitűzés(ek)

Hozzájárulás a megerősített iparon alapuló, mélyebb és méltányosabb belső piachoz

4.4.2. Konkrét célkitűzés(ek)

… sz. konkrét célkitűzés 2.5. A pénzügyi szabályozási keret értékelésének, megfelelő végrehajtásának és érvényesítésének biztosítása az Unió egészében.

4.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdeményezés a kedvezményezettekre/célcsoportokra.

Az európai felügyeleti hatóságok biztosítják a megerősített uniós dimenziójú nagyobb felügyeleti konvergenciát. A megnövelt felügyeleti konvergencia csökkentheti az adminisztratív terheket minden felügyelt szervezet számára, és további szinergiák érhetők el a határokon átnyúló szervezet megfelelési költségeinek csökkentésével, megóvva ugyanakkor a rendszert a piaci szereplők felügyeleti arbitrázsától. Az európai felügyeleti hatóságoknak lehetőségük lesz jobban koordinálni a nemzeti hatóságokat és adott esetben közvetlen felügyeletet gyakorolni. Az európai felügyeleti hatóságok ily módon megerősített szerepe elősegítheti a piaci integrációt azáltal, hogy megkönnyíti a határokon átnyúló üzleti tevékenység folytatását. A felügyeleti konvergencia megerősítése és az egyenlő versenyfeltételek egységes piacon belüli kialakítása egy egységes díjszabási mechanizmussal lehetővé tenné az európai felügyeleti hatóságok számára, hogy (egy egyértelmű és átlátható, az egyenlő bánásmód elvét tiszteletben tartó módszer segítségével) bevételhez jussanak annak érdekében, hogy jelenlegi és jövőbeli feladataiknak és megbízatásuknak teljes mértékben eleget tudjanak tenni. Ezen eredményből végső soron minden piaci szereplő pozitívan részesülne.

4.4.4. Eredmény- és hatásmutatók

Tüntesse fel a javaslat/kezdeményezés megvalósításának nyomon követését lehetővé tevő mutatókat.

Lehetséges mutatók: • Az elfogadott technikai standardok száma a szükséges standardok számához képest • A Bizottsághoz jóváhagyásra határidőben benyújtott technikai standardtervezetek száma • A javasolt, de a Bizottság által elutasított technikai standardok száma • Az elfogadott, kötelező erővel nem bíró ajánlások száma a szükséges ajánlások számához képest • A hatáskörrel rendelkező hatóságok magyarázat iránti kérelmeinek száma • Az uniós jog megsértésére vonatkozó, sikeresen lezárt vizsgálatok száma • Az uniós jog megsértésére vonatkozó vizsgálatok átlagos hossza • Az uniós jog nyilvánvaló megsértésére vonatkozó figyelmeztetések száma • A sikeres közvetítések száma, jogerős lezárás nélkül • Az EBH / EIOPA / ESMA részvételével működő kollégiumok száma

- A hatáskörrel rendelkező hatóságokkal tartott kétoldalú találkozók száma
- A közös helyszíni ellenőrzések száma
- A felügyeletek számára tartott képzési órák száma
- Cserében/kiküldetésben részt vevő személyzet száma
- Az elvégzett szakértői értékelések száma
- A konvergenciával kapcsolatban megállapított és megszüntetett akadályok száma
- A konvergencia előmozdítását szolgáló új gyakorlati eszközök
- A pénzügyi műveltséggel és oktatással kapcsolatos kezdeményezések száma
- A megjelentetett elemző tanulmányok száma
- A helyszíni ellenőrzések és célzott vizsgálatok száma
- A felügyelt szervezetekkel tartott találkozók száma
- A felügyelt társaságoktól érkező panaszok / fellebbezések száma
- A vészhelyzetekre vonatkozó hivatalos határozatok száma
- A feltöltött adatbázisok száma
- Az elvégzett stressztesztek vagy azokhoz hasonló tesztek száma
- A javasolt és az elfogadott végleges költségvetés egymáshoz viszonyított aránya (évente)

4.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása

4.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek)

E javaslat a következő problémákat kezeli:

1. **Hatáskörök:** Bár az egységes szabálykönyvvel megvalósított harmonizált szabályozás fontos az egységes piachoz, önmagában nem elég. Az uniós jogszabályok értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatos egységes megközelítés ugyanilyen fontos annak érdekében, hogy az egységes piac működését javítani, a felügyeleti arbitrázs és a verseny kockázatait pedig csökkenteni lehessen. E célból lehetővé kell tenni az európai felügyeleti hatóságok számára, hogy a felügyeleti konvergenciával kapcsolatos intézkedések és egyes területeken a közvetlen felügyelet révén Unió-szerte ösztönözni tudják az uniós jog megfelelő alkalmazását és a hatékony közös felügyeleti standardokat. Ez különösen igaz az ESMA-ra a tőkepiaci unió kapcsán. Ezért a jogalkotási javaslat célja új hatáskörök biztosítása (az ESMA-nak) a piaci integráció növelése érdekében és az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletekben meghatározott meglévő hatáskörök megerősítése vagy pontosítása.

2. Irányítás: A jelenlegi irányítási rendszer legfőbb problémája a felügyeleti tanács és az igazgatótanács olyan felépítése, amely nem szolgálja kellőképpen az uniós érdekek érvényesítését a döntéshozatal során, és az egyes létező eszközök használatától való visszatartással akadályozza az európai felügyeleti hatóságokat feladataik teljes mértékű teljesítésében. A probléma forrása, hogy az európai felügyeleti hatóságok igazgatótanácsai és felügyeleti tanácsai elsősorban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok képviselőiből állnak, és szavazati jogokkal is csak ők rendelkeznek (kivéve a Bizottságot az

igazgatótanácsok költségvetésről történő szavazása során). Ez összeférhetetlenséghez vezet. Emellett az elnökök szerepe és hatáskörei túlságosan korlátozottak, és a felügyeleti tanács nevezi ki őket, ami csökkenti tekintélyüket és függetlenségüket. Ezen túlmenően a felügyeleti tanácsok túlterheltek, míg az igazgatótanácsok feladatai korlátozottabbak, ami gátolja a gyors döntéshozatalt. Az irányítási rendszer hatással van továbbá az európai felügyeleti hatóságok arra való hajlandóságára, hogy bizonyos eszközöket – például jogi kötőerővel bíró közvetítést – alkalmazzanak, a partneri felülvizsgálatok terjedelmére, az uniós jog megsértésével kapcsolatos eljárások megindítására vagy a nyomonkövetési jelentések elfogadására.

3. **Finanszírozás:** A jelenlegi finanszírozási rendszer felülvizsgálata szükséges az európai felügyeleti hatóságok hatékony működésének és működési költségeik igazságos megosztásának biztosításához. Mivel a jogalkotási javaslat célja az európai felügyeleti hatóságok felügyeleti szerepének megerősítése, a finanszírozást is ki kell igazítani (valószínűleg felfelé) egy olyan környezetben, amelyben mind az uniós, mind a nemzeti költségvetések jelentős terheknek vannak kitéve. Emellett az európai felügyeleti hatóságok teljes közfinanszírozása azt jelentené, hogy közpénzből kerül finanszírozásra egy, a magánszektor egy meghatározott részét célzó szolgáltatás. Az európai felügyeleti hatóságok költségeinek gazdasági szereplőkkel való hatékonyabb és igazságosabb megosztása lehetséges lenne az „ok szerinti megosztás” elvének alkalmazásával, és az biztosítaná, hogy az európai felügyeleti hatóságokat legalább részben az ipar finanszírozza. Végül a jelenlegi rendszer nem teljesen igazságos egyes olyan hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokkal szemben, amelyek a szektor tagállamukbeli méretéhez viszonyítva aránytalanul nagy részt vállalnak a finanszírozásból.

4.5.2. Az uniós részvételből adódó többletérték (ez különböző tényezőkből származhat, például a koordináció jelentette előnyökből, a jogbiztonságból, a fokozott hatékonyságból vagy a kiegészítő jellegből). E pont értelmében „az uniós részvételből adódó többletérték” az az uniós részvételből adódó érték, amely többletként jelentkezik ahhoz az értékhez képest, amely a tagállamok egyedüli fellépése esetén jött volna létre.

Az uniós szintű fellépés okai (előzetes)

A 2017. évi értékelés alátámasztja, hogy az uniós fellépés indokolt és szükséges az európai felügyeleti hatóságok hatásköreinek, irányítási és finanszírozási keretrendszerének kapcsán azonosított problémák kezeléséhez. E tekintetben minden fellépéshez szükség van az európai felügyeleti hatóságról szóló rendeletek módosítására. Az európai felügyeleti hatóságok uniós szervek, amelyek hatásköreit és működését – jelen esetben az EUMSZ 114. cikke alapján – kizárólag az uniós jogalkotó módosíthatja.

A várható uniós többletérték (utólagos)

Az európai felügyeleti hatóságok létrehozásával elismerésre került, hogy szükség van uniós szintű felügyeleti rendszerre a fogyasztó- és befektetővédelem javításához és az uniós pénzügyi rendszer stabilitásának és hatékonyságának fenntartható megerősítéséhez. E célokat uniós szinten hatékonyabban meg lehet valósítani.

Az érdekeltek egyetértenek azzal, hogy az európai felügyeleti hatóságok jelentősen hozzájárultak a nemzeti felügyeletek közötti koordináció és együttműködés megerősítéséhez, és alapvető szerepet játszottak annak biztosításában, hogy a pénzügyi piacok Unió-szerte

megfelelően működjenek, jól szabályozottak és felügyeltek legyenek, és hogy megerősödjön a fogyasztóvédelem.

Az európai felügyeleti hatóságok és a hatékony uniós felügyelethez való hozzájárulásuk szükségessége még kiemelkedőbbé válik az uniós és globális pénzügyi piacok összekapcsoltságának növekedésével. Az európai felügyeleti hatóságok a tőkepiaci unió kiépítésére irányuló erőfeszítések középpontjában lesznek, tekintve a piaci integráció előmozdításában és a pénzügyi szervezetek és a befektetők számára egységes piaci lehetőségek megteremtésében játszott központi szerepüket.

A prudenciális minimumstandardokkal és kölcsönös elismeréssel kiegészített, a származási ország általi ellenőrzés elvén alapuló nemzeti felügyelethez való visszatérés egyszerűen nem lenne képes az uniós pénzügyi piaci – és különösen a tőkepiaci – keret további integrációjára irányuló sürgős szükségletek kielégítésére. Ez negatív hatással lenne az Unió azon képességére, hogy elősegítse a hosszú távú befektetéseket és megteremtse az uniós vállalkozások számára azokat a bevételi forrásokat, amelyek szükségesek az uniós gazdaság megerősítéséhez és a munkahelyteremtő befektetések ösztönzéséhez.

4.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

A három európai felügyeleti hatóság az európai felügyeleti hatóságról szóló 2010. évi rendeletek alapján 2011 januárjában kezdte meg működését független uniós ügynökségként.

A Bizottság 2014-ben végezte el az európai felügyeleti hatóságok működésének értékelését. Ekkor a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az európai felügyeleti hatóságok jól teljesítettek, de azonosított négy területet, amelyeken néhány kérdésben a fejlesztést megfontolandónak ítélte: 1. finanszírozási keretrendszer (a jelenlegi keretrendszer felváltása); 2. hatáskörök (pl. nagyobb összpontosítás a felügyeleti konvergenciára, a meglévő hatáskörök hatékonyabb gyakorlása, valamint a jelenlegi feladatok pontosítása és esetleges bővítése); 3. irányítás (pl. megerősített belső irányítás annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi döntés az Unió egészének érdekeit tartsa szem előtt); valamint 4. felügyeleti szerkezet (a szervezeti változtatások – például a hatóságok egyetlen szervbe és központba tömörítésének, illetve az ikertorony megközelítés bevezetésének – értékelése).

2013 októberében az Európai Parlament is elvégezte az európai felügyeleti hatóságok felülvizsgálatát. Az európai felügyeleti hatóságok teljesítményét illetően a következtetések egy része hasonló volt a Bizottság következtetéseihez, ideértve azt a tényt is, hogy a megfigyelt időszak nagyon rövid volt. A parlamenti jelentésben a fejlesztést igénylő tételek részletes listája is szerepelt, amelyek egy részéhez jogszabályi változtatásokra lenne szükség. Emellett a Parlament a PFER felülvizsgálatára vonatkozó 2014. márciusi állásfoglalásában kérte a Bizottságtól, hogy nyújtson be új jogalkotási javaslatokat az európai felügyeleti hatóságoknak többek között az irányítás, a képviselet, a felügyeleti együttműködés és konvergencia, valamint a hatáskörök megerősítésének területén történő felülvizsgálatára vonatkozóan.

A Tanács 2014 novemberében megállapította, hogy célzott módosításokat kell fontolóra venni annak érdekében, hogy az európai felügyeleti hatóságok teljesítményét, irányítását és finanszírozását javítani lehessen.

A jogalkotási javaslatban megtörtént a korábbi értékelések során felmerült kérdések és az érdekeltek álláspontjainak (ideértve a Bizottság véleményezési felhívására és a tőkepiaci unióra érkezett álláspontokat is) figyelembevétele. Különös figyelem irányult azonban a 2017

tavaszán lefolytatott értékelésre, amely arra a következtetésre jutott, hogy az európai felügyeleti hatóságok széleskörűen teljesítették meglévő célkitűzéseiket, és hogy az európai felügyeleti hatóságok jelenlegi ágazati felügyeleti szerkezete megfelelő. A jövőbeli kihívások leküzdése érdekében azonban az értékelés célzott fejlesztést javasolt különösen az európai felügyeleti hatóságok hatásköreinek, valamint irányítási és finanszírozási keretrendszerének megerősítésével kapcsolatban.

4.5.4. Egyéb releváns eszközökkel való összeegyeztethetőség és lehetséges szinergia

E javaslat célkitűzései összhangban vannak számos olyan egyéb uniós szakpolitikával és folyamatban lévő kezdeményezéssel, amelyek célja: i. a gazdasági és monetáris unió fejlesztése; ii. a tőkepiaci unió fejlesztése; iii. az uniós szintű felügyelet eredményességének és hatékonyságának fokozása az Unión belül és kívül egyaránt.

Először is e javaslat összhangban van a gazdasági és monetáris unióval. Az öt elnöknek az európai gazdasági és monetáris unió megvalósításáról szóló jelentése kiemelte, hogy a tőkepiacok szorosabb integrálása és a fennmaradó nemzeti akadályok felszámolása újabb kockázatokat teremthet a pénzügyi stabilitásra nézve. A jelentés szerint az összes pénzügyi piaci szereplő stabilitásának biztosítása érdekében bővíteni kell és meg kell erősíteni a felügyeleti keretrendszert. Az öt elnök jelentése megállapította, hogy e helyzet végül egy egységes európai tőkepiaci felügyeleti hatóság létrehozásához vezet majd. Emellett a gazdasági és monetáris unió elmélyítéséről szóló közelmúltbeli vitaanyag kiemelte, hogy „a pénzügyi szektor szabályainak közös végrehajtását biztosító integráltabb felügyeleti keret és a centralizáltabb felügyeleti végrehajtás kulcsfontosságú”. Bár a jogalkotási javaslat nem kíván egységes felügyeleti hatóságot létrehozni a tőkepiacok tekintetében, e javaslat célja a felügyeleti keretrendszer megerősítése. A javaslat emellett kimondja egyes felügyeleti feladatok (pl. egyes uniós tájékoztatók, referenciamutató-kezelők, adatszolgáltatók, egyes uniós alapok jóváhagyása) uniós szintre, konkrétan az ESMA-ra telepítését.

Másodszor, e javaslat összhangban van a tőkepiaci unióra irányuló tervekkel. Sokszínűbb finanszírozási csatornák előmozdításával a tőkepiaci unió elősegíti az uniós pénzügyi rendszer rugalmasságának növelését. Ugyanakkor szükséges felkészülni a tőkepiacokon jelentkező pénzügyi kockázatok kezelésére is. Ezért a felügyeleti keretrendszer minősége elengedhetetlen eleme a jól működő és integrált tőkepiacoknak. A jogalkotási javaslatnak biztosítania kell, hogy az egységes szabálykönyv az egységes piacon belül azonos módon kerül végrehajtásra. Ezért a hasonló vállalkozási mérettel és kockázati profillal rendelkező pénzügyi szervezetekre ugyanolyan felügyeleti szabványokat kellene alkalmazni, függetlenül attól, hogy hol találhatók az Unióban, emellett el kell kerülni a szabályozási arbitrázst.

Harmadszor, a javaslat összhangban van az uniós szintű felügyelet eredményességének és hatékonyságának Unión belüli és kívüli fokozására irányuló általános célkitűzéssel. Az elmúlt években az Unió több reformot is bevezetett annak érdekében, hogy a banki, biztosítási és tőkepiaci szektort átláthatóbbá, jól szabályozottá és stabillá tegye. Az európai felügyeleti hatóságok egyes hatásköreinek (pl. vitarendezés, független felülvizsgálatok) pontosításával és ezen ügynökségek irányítási szerkezetének átalakításával a javaslat javítja a felügyeletet az Unión belül. Emellett az uniós pénzügyi jogszabályok egyre inkább magukba foglalták „harmadik országok rendszereit”, ami lehetővé teszi, hogy a nem uniós vállalkozások hozzáférjenek az Unióhoz, általában azzal a feltétellel, hogy azokat engedélyezni kell egy olyan államban, amelynek szabályozási rendszere az Unióéval egyenértékű, és amely az uniós

vállalkozások számára hozzáférést biztosító hatékony viszonossági mechanizmust tartalmaz. A jogalkotási javaslat egyértelműbbé tenné, hogy az európai felügyeleti hatóságok segítséget nyújthatnak a Bizottságnak a harmadik országbeli fejlemények (vagyis a harmadik országok szabályozási, felügyeleti és piaci fejleményeinek, valamint a harmadik országbeli hatóságok felügyeleti nyilvántartásainak) nyomon követésével egy pozitív bizottsági egyenértékűségi határozat hatálya alá tartozó joghatóság szerinti területeken. A nyomon követés célja annak biztosítása, hogy az egyenértékűségi határozat alapjául szolgáló feltételek folyamatosan teljesülnek, különös tekintettel a harmadik országokban bekövetkező olyan fejleményekre, amelyek hatással lehetnek az Unió, illetve egy vagy több tagállamának pénzügyi stabilitására.

Negyedszer, e jogalkotási javaslat összhangban van a Bizottság közelmúltban elfogadott, a központi szerződő felek engedélyezésére vonatkozó eljárásokra és az érintett hatóságokra, valamint a harmadik országbeli központi szerződő felek elismerésére vonatkozó követelményekről szóló javaslatával[40] is. A központi szerződő felekről szóló javaslat egy páneurópaibb megközelítést vezet be az uniós központi szerződő felek felügyelete tekintetében. Az ESMA-n belül új felügyeleti mechanizmus kerül kialakításra, amelynek feladata lesz biztosítani az uniós központi szerződő felek koherensebb és egységesebb felügyeletét, valamint a nem uniós országokbeli vagy „harmadik országokbeli” központi szerződő felek szigorúbb felügyeletét.

4.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama

☐ A javaslat/kezdeményezés **határozott időtartamra** vonatkozik

– ☐ A javaslat/kezdeményezés időtartama: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig

– ☐ Pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-tól/-től ÉÉÉÉ-ig

☒ A javaslat/kezdeményezés **határozatlan időtartamra** vonatkozik

– Beindítási időszak: 2019-től 2020-ig,

– azt követően: rendes ütem.

4.7. Tervezett irányítási módszer(ek)[41]

☐ Bizottság általi **közvetlen irányítás**

– ☐ végrehajtó ügynökségeken keresztül

☐ **Megosztott irányítás** a tagállamokkal

☒ **Közvetett irányítás** a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak a következőkre történő átruházásával:

[40] Az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) létrehozásáról szóló 1095/2010/EU rendeletnek és a 648/2012/EU rendeletnek a központi szerződő felek engedélyezésére vonatkozó eljárások és az érintett hatóságok, valamint a harmadik országbeli központi szerződő felek elismerésére vonatkozó követelmények tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat.

[41] Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletre való megfelelő hivatkozások megtalálhatók a Költségvetési Főigazgatóság honlapján: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx.

☐ nemzetközi szervezetek és ügynökségeik (nevezze meg)

☐ az EBB és az Európai Beruházási Alap

☒ a költségvetési rendelet 208. és 209. cikkében említett szervek,

☐ közjogi szervek

☐ magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, olyan mértékben, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtanak;

☐ valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtó szervek

☐ az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó alap-jogiaktusban meghatározott személyek.

Megjegyzések

Tárgytalan

5. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

5.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Gyakoriság és feltételek.

A már meglévő szabályoknak megfelelően az európai felügyeleti hatóságok rendszeresen tevékenységi jelentést készítenek (ideértve a felső vezetés felé irányuló belső jelentéstételt, a testületeknek tett jelentést és az éves jelentés elkészítését), és a Számvevőszék, valamint a Bizottság Belső Ellenőrzési Szolgálata ellenőrzést végez az erőforrások felhasználására és a teljesítményükre vonatkozóan. A javaslatban szereplő tevékenységek nyomon követése és az azokra vonatkozó jelentéstétel megfelel a meglévő követelményeknek és az e javaslatból eredő új követelményeknek.

5.2. Irányítási és kontrollrendszer

5.2.1. Felismert kockázat(ok)

A javaslatból eredő előirányzatok jogszerű, gazdaságos, hatékony és eredményes felhasználása terén a javaslat várhatóan nem teremt olyan jelentős új kockázatokat, amelyekre ne terjedne ki a meglévő belső ellenőrzési keretrendszer.

Mindazonáltal új kihívás is felmerülhet a finanszírozás újraszervezése kapcsán, mégpedig az érintett pénzügyi intézményektől és a pénzügyi piaci szereplőktől az éves hozzájárulások megfelelő időben történő beszedésének biztosítása.

5.2.2. Tervezett ellenőrzési mód(ok)

Az európai felügyeleti hatóságokról szóló rendeletekben előírtaknak megfelelő irányítási és kontrollrendszereket már végrehajtották. Az európai felügyeleti hatóságok szorosan együttműködnek a Bizottság Belső Ellenőrzési Szolgálatával annak biztosítása érdekében, hogy a belső kontroll keretrendszerének valamennyi területén eleget tegyenek a megfelelő előírásoknak. E rendelkezések az e javaslatban az európai felügyeleti hatóság számára előírt feladatkörök tekintetében is alkalmazandóak lesznek.

Emellett az Európai Parlament – a Tanács ajánlása alapján – minden pénzügyi évben megadja az egyes európai felügyeleti hatóságok számára a felmentést költségvetésük végrehajtására vonatkozóan.

5.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket.

Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 2013. szeptember 11-i 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet előírásai korlátlanul alkalmazandók az európai felügyeleti hatóságokra a csalás, vesztegetés és egyéb jogellenes tevékenységek elleni fellépés céljából.

Az európai felügyeleti hatóságok saját csalás elleni stratégiával és ebből következő cselekvési tervvel rendelkeznek. Az európai felügyeleti hatóságok által a csalás elleni küzdelem terén hozott megerősített intézkedések összhangban állnak majd a költségvetési rendeletben (csalás elleni intézkedések a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás részeként), az OLAF csalásmegelőzési politikáiban, a Bizottság csalás elleni stratégiájában (COM(2011)376), valamint az uniós decentralizált ügynökségekre vonatkozó, 2012. júliusi közös megközelítésben és a kapcsolódó ütemtervben előírt rendelkezésekkel és útmutatásokkal.

Emellett az európai felügyeleti hatóságok létrehozásáról szóló rendeletek és az európai felügyeleti hatóságok költségvetésére vonatkozó rendeletek megállapítják az európai felügyeleti hatóságok költségvetésének végrehajtására és ellenőrzésére, valamint az alkalmazandó pénzügyi szabályokra vonatkozó rendelkezéseket, ideértve a csalás és más szabálytalanságok megelőzésére irányuló rendelkezéseket is.

6. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

6.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?

- Jelenlegi költségvetési tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei és a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám [Megnevezés……...……]	Diff./Nem diff.[42]	EFTA-országokról[43]	tagjelölt országoktól[44]	harmadik országokról	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
1a	12 02 04 EBH 12 02 05 EIOPA 12 02 06 ESMA	Diff.		NEM		NEM

- Létrehozandó új költségvetési tételek: Tárgytalan

A többéves pénzügyi keret fejezetei és a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám [Megnevezés……]	diff./nem diff.	EFTA-országokról	tagjelölt országoktól	harmadik országokról	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
[…]	[XX.YY.YY.YY] […]	[…]	IGEN/NEM	IGEN/NEM	IGEN/NEM	IGEN/NEM

[42] Diff. = Differenciált előirányzatok / Nem diff. = Nem differenciált előirányzatok.
[43] EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.
[44] Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelölt országok.

6.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

E jogalkotási javaslatnak a következő kiadási vonzatai lesznek:

1. 2019 és 2022 között összesen 210 új alkalmazott felvétele az EBH-hoz, az EIOPA-hoz és az ESMA-hoz.

2. Az új alkalmazottak költségeinek (és az európai felügyeleti hatóságok új feladataihoz kapcsolódó egyéb kiadások) finanszírozása teljes mértékben az ipar által a közvetett felügyeletért fizetendő éves hozzájárulásokból és a közvetlen felügyeletért fizetendő díjakból történik (nincs hatással az uniós költségvetésre). Az ESMA tekintetében meg kell jegyezni, hogy a közvetlen felügyelet miatti további alkalmazottak és összes további költség finanszírozására teljes mértékben az ipartól származó díjakból kerül sor.

Feltételezve azonban, hogy az elfogadásra és a hatálybalépésre 2019 első negyedévében kerül sor, továbbá figyelembe véve, hogy a Bizottságnak az éves hozzájárulásokat, a díjköteles ügyeket, a fizetendő díjak összegét és megfizetésük módját meghatározó felhatalmazáson alapuló jogi aktust kell kidolgoznia, a javaslat azzal számol, hogy az éves hozzájárulások beszedésére a hatálybalépést követő egy teljes év elteltét követő év kezdetén kerül sor, ami e forgatókönyv mellett azt jelenti, hogy 2021. január 1-jétől az e javaslat alapján a közvetett felügyeletre fordítandó további kiadásokat az éves hozzájárulásokból lehet finanszírozni. Mindazonáltal a rendelet hatálybalépését követően az európai felügyeleti hatóságoknál felmerülnek majd a rendeletből eredő költségek, ezért 2019-ban és 2020-ben uniós többletfinanszírozásra lesz szükség a működés kezdeti szakaszának átmeneti jellegű finanszírozására az éves hozzájárulások beszedéséig, és a 2019-ben és 2020-ban biztosított átmeneti forrásokat 2021-től kezdődően vissza kell fizetni az uniós költségvetésbe.

Ehhez hasonlóan a közvetlen felügyelet költségeit fedező díjakat (amelyeket e javaslat szerint a hatálybalépést követő 24 hónap elteltével, vagyis ez esetben 2021-től kell alkalmazni) teljes mértékben szintén csak különös felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálybalépését követően lehet beszedni. E dokumentum feltételezi, hogy 2021-ben e díjak beszedése előtt az előlegek hatást gyakorolnak az uniós költségvetésre és az európai felügyeleti hatóságok legkésőbb 2022-ig visszafizetik az Unió által nyújtott előlegeket. 2022-ben ennek megfelelően várhatóan nincs szükség további kiadásokra az uniós költségvetésből; főszabály szerint a közvetlen költségvetés kiegészítő költségeit a felügyelt piaci szereplőktől beszedett díjak fedezik.

Mivel a DG FISMA költségvetéséből nem fedezhető ez az összeg, indokolt, hogy ezt a kiegészítő költségvetést az általános költségvetésből biztosítsák.

Az európai felügyeleti hatóságok meglévő feladatainak és tevékenységének költségei 2019-ben és 2020-ban a jelenlegi finanszírozási keretrendszernek megfelelően a 2014–2020-ra vonatkozó többéves pénzügyi kerettel összhangban kerülnek finanszírozásra.

E JOGALKOTÁSI JAVASLAT 2021. ÉS AZT KÖVETŐ ÉVEK KÖLTSÉGVETÉSÉRE ÉS SZEMÉLYI ÁLLOMÁNYRA GYAKOROLT VÁRHATÓ HATÁSA SZEMLÉLTETÉSI CÉLBÓL SZEREPEL, ÉS AZ NEM HATÁROZZA MEG A 2020. ÉVET KÖVETŐ TÖBBÉVES PÉNZÜGYI KERETRE VONATKOZÓAN 2018 MÁJUSÁIG BENYÚJTANDÓ JAVASLATOT. EZZEL ÖSSZEFÜGGÉSBEN MEGJEGYZENDŐ TOVÁBBÁ, HOGY MÍG A KÖZVETLEN FELÜGYELETHEZ SZÜKSÉGES LÉTSZÁM A FELÜGYELENDŐ TŐKEPIACI SZEREPLŐK SZÁMÁNAK ÉS MÉRETÉNEK ALAKULÁSÁTÓL FÜGG MAJD, ADDIG A VONATKOZÓ KIADÁSOK FINANSZÍROZÁSÁRA ALAPVETŐEN AZ EMLÍTETT

PIACI SZEREPLŐKTŐL BESZEDENDŐ DÍJAKBÓL KERÜL MAJD SOR.

6.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése

millió EUR (három tizedesjegyig)

A többéves pénzügyi keret fejezete	Szám	1a. fejezet – Versenyképesség a növekedésért és foglalkoztatásért

FŐIGAZGATÓSÁG: FISMA			**2019.**	**2020.**	**2021.**	**2022.**	**ÖSSZESEN**
12,0204 EBH	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1)	2 493,0	4 096,3	0		**6 589,3**
	Kifizetési előirányzatok	(2)	2 493,0	4 096,3	0		**6 589,3**
12,0205 EIOPA	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)	3 759,7	5 356,0	0		**9 115,7**
	Kifizetési előirányzatok	(2a)	3 759,7	5 356,0	0		**9 115,7**
12.0206 ESMA	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(3a)	17 728,6	20 589,6	10 142,8		**48 461,0**
	Kifizetési előirányzatok	(3b)	17 728,6	20 589,6	10 142,8		**48 461,0**
A DG FISMA-hoz tartozó **előirányzatok ÖSSZESEN**	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=1+1a +3a	23 981,3	30 041,9	10 142,8		**64 166,0**
	Kifizetési előirányzatok	=2+2a+3b	23 981,3	30 041,9	10 142,8		**64 166,0**

A többéves pénzügyi keret fejezete	5.	„Igazgatási kiadások”

millió EUR (három tizedesjegyig)

		N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető			ÖSSZESEN
FŐIGAZGATÓSÁG: <…….>									
• Humánerőforrás									
• Egyéb igazgatási kiadások									
Főigazgatóság ÖSSZESEN <…….>	Előirányzatok								

A többéves pénzügyi keret **5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN**	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)								

millió EUR (három tizedesjegyig)

		2019.	2020.	2021.	2022.	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető			ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret **1–5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN**	Kötelezettségvállalási előirányzatok	23 981,3	30 041,9	10 142,8					**64 166,0**
	Kifizetési előirányzatok	23 981,3	30 041,9	10 142,8					**64 166,0**

6.2.2. A(z) [szerv] operatív előirányzataira gyakorolt becsült hatás

– ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását

– ☐ A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a teljesítéseket ⇩			**N. év**		**N+1. év**		**N+2. év**		**N+3. év**		A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető						**ÖSSZESEN**	
	TELJESÍTÉSEK																	
	Típus[45]	Átlagos költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Összesített szám	Összköltség
1. sz. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS[46]...																		
- Teljesítés																		
- Teljesítés																		
- Teljesítés																		
1. konkrét célkitűzés részösszege																		
2. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS																		
- Teljesítés																		
2. konkrét célkitűzés részösszege																		
ÖSSZKÖLTSÉG																		

[45] A teljesítés a nyújtandó termékekre és szolgáltatásokra vonatkozik (pl. finanszírozott diákcserék száma, épített utak hossza kilométerben stb.).

[46] Az 1.4.2. szakaszban („Konkrét célkitűzés(ek)…”) feltüntetett célkitűzés

6.2.3. A(z) [szerv] humánerőforrására gyakorolt becsült hatás – Lásd a pénzügyi kimutatás mellékletét

6. Összegzés

– ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási előirányzatok felhasználását

– ☐ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyig)

	N. év [47]	**N+1. év**	**N+2. év**	**N+3. év**	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető			**ÖSSZESEN**
Tisztviselők (AD besorolási fokozat)								
Tisztviselők (AST besorolási fokozat)								
Szerződéses alkalmazottak								
Ideiglenes alkalmazottak								
Kiküldött nemzeti szakértők								
ÖSSZESEN								

A személyi állományra várhatóan gyakorolt hatás (további teljes munkaidős alkalmazottak) – létszámterv

Tisztviselői besorolások és fokozatok	N. év	N+1. év	N+2. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető
asszisztens (AD16)				
asszisztens (AD15)				
asszisztens (AD14)				
asszisztens (AD13)				
asszisztens (AD12)				

[47] Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve.

asszisztens (AD11) asszisztens (AD10) asszisztens (AD9) asszisztens (AD8) asszisztens (AD7) asszisztens (AD6) asszisztens (AD5)				
AD összesen				
asszisztens (AST11) asszisztens (AST10) asszisztens (AST9) asszisztens (AST8) asszisztens (AST7) asszisztens (AST6) asszisztens (AST5) asszisztens (AST4) asszisztens (AST3) asszisztens (AST2) asszisztens (AST1)				
AST összesen				
AST/SC 6 AST/SC 5 AST/SC 4 AST/SC 3 AST/SC 2 AST/SC 1				

AST/SC összesen				
VÉGÖSSZEG				

A (további) személyi állományra várhatóan gyakorolt hatás – külsős alkalmazottak

Szerződéses alkalmazottak	N. év	N+1. év	N+2. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető
IV besorolási csoport III besorolási csoport II besorolási csoport I besorolási csoport				
Összesen				

Kiküldött nemzeti szakértők	N. év	N+1. év	N+2. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető
Összesen				

Kérjük, jelezzék a munkaerő-felvétel tervezett időpontját, és igazítsák ki az összeget ennek megfelelően (ha a munkaerő-felvétel júliusban történik, csak az átlagos költség 50%-át kell figyelembe venni), valamint a mellékletben nyújtsanak további magyarázatot.

7. Az ügynökségért felelős főigazgatóság becsült humánerőforrás-szükségletei

– ☒ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.

– ☐ A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

A becsléseket egész számmal (vagy legfeljebb egy tizedesjeggyel) kell kifejezni

		N. év	**N+1. év**	**N+2**. év	**N+3**. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető		
• **A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak)**								
XX 01 01 01 (a központban és a bizottsági képviseleteken)								
XX 01 01 02 (a küldöttségeknél)								
XX 01 05 01 (közvetett kutatás)								
10 01 05 01 (közvetlen kutatás)								
• **Külső munkatársak (teljes munkaidős egyenértékben (FTE) kifejezve)**[48]								
XX 01 02 01 (AC, END, INT a teljes keretből)								
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT és JED a küldöttségeknél)								
XX 01 04 ***éé***[49]	- a központban[50]							
	- A küldöttségeknél							
XX 01 05 02 (AC, END, INT – közvetett kutatásban)								
10 01 05 02 (AC, END, INT – közvetlen kutatásban)								
Egyéb költségvetési tétel (kérjük megnevezni)								
ÖSSZESEN								

XX az érintett szakpolitikai terület vagy költségvetési cím.

[48] AC=szerződéses alkalmazott; AL=helyi alkalmazott; END=kirendelt nemzeti szakértő; INT=kölcsönmunkaerő (átmeneti alkalmazott); JED=küldöttségi pályakezdő szakértő.

[49] Az operatív előirányzatokból finanszírozott külső munkatársakra vonatkozó részleges felső határérték (korábban: BA-tételek).

[50] Főként a strukturális alapok, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) és az Európai Halászati Alap (EHA) vonatkozásában.

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	
Külső munkatársak	

A teljes munkaidős alkalmazottak egységekben kifejezett költségek kiszámításának leírását bele kell foglalni az V. melléklet 3. szakaszába.

6.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

– ☐ A javaslat/kezdeményezés összeegyeztethető a jelenlegi többéves pénzügyi kerettel.

– ☒ A javaslat/kezdeményezés miatt szükséges a többéves pénzügyi keret vonatkozó fejezetének átprogramozása.

Fejtse ki, miként kell átprogramozni a pénzügyi keretet: tüntesse fel az érintett költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

Szükséges az európai felügyeleti hatóságok költségvetési tételeinek (12.0204, 12.0205 és 12.0206) újrarendezése. Bár a teljes javasolt összeg végső soron a díjakból kerül finanszírozásra, az uniós költségvetésből előlegre van szükség annak érdekében, hogy legalább a működés első 18 hónapjának költségeit fedezni lehessen.

A javaslat elfogadását követően a Bizottságnak felhatalmazáson alapuló jogi aktust kell elfogadnia, amely részletesen meghatározza a díjak kiszámítására és beszedésére vonatkozó módszertant. A díjak beszedése akkor kezdődhet meg, ha a jogi aktussal kapcsolatban nem érkezik kifogás az Európai Parlamenttől és a Tanácstól, és az kihirdetésre kerül a Hivatalos Lapban. Ezeket a költségeket azonban idővel – legkésőbb 2021-ig – vissza kell téríttetni.

– ☐ A javaslat/kezdeményezés miatt szükség van a rugalmassági eszköz alkalmazására vagy a többéves pénzügyi keret[51] felülvizsgálatára.

Fejtse ki a szükségleteket: tüntesse fel az érintett fejezeteket és költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

[…]

6.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

– A javaslat/kezdeményezés nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.

– A javaslat/kezdeményezés az alábbi becsült társfinanszírozást irányozza elő:

millió EUR (három tizedesjegyig)

	N. év	**N+1. év**	**N+2. év**	**N+3. év**	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető			Összesen
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervet								
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN								

[51] Lásd a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendelet 11. és 17. cikkét.

6.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

– ☒ A javaslatnak/kezdeményezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.

– ☐ A javaslatnak/kezdeményezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:

  – ☐ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást

  – ☐ a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi költségvetési tétel:	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdeményezés hatása[52]						
		N. év	**N+1. év**	**N+2. év**	**N+3. év**	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető		
… jogcímcsoport								

Az egyéb címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési tétel(eke)t.

[…]

Ismertesse a bevételre gyakorolt hatás számításának módszerét.

[…]

[52] A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összegeket, vagyis a 25 %-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegeket kell megadni.

MELLÉKLET

Az európai felügyeleti hatóságok által végrehajtandó feladatok személyzeti költségeit az európai felügyeleti hatóságok 2018. évi költségvetési tervezetében szereplő költségbesorolással összhangban becsülték meg. E jogalkotási kezdeményezés hatással lesz az európai felügyeleti hatóságok költségeire, mivel változásokat eszközöl: (I.) az irányításban, (II.) az európai felügyeleti hatóságok közvetett felügyeleti hatásköreiben, (III.) e hatóságok finanszírozási rendszerében, valamint (IV.) az ESMA közvetlen felügyeleti hatásköreiben. A (V.) további személyzetet szintén az általános költségek erőforrásaiból, jogi szakértőkkel kell támogatni. Az alkalmazottak számának növekedésére tekintettel e jogalkotási javaslat (VI.) az európai felügyeleti hatóságok létesítményeinek változtatásait is előírhatja.

I. Az európai felügyeleti hatóságok irányítása:

E jogalkotási javaslat következtében a jelenlegi (elnökből, ügyvezető igazgatóból és a felügyeleti tanács tagjaiból álló) igazgatótanácsot az ügyvezető testület váltja fel, amely az EBH és az EIOPA esetében négy független állandó tagból (ideértve az elnököt), az ESMA esetében pedig hat független állandó tagból (ideértve az elnököt) áll, kiemelt figyelemmel az európai felügyeleti hatóságok feladataira. A jelenlegi ügyvezető igazgató az ügyvezető testület részévé válhat. E változtatásokhoz ez EBH-nak és az EIOPA-nak kettő, az ESMA-nak pedig négy további alkalmazottra[53] van szüksége (feltéve, hogy ők a szervezeten kívülről kerülnek felvételre). Ezen alkalmazottakat az európai felügyeleti hatóságok költségvetéséből kell kifizetni. Az EBH és az EIOPA 2-2 és az ESMA 4 új alkalmazottjának gyakorlattal rendelkező személyeknek kell lenniük, és őket legalább AD 13 kategóriájú ideiglenes alkalmazott asszisztensként kell felvenni. Az alkalmazottfelvétel költségei (utazás, szállás, orvosi vizsgálatok, egyéb díjak, elszállítási költségek, stb.) körülbelül 12 700 EUR-t tesznek ki fejenként, amelyet mindenképp ki kell fizetni a további személyek felvételének érdekében.

A jogalkotási javaslat szerint az ügyvezető testület feladata lesz a döntéshozatal az egyes nem szabályozási kérdésekben, amelyek tekintetében a legnyilvánvalóbb a jelenlegi irányítási modell ösztönzőinek hiányossága (pl. az uniós jog megsértésével kapcsolatos eljárások és a vitarendezés). Mivel e javaslat egyik célja, hogy e hatáskörök gyakorlását elősegítse, az ügyvezető testület állandó tagjait kiegészítő humán erőforrásokkal kell támogatni. Például a hatásköröket érintő módosítások következtében nagyobb számú (a hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy piaci szereplők felé irányuló) információkérésre és a vitarendezés szélesebb körű alkalmazására lehet számítani. A legtöbb új feladatot az európai felügyeleti hatóságok meglévő személyi állományával is el lehet látni, azok kvázi jogalkotási munkakörből felügyeleti konvergenciára vonatkozó feladatokra való átcsoportosítása révén. A jövőben a szabályozási feladatok várhatóan csökkennek vagy stagnálnak, és az európai felügyeleti hatóságok teljes munkaidős alkalmazottjai foglalkozhatnak a felügyeleti konvergenciával. Ennek következtében annak érdekében, hogy az új ügyvezető testületet segítse feladatai ellátásában, 2 további teljes munkaidős alkalmazottra van szükség az EBH és az EIOPA számára, és 3-ra az ESMA számára.

[53] Az ügyvezető testület 6 állandó tagja – 1 ügyvezető igazgató – 1 elnök = 4 új állandó tag.

Összességében a pénzügyi kimutatás feltételezi, hogy az európai felügyeleti hatóságok irányításában bekövetkező változások a hatóságok oldalán a következőkkel járnak:

- az ESMA számára 4 új ideiglenes alkalmazott asszisztens, az EBH és az EIOPA számára 2 új ideiglenes alkalmazott asszisztens felvétele, legalább AD 13 kategóriában, magas szintű szakmai tapasztalattal;
- az EBH és az EIOPA számára 2 teljes munkaidős alkalmazott (ideiglenes alkalmazottként), az ESMA számára 3 teljes munkaidős alkalmazott felvétele annak érdekében, hogy az új ügyvezető testület tagjait feladataik ellátásában segítsék, és akik a felügyeleti konvergenciára vonatkozó növekvő munkatevékenység ellátását segítik.
- A további személyzet felvételével kapcsolatos költségek (utazás, szállás, orvosi vizsgálatok és más juttatások, elszállítási költségek stb.).

II. Az európai felügyeleti hatóságok által végzett közvetett felügyelet:

i. Mindhárom európai felügyeleti hatóság tekintetében azonos erőforrásokat igénylő közös feladatok

A pénzügyi felügyeletek hálózatán belül a következetesség elősegítése érdekében az európai felügyeleti hatóságok által végzett partneri felülvizsgálatokat a független felülvizsgálatok váltják fel. Bár a partneri felülvizsgálatokat jelenleg a 28 tagállam hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságainak tagjaiból álló partneri felülvizsgálati munkacsoportok végzik, a független felülvizsgálatot az újonnan létrehozott ügyvezető testület felügyelete mellett kell elvégezni. Annak érdekében, hogy ezt a feladatot teljesítse, a jogalkotási javaslat lehetővé teszi az ügyvezető testület számára, hogy felülvizsgálati bizottságot hozzon létre. A bizottság kizárólag az európai felügyeleti hatóságok alkalmazottaiból áll annak érdekében, hogy a felülvizsgálat függetlensége biztosítható legyen. E bizottság létrehozásához ennek megfelelően további személyzetre van szükség, még akkor is, ha egyes európai felügyeleti hatóságok már eddig is részt vettek a partneri felülvizsgálatban. Az európai felügyeleti hatóságok személyzetének európai felügyeleti hatóságonként várhatóan öt további alkalmazottal való növekedése ellensúlyozná a hatáskörrel rendelkező hatóságok által ilyen tevékenységek céljára biztosított humánerőforrások hiányát.

Az európai felügyeleti hatóságok emellett a hatáskörrel rendelkező hatóságok koordinálására irányuló új feladattal is meg lesznek bízva, különös tekintettel a felügyeleti gyakorlatok konvergenciájára és az uniós jog egységes alkalmazására. E tekintetben az európai felügyeleti hatóságok a többéves uniós stratégiai tervben a felügyeletre vonatkozó közös célokat határoznak meg. Az európai felügyeleti hatóságok jelenleg is készítenek éves munkaprogramokat. Az európai felügyeleti hatóságok jelenlegi éves munkaprogramjai azonban az európai felügyeleti hatóságok által elvégzendő szabályozási és felügyeleti tevékenységeket tartalmazzák, az új uniós stratégiai terv pedig a hatáskörrel rendelkező hatóságok felügyeleti tevékenységére vonatkozik. Az új koordinációs hatáskörök emellett kötelezővé teszik a hatáskörrel rendelkező hatóságok (ideértve az egységes felügyeleti mechanizmust és az egységes szanálási mechanizmust/testületet is) számára, hogy (az uniós stratégiai tervnek megfelelő) éves munkaprogramot készítsenek, és azt nyújtsák be az európai felügyeleti

hatóságoknak, amelyek megvizsgálják azok uniós stratégiai tervnek való megfelelését. Az európai felügyeleti hatóságok ezt követően minden hatáskörrel rendelkező hatóság tekintetében ajánlást vagy egyedi jóváhagyó határozatot bocsátanának ki azok éves programjára vonatkozóan, és felülvizsgálnák a végrehajtás előrehaladását. Ez a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal fenntartott kapcsolat és az európai felügyeleti hatóságokon belül a megfelelő csoportok koordinálása további humánerőforrásokat igényel. Európai felügyeleti hatóságonként további három alkalmazottra van szükség.

Az európai felügyeleti hatóságok lennének felelősek a pénzügyi technológiával (FinTech) kapcsolatos feladatok ellátásáért is. A jogalkotási javaslat szerint az európai felügyeleti hatóságok kötelesek: i. a FinTech társaságokra vonatkozó engedélyezési követelmények konvergenciáját elősegíteni; ii. pontosítani és naprakésszé tenni a felügyeleti kiszervezés kereteit, különösen a felhőszolgáltatásokba történő kiszervezés tekintetében; iii. koordinálni a nemzeti innovációs központokat és – amennyiben lehetséges – iránymutatásokat kiadni a tagállamok technológiai innovációs központjaira és szabályozási kötöttségek nélküli tesztelésekre vonatkozóan; valamint iv. a kiberbiztonság területén elősegíteni az informatikai kockázatkezelést és a Bizottsággal, valamint az Európai Központi Bankkal együtt hozzájárulni a kiberstressztesztelés módszereinek kidolgozásához. E további feladatok elvégzéséhez szükség van a kifejezetten FinTech célokra szánt erőforrásokra, amelyek várhatóan 3 további alkalmazottat jelentenek.

ii. A három európai felügyeleti hatóság tekintetében különböző erőforrásokat igénylő feladatok

Az európai felügyeleti hatóságok pontosabban meghatározott feladatokkal bírnának a Bizottság valamely harmadik országbeli szabályozási és felügyeleti keretrendszerre alkalmazandó egyenértékűségi határozatának nyomon követése területén is. A múltban az európai felügyeleti hatóságok arra vonatkozó egyértelmű jogalapja hiányában, hogy segítsék a Bizottságot az egyenértékűség megállapítása utáni nyomon követésben, egyes európai felügyeleti hatóságok a korlátozott erőforrások miatt nem tudták ezt a segítségnyújtást teljesíteni. Az európai felügyeleti hatóság jelenleg előzetes jelentést készít, amelyet a Bizottság az egyenértékűségi értékelés során kétféleképpen vehet igénybe: a Bizottság kifejezetten felkéri az EBH-t, hogy technikai tanáccsal szolgáljon, vagy az EBH-t erre elsődleges jogi jogszabály kötelezi. Az európai felügyeleti hatóságra vonatkozó jogalkotási javaslat egyértelműbbé tenné, hogy az európai felügyeleti hatóságok segítséget nyújthatnak a Bizottságnak a harmadik országbeli fejlemények (vagyis a harmadik országok szabályozási, felügyeleti és piaci fejleményeinek, valamint a harmadik országbeli hatóságok felügyeleti nyilvántartásainak) nyomon követésével egy pozitív bizottsági egyenértékűségi határozat hatálya alá tartozó joghatóság szerinti területeken. A nyomon követés célja annak biztosítása, hogy az egyenértékűségi határozat alapjául szolgáló feltételek folyamatosan teljesülnek, különös tekintettel a harmadik országokban bekövetkező olyan fejleményekre, amelyek hatással lehetnek az Unió, illetve egy vagy több tagállamának pénzügyi stabilitására. Az európai felügyeleti hatóságok az eredményekről éves jelentéseket készítenek a Bizottság számára. E pontosított szerep a harmadik országbeli fejlemények folyamatos nyomon követésével és a partnerekkel a szervezeten belül vagy azon kívül folytatott munka koordinációjával járna.

A három európai felügyeleti hatóságra azonban nem egyenlő mértékű munkateher hárul az egyenértékűségi határozatok tekintetében. Az ESMA felelős a három európai felügyeleti hatóság harmadik országokkal kapcsolatos egyenértékűségi határozatokra vonatkozó 13 rendelete közül 11 jogi szövegért. Az EIOPA és az EBH egy-egy harmadik ország egyenértékűségére vonatkozó szövegért felel (vagyis a Szolvencia II. irányelvért, illetve a

negyedik tőkekövetelmény-irányelvért és a tőkekövetelmény-rendeletért). Ennek következtében az ESMA számára szükséges erőforrások jelentősebbek, mint az EIOPA és az EBH számára szükséges erőforrások.

Az ESMA számára szükséges kiegészítő erőforrások várhatóan 9 teljes munkaidős alkalmazott, és az ehhez kapcsolódó ügyleti költségek évente hozzávetőleg 1 millió EUR-t tesznek ki. Az EIOPA és az EBH számára szükséges kiegészítő erőforrások várhatóan 2 teljes munkaidős alkalmazott, és az ehhez kapcsolódó ügyleti költségek évente hozzávetőleg 200 000 EUR-t tesznek ki.

iii. Az ESMA különös feladatai

A javaslat erősebb hatáskörökkel ruházza fel az ESMA-t a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok közötti, a lehetséges határokon átnyúló piaci visszaélésekkel kapcsolatos koordináció elősegítése érdekében, míg a vizsgálat, a végrehajtás és a büntetőeljárás alá vonás nemzeti szinten marad. E jogalkotási javaslat szerint az ESMA „információs központ" szerepet töltene be annak érdekében, hogy a szabályozó hatóságok kérelmére begyűjtse és szétossza a kereskedési adatokat, több uniós joghatóság szerinti területet is beleértve. Emellett ha és amikor a hatáskörrel rendelkező hatóság a felügyelet gyakorlása során azonosít egy határokon átnyúló gyanús tranzakciót, azt az ESMA-nak kell jelentenie, amelynek feladata a vizsgálati tevékenységek uniós szintű aktív koordinálása. E szerkezet nem csak a meglévő piaci visszaélésekről szóló rendelet és pénzügyi eszközök piacáról szóló rendelet szerinti hatáskörökből állna, hiszen az ESMA-t megerősített koordinációs hatáskörökkel ruházza fel, és elősegíti a határokon átnyúló vizsgálatokban részt vevő szabályozó hatóságok munkáját is. Ezen új feladatok ellátásához a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára a partnereik által szolgáltatott és a piaci visszaélés megfigyelésére és vizsgálatára vonatkozó adatok le- és feltöltését szolgáló „drop box" informatikai költségei mellett 2 további teljes munkaidős alkalmazottra van szükség (egy koordinációs és egy informatikai szolgáltatásokért felelős alkalmazottra). E rendszeres informatikai költségek körülbelül 100 000 EUR-t tennének ki évente, és az egyszeri informatikai költség összege várhatóan 500 000 EUR lenne.

A MiFID II. irányelvben/MiFIR-rendeletben meghatározott jelentéstételi kötelezettségek között szerepel a nemzeti illetékes hatóságok arra vonatkozó kötelezettsége, hogy a kereskedési helyszínektől a nagy számú pénzügyi eszközökre és a befektetési vállalkozások által benyújtott ügyletjelentésekre (körülbelül 15 millió uniós szinten) vonatkozó adatokat gyűjtsenek A javaslat szerint az ESMA lesz felelős a MiFID II. irányelvben/MiFIR-rendeletben szereplő referenciaadatok begyűjtésének központosításáért és azoknak közvetlenül a kereskedési helyszínektől való begyűjtéséért. Az ESMA-n belül a közös informatikai infrastruktúra létrehozása a MiFID II. irányelv/MiFIR-rendelet végrehajtásával kapcsolatos felügyeleti konvergencia növelését szolgálja. A jelentéssel érintett adatok mennyiségének növekedésére tekintettel az ESMA-nak további erőforrásokra, többek között informatikai erőforrásokra lesz szüksége. Az ügyletek jelentésének központosításához 8 teljes munkaidős alkalmazottra és informatikai költségekre (az első évben 3 millió EUR-ra, az azt követő években a fenntartásra 2 millió EUR-ra) van szükség.

iii. Az EIOPA különös feladatai

E jogalkotási javaslat szerint az EIOPA szerepe a biztosítók belső modelljére vonatkozóan szintén új hatáskörökkel egészül ki. Az EIOPA jogosulttá válik a belső modellek alkalmazására vagy megváltoztatására irányuló kérelmek független értékelésére és az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok számára vélemény kibocsátására. A hatáskörrel rendelkező hatóságok

belső modellekre vonatkozó vitája esetén az EIOPA jogosultsága, hogy jogi kötőerővel bíró közvetítés lefolytatásával részt vegyen a jogvita rendezésében, megerősítésre kerül. Az EIOPA-n belül jelenleg egy 4 teljes munkaidős alkalmazottból álló „belső modell csoport” működik (amely a közeljövőben 5 alkalmazottra bővül). Az EIOPA ezen új feladata jelentősen megnövelné e csoport munkaterhét, és ezért a belső modellekre szakosodott további személyre van szükség. A humánerőforrásokra irányuló ilyen szükséglet a munka technikai jellegére tekintettel várhatóan 5 további teljes munkaidős alkalmazottat jelentene.

Összességében a pénzügyi kimutatás feltételezi, hogy az új és megerősített közvetett felügyeleti hatáskörök európai felügyeleti hatóságokra telepítése a következőkkel jár:

- az EIOPA számára: 18 teljes munkaidős alkalmazottra (15 ideiglenes alkalmazottra és 3 kirendelt nemzeti szakértőre) van szükség; és évi 200 000 EUR-ra a fordítási költségek fedezésére;
- az ESMA számára: 30 teljes munkaidős alkalmazottra (24 ideiglenes alkalmazottra és 6 kirendelt nemzeti szakértőre) van szükség; egyszeri 3,5 millió EUR-ra az informatikai költségek fedezésére; évi 2,1 millió EUR-ra az informatikai fenntartási költségek fedezésére; és évi 1 millió EUR-ra a fordítási költségek fedezésére;
- az EBH számára: 13 teljes munkaidős alkalmazottra (11 ideiglenes alkalmazottra és 2 kirendelt nemzeti szakértőre) van szükség; és évi 200 000 EUR-ra a fordítási költségek fedezésére.

III. Finanszírozás

i. Az éves hozzájárulás kiszámítását szolgáló erőforrások

E jogalkotási javaslat célja az európai felügyeleti hatóságok finanszírozásának megváltoztatása. A finanszírozás elsősorban az Unió általános költségvetéséből nyújtott támogatáson és a hatóság hatáskörébe tartozó szervezetek éves hozzájárulásain alapul. A jogalkotási javaslat szerint a magánszektor éves hozzájárulásait az európai felügyeleti hatóságok közvetetten, az egyes tagállamok által kijelölt hatóságokon keresztül szedik be. Az európai felügyeleti hatóságok ebben az esetben is kötelesek: i. a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoktól információt kérni; ii. az éves hozzájárulásokat kiszámítani; valamint iii. a tagállamoknak/hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak ezt az információt megküldeni. Ezt követően a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok vagy a tagállamok: i. elkészítik a számlákat; valamint ii. beszedik az éves hozzájárulásokat a magánszektortól. Végül az európai felügyeleti hatóságok ellenőrzik a tagállamoktól/hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoktól kapott éves hozzájárulások összegét. A fizetés elmaradása esetén a tagállamok/hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok felelősek a végrehajtási intézkedések megtételéért. Az európai felügyeleti hatóságok hatáskörébe tartozó szervezetek száma különösen fontos. Az EBH hatáskörébe több mint 11 600 hitelintézet és befektetési vállalkozás, az ESMA hatáskörébe 20 000 szervezet, az EIOPA hatáskörébe pedig 20 000 biztosító és nyugdíjvállalkozás tartozik. Ennek következtében az új feladat ellátásához várhatóan 4 további teljes munkaidős alkalmazottra (ideértve 3 adatbegyűjtéssel és díjszámítással és 1, az informatikai rendszer fenntartásával foglalkozó alkalmazottat is) van szükség.

Emellett az új finanszírozási rendszerhez új informatikai rendszer kiépítése is szükséges. Saját informatikai rendszer kifejlesztése helyett a három európai felügyeleti hatóság közös informatikai infrastruktúrát alakít ki, amely szinergiákat teremt. A közös informatikai interfész

hasznosabb lehetne az olyan pénzügyi piaci szereplők számára is, amelyek nem csak egy európai felügyeleti hatóság számára fizetnek díjakat (pl. befektetési vállalkozások).

Ezen informatikai rendszer kialakítása hozzávetőleg 1,5 millió EUR (egyszeri 500 000 EUR minden európai felügyeleti hatóság számára), éves fenntartási költsége pedig 300 000 EUR (100 000 EUR minden európai felügyeleti hatóság számára). Az új informatikai rendszernek összhangban kell lennie az európai felügyeleti hatóságok tevékenység-alapú számviteli rendszerével.

ii. A felügyeleti díjak kiszámítását, számlázását és beszedését szolgáló erőforrások (ESMA)

E jogalkotási javaslat az ESMA-ra új közvetlen felügyeleti hatásköröket telepít (lásd a következő részt). Az ESMA ezért díjakat számíthat fel a közvetlen felügyelete alatt álló szervezeteknek, vagy díjakat határozhat meg az általa ellátott szolgáltatásokért. Az ESMA-nak új erőforrásokra van szüksége az e szervezeteknek való számlázáshoz és azoktól a díjak beszedéséhez.

Az ESMA négy új szektorért lesz felelős (alapok, tájékoztatók, referenciamutatók, adatszolgáltatók). Várhatóan szektoronként egy teljes munkaidős alkalmazottra lesz szükség, vagyis 3 további teljes munkaidős alkalmazottra.

Összességében a pénzügyi kimutatás feltételezi, hogy az európai felügyeleti hatóságok finanszírozásában bekövetkező változások a következőkkel járnak:

- az EBH és az EIOPA számára: 4 további teljes munkaidős alkalmazottra (1 ideiglenes alkalmazott és 3 szerződéses alkalmazott) van szükség, valamint körülbelül 0,5 millió EUR-ra az informatikai rendszerrel kapcsolatos (egyszeri) költség és 100 000 EUR-ra az éves költség (fenntartási költség) fedezésére;

- az ESMA számára: 7 további teljes munkaidős alkalmazottra (1 ideiglenes alkalmazott és 6 szerződéses alkalmazott) van szükség, valamint körülbelül 0,5 millió EUR-ra az informatikai rendszerrel kapcsolatos (egyszeri) költség és 100 000 EUR-ra az éves költség (fenntartási költség) fedezésére.

IV. Közvetlen felügyeleti hatáskörök – ESMA

Bevezetésként újból kiemelendő, hogy az ESMA közvetlen felügyelete alatt álló szervezetek kötelesek az ESMA számára díjakat fizetni (egyszeri nyilvántartásba vételi díjat és rendszeres díjakat a folyamatos felügyeletért). Ez vonatkozik a hitelminősítő intézetekre (lásd: 272/2012 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet) és a kereskedési adattárakra (1003/2013 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet).

E jogalkotási javaslat szerint az ESMA felelős az európai kockázatitőke-alapok (EuVECA), az európai szociális vállalkozási alapok (ESZVA) és az európai hosszú távú befektetési alapok (EHTBA-k) közvetlen felügyeletéért. A felügyeleti feladatok közé tartozik ezen alapok engedélyezése/bejelentése és azok mindennapos felügyelete. Az ESMA emellett ezen alapok tekintetében közvetlen vizsgálati hatáskörökkel is rendelkezik. Az Unióban jelenleg 117 engedélyezett EuVECA alap (amelyet 97 EuVECA-kezelő kezel), 7 engedélyezett ESZVA alap (amelyet 3 ESZVA-kezelő kezel) és kevesebb mint 10 engedélyezett EHTBA van. Mivel ezen alapok viszonylag új konstrukciók, a nyilvántartásba vételek száma igen magas (pl. 22 új EuVECA 2016-ban). Az EuVECA-ra vagy az ESZVA-ra vonatkozó új jogi keretek és a

biztosítóintézetek EHTBA-kkal kapcsolatos beruházási kiadásainak változásai miatt várhatóan meg fog nőni az engedélykérelmek száma. Ezért az ESMA-nak vagyonkezelésre szakosodott további személyzetet kell felvennie. A humánerőforrás-szükségletek várhatóan 7 teljes munkaidős alkalmazottat (ideértve egy informatikára szakosodott alkalmazottat és egy adatelemzőt is) tesznek ki. Az engedélyezési és felügyeleti eljárás kezelésére, valamint az alapoktól az adatok begyűjtésére szintén szükség van egy informatikai rendszerre. Ennek költségei várhatóan 500 000 EUR (egyszeri költség) és 100 000 EUR éves fenntartási költség.

A nemzeti illetékes hatóságok alapok (EHTBA-k, EuVECA és ESZVA alapok) engedélyezésére és azok mindennapos nyomon követésére vonatkozó hatásköreinek ily módon történő ESMA-ra telepítése kapcsán kiemelendő, hogy az lehetővé teszi a nemzeti illetékes hatóságok jelenleg az alapok felügyeletével foglalkozó személyzetének csökkentését. A legnagyobb vagyonkezelő iparért felelős nemzeti illetékes hatóságok nagyszámú, az alapokkal – elsősorban az ÁÉKBV-kkal és az alternatív befektetési alapokkal (ABA-kkal) – foglalkozó teljes munkaidős alkalmazottat foglalkoztatnak (pl. LU 197, FR 102, DE 120, NL 25, IT 65/70 plusz regionális fiókok, UK 100 teljes munkaidős alkalmazott). Uniós szinten az EHTBA-k, az EuVECA és az ESZVA felügyeletével megbízott 7 teljes munkaidős alkalmazott felvétele összességében várhatóan a nemzeti illetékes hatóságok személyi állományának 7 teljes munkaidős alkalmazottal való csökkentéséhez vezet. Amennyiben az alapok száma a későbbi években növekszik, további erőforrásokra lesz szükség, de azok már az ipar által megfizetett díjakból finanszírozhatók.

A jogalkotási javaslat szerint az ESMA feladata lesz az egyes tájékoztatók (tulajdonviszonyt megtestesítőnek nem minősülő értékpapírok nagykereskedelmi tájékoztatói, hivatásos kibocsátók által készített tájékoztatók, eszközfedezetű értékpapírokra vonatkozó tájékoztatók és harmadik országbeli kibocsátók által készített tájékoztatók) és azok kiegészítéseinek jóváhagyása. Az ESMA várhatóan 1600 tájékoztatót fog jóváhagyni évente (1100 tájékoztatót, 400 eszközfedezetű értékpapírra vonatkozó tájékoztatót, 60 hivatásos kibocsátó által készített tájékoztatót). Emellett e javaslat az ESMA-ra ruházza az ESMA által jóváhagyott tájékoztatókra vonatkozó reklámok felügyeletét is. A fenti feladat elvégzéséhez – és különösen a marketing anyagok ellenőrzéséhez – az ESMA-nak megfelelő nyelvtudással és a fogyasztóvédelemre vonatkozó nemzeti szabályok ismeretével rendelkező személyzettel kell rendelkeznie. Az ESMA-nak várhatóan 35 teljes munkaidős alkalmazottat (ideértve 33 tájékoztatókra szakosodott alkalmazottat, 1 informatikai rendszerre szakosodott alkalmazottat és 1 adatelemzőt) kell felvennie. Ezen új hatáskörök a tájékoztatók jóváhagyására irányuló eljárások lefolytatása érdekében informatikai költségekkel is járnak. Ennek költségei várhatóan 500 000 EUR (egyszeri költség) és 100 000 EUR éves fenntartási költség. Mivel a tájékoztatók tervezetét az Unió 23 hivatalos nyelvének bármelyikén be lehet nyújtani jóváhagyásra, az ESMA ilyen új hatásköreinek ellátása várhatóan évi 1,2 millió EUR fordítási költséggel fog járni.

Az Unióban a nemzeti illetékes hatóságok által jóváhagyott 3500 tájékoztatóból 1600-at, vagyis a tájékoztatók 45%-át az ESMA hagyná jóvá. Ennek következtében a hatáskör-átruházást a nemzeti illetékes hatóságok olyan tájékoztatók jóváhagyásával foglalkozó alkalmazottai számának csökkentése kell, hogy kísérje, amelyeket az ESMA fog jóváhagyni.

E jogalkotási javaslat kimondja továbbá, hogy az ESMA hagyja jóvá és felügyeli a kritikus referenciamutatók kezelőit, hagyja jóvá a harmadik országbeli referenciamutatók jóváhagyását, és az ESMA ismeri el a harmadik országban található referenciamutató-kezelőket. Az ESMA emellett vizsgálati hatáskörökkel is rendelkezik a referenciamutató-kezelők tekintetében. A közvetlen felügyelet által uniós szinten megvalósított szinergiák következtében várhatóan

további 10 teljes munkaidős alkalmazottat kell felvenni. A hatáskörök ily módon történő ESMA-ra telepítése lehetővé teszi annak elkerülését, hogy a nemzeti illetékes hatóságoknak a kritikus referenciamutatók kezelőivel foglalkozó további személyzetet kelljen felvenniük[54].

Az ESMA feladata lesz azon adatszolgáltatók (vagyis a jóváhagyott jelentési mechanizmusok, a jóváhagyott közzétételi mechanizmusok és az összesítettadat-szolgáltatók) nyilvántartásba vétele, amelyeket a pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelv új típusú szervezetként létrehozott. Az ESMA biztosítani fogja emellett ezek folyamatos felügyeletét, és jogosult lesz vizsgálatok lefolytatására. Ehhez további 20 szakosított teljes munkaidős alkalmazottra – köztük 3 informatikai rendszerre szakosodott teljes munkaidős alkalmazottra és 2 adatelemzőre – lesz szükség. Az e szervezetek által kezelt adatok jelentős számára tekintettel nagyméretű informatikai rendszerre van szükség azok minőségének, valamint kezelésük és közzétételük módjának értékeléséhez. Az ezzel járó költségek mértéke várhatóan 2 millió EUR (egyszeri költség) és 400 000 EUR éves fenntartási költség. A hatáskörök ily módon történő ESMA-ra telepítése lehetővé teszi annak elkerülését, hogy a nemzeti illetékes hatóságoknak az adatszolgáltatókkal foglalkozó további személyzetet kelljen felvenniük.

Összességében e pénzügyi kimutatás feltételezi, hogy az ESMA fent említett szervezetek felett gyakorolt új közvetlen felügyeleti hatáskörei a következőkkel járnak:

- 2022-ig 65 további teljes munkaidős alkalmazott felvétele;
- az egyszeri informatikai költségek várhatóan 3 millió EUR-t tesznek ki;
- a rendszeres informatikai költségek várhatóan 600 000 EUR összegűek lesznek évente;
- a fordítási költségek összege várhatóan 1,2 millió EUR lesz.

V. Általános költségek és jogi tanácsadás

Az erőforrások támogatására irányuló általános költségek az ügynökségek szintjén a humánerőforrásokat, a pénzügyeket, a létesítményfenntartást, a koordinációt és az általános informatikai támogatást (kivéve a páneurópai informatikai projekteket) fedezik. Széleskörű szabályozási tevékenységükre tekintettel az európai felügyeleti hatóságoknak jelentős jogi tanácsadásra is szükségük van. Az ESMA tevékenységalapú irányítási rendszere alapján az erőforrások általános költsége és a jogi tanácsadás a teljes személyzet 22%-át, illetve 13%-át teszi ki. Ez azt jelenti tehát, hogy minden 7 alaptevékenységet ellátó teljes munkaidős alkalmazottra hozzávetőleg 2 további alkalmazottat kell kijelölni az erőforrások általános költségének és 1 alkalmazottat a jogi tanácsadás megvalósítására. Figyelembe véve, hogy az európai felügyeleti hatóságok a növekedésük ellenére tovább fejleszthetik méretgazdaságosságukat, e pénzügyi kimutatásban feltételezhető, hogy az erőforrásokra vonatkozó általános költségek és a jogi tanácsadás a személyzet 18%-át, illetve 8%-át fogja kitenni.

Ennek folytán 2022-ig a humánerőforrás (teljes munkaidős alkalmazottak) növekedése az alábbiak szerint foglalhatók össze:

[54] Például a UK FCA becslése szerint a LIBOR kritikus referenciamutatójának felügyelete egyszeri 0,2 millió £ költséggel és rendszeres 0,9 millió £ költséggel jár, ideértve a munkabéreket és az általános költségeket is.

EBH:

	Alaptevékenység	Erőforrások általános költsége	Jogi tanácsadás	Összesen
Irányítás	**4**	1	1	6
Közvetett felügyeleti hatáskörök	**13**	3	2	18
Finanszírozás	**4**	1	0	5
Összesen	**21**	5	3	**29**

EIOPA:

	Alaptevékenység	Erőforrások általános költsége	Jogi tanácsadás	Összesen
Irányítás	**4**	1	1	6
Közvetett felügyeleti hatáskörök	**18**	4	2	24
Finanszírozás	**4**	1	0	5
Összesen	**26**	6	3	**35**

ESMA:

	Alaptevékenység	Erőforrások általános költsége	Jogi tanácsadás	Összesen
Irányítás	**7**	2	1	10
Közvetett felügyeleti hatáskörök	**30**	7	3	40
Finanszírozás	**7**	2	0	9
Közvetlen felügyeleti hatáskörök	**65**	16	6	87
Összesen	**109**	27	10	**146**

Az európai felügyeleti hatóságokat terhelő költségek további csökkentése érdekében a teljes munkaidős alkalmazottak egy része lehet szerződéses alkalmazott (CA) vagy kirendelt nemzeti szakértő (SNE) is. A kirendelt nemzeti szakértők száma azonban nem lehet túl magas. A tagállamoknak és a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak ezzel okozott költségek miatt az európai felügyeleti hatóságoknak alkalmasint nehézséget okozhat ilyen szakértők felvétele. E rendelkezésre állással kapcsolatos nehézségek mellett a szakértők az ESMA közvetlen felügyelettel kapcsolatos tevékenységének megkezdését követően e területen várhatóan elengedhetetlen tapasztalattal fognak szolgálni, de hosszú távon az induló szakaszt követően az ESMA számára fontosabb, hogy a szakértelmet saját szervezetén belül fenntartsa, és jobban támaszkodjon állandó személyi állományára. Az alábbi táblázat a személyi állomány e kategóriánkénti várható megoszlását mutatja be.

	2019.	2020.	2021.	2022.
Ideiglenes alkalmazottak	63	104	121	147
Kiküldött nemzeti szakértők	5	11	15	15
Szerződéses alkalmazottak	29	37	41	48
Összesen	**97**	**152**	**177**	**210**

(a 2021. és azt követő évek személyi állománya csak becsült szám)

VI. Létesítmények

A feladatokban bekövetkező változások az európai felügyeleti hatóságok létesítményeire vonatkozóan is új erőforrásokat tesznek szükségessé. A várható többletköltségek figyelembevételre kerültek mind az ESMA, mind az EIOPA vonatkozásában. Az EBH tekintetében e dokumentum értelmében nem kell többletköltségekkel számolni, mivel jelenleg nincs az új székhelyre és a tagállamok által felajánlott épület méretére vonatkozó információ.